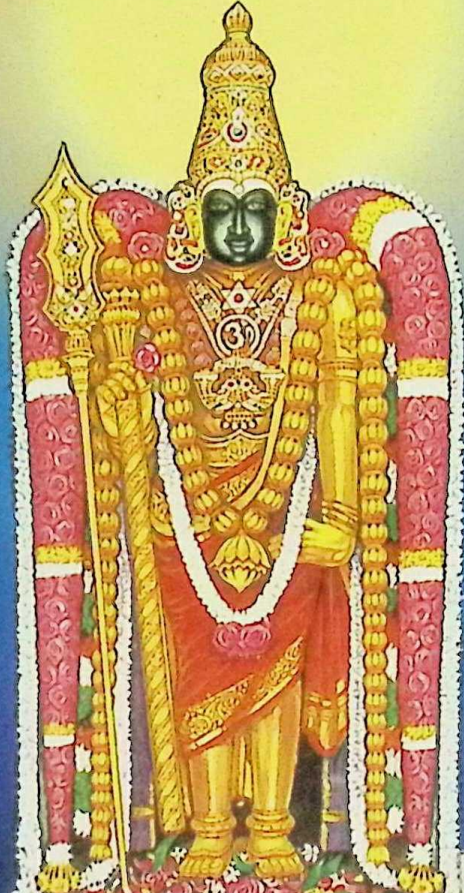

திருப்புகழ்

விரிவுரை

சுவாமி மலை

வானதி பதிப்பகம்

ACCNO 33894

A211 316

திருமுருக

கிருபானந்த வாரியார்

உ
முருகா

திருப்புகழ் விரிவுரை

திருவேரகம்
(சுவாமி மலை)

நான்காவது படைவீடு

உரையாசிரியர்: .

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

வானதி பதிப்பகம்

13. தீனதயாளு தெரு
தி.நகர், சென்னை-17.

முதற் பதிப்பு	: 1967
இரண்டாம் பதிப்பு	: ஜூலை, 1979
மூன்றாம் பதிப்பு	: ஏப்ரல், 1985
நான்காம் பதிப்பு	: அக்டோபர், 1996
ஐந்தாம் பதிப்பு	: டிசம்பர், 1999
ஆறாம் பதிப்பு	: டிசம்பர், 2005
ஏழாம் பதிப்பு	: பிப்ரவரி, 2012
எட்டாம் பதிப்பு	: ஆகஸ்ட், 2015
ஒன்பதாம் பதிப்பு	: டிசம்பர், 2017
பத்தாம் பதிப்பு	: பிப்ரவரி, 2020

வானதி வெளியீடு

விலை : ரூ.100.00

☐ Title	: THIRUPUGAZH VIRIVURAI (Swamymalai)
☐ Comentary by	: Thirumuruga Kripanandha Variyar
☐ Language	: Tamil
☐ Subject	: Religion
☐ Edition	: Tenth Edition, February, 2020
☐ Pages	: iv + 172 = 176
☐ Published by	: VANATHI PATHIPPAKAM 23, Deenadayalu Street, Thyagaraya Nagar, Chennai-17. ☎ 24342810, 24310769 E-mail : vanathipathippakam@gmail.com
☐ Price	: ₹ 100.00

உ முருகா

முன்னுரை

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருப்புகழ் பாடல்கள் அமுதம் போன்றவை. ஆறுபடை வீடுகளுள் நான்காம்படை வீடு திருவேரகம் என்ற சுவாமி மலை.

சுவாமி மலைத் திருப்புகழ் 38 பாடல்கள். இது நான்காம் தொகுதியாக இப்போது வெளிவருகின்றது.

திருவருள் துணையினால் மற்ற தொகுதிகளும் விரிவுரைகளுடன் விரைவில் வெளிவரும்.

சுவாமி மலை என்னும் திருத்தலத்துக்குத் தஞ்சாவூர் — மாயூரம் பிரிவிலுள்ள சுவாமி மலை ரெயில்வே ஸ்டேஷனில் இறங்கி வண்டிகள் மூலமாகவும், கும்பகோணம் ரெயில்வே ஸ்டேஷனில் இறங்கி திருவிடைமருதூர் to சுவாமி மலை செல்லும் டவுன் பஸ் மூலமாகவும் செல்லலாம். சுவாமி மலை ஸ்டேஷனிலிருந்து வடக்கே ஒரு மைல் தூரத்திலும், கும்பகோணம் ரெயில்வே ஸ்டேஷனிலிருந்து மேற்கே 5 மைல் தூரத்திலும் உள்ளது இந்த ஸ்தலம்.

சுவாமிநாதசுவாமி (செய்குன்று) மலைமேல் எழுந்தருளியிருக்கிறார். அடிவாரத்தில் இராஜகோபுரத்திற்கு உட்பக்கம் ஸ்ரீ மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரர் கோயில் உள்ளது.

சுவாமி மலைக்குத் திருவேரகம், குருமலை, தாத்ரீகிரி, சுந்தராசலம் எனப் பல பெயர்கள் வழங்குகின்றன. ஸ்தல விருக்டம் நெல்லி மரம். ஆதலால் “தாத்ரீகிரி” எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது.

இங்கு நான்கு தீர்த்தங்கள் உள்ளன. அதில் “குமார தாரை” என்பதும் ஒன்று. இது கோவிலுக்குத் தெற்கே ஒரு பர்லாங் தூரத்திலுள்ள காவிரியாற்றின் பெயர்.

சிவபெருமானுக்கு முருகக் கடவுள் பிரணவ உபதேசம் செய்த வரலாற்றினாலும், சுந்தபுராணம் கடவுள் வாழ்த்தில் “பிறவி நீத்திடும் தாரகத் துருவமாந் தலைமை யெய்திய ஏரகத் தறுமுகன்” என்பதாலும் இத்தலம் சுவாமி மலை எனப் பெயர் பெற்றது.

சுவாமி மலையில் உள்ள அறுபது படிசூளும் பிரபவ முதல் அக்ஷய ஈறாக உள்ள ஆண்டுகளைக் குறிக்கும் என்று குடந்தைப் புராணம் சுவாமிமலைப் படலத்தில் திரிசிரபுரம் மகாவித்வான் திரு. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

தரிசனத்திற்கு வந்தவர்கள் தங்கவும், திருமணம் முதலிய விசேடங்களைச் செய்யவும் தேவஸ்தானத்தார் பல வசதிகளைச் செய்திருக்கிறார்கள்.

பிரதி வியாழக்கிழமை தோறும் மாலையில் சுவாமிநாதப் பெருமான் வைரவேலுடன், தங்க முகக் கவசம் அணிந்து காட்சி தருவார். பிரதி செவ்வாய்க் கிழமை தோறும் மாலையில் சகஸ்ரநாமங்கள் பொறித்த நான்கு சரங்கள் கொண்ட பவுன் சகஸ்ரநாம மாலையும், வைர ஷட் கோணப் பதக்கமும், வைரத்திலகமும் அணிந்து காட்சி தருவார்.

மற்றுமுள்ள விவரங்களை சுவாமி மலை தேவஸ்தானத் தார் வெளியிட்டுள்ள சுவாமி மலைத் தல புராணத்தில் காணலாம்.

நக்கீரர் திருமுருகாற்றுப்படையில் 13 வரிகளில் இத்தலத்தைப் பற்றியும் இங்கு பக்தியுடன் வாழ்கின்ற அந்தணர்களைப் பற்றியும் கூறியுள்ளார்.

இது நான்காம் படைவீடு. அநாகத சேஷத்திரம். இதன் பெருமையை அவாமருவி, ஆனன, ஆனாத, சுத்திய, நாசர்தங், நாவேறு, பல காதல், பாதிமதி, மகரகேதன, வாதமொடு, வாரமுற்ற, கோமள வெற்பினை, செகமாயை, விழியால் முதலிய திருப்புகழ்ப் பாடல்களின் பிற்பகுதியில் கண்டு களிக்கவும்.

இத்தகு வித்தகம் நிறைந்த சுவாமிமலை சேஷத்திரத்தின் திருப்புகழ் விரிவுரையை ஒதி உணர்ந்து அன்பர்கள் நலம் பெறுக.

இந்த நான்காம் படைவீட்டுத் திருப்புகழ் உரை நூலை வானதி பதிப்பகம் என் அன்பர் திருநாவுக்கரசு இப்போது வெளியிடுகின்றார்.

திருநாவுக்கரசு அவர்களின் தமிழ்த்தொண்டு பாராட்டுதற்குரியது. வானதி பதிப்பகம் வாழ்க.

அன்பன்,
கிருபானந்தவாரி

ஓம் குறாய நம

திருப்புகழ் விரிவுரை

திருவேரகம் (சுவாமி மலை)

1

கடிமா மலர்க்கு ளின்ப முளவேரி கக்கு நண்பு
 தருமா கடப்ப மைந்த தொடைமாலை
 கனமேரு வொத்தி டும்ப னிருமாபு யத்த ணிந்த
 கருணாக ர்ப்ர சண்ட கதிர்வேலா
 வடிவார் குறத்தி தன்பொ னடிமீது நித்த முந்தண்
 முடியான துற்று கந்து பணிவோனே
 வளவாய்மை சொற்ப்ர பந்த முளகீர னுக்கு கந்து
 மலர்வாயி லக்க ணங்க ளியல்போதி
 அடிமோனை சொற்கி ணங்க வலகாழு வப்ப என்று
 னருளால ளிக்கு கந்த பெரியோனே
 அடியேனு ரைத்த புன்சோ லதுமீது நித்த முந்த
 ணருளே தழைத்து கந்து வரவேணும்
 செடிநேரு டற்கு டம்பை தனின்மேவி யுற்றி டிந்த
 படிதான லக்க ணிங்க ணுறலாமோ
 திறமாத வார்க்க னிந்து னிருபாத பத்ம முய்ந்த
 திருவேர கத்த மர்ந்த பெருமாளே

பதவுரை

கடி-வாசனை தங்கியதும், மா-பெருமை பொருந்தியதும், மலர்க்குள் இன்பம் உள-புட்பங்களுக்குள் இன்பத்தைத் தருவதும் வேரிகக்கு-தேன் துளிப்பதும் நண்புதரு-அருச்சிப்பதனால் உம்முடைய நட்பைத்தர வல்லதும் ஆகிய, மா கடப்பு அமைந்த-பெரிய கடப்ப மலர்களாகக் கொண்டு புனைந்த, தொடை மாலை-தொடுக்கப்பெற்ற

2 □ திருவேரகம் (சுவாமிமலை)

திருமாலைகளை, கனமேரு ஒத்திடும்-பொன் மேருமலையை யொத்து விளங்கும், மா பன்னிரு புயத்து அணிந்த-பெருமை தங்கிய பன்னிரண்டு தோள்களிலும் அணிந்து கொண்டுள்ள, கருணை ஆகர-கருணைக்கு உறைவிடமானவரே! ப்ரசண்ட-மிகுந்த வேகமுடையதும் கதிர்-ஞானவொளியை வீசுவதுமாகிய வேலா-வேற்படையை யுடையவரே! வடிவு ஆர்-சிறந்த அழகு நிரம்பிய, குறத்தி தன்-வள்ளியம்மை யாருடைய-பொன் அடிமீது-பொற்பிரகாசம் பொருந்திய திருவடிக் கமலங்களின்மீது, நித்தமும் நாள்தோறும், தண்முடியானது உற்று உகந்து-குளிர்ந்த மணிமகுடமானது பொருந்த மகிழ்ச்சியுடன், பணிவோனே-பணிபவரே!, வள வாய்மை-வளம் பெற்றவர்க்கும், சொல் ப்ரபந்தம் உள-சொல்லமுரு நிரம்பிய நூல்களை மியற்றுவதில் வல்லமையும் உடைய, கீரனுக்கு-நக்கீரதேவருக்கு, உகந்த-மகிழ்ச்சியுற்று, இலக்கணங்கள் இயல்பு-தமிழிலக்கணங்களின் இயல்புகளை, மலர்வாய் ஒதி-மலர் போன்ற திருவாக்கால் ஒதுவித்து, அடி மோனை சொற்கு இணங்க-அடி, மோனை, சொல் என்னும் யாப்புக்கு இணங்குமாறு, உலகம் உவப்ப என்று-உலகம் உவப்ப என்று, உன் அருளால் அளிக்கு தேவரீர் திருவருளால் அடியெடுத்துத் தந்த கந்த-கந்தப் பெருமானே! பெரியோனே-பெரியவரே! திற மாதவர்-பொறிபுலனடக்குந் திறமையுடைய பெருந்தவ முனிவர்கள், கனிந்து-மனங்களிந்து உருகி அன்பு செய்து, உன் இருபாத பத்மம் உய்ந்த-உமது இரண்டு திருவடிக் கமலங்களால் உய்வு பெற்று, திருவேரகத்து அமர்ந்த-சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமானே-பெருமையின் மிக்கவரே! செடிநேர்-பாவத்திற்கு உறைவிடமாகிய, குடம்பை உடல் தனின்மேவி உற்று-பறவை முட்டைக்கு நிகராகிய உடம்பில் விரும்பி பொருந்தி யுறைந்திருந்து, இடிந்தபடிதான், அம்முட்டை திடீரென்று உடைந்தபடி, இங்கண் அலக்கண் உறலாமோ-இவ்விடத்தில் மரணமாகிய துன்பத்தை அடியேன் அடையலாமோ? (அங்ஙன மடையாவண்ணம்) அடியேன் உரைத்த புன் சொல் அது மீதும்-அடியேன் பாடிய அற்புதமான சொற்களாகிய பாடலின் மீதும், நித்தமும்-நாள்தோறும், தண் அருளே தழைத்து உகந்து வரவேணும்-குளிர்ந்த திருவருள் மணங்கமழச் செய்து மகிழ்ச்சியுடன் வந்தருள்புரிவீர்.

பொழிப்புரை

வாசனை தங்கியதும் பெருமை பொருந்தியதும் மலர்களுக்குள் இன்பத்தைத் தருவதும் தேன் துளிப்பதும் அணிவிப்பதனால் தேவரீரது நட்பைத் தரவல்லதுமாகிய பெரிய கடப்ப மலர்களைத் தொடுத்துச் செய்த திருமாலையை, பொன்மேருமலை போன்ற பன்னிரு புயாசலங்களிலும் தரித்துக் கொண்டுள்ள கருணைக்கு உறைவிடமானவரே! மிக்க வேகத்தை யுடையதும் ஞானப்ரகாசத்தை வீசுவதும் ஆகிய வேலாயுதத்தை

யுடையவரே! அழகு நிரம்பிய வள்ளியம்மையாருடைய பொன்னடிக் கமலங்களின் மீது, குளிர்ந்த மணி மகுடமானது பொருந்த மகிழ்ச்சியுடன் நாளும் பணிபவரே! செம்பாகமான சொல்லமைப்பு மிக்க நூல்களைப் பாடும் திறமுடைய நக்கிரதேவருக்கு, தமிழிலக்கணங்களின் இயல்புகளை செங்கனிவாய் மலர்ந்து ஒதுவித்து, அடி மோனை சொல் என்ற யாப்புக்கு இணங்க “உலகம் உவப்ப” என்று அடியெடுத்துத் தந்து, திருமுறுகாற்றுப்படையெனும் சீரிய நூலைப் பாடச் செய்த கந்தப் பெருமானே! பெரியவரே! இந்திரியங்களை வெல்லவல்ல மாதவர்கள் மனங்கசிந்து உருகி வழிபட்டு உமது இரு கமலப் பாதங்களில் உய்வுபெற்ற சுவாமிமலை என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமித முடையவரே! பாவத்திற்கு உறைவிடமாகிய பறவை முட்டையை யொத்த உடம்பில், பொருந்தி இருந்து முடிவில் அப்பறவை முட்டையுடைந்தாற்போல், உடலை விட்டு உயிர் நீங்குவதாலாகிய துன்பத்தை இங்கு அடியேன் அடையலாமோ? அங்ஙனம் அடையா வண்ணம் அடியேன் பாடிய புன்சொற்களையுடைய பாடலின் மீதும் தேவரீருடைய தண்ணருள் மணங்கமழச் செய்து மகிழ்ச்சியுடன் நாளும் வந்து அருள்புரிவீர்.

விரிவுரை

கடிமாமலர்க்கு;—

மலர்களுக்குள் மிகவுஞ் சிறந்தது கடப்பமலரே என்பதும் அம்மலர் கொண்டு பெருமானை அர்ச்சிக்கில் அப் பரமபதியின் நட்புண்டாகும் என்பதும் இதனால் தெரிய வருகிறது.

வடிவார்.....பணிவோனே;—

வள்ளி நாயகியை முருகவேள் தொழுதாரென்பது ஆண்டவன் ஆன்மாக்களை யாட்கொள்ளும் எளிமையைத் தெரிவிக்கின்றது.

உலகாமுவப்ப;—

“உலகாமுவப்ப என்று உன் அருளால் அளிக்க உகந்த” என்று பிரித்துப் பொருள் கொள்வாரும் உளர்.

முருகப் பெருமான் நக்கீரரை யாட்கொண்ட
வரலாற்றைத் திருப்புகழ் விரிவுரை இரண்டாம் தொகுதி
276—ஆம் பக்கம் பார்க்க.

செடிநேருடற் குடம்பை;—

குடம்பை என்பதற்குப் பரிமேலழகர் உரை
செய்திருக்கும் திறனை நோக்குக.

குடம்பை தனித்தொழியப் புட்பறந் தற்றே
உடம்போ டுயிரிடை நட்பு.

— திருக்குறள்

முன் தனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுள்
எிருந்த புள்ளுப் பருவம் வந்துழிப் பறந்துபோன
தன்மைத்து உடம்பிற்கும் உயிர்க்கும் உளதாய நட்பு.
(பரிமேலழகர்)

உடம்பும் உயிரும் ஒன்றாகவே யுண்டாகிப் பிறந்து,
வளர்ந்து இருந்து, உண்டு உவந்து பின் உடம்பைவிட்டு
உயிர்மட்டும் நீங்கிவிடுகின்றது. முட்டையும் அதனுட்
பறவையும் ஒன்றாகவே பிறந்து, பறவை வளர்ந்தபின்
முட்டையை உடைத்துக்கொண்டு பறந்து போய்
விடுகின்றது. உயிர்ப் பறவையையும் உடம்பு
முட்டையையும் ஒப்பாகு மாறுணர்க. முட்டையிற்
பிறக்கும் உயிர்கள் பாம்பு எறும்பு முதலிய பிற
உயிர்களுமுளவேனும் பறக்கும் இயல்பு பறவைக்கே
யுளவாதலின், பறவையை யுவமித்தனர். உடைத்துக்
கொண்டேகிய பறவை அம்முட்டையில் பின்
புகாதவாறுபோல் உடம்பினின்றுமேகிய உயிர் மீண்டும்
இவ்வுடம்பை யடையாதென்றறிக. நட்பு என்றது
நட்பின்றிப் போதலை யுணர்த்துகின்றது. “குடம்பைதனின்
மேவியுற்று இடிந்த படிதா னலக்க ணிங்ஙன் உறலாமோ”
என்ற நம் சுவாமிகளது திருவாக்கின் அமைப்பையும்
அழகையும் ஆழத்தையும் அருமையையும் அன்பர்கள்
உற்று நோக்கி உள்ளம் மகிழ்க. மேற்போந்த
திருக்குறளோடு ஒப்புநோக்கி உவப்புறுக.

கருத்துரை

கடப்ப மாலையை யணிபவரே! சுதிர்வேலவரே!
குறமகள் கொழுநரே! நக்கிரையாண்ட நல்லிசைப்
புலவரே! சுவாமிமலைத் தலைவரே! உடலைவிட்டு
நீங்கித் துன்புறா முன், அடியேனுடைய பாடலுக்கிரங்கி
வரவேணும்.

2

விழியால் மருட்டி நின்று முலைதூ சகற்றி மண்டு
விரகான லத்த முந்த நகையாடி
விலையாக மிக்க செம்பொன் வரவே பரப்பி வஞ்ச
விளையாட லுக்கி சைந்து சிலநாள்மேல்
மொழியாத சொற்கள் வந்து சிலுகாகி விட்ட தொந்த
முழுமையை யிற்பி ணங்கள் வசமாகி
முடியாது பொற்ச தங்கை தருகீத வெட்சி துன்று
முதிராத நற்ப தங்கள் தருவாயே
பொழிகார் முகிற்கி ணைந்த யமராஜ னுட்க அன்று
பொருதா ளெடுத்த தந்தை மகிழ்வோனே
புருகூத னுட்கு ளிர்ந்த கனகா புரிப்ர சண்ட
புனிதா ம்ருகக்க ரும்பு புணர்மார்பா
செழுவாரி சக்தி லொன்று முதுவேதன் வெட்க அன்று
திருவாய்மை செப்பி நின்ற முருகோனே
திரளா மணிக்கு லங்கள் அருணோ தயத்தை வென்ற
திருவே ரகத்த மர்ந்த பெருமாளே

பதவுரை

பொழி கார் முகிற்கு இணைந்த-பொழிகின்ற கரிய மேகத்துக்கு
ஒப்பான, யமராஜன் உட்க-யமதருமராஜன் அஞ்சும்படி, அன்று-அந்நாளில்,
பொரு தாள் எடுத்த-போர்புரிய வல்ல திருவடியைத் தூக்கிய, தந்தை
மகிழ்வோனே-தந்தையாகிய சிவபெருமான் மகிழ்ச்சி கொள்ளும்
இறைவனே! புருகூதன் உள் குளிர்ந்த-இந்திரனது உள்எம் குளிர்ந்த,
கனகாபுரி-பொன்னுலகைக் காத்த, ப்ரசண்ட-வல்லமையுடையவரே!
புனிதா-தூய்மையானவரே! ம்ருக கரும்பு புணர் மார்பா-மான் ஈன்ற
கரும்பு போன்ற வள்ளியைத் தழுவுகின்ற திருமார்பினரே! செழு
வாரிசத்தில் ஒன்றும்-செழுமையான தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற,

முதுவேதன் வெட்க-கிழப் பிரமன் நாணுமாறு, அன்று-அந்நாளில் திருவாய்மை செப்பி நின்ற-பிரணவத்தின் பேருண்மையைச் சொல்லியருளிய, முருகோனே-முருகப் பெருமானே! திரள் ஆம் மணிக் குலங்கள்-திரண்டுள்ள இரத்தினக் குவியல்கள், அருண உதயத்தை வென்ற-சூரிய உதய ஒளியை வென்று விளங்கும், திருவேரகத்து அமர்ந்த-திருவேரகம் என்ற திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, பெருமானே-பெருமையின் மிகுந்தவரே! விழியால் மருட்டி நின்று-கண்ணினால் ஆடவரை மயக்கி நின்றும், முலை தூசு அகற்றி-தனங்களின் மீதுள்ள ஆடையை அகற்றியும், மண்டு விரக அனலத்து அழுந்த நகையாடி-மூண்டு எழுகின்ற காம அக்கினியில் அழுந்துமாறு நகை செய்தும், விலையாக மிக்க செம்பொன் வரவே பரப்பி-விலையாக மிகுந்த செம்பொன் வருமாறு கட்டில் மெத்தை இவைகளைப் பரப்பி வைத்தும், வஞ்ச விலையாடலுக்கு இசைந்து-வஞ்சகம் நிறைந்த லீலைகளைப் புரிவதற்கு இணங்கியும், சிலநாள் மேல்-சில நாட்கள் கழிந்த பின்னர், மொழியாத சொற்கள் வந்து-சொல்லாத சொற்களைச் சொன்னதாகச் சொல்லி எதிர்த்து வந்தும், சிலுக்கு ஆகி-சண்டையிடுகின்ற, தொந்த முழுமாயையின் பிணங்கள் வசம் ஆகி-பந்தத்தைத் தருகின்ற முழு மாயக்காரிகளாகிய பிணங்களாம் பொது மாதர்-களின் வசத்தில் அகப்பட்டு, முடியாது-அடியேன் அழியாமல், பொன் சதங்கை தரு கீத-பொன்னாலாகிய கிண் கிணிகள் தருகின்ற கீதஒலியும், வெட்சி துன்று-வெட்சி மலரும் சேர்ந்துள்ள, முதிராத நல்பதங்கள் தருவாயே-இளமை பொருந்திய தேவரூடைய திருவடிகளைத் தந்தருளுவீர்.

பொழிப்புரை

மழை பொழிகின்ற கரிய மேகம் போன்ற இருண்ட உருவத்தையுடைய இயமன் அஞ்சும்படி, போர் செய்ய வல்ல திருவடியைத் தூக்கிய சிவ பெருமான் மகிழ்கின்ற புதல்வரே! தேவேந்திரனுடைய உள்ளங் குளிர்ந்த பொன்னுலகைக் காத்தருளிய வல்லமை உடையவரே! பரிசுத்தமானவரே! மான் ஈன்ற கரும்பு போன்ற வள்ளிநாயகியைத் தழுவுகின்றவரே! செழுமையுடைய தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற கிழ வேதியனாகிய பிரமன் நாணுமாறு அந்நாள் பிரணவப் பொருளை மொழிந்தருளிய முருகக் கடவுளே! திரண்ட இரத்தினக் குவியல்கள் உதய சூரிய ஒளியைப் போல் ஒளி செய்து விளங்கும் திருவேரகத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதம் உடைவரே! கண்ணால் இளைஞரை மயக்கியும்,

தனங்களின் மீதுள்ள ஆடையை அகற்றியும், முன்கின்ற ஆசையாகிய அக்கினியில் அழுந்தச் செய்து புன்னகை புரிந்தும், விலையாக மிகுந்த செம்பொன் வரும்படி மெத்தை முதலியவைகளைப் பரப்பி வைத்தும், வஞ்சக லீலைகளைச் செய்தும், சில தினங்கட்குப் பின்னர், சொல்லாத சொற்களைச் சொன்னதாகச் சொல்லி சண்டையிட்டும் தோதகம் புரிகின்ற முழு மாயக் காரிகளான விலை மகளிரது வசமாகி அடியேன் அழியாமல், பொற்சதங்கை ஒலிக்கும் வெட்சி மலர் தரித்த இளம் பாதமலர்களைத் தந்தருள்வீர்.

விரிவுரை

விழியால் மருட்டி:—

பொதுமாதர்கள் தங்கள் கண்களாகிய வலையை வீசி இளைஞரை மயக்கி இடர் படுத்துவார்கள்.

விரகானலத் தழுந்த:—

விரக அனலத்து அழுந்த-காமமாகிய அக்னியில் மூழ்க காமம் நெருப்பினுங் கொடியது. நெருப்பினால் துயருற்றோர் நீருள் குளித்துப் பிழைக்கலாம். நீருள் குளிப்பினும் காமஞ் சுடும். குன்றேறி ஒளிப்பினுங் காமஞ் சுடும்.

பொழி கார்முகிற்கிணைந்த யமராஜன்:—

மழை பொழிகின்ற இருண்ட மேகம்போல் இயமன் கரிய உருவுடன் காண்பார்க்கு அச்சத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருவான்.

பொரு தான்:—

சிவபெருமான் இடப்பாதத்தால் இயமனை உதைத் தருளினார். அப்பாதம் போர் செய்ய வல்லது. அத்திருவடி இராவணனை அடர்த்தது; முயலகனை மிதித்தது; சந்திரனைத் தேய்த்தது.

ம்ருகக் கரும்பு:—

மிருகம்—மான், மான் போன்ற—கரும்பு போன்ற இனிய குணம் படைத்தவர் வள்ளியம்மையார்.

கருத்துரை

திருவேரகத்துறையுந் தேவா! திருவடி தந்தருள்வாய்.

3

கதிரவனெ ழுந்து லாவு திசையளவு கண்டு மோது
கடலளவு கண்டு மாய மருளாலே
கண்பண்பு யங்க ராஜன் முடியளவு கண்டு தாள்கள்
கவினற நடந்து தேயும் வகையேபோய்
இதமிதமி தென்று நாளு மருகரு கிருந்து கூடு
மிடமிடமி சென்று சோர்வு படையாதே
இசையொடுபு கழ்ந்த போது நழுவியப்ர சண்டர் வாச
லிரவுபகல் சென்று வாடி உழல்வேனோ
மதுகரமி டைந்து வேரி தருநறவ முண்டு பூக
மலர்வளநி றைந்த பாளை மலருடே
வகைவகையெ ழுந்து சாம வதிமறை வியந்து பாட
மதிநிழலி டுஞ்சு வாமி மலைவாழ்வே
அதிரவரு சண்ட வாயு வெனவருக ருங்க லாப
அணிமயில்வி ரும்பி யேறு மிளையோனே
அடைவொடுல கங்கள் யாவுமுதவிநிலை கண்ட பாவை
அருள்புதல்வ அண்ட ராஜர் பெருமானே

பதவுரை

மதுகரம் மிடைந்து-வண்டுகள் நிறைந்து கூடி, வேரி தரு நறவம் உண்டு-வாசனையுள்ள தேனை யுண்டு, பூக மலர் வளம் நிறைந்த பாளை மலர் ஊடே-கமுக மரத்தில் பூவின் வளப்பம் உள்ள பாளை மலர்களின் இடையே, வகை வகை எழுந்த-வகை வகையான நாதத்துடன் எழுந்த, சாம அதிமறை வியந்து பாட-சாமம் என்ற சிறந்த வேதமோ என்று வியக்குமாறு ஒலிக்க, மதி நிழல் இடும்-சந்திரனைப் போன்ற குளிர்ச்சியைத் தரும், சுவாமி மலை வாழ்வே-சுவாமி மலையில் வாழ்கின்றவரே! அதிர வரு சண்ட வாயு எனவரு-உலகெலாம் அதிர்ச்சியடையும்படி பெரிய வேகமுள்ள காற்றைப் போல் பறந்துவருகின்ற, கரும் கலாப அணி மயில் விரும்பி ஏறும்-நீலத் தோகையால் அழகிய மயிலில் விரும்பி ஏறுகின்ற, இளையோனே-இளையவரே! அடைவோடு உலகங்கள் யாவும் உதவி-முறையாக உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் படைத்து, நிலை கண்ட பாவை-அவைகளை நிலைத்திருக்கச் செய்த உமாதேவியார், அருள் புதல்வ-அருளிய புதல்வரே! அண்டராஜர்-பெருமானே-தேவ மன்னர்களின்

பெருமை மிகுந்தவரே! கதிரவன் எழுந்து உலாவு திசை அளவு கண்டு-சூரியன் உதித்துச் செல்லும் திசைகளின் அளவைச் சென்று கண்டும், மோது கடல் அளவு கண்டு-அலைகள் மோதுகின்ற கடலின் எல்லை அளவைப் போய்க் கண்டும், மாய மருளாலே-உலக மாயை என்னும் மயக்கத்தால், கணபண புயங்க ராஜன் முடி அளவு கண்டும்-சுட்டமான படங்களுடைய நாகராஜனாகிய ஆதிசேடனுடைய முடி எல்லை அளவைப் போய்க் கண்டும், தாள்கள் கவின் அற நடந்து தேயும் வகையே போய்-அழகு குலைய நடந்து, கால்கள் தேயுமாறு அங்கங்கேபோய், இதம் இதம் என்று-இது நல்ல இடம் இது நல்ல இடம் என்று நினைத்து, நாளும் அருகு அருகு இருந்து-உலோபிகளுடைய சம்பத்தில் அணுகி இருந்து, கூடும் இடம் இடம் இது என்று சோர்வு படையாதே-சேர்ந்து அணுகத் தக்க இடம் இதுதான், இடம் இது தான் என்று எண்ணி தளர்ச்சியடையாமல், இசையோடு புகழ்ந்த போதும்-இசைப் பாட்டுக்களாலும் உரையாலும் அவர்களைப் புகழ்ந்து கூறிய போதும், நழுவிய ப்ரசண்டர்-மெல்ல நழுவிப் போகும் பெரிய ஆட்களாம் அந்த லோபியர்களது, வாசல் இரவு பகல் சென்று வாடி உழல்வேனோ-விட்டு வாசலை இரவு பகலாகச் சென்று வாடி அடியேன் திரியலாமோ?

பொழிப்புரை

வண்டுகள் நிறைந்து கூடி வாசனையுள்ள தேனைக் குடித்து, பாக்கு மரத்தில் பூவின் வளப்பம் உள்ள பாளை மலர்களின் இடையே சாமவேத கானம்போல் வகை வகையான ஒலிகளைச் செய்ய, சந்திரனைப்போல் குளிர்ந்துள்ள சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ளவரே! உலகம் அதிரும்படி கடும் வாயு வேகமாக வருகின்ற நீலத் தோகையால் அழகுடைய மயிலில் விரும்பி ஏறுகின்ற இளம் பூரணரே! முறையோடு எல்லாவுலகங்களையும் படைத்து - அவற்றை நிலைபெறச் செய்கின்ற உமாதேவியார் ஈன்ற புதல்வரே! இந்திரர்கள் போற்றும் பெருமிதம் உடையவரே! சூரியன் உதித்துச் செல்லுகின்ற திசைகளின் அளவைச் சென்று கண்டும், அலைகள் மோதுகின்ற கடல் மீது பயணம்போய் அதன் எல்லையைக் கண்டும், உலக மாயையால் மருண்டு, பணா மகுடங்களை உடைய ஆதிசேடன் முடி காணும்படி, பூமி தேயவும் கால்கள் தேயவும் அழகு குலையுமாறு அலைந்து, இது நல்ல இடம் இது நல்ல இடம் என்று நாடோறும் உலோபிகளுடைய அருகில் சேர்ந்து, தக்க

இடம் இதுதான் என்று தளர்ச்சியடையாமல் அந்த உலோபியரை இசைப்பாட்டாலும் உரைநடையாலும் புகழ்ந்தபோது, மெல்ல நழுவுகின்ற அந்த உலோபர்களின் வீடுகளில் இரவு பகலாகச் சென்று வாட்டமடைந்து உழலுவேனோ? (உழலக்கூடாது என்பது பொருள்.)

விரிவுரை

தமிழ்ப் புலவர்கள் பரம லோபிகளை நாடி ஆங்காங்கு சென்று உழல்வதைக் குறித்து அடிகளார் இப்பாடலில் கூறுகின்றார்.

கதிரவன் எழுந்துலாவு திசையளவு கண்டு;—

சூரியன் கிழக்கே உதித்து மேற்கே செல்லும் திசைகளின் முடிவு வரை செல்வரை நாடியலைவர்.

“வெகுவாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல திக்கோடு திக்குவரை மட்டோடி மிக்க பொருள்தேடி”

—(இத்தாரணி) திருப்புகழ்

மோது கடலளவு கண்டு;—

தரையில் சென்றதுடன் அமையாமல், திரை கடலிலும் சென்று திரிவர்.

கணபண புயங்கராஜன் முடியளவு கண்டு;—

கணம்—கூட்டம். பணம்—பணாமுடி. ஆதிசேட னுடைய ஆயிரம் பணாமகுடங்கள், பூமி தேய்ந்து ஆதிசேடன் முடி தெரியுமாறு நடந்து திரிவர்.

“அடிகள் முடியே தெரிந்து

வரினும் இவர்வீத மெங்க

ளிடமாக

வருவதுவொ போதுமென்று ஒருபணமுதா சினஞ்சொல்

மடையரிடமே நடந்து

மனம் வேறாய்”

—(தருவரிவ) திருப்புகழ்

இதமிதமிதென்று;—

இதம் இதம் இது என்று; இது நல்ல இடம் இது நல்ல இடம் என்று எண்ணித் திரிவர்.

அருகருகிருந்து கூடுமிடமிடமிதென்று சோர்வு படையாதே;—

தனவந்தருடைய அருகில் சென்று நல்ல இடம் நல்ல இடம் என்று நினைத்து நடந்து நடந்து தளர்ச்சி யறுவார்கள்.

இசையொடு புகழ்ந்தபோது நழுவிய ப்ரசண்டர்;—

இசையுடன் பாடினாலும், அவ்வுலோபியர் மெல்ல நழுவிச் சென்று மறைவார்கள்.

வாசல் இரவுபகல் சென்று வாடி உழல்வேனோ?;—

தானதருமம் கனவிலுமறியாத வஞ்சக லோபியருடைய வீடுகள் தோறும் இரவு பகலாகச் சென்று சென்று அலைவது கூடாது.

அடவொடுகங்கள் யாவும் உதவி நிலைகண்ட பாவை;—

அகில வுலகங்களை யீன்று காத்தருள் பவர் உமாதேவியார்.

“அகிலதலம் பெறும் பூவை சக்தி யம்பை”

—(தமரகுரங்களும்) திருப்புகழ்

“பூத்தவளே புவனம் பதினான்கையும் பூத்தவண்ணம்

காத்தவளே”

—அபிராமியந்தாதி

“உதர கமலத்தினிடை முதிய புவனத்ரயமும்

உகுமுடிவில் வைக்கும் உமையாள்”

—திருவகுப்பு

கருத்துரை

சுவாமிமலை மேவும் உமை மைந்தரே! எம்மை உலோபிகளிடம் உழலாமல் காத்தருள்.

4

இருவினை புனைந்துஞான விழிமுனை திறந்துநோயி

னிருவினை யிடைந்து போக

மலமுட

இருளற விளங்கியாறு முகமொடு கலந்து பேத

மிலையென இரண்டு பேரு

மழகான

பரிமள சுகந்தவீத மயமென மகிழ்ந்துதேவர்

பணியவின் மடந்தை பாத

மலர்தூவப்

பரிவுகொ டனந்தகோடி முனிவர்கள் புகழ்ந்துபாட
 பருமயி லுடன்குலாவி வரவேணும்
 அரியய னறிந்திடாத அடியிணை சிவந்தபாதம்
 அடியென விளங்கியாடு நடராஜன்
 அமுலுறு மிரும்பின் மேனி மகிழ்மர கதம்பெணாகம்
 அயலணி சிவன்புராநி யருள்சேயே
 மருவலர்கள் திண்பணார முடியுடல் நடுங்கஆவி
 மறலியுண வென்ற வேலை யுடையோனே
 வளைகுல மலங்குகாவி ரியின்வடபுறஞ்சுவாமி
 மலைமிசை விளங்குதேவர் பெருமானே

பதவுரை

அரி அயன் அறிந்திடாத-நாராயணரும் நான்முகரும் தேடித்
 தேடிக் காண முடியாமற் போன, அடியிணை-இரண்டு
 திருவடிகளையுடையவரும், சிவந்த பாதம் அடி என-செந்நிறம் பொருந்திய
 தமது தூக்கிய திருவடியே உலகங்களுக்கெல்லாம் முதன்மையானதென்று
 விளக்கி, விளங்கி ஆடும்-பேரூட்பெருஞ்சோதி வடிவாக விளங்கி
 ஆனந்தத் தாண்டவம் புரிந்தருளும், நடராஜன்-அம்பலக் கூத்தரும், அழல்
 உறும் இரும்பின் மேனி-நெருப்பில் இடப்பட்டுச் சிவந்தொளிரும்
 இரும்பைப் போன்ற தமது பொன்மேனியைக் கண்டு, மகிழ் உள்ளம்
 உலக்கின்ற, மரகதம் பெண்-மரகதம் போன்ற பச்சை மேனியை யுடைய
 உமையம்மையாருடைய, ஆகம் அயல் அணி-திருமேனியை பக்கத்தில்
 இருத்திக் கொண்டவரும், சிவன்-மங்கலத்தையருள்பவரும்,
 புராநி-திரிபுரத்தையெரித்தவரும் ஆகிய பரமேசுவரர்,
 அருள்சேயே-பேரூட்பெருக்கால் பெற்றருளிய திருக்குமாரரே!
 மருவலர்கள்-படைவர்களாகிய அகரர்களுடைய, திண்பண் ஆரமுடி உடல்
 நடுங்க-வலி பெற்று அலங்காரமாகவுடைய நவரத்தின மாலகளுடன்
 கூடிய தலைகளும் உட்களும் பயத்தினால் நடுநடுங்கவும், ஆவி மறலி
 உண-அவர்களுடைய உயிரைக் கூற்றுவன் குடிக்கவும், வென்ற-வெற்றி
 பெற்ற, வேலை-வேற்படையை உடையோனே கரத்திலே
 தாங்கியிருப்பவரே! வளைகுலம்-சங்குகளின் கூட்டம், அலங்கு-ஒளி
 வீசுகின்ற, காவிரியின் வடபுறம்-காவிரியாற்றின் வடதிசையில்
 விளங்குகின்ற, சுவாமி மலைமிசை விளங்கு-சுவாமிமலையென்கின்ற
 திருவேரகத்தில் அடியார் பொருட்டு எழுந்தருளியுள்ள, தேவர்பெருமானே
 - தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராகிய பெருமிதமுடையவரே! இருவினை
 புனைந்து-பெரிய செயலாகிய சிவயோகத்தை மேற்கொண்டு ஞானவிழி
 திறந்து-அறிவுக் கண்ணாகும் நெற்றியிலுள்ள நந்திச் சுழி திறக்கப்
 பெற்று, நோயின் இருவினை இடைந்து போக-(அவ்வறிவுக் கண் திறக்கப்
 பெற்றதனால்) பிறவிப் பிணைக்குக் காரணமாயுள்ள நல்வினை
 தீவினையென்ற இருவினைகளும் என்னை விட்டுப் பின்வாங்கி

ஓடிப்போகவும், மலம் மூட இருள் அறவிளங்கி-அறியாமைக்குக் காரணமாயுள்ள ஆணவ மலமாகிய இருள் மலம் தேய்ந்து போகவும் அதனால் மெய்ஞ்ஞான ஒளி வீச விளக்கமுற்று, ஆறு முகமொடு கலந்து-தேவரீருடைய ஆறு திருமுகங்களின் திருவருட் பெருக்கில் கலப்பற்று, இரண்டு பேரும் பேதம் இலை என-பரமான்மாவாகிய தேவரீரும் ஜீவான்மாவாகிய அடியேனும் இரண்டெனுந் தன்மை நீங்கிக் கலந்து அத்துவிதமாகி, அழகு ஆன-அழகிய, பரிமள சுகந்த வீத மயம் என மகிழ்ந்து-நல்ல வாசனையுடைய மலரும் அதில் வீசும் மணமும் போல் ஒன்றி பேரின்பமுற்று, தேவர் பணிய-தேவர்கள் வணங்கவும், வின் மடந்தை-ஆகாய வாணி, பாதம் மலர் தூவ-திருவடிகளின்மேல் கற்பக மலரைச் சொரியவும், பரிவுகொடு-மிக்க அன்பு கொண்டு, அந்ந்த கோடி முனிவர்கள்-எண்ணிறந்த பல் கோடி முனி புங்கவர்கள், புகழ்ந்து பாட-புகழ்ந்து பாடவும், பருமயில் உடன் குலாவி வர வேணும்-பெரியமயில் வாகனத்தின் மீது ஊர்ந்து உல்லாசமாக உலாவி வர வேணும்.

பொழிப்புரை

திருமாலும் திசைமுகனும் தேடித்தேடி யறிதற் கரிதான இரண்டு திருவடிகளை யுடையவரும், தமது தூக்கிய செம்மலர் நோன்றாட் கமலமே உலகங்களுக்கெல்லாம் முதன்மையானதென்று விளக்கி அருட்பெருஞ் ஜோதியாக ஆந்ந்தத் தாண்டவம் புரிந்தருளும் நடராஜப் பெருமானும், நெருப்பிலிட்டு மிக மிக ஒளிரும் இரும்பைப் போன்ற செம்மேனியைக் கண்டு மகிழ்கின்ற, மரகத மேனியையுடைய மலைமகளை அருகில் இருத்திக் கொண்டிருப்பவரும் மங்கலத்தை யருள்பவரும், திரிபுரதகனரும் ஆகிய சிவபெருமான் உலகங்கள் உய்யும் பொருட்டுப் பெற்றருளிய திருப்புதல்வரே! பகைவர்களாகிய அசுரர்களுடைய வலி பெற்று அலங்காரமாகவுடைய மணிமாலைகளுடன் கூடிய தலை உடல் இவைகள் அச்சத்தினால் நடுங்கவும், அவர்களுடைய உயிரை இயமன் உண்ணவும் வெற்றி பெற வேலாயுதத்தைப் படைக்கலமாக உடையவரே! சங்குகளின் கூட்டம் உருண்டு ஒளி செய்கின்ற காவிரி நதியின் வடபுறத்தில் விளங்குகின்ற சுவாமி மலையென்னுந் திருவேரகத் திருப்பதியில் எழுந்தருளி யுள்ள தேவர் தலைவரே! அடியேன் பெரிய செயலாகிய சிவ யோகத்தை மேற்கொண்டு அறிவுக் கண்ணாகும்

புருவ மத்தியிலுள்ள நந்திச் சுழி திறக்கப் பெற்று, அதனால் பிறவிப் பிணிக்குக் காரணமாயுள்ள நல்வினை தீவினையென்னும் இரு வினைகளும் பயந்து பின் வாங்கியோடிப் போகவும், அறியாமைக்குக் காரணமாயுள்ள ஆணவமென்னும் இருள் மலம் தேய்ந்தழியவும், அதனால் ஞானவொளி வீசப்பெற்று விளக்கமுற்று, தேவரீருடைய ஆறுதிருமுகங்களின் கருணைப் பிரவாகத்தில் கலந்து, பரமான்மாவாகிய தேவரீரும், ஜீவான்மாவாகிய அடியேனும், நல்ல மணம் வீசும் மலரும் அதன் மணமும்போல் இரண்டற்று அத்து விதமாகக்கலந்து, தேவர்கள் வந்து வணங்கவும், விண் மாது திருவடிமேல் கற்பக மலர்மாரி பொழியவும், எண்ணிறந்த பலகோடி முனிவர் குழாங்கள் மிக்க அன்பு கொண்டு புகழ்ந்து பாடவும், பெரிய மயிற்பரியின் மீது ஆரோகணித்து உல்லாசமாக உலாவி வரவேணும்.

விரிவுரை

இருவினை;—

இரு-பெரிய; வினை-செயல்; பெரிய செயலாவது சிவயோகம்,

“செனித்த காரி யோபாதி யொளித்து ஞான ஆசார
சிரத்தை யாகி யான்வேறெ னுடல்வேறு
செகத்தி யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சி யாம னோதீத
சிவச்சொ ரூப மாயோகி எனஆள்வாய்”

(அனித்தமான) திருப்புகழ்

இது பல பிறவிகளில் சரியை கிரியைகளைச் செய்து அதன் முதிர்ச்சியினால் வருவது; ஆதலினால் பெரிய செயல் என்றனர்.

ஞானவிழிமுனை திறந்து;—

நமக்கு மூடப் பெற்றிருக்கின்ற ஞானவிழி சிவயோகிகட்குத் திறந்திருக்கும். எல்லாவற்றையும், எல்லாக் காலத்தையும், எல்லாப் பொருள்களையும் அறிகின்ற தடைபடாத ஞானம் உண்டாகும்.

இருவினை இடைந்து போக;—

பிறவிக்குக் காரணமாயுள்ளது நல்வினை
தீவினைகளாகிய இரண்டேயாம். அது சமமுற்றபோது
இறைவன் திருவருட் காட்சியுண்டாகும்.

“உணங்கி லாததோர் வித்து மேல் விளையாம லென்வினை
ஒத்தபின்
கணக்கில்லாத்திருக்கோல நீவந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே”
—மணிவாசகர்

“இருவினை யின்பத்துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திருந்து
வருவது போவதாகும்”
—சித்தியார்

மலமுட இருள்;—

ஆணவ இருள் பூத இருளினும் மிக்க வலியுடைத்து.
எல்லாப் பொருளையும் மறைக்கும் பூத இருள், தன்னைக்
காட்டி நிற்கும். ஆணவ இருள், தன்னையுங் காட்டாது
தான் மறைத்த ஆன்மாவையுங் காட்டாது.
பிறபொருளையுங் காட்டாது.

“ஒரு பொருளுங் காட்டா திருளுருவம் காட்டும்
இருபொருளுங் காட்டா திது”
—திருவருட்பயன்

ஆறுமுகமொடு கலந்து பேதமிலையென;

சீவன் இருவினையொப்பு கைவரப் பெற்று மல
நிவர்த்தி யானவுடன் சக்தி பதிந்து சிவத்துடன்
இரண்டறக் கலந்து பூரண இன்பத்தைத் துயர்க்கின்றது.

“ஊனங்க ஞாயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவிலாமல்
ஓமங்கி யருவ மாகி யிருவோரும்
ஓரந்த மருவி ஞான மாவுஞ்சைச முதுகினேறி
லோகங்கள் வலம தாட அருள்தாராய்”
—(ஞானங்கொள்) திருப்புகழ்

அங்ஙனம் அத்துவிதமுற்று தேவர் பணியவும்
விண்மடந்தை தண்மலர் தூவவும், முனிவர்கள் புகழ்ந்து
பாடவும், மயில் வாகனத்தின் மீது இன்பமாக
லோகமெல்லாம் உலாவி வரவேண்டும் என்று
வேண்டுகிறார்.

“நீவேறெ னாதி ருக்க நான்வேறெ னாதி யிருக்க
நேராக வாழ் வதற்கு னருள்கூர”

—(நாவேறு) திருப்புகழ்

“இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
ஏகபோகமாய் நீயு நானுமாய்
இறுகும்வகை பரமசுகம் அதனையருள்”

—(அறுகுநுனி) திருப்புகழ்

அரியயன் அறிந்திடாத அடியிணை;—

சிவபெருமானுடைய திருவடியைத் திருமாலே
தேடினாராயின், முடியைத் தேடிக்காணாது அயர்ந்த
பிரமதேவராலும் காணமுடியாதது அத்திருவடி என்பது
தேற்றமாம்.

யாம் காண்போம் என்று அகந்தையுற்றார்
யாவரேயாயினும், அவனது திருவடித் தாமரையைக்
காணுதற்கு முடியாது. அன்புநெறி ஒன்றினாலேயே
அவனை எளிதிலுணரலாம். அப் பரமபதி விண்ணோர்
களேத்த மறைந்திருப்பான். கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்
கலந்தாற்போலச் சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி
நிற்பன். திருமால் தேடித்தேடி யிளைத்து நின்றதை
மணிவாசகர் கூறும் அழகினைக் காண்க.

“நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழு
ஈரடியாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்
றடிமுடி யறியும் ஆதர வதனிற்
கடுமுரண் ஏன மாகிமுன் கலந்து
ஏழ்தலம் உருவ இடந்துபின் எய்த்து
ஊழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்...”

சுவாமிமலை;—

சுவாமிமலை என்பது நான்காம் படைவீடு ஆகும்.
அது அநாகத க்ஷேத்திரம். திருவேரகம் என்பதும் அதுவே.

சுவாமி என்ற திருநாமம் முருகவேளுக்கே உரியது. ஏனைய தேவர்களைச் சுவாமி என்பது உபசாரமேயாம். ஸ்வாமி என்ற வடமொழிப் பதத்தில் ஸ்வம் என்பதற்கு உடைமை (சொத்து) என்பது பொருள். ஸ்வம் உடையவர் ஸ்வாமி. அதாவது உலகங்களையும் உயிர்களையும் உடைமையாக உடையவன் எவனோ அவன் ஸ்வாமி எனப்படுவான். “அமரகோசம்” என்ற வடமொழி நிகண்டில் முருகக்கடவுளின் திருப்பெயரைக் கூறும் கோவையில்,

“தேவசேனாபதிச் சூர: ஸ்வாமீ கஜமுகாநுஜ:”

என்று வருமாறு காண்க.

“ஸ்ர்வாண்டாதிபதௌ தஸ்மின் குஹே பரம பாவனே”

என்ற வேத வசனத்தாலும் குகமூர்த்தி ஒருவரே மூவர்தேவாதிகட்கும் எல்லா உலகங்கட்கும் தனிப்பெருந்தலைவன் என்று நன்கு வலியுறுமாறு காண்க. ஆதலால் எல்லாவற்றையும், எல்லாவுயிர்களையும் உடைமையாகவுடைய முருகக்கடவுள் ஒருவரே ஸ்வாமியெனப்படுவார். ஆதலால் அவர் எழுந்தருளியுள்ள மலை ஸ்வாமி மலை எனப்படுகின்றது.

கருத்துரை

சிவ புதல்வரே! வேலாயுதரே! சுவாமி மலையில் உறைபவரே! இருவினையொப்பு, மல பரிபாகமுற்று ஞான விழி திறக்கப் பெற்று, சிவயோகியாகி தேவரீருடன் அத்துவிதமுற்று மயில் மேலூர்ந்து இனிது உலவி வரவேணும்.

5

அவாமரு வினாவசு தைகாணும் டவாரெனு
மவார்கனலில் வாழ்வென்

றுணராதே

அராங்க ரவாதையு றுதேரைக திநாடும்
றிவாகியுள மால்கொண்

டதனாலே

சிவாயமெ னுநாமமொ ருகாலுநி னையாததி
மிராகரனை வாவென்

றருள்வாயே

திரோதம லமாறும் டியார்கள் ருமாதவர்
 தியான முறு பாதந் தருவாயே
 உலாவினி யகானுவி னிலாவும யில்வாகன
 முலாசமுட னேறுங் கழலோனே
 உலாவுத யபானுச தகோடியு ருவானவொ
 ளிவாகுமயில் வேலங் கையிலோனே
 துவாதச புயாசல சடானன வராசிவ
 சுதாளயினர் மானன் புடையோனே
 சுராதிப திமாலய னுமாலொடு சலாமிடு
 சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே.

பதவுரை

உலா-இளமை யுடையதும், இனிய கானுவில் நிலாவு-இன்பத்தை விளைவிக்கும் கானகத்தில் ஒளிசெய்து கொண்டு உலாவுகின்றதுமாகிய, மயில்வாகனம்-மயில் வாகனத்தின் மீது, உலாசமுடன் ஏறும்-மனமகிழ்ச்சியுடன் ஊர்ந்து வருகின்ற. கழலோனே-வீரக் கழலையணிந்த திருவடிவையுடையவரே! உலா சதகோடி உதய பானு-நாள்தோறும் உலவுகின்ற நூறுகோடி உதயசூரியர்களினது, உரு ஆகு-ஒளிகள் ஒருங்கு கூடினாலொத்த, ஒளி-ஒளியையும், வாசு-அழகையும் உடைய, அயில்வேல் அம் கையிலோனே-சூரிய வேற்படையை அழகிய கரத்தில் உடையவரே! துவாதச புய அசல-மலைபோன்ற பன்னிரண்டு புயங்களுடையவரே! ஷட் ஆனன-ஆறு திருமுகங்களையுடையவரே! வரா-சிறந்தவரே! சிவ சுத-சிவகுமாரரே! எயினர் மான் அன்பு உடையோனே-வேடர் குலத்தில் வளர்ந்த மான் போன்ற பார்வையுடைய வள்ளி நாயகியாரிடத்தில் அன்புடையவரே! சுர அதிபதி-தேவர்கோமானாகிய இந்திரனும், மால்-திருமாலும், அயனும்-பிரமதேவரும், மாலொடு-அன்புடன், சலாம் இடு-வணக்கம் செய்கின்ற, சுவாமிமலை வாழும்-சுவாமிமலையில் வாழ்கின்ற, பெருமானே-பெருமையின் மிக்கவரே! அவா மருவு இனா-ஆசையுண்டாகில் துன்பத்தை விளைவிக்கின்ற, வசுதை -மண்ணாசையும், காணும் மடவார்கள் அவார்-விரும்பிப்பார்க்கின்ற பெண்கள் என்கின்ற மாதராசையும், (பொன்னாசையும்) கனவில் வாழ்வு என்று உணராதே-நெருப்பின் மீது நடாத்தும் துன்ப வாழ்வு என்று அறியாமல், அராநுகர-பாம்பு விழுங்குகின்றபோது, வாதை உறு தேரை கதி நாடும் அறிவு ஆகி-துன்பப்படுகின்ற தேரையின் நிலையில் இருந்துகொண்டு இன்பத்தை விரும்பும் அறிவுடையவனாகி, உளம் மால் கொண்டு-உள்ளம் மயக்கத்தையடைந்து, அதனாலே-அதனாலே, சிவாயம் எறுநாமம்-சிவாய என்ற திருமந்திரத்தை, ஒரு காலும் நினைவாத-ஒருபோதும் நினைக்காத, தியிர ஆகரணை-அஞ்ஞான இருளுக்கு உறைவிடமான அடியேனை, வா என்று

அருள்வாயே-திருவடியில் வந்து இன்புற “வருக” என்று அழைத்து அருள்புரிவீர், திரோத மலமாறும்-திரோதம் என்ற மலநீக்கமுற்ற, அடியார்கள்-மெய்யடியார்களாலும், அருமாதவர்கள்-அரிய பெரிய தவத்தைச் செய்யும் முனிவர்களாலும், தியானம் உறு பாதம்-தியானஞ் செய்யப்படுகின்ற தேவரீருடைய திருவடிகளை, தருவாயே-அடியேனுக்குத் தந்தருளுவீர்.

பொழிப்புரை

இளமையுடையதும் கானகத்தில் ஒளி செய்து கொண்டு உலாவுவதுமாகிய மயிற்பறவையின் மீது மகிழ்ச்சியுடன் ஆரோகணித்து வருகின்ற வீரக்கழலை யணிந்த திருவடியையுடையவரே! நாள்தோறும் உலாவுகின்ற நூறுகோடி உதய சூரியர்களினது ஒளிகள் திரண்டு உருவெடுத்தது போன்ற கூரிய வேற்படையைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தியிருப்பவரே! மலை போன்ற பன்னிருபுயங்களை யுடையவரே! ஆறுமுகரே! சிறந்தவரே! சிவ குமாரரே! வேடரிடம் வளர்ந்த வள்ளியம்மையாரிடத்தில் அன்புவுடையவரே! இந்திரனும், நாராயணரும் நான்முகனும் அன்புடன் வணங்குகின்ற சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமையின் மிக்கவரே! ஆசையுண்டாகில் துன்பத்தை விளைவிக்கின்ற மண், பெண், பொன் என்ற மூன்றும் பற்றி அதனால் வரும் வாழ்வு நெருப்பு மயமானதென்று உணராமல், பாம்பின் வாய்த்தேரை துன்புறுவது போல் துன்புற்று, அந்த நிலையில் இன்பத்தை நாடும் அறிவுடன் உள்ள மயக்கத்தைக் கொண்டு, அதனால் “சிவாய” என்ற சிறந்த மந்திரத்தை ஒரு முறையாவது நினையாத அஞ்ஞானம் நிறைந்த அடியேனை “வருக” என்று அழைத்து அருள்புரிவீர். அவ்வாறு அழைத்து, திரோதமல நீக்கமுடைய அடியார்களும், அரியபெரிய தவசீலர்களும் தியானஞ் செய்கின்ற தேவரீருடைய திருவடியைத் தந்தருள்வீர்.

விரிவுரை

அவாமருவினாவகதை.....யென்றுணராதே;—

அவாமருவு இனா என்பது பிரித்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. இன்னா என்பது இனா என

னகரமெய் மறைந்து வந்தது; இன்னா-துன்பம்; ஆசையினால் துன்பம் விளைகின்றது. அவ்வாசை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிந்துள்ளது. வசதை-மண்; மடவார்-பெண்; இனம் பற்றிப் பொன்னையுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்பட்டது.

“அவாமருவின் ஆவசதை” என்று பிரித்துப் பொருள் கொள்வாரு முளர்.

“அவாமருவின் ஆவசதை காணு மடவார்” என்று பிரிக்குங்கால் ஆவ என்பதற்கு இரக்கக் குறிப்பு என்றும், சதை என்பதற்கு அமிர்தம் என்றும் பொருள்படும். கனலில் வாழ்வு என்பது நெருப்பிடை வாழ்வு என்று பொருள்படும். துன்ப வாழ்வு என்பது குறிப்பு.

அ-அந்த சதைகாணு மடவார்-(அமுதமன்ன மடவார் எனும் அவர்) அவா-மருவு-இன்னா(ஆசை பற்றிய இன்னாத பொருள் கனலில்) வாழ்வு-தீயொடு வாழ்வு என்று (நான்) உணராது எனவும் பொருள்படும்.

அவர் என்பது அவார் என நீட்டல் விகாரமாயிற்று.. “அவ்வார் கனல் இவ்வாழ்வு” என்று பிரித்துக் கொள்வது பொருந்தாது.

அரா நுகர வாழையறு தேரை;-

பாம்பின் வாயிலுள்ள தேரையின் மகிழ்ச்சிபோல் இயமன் பாசக் கயிற்றில் அகப்பட இருக்கும் உயிர்கள் சிறு இன்பங்களைக் கண்டு மயங்கி அறிவிழந்து கேடுறுகின்றன.

செடிகொணோ யாக்கையம் பாம்பின்வாய்த் தேரைவாய்ச்

சிறுபறவை

கடிகொள்பூந் தேன்கவைத் தின்புற லாமென்று கருதினாயே முடிகளால் வானவர் முன்பணிந் தன்பரா யேத்துமுக்கண் அடிகளா ஞுர்தொழு துய்யலாம் மையல்கொண் டஞ்சல் நெஞ்சே.

—திருஞானசம்பந்தர்.

பாம்பழல் வாயினாற் பற்ற மண்டுகந்
தேம்பிடுந் துயருறுஞ் சீவன் றேயுநா

ளோம்பிட வல்லரே யுற்ற மற்றைபார்
போம்பொழு தருந்துணை புரிந்த புண்ணியம்

—சிவதருமோத்தரம்

சிவாய;—

இது மந்திரங்களுக்குள் தலைசிறந்தது. இதனை ஒரு முறை நினைக்கினும் கோடிவினைகள் நீங்கும்.

“அரகர சிவாய வென்று தினமுநினையாமல் நின்று
அறுசமய நீதியொன்று மறியாமல்”

—(கருவினுரு) திருப்புகழ்

சிவாய நமவெனச் சித்த மொருக்கி
அவாய மறவே யடிமைய தாக்கிச்
சிவாய சிவசிவ வென்றென்றே சிந்தை
அவாயங் கெட நிற்க ஆனந்த மாமே. —திருமந்திரம்

திமிராகரனை;—

திமிரம்-இருள். அறியாமையாகிய இருள்; ஆகரம்-உறைவிடம். ஆன்மாக்களாகிய நாம் திமிராகரர் இறைவன் ஞானாகரன்.

திரோத மலம்;—

திரோதமலம்-மறைப்புச் சத்தி; ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே செம்புக்குக் களிம்பு போலுள்ள ஆணவ மலத்தை நீக்கும் பொருட்டு திரோதமலத்தை இறைவன் தந்தருளினார். ஆணவமலம் அநாதி; மாயையும் கன்மமும் இறைவன் அறு தொழிலிற் படத் தந்தது. இம்முன்றுஞ் சடமாதலால், தொழிற்படுத்த திரோத சக்தியை அருளினார். தேரை யசைக்க சன்னமும் மூங்கிலுமிருந்தும் தொழிற்படுத்த மனிதனை யனுப்புவதைப் போலென்றுணர்க.

முருகவேள் திருவடி திரோதமல நீங்கிய அடியார்களாலும் அரிய பெரிய தவஞ்செய்த தவ முனிவராலும் தியானித்து அறிவுவிழியால் காணத் தக்கது.

22 □ திருவேரகம் (சுவாமிமலை)

உவா;—

“உவா” என்பதற்கு யானையென்றும் பொருளுரைக்கலாம்; முருகப்பெருமானுக்கு யானை வாகனமும் உளதாதல் பற்றி.

காணு;—

கான் என்பது உகரச் சாரியை பெற்றது.

“கானமயில் வீரன்”

“கானமயில் மேல்தரித்த பெருமானே”

—(குலமென) திருப்புகழ்

என்ற வாக்குகளையும் உன்னுக.

உலாவுதய..... அயில்வேள்;—

வேற்படை நூறுகோடி பால சூரியப்பிரகாசத்துடன் குளிர்ந்து விளங்குகின்றது. வேல் ஞானமாதலால் ஒளி வடிவமாக மிளர்கின்றது.

‘சுடர்ப்பரிதி யொளிப்பநில வொழுக்குமதி

யொளிப்பஅலை அடக்குதழ லொளிப்பவொளி

ரொளிப் பிரபை வீசும்’

— வேல்வகுப்பு

சுராதிபதிசலாமிடும்;—

முருகப்பெருமான் முழுமுதற் கடவுளாதலால், மூவருந் தேவரும் மற்ற யாவரும் வணங்கி வழிபடுகின்றார்கள்.

“அரியர பிரம புரந்தராதியர் கும்பிடுந் தம்பிரானே”

—(கரியுரி) திருப்புகழ்

கருத்துரை

மயில் வாகனரே! வேலாயுதரே! பன்னிருபுயாசல அறுமுக வள்ளலே! சிவசுத! வள்ளிமணாள! மூவர் வணங்கும் முழுமுதலே! சுவாமிமலைக் குமர! மூவாசையால் வாடி வருந்தாமல் அடியேனை யழைத்துத் திருவடியைத் தந்தருள்வீர்.

6

ஆனன முகந்து தோளொடு தோளினை கலந்து பாலன ஆரமுது கண்டு தேனென	இதழூறல்
ஆதரவி னுண்டு வேல்விழி பூசலிட நன்று காணென ஆனையுர மெங்கு மோதிட	அபிராம
மானனைய மங்கை மார்மடு நாபியில் விழுந்து கீடமில் மாயுமனு விற்ப வாசைய	தறவேயுன்
வாரிஜ பதங்கள் நாயடி யேன்முடி புனைந்து போதக வாசகம் வழங்கி யாள்வது	மொருநாளே
ஈனவதி பஞ்ச பாதக தானவர் ப்ரசண்ட சேனைகள் ஈடழிய வென்று வானவர்	குலசேனை
ஏவல்கொளு மிந்த்ர லோகவ சீகர வலங்க்ரு தாகர ராசத மறிந்த கோமள	வடிவோனே
சோனை சொரி குன்ற வேடுவர் பேதைபயில் கின்ற ஆறிரு தோளுடைய கந்த னேவய	லியில்வாழ்வே
குளிகை உயர்ந்த கோபுர மானிகைபொ னிஞ்சி சூழ்தரு ஸ்வாமிமலை நின்று லாவிய	பெருமாளே

பதவுரை

ஈன அதி பஞ்ச பாதக-இழிவான ஐந்து பாதகங்களையும் அதிகம் புரிகின்ற, தானவர்-அகரர்களுடைய, ப்ரசண்ட சேனைகள்-மிக்க வேகமுள்ள சேனைகளின், ஈடு அழிய வென்று-வலிமை அழியும்படி வென்று, வானவர் குலசேனை-தேவர்களின் சிறந்த சேனையை ஏவல்கொளும்-ஆட்கொண்டு, இந்த்ரலோக வசீகர-இந்திரலோகத்தாரின் மனத்தைக் கவர்ந்தவரே! அலங்க்ருத ஆகர-அலங்காரத்துக்கு இருப்பிடமானவரே! ராசதம் அறிந்த கோமள வடிவோனே-ராஜத குணங்களின் தன்மையை உணர்ந்த அழகிய வடிவினரே! சோனை சொரி குன்ற-மழை பொழிகின்ற மலையில் வாழ்கின்ற, வேடுவர் பேதை பயில்கின்ற-வேடர் குல வள்ளி நாயகி அணைத்து விளையாடுகின்ற,

ஆறுதிரு தோள் உடைய கந்தனே-பன்னிரு புயங்களை உடைய கந்தவேளே! வயலியில் வாழ்வே-வயலூரில் வாழ்கின்றவரே! குளிகை-நிலா முற்றங்களும், உயர்ந்த கோபுரம்-உயர்ந்த கோபுரங்களும், மாளிகை-மாளிகைகளும் பொன் இஞ்சி சூழ்தரும்-அழகிய மதில்களும் சூழ்ந்து விளங்கும் ஸ்வாமி மலை நின்று உலாவிய-சுவாமி மலையில் எழுந்தருளி உலாவும், பெருமாளே-பெருமையில் மிகுந்தவரே! ஆனனம் உகந்து-மாதர்களின் முகத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து, தோளோடு தோள் இணை கலந்து-தோளோடு தோள்கள் சேரத் தழுவி, பால் அனபால் போன்றதும், ஆர் அமுது-அரிய அமுதம், கண்டு-கற்கண்டு, தேன் என-தேன் என்னும்படி, இதழ் ஊறல்-வாய் அதரத்தின் ஊறலை, ஆதரவின் உண்டு-அன்புடன் பருகி, வேல்விழி பூசல் இட-வேல்போன்ற கண்கள் போர் புரிய, நன்று காண் என-நன்றாகப் பார் எனும்படி, ஆனை உரம் எங்கும் மோதிட-யானையின் மத்தகம் போன்ற தனங்கள் மார்பில் எங்கும் மோதும்படி, அபிராம மான் அணைய மங்கைமார்-அழகிய மான் போன்ற மாதர்களின், மடு நாயியில் விழுந்து-மடுவைப் போன்ற உந்திக்குழியில் விழுந்து, கீடமில்-புழுவைப் போல், மாயும் மனு இன்ப ஆசை அது அறவே-இறந்து படும் மனித இன்ப ஆசையானது அற்று ஒழிய, உன்வாரிஜ பதங்கள்-தேவர்களுடைய தாமரைத் தாள்களை, நாய் அடியேன் முடி புனைந்து-அடிநாயேனுடைய தலையில் சூட்டியருளி, போதக வாசகம் வழங்கி-ஞானோபதேசஞ் செய்து; ஆள்வது ஒரு நாளே-அடியேனை ஆட்கொள்ளும் நாள் ஒன்று உண்டாகுமோ?

பொழிப்புரை

இழிந்த ஐம்பெரும் பாதகங்களை மிகுதியாகச் செய்யும் அசுரர்களுடைய மிக்க வேகமுள்ள சேனைகளின் வலிமை கெடுமாறு வெற்றி பெற்று, தேவர்களுடைய சிறந்த சேனைகளை ஆட்கொண்டு இந்திரலோகத்தாரது உள்ளங்கவர்ந்தவரே! அழகுக்கு உறைவிடம் ஆனவரே! இராஜத குணங்களையுணர்ந்த அழகிய வடிவினரே! மழை பொழிகின்ற மலையில் வாழும் வேடர்குல வனிதையாகிய வள்ளிப் பிராட்டியார் தழுவி விளையாடும் பன்னிரு புயங்களை யுடைய கந்தக் கடவுளே! வயலூரில் வாழ்பவரே! நிலா முற்றங்களும், உயர்ந்த கோபுரங்களும், மாளிகைகளும், அழகிய மதில்களும் சூழ்ந்த சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுலாவும் பெருமித முடையவரே! மாதர்களின் முகத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து, தோள்களோடு தோள்கள் சேரத் தழுவி, பால் அமுதம், கற்கண்டு, தேன் என்னும் படியான அதர ஊறலை அன்புடன் பருகி, வேல்போன்ற

கண்கள் போர் புரிய, நன்கு பார் என்னும் படியாக, யானையின் மத்தகம் போன்ற தனங்கள் மார்பெங்கும் மோதும்படி! அழகிய மான்போன்ற மங்கையரது நாபியாகிய மடுவில் விழுந்து புழுவைப் போல் மாள்கின்ற மனித இன்பமாகிய ஆசையானது, அறவே நீங்குமாறு தேவரீருடைய தாமரைத் தாள்களை நாயினேனுடைய முடிமிசை வைத்தருளி ஞானோபதேசம் புரிந்து, ஆண்டருளும் நாள் ஒன்று உளதாகுமோ?

விரிவுரை

ஆனனம் உகந்து-மாதருடைய முகத்தை மகிழ்ச்சியுடன் பார்த்து என்று பொருள்படும்.

ஆனன முகந்து;—

ஆனனம் முகந்து-மாதருடைய முகத்தை அப்படியே முகந்து கொள்வது போல் காண்பர் என்றும் பொருள்படும்.

பாலன ஆரமுது கண்டு தேனென இதழுறல்;

பெண்களின் இதழுறலை காமுகர் பால் என்றும் அரிய அமுதம் என்றும், கற்கண்டு என்றும், தேன் என்றும் கூறி மகிழ்வார்.

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்.

—திருக்குறள்.

ஆனை;—

ஆனையின் மத்தகம் போன்ற தனத்தைக் குறிக்கும். உவமை ஆகுபெயர்.

கீடமில் பாயும்;—

கீடம்-புழு. புழுவைப்போல் ஒரு பயனும் இன்றி அவமே அழிவர். அந்தோ! மானுடப் பிறப்பெடுத்தோர் பிறவிப் பயனைப் பெறுதல் வேண்டும்.

உன் வாரிஜ பதங்கள் நாயடியேன் முடி புனைந்து;—

“முருகா! உனது திருவடித் தாமரையை அடியேன் சென்னிமிசைச் சூட்டியருள்” என்று அருணகிரியார் இப்பாடலில் விண்ணப்பம் புரிகின்றார்.

இந்த விண்ணப்பத்தை முருகன் நிறைவேற்றி வைத்தார். அருணகிரிநாதர் முடியில் அடிமலர் சூட்டியருளினார்.

“எனது தலையிற் பதங்கள் அருள்வோனே”

—(களபமுலை) திருப்புகழ்

சாடுந் தனிவேல் முருகன் சரணஞ்
சூடும்படி தந்தது சொல்லு மதோ
வீடுஞ் சுரர் மாமுடி வேதமும் வெங்
காடும் புனமுங் கமழும் கழலே.

—அநுபூதி

கருத்துரை

சுவாமிமலை மேவும் இறைவா! திருவடி
சூட்டியருள்வாய்.

7

ஆனாத பிருதிவிப் பாச நிகளமும்
மாமாய விருளுமற் றேகி பவமென
ஆகாச பரமசிற் சோதி பரையைய டைந்துளாமே
ஆறாறி னதிகமக் க்ராய மநுதினம்
யோகீச ரெவருமெட்டாத பரதுரி
யாதீத மகளமெப் போது முதயம நந்தமோகம்
வானாதி சகலவிஸ்த் தாரவிபவரம்
லோகாதி முடிவுமெய்ப் போத மலரயன்
மாலீச ரெனுமவற் கேது விபுலம சங்கையால்நீள்
மானாத தனிசமுற் றாய தரியநி
ராதார முலைவில் சற்சோதி நிருபமு
மாறாதககவெளத் தாணுவுடனினி தென்றுசேர்வேன்
நானாவி தகருவிச் சேனை வகைவகை
சூழ்போது பிரபலச் சூரர் கொடுநெடு
நாவாய்செல் கடலடைத் தேறிநிலைமையி

லங்கைசாய

நாலாறு மணிமுடிப் பாவி தனையடு
சீராமன் மருகமைக் காவில் பரிமள
நாவீச வயலியக் கீசர் குமரக

டம்பவேலா

காணாளு மெயினர்தற் சாதி வளர்குற
 மானோடு மகிழ்கருத் தாகி மருடரு
 காதாடு முனதுகட்பாண மெனதுடை நெஞ்சுபாய்தல்
 காணாது மமதைவிட் டாவி யுயவருள்
 பாராயெ னுரைவெகுப் பீர்தி யிளையவ
 காவேரி வடகரைச் சாமி மலையுறை தம்பிரானே

பதவுரை

நானாவித கருவி-பலவிதமான போர்க் கருவிகளைத் தாங்கிய, சேனை வகைவகை குழ்போது-சேனைகள் விதம் விதமாகச் சூழ்ந்து வர, பிரபல குரர்-புகழ் பெற்ற குரர்களுடன், கொடு நெடு நாவாய் செல்-வளைந்துள்ள பெரிய கப்பல்கள் செல்கின்ற, கடல் அடைத்து ஏறி-சமுத்திரத்தை அணைகட்டி அக்கரை சென்று, இலங்கை நிலைமை சாய-இலங்கையின் உயர்ந்த நிலைமை தொலையும்படி, நாலாறு மணிமுடி பாவி தனை அடு-பத்து மணி முடிகளையுடைய பாவியாகிய இராவணனை வதைத்த, சீராமன் மருக-ஸ்ரீராமருடைய திருமருகரே! மைகாவில் பரிமள நா வீச வயலி-இருண்ட சோலையில் நறுமணம் அயலில் வீசுகின்ற வயலூர் என்னுந்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, அக்கீசர் குமர-அக்னீச்சுரருடைய திருக்குமாரரே! கடம்ப-கடம்ப மலரையணிந்தவரே! வேலா-வேலாயுதரே! காணாடும் எயினர் தன் சாதி வளர்-காட்டையாளுகின்ற வேடர்களது குலத்தில் வளர்ந்த, குறமானோடு மகிழ் கருத்து ஆகி-குற மானாகிய வள்ளியுடன் மகிழ்வதற்கு எண்ணங்கொண்டு, மருள்தரு காதாடும் உனது கண் பாணம்-மருட்சியைத் தருகின்றதும் காதுவரை நீண்டிருப்பதுமாகிய உன்னுடைய கண்ணாகிய பாணமானது, எனதுடை நெஞ்சு பாய்தல் காணாது-என்னுடைய நெஞ்சுக்குள் பாய்வதை நீ காணாமல் இருக்கின்றாய்! மமதைவிட்டு-செருக்கினை விடுத்து, ஆவி உய அருள் பாராய்-என்னுடைய உயிர் உய்ய அருளுவாயாக, எனஉரை வெகு பீர்தி இளையவ-என்ற உரைகளைக்கூறி மிக்க அன்புகொண்ட இளையவரே! காவேரி வடகரை சாமி மலை உறை-காவிரி நதியின் வடகரையில் உள்ள சுவாமிமலையில் வாழ்கின்ற, தம்பிரானே-தனிப் பெருந்தலைவரே! ஆனாத பிருதிவி பாச நிகளமும்-நங்குதற்கரிய மண்ணாசை யென்ற விலங்கும், மாமாய இருளும் அற்று-பெரிய மயக்கத்தைச் செய்யும் ஆணவ இருளும் ஒழிந்து, ஏகி பவம் என-ஒன்றுபட்ட தன்மையென்று கூறும்படி, ஆகாச பரம சித்தோதி-ஆகாயம் போல் பரந்த பெரிய ஞானசோதியான, பரையை அடைந்து-பராசக்தியை அடைந்து, உளாமே-நினைப்பு இன்றி, ஆறாநின் அதிகம்-முப்பத்தாறு தத்துவங்கட்கும் அப்பாற்பட்டதாய், அக்ராய-முதன்மையானதாய், அநுதினம் யோகீசர் எவரும் எட்டாத-என்றும் யோகீசர் எவரும் எட்டாததான, பரதுரிய அத்த-பெரிய துரிய நிலைக்கு மேற்பட்டதான, அகன-உருவமில்லாததாய், எப்போதும் உதயம்-எப்போதும் தோன்றி

நிற்பதாய், அந்த மோகம்-அளவற்ற வசீகரம் வாய்ந்ததாய், வானாதி சகல விஸ்தார விபவரம்-வான் முதலான சகல விரிவுள்ள வாழ்வுப் பொருளாய், லோகாதி முடிவும்-உலகத்திற்கு முதலும் முடிவுமாக விளங்குவதாய், மெய் போத-உண்மை யறிவாய், மலர் அயன் மால் ஈசன் எனும் அவற்கு ஏது விபுலம்-தாமரையில் வாழும் பிரமன் திருமால் உருத்திரன் என்ற மும்மூர்த்திகட்கும் மூலகாரணமாய் நிற்கும் பெருமை கொண்டதாய், அசங்கையால் நீள்-ஐயம் இன்றி நீண்டு, மாளாத தன் நிசம் உற்றதாய்-இறத்தலின்றி தானே மெய்யாந்தன்மையுற்றதாய், அரிய-அரிதாய், திராதாரம்-சார்பு ஒன்றும் இல்லாததாய், உலைவுஇல் சத் சோதி-அழிவில்லாத உண்மைசோதியாய், நிரூபமும் - உருவ மில்லாததாய், மாறாத-மாறுதல் இல்லாததாய் விளங்கும், கக வெ(ள்)ள தாணு உடன்-இன்ப வெள்ளமான சிவத்துடன், இனிது என்று சேர்வேன்-அடியேன் இனிமையாக என்று சேர்வேன்?

பொழிப்புரை

பலவகையான கத்தி, வில், தண்டு முதலிய ஆயுதங்களைத் தாங்கிய சேனைகள் விதம் விதமாகச் சூழ்ந்துவர, புகழ் பெற்ற வீரர்களுடன் பெரிய கப்பல்கள் செல்கின்ற சமுத்திரத்தை அணைகட்டிக் கடந்து அக்கரை சென்று, இலங்கையின் உயர் நிலையைத் தொலைத்து, பத்து மணி மகுடங்களையுடைய பாவிடாகிய இராவணனை வதைத்த ஸ்ரீராமருடைய திருமருகரே! இருண்ட சோலையில் நறுமணம்வீசுகின்ற வயலூரில் எழுந்தருளியுள்ள அக்கினிஸ்வரரின் திருக்குமாரரே! கடப்பமலர் தரித்த வேலாயுதரே! கானகத்தை யாளும் வேடர் குலத்தில் வளர்ந்த குற மகளாகிய வள்ளி பிராட்டியுடன் மகிழ்கின்ற எண்ணம் உடையவராய், 'மயக்கத்தைத் தருவதும், காது வரை நீண்டதுமான உன் கண்ணாகிய கணை என் மனத்தில் பாய்வதை நீ பார்க்கவில்லையா? செருக்கினை விடுத்து என்உயிர் உய்ய அருளுவாய்' என்று அம் மாதரசியிடம் பேசிய அன்புடைய இளம் பூரணரே! காவிரிக்கு வடகரையில் உள்ள சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள தனிப் பெருந்தலைவரே! நீங்குதற்கு அரிய மண்ணாசையென்ற விலங்கும், பெரிய மயக்கத்தைச் செய்யும் ஆணவ இருளும் ஒழிந்து, ஒன்றுபட்ட தன்மையென்று கூறுமாறு ஆகாயம்போல் பரந்து பெரிய ஞானசோதியான

பராசக்தியை அடைந்து, நினைவு இன்றி நிலைத்து நின்று, முப்பத்தாறு தத்துவங்கட்கு அப்பாற்பட்டதாய், முற்பட்டதாய் என்றும் யோகீசர் எவரும் எட்டாததான பெரிய துரியங் கடந்ததாய், உருவமில்லாததாய், எப்போதும் தோற்றம் அளிப்பதாய், அளவற்ற அன்பைத் தருவதாய், விண் முதலிய சகல வாழ்வுப் பொருளாய், உலகத்தின் முதலும் முடிவுமாய், உண்மை அறிவாய், அயன் அரி அரன் என்ற மூவர்க்கும் மூலகாரணமாய், ஐயம் இன்றி நீண்டு அழிவின்றி தானே மெய்யாந் தன்மையதாய், அரியதாய், ஆதாரம் இன்றி நிற்பதாய், அழிவில்லாத சோதியாய், வடிவம் இன்றி மாறுதலின்றி நிற்பதாய் விளங்கும் இன்ப வெள்ளமாம் சிவத்துடன் அடியேன் இனிது என்று சேர்வேன்.

விரிவிரை

ஆனாத பிருதிவிப் பாச நிகளமும்;-

ஆனாத-நீங்குதல் இல்லாத, பிருதிவி-மண், பாசம் -ஆசை, நிகளம்-சங்கிலி. ஆசையாகிய சங்கிலியால் உயிர்கள் கட்டுண்டிருக்கின்றன.

“ஆசா நிகளந் துகளா யினபின்
பேசா அநுபூதி பிறந்ததுவே”

—அநுபூதி

மாமாய இருளும்;-

பெரிய மயக்கத்தைச் செய்யும் ஆணவ இருள். இந்த இரண்டும் ஒழிந்தால் சிவானுபூதி யுண்டாகும்.

ஏகி பவ மென;-

சீவனும் சிவனும் இரண்டற்ற தன்மையடைந்து நிற்கும் நிலை.

ஆகாச பரம சிற் சோதி பரையை யடைந்து;-

ஆகாயம் போல் எங்கும் பரந்துள்ள பெரிய ஞான சோதியாய் விளங்கும் பராசக்தியை அடைதல்.

உளாமே;-

உள்ளுதல்-நினைத்தல்; நினைப்பு இன்றி நின்றல்.

ஆறாறினதிகமக்ராய;-

ஆறாறு-முப்பத்தாறு தத்துவங்கள்

ஆன்ம தத்துவம்-24, வித்யா தத்துவம்-7. சிவ தத்துவம்-5 ஆக 36.

தத்துவாதீதமாய் விளங்கும் நிலை. அக்ரம்முதன்மை. துரியாதீதம்;

துரியங் கடந்த நிலையில் நிற்பது. துரியம் என்பது சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி என்ற மூன்றுக்கும் அப்பாலுள்ளது.

விபுலம்;-

மேலான ஞான மயமானது.

அசங்கை;-

சங்கை யில்லாதது.

மானாத தனிச முற்றாயது;-

மானாத தன்நிசமுற்று ஆயது. அழிவில்லாது தானே மெய்ப் பொருளாய் நிற்பது.

ககவெள தானுவுடன் இனிது என்று சேர்வேன்;-

இன்ப வெள்ளமாகிய சிவத்துடன் இனிது ஒன்றுபடுகின்றது என்று சுவாமிகள் இப்பாடலில் இறைவனிடம் முறையீடுகின்றார். இப்பாடல் சிவாத்துவிதத்தின் பெருமையை அருமையாகக் கூறுகின்றது. மிகவுயர்ந்த அருபவப் பொருளை வாக்கிறந்த வளமையை விளக்கிக் கூறுகின்றது. தானு-சிவம்.

மைக் காவில் பரிமள நா வீச வயலி யக்கீசர் குமர;-

மை கா-இருண்ட சோலை. நா வீசு. நா-அயல். சோலையின் பரிமளம் வெகு தூரம் வரை வீசுகிறது.

வயலூரில் உள்ள சிவமூர்த்தியின் திருநாமம் அக்னிச்வரர். அருணகிரிநாதர் இத்திருப்புகழில் இதனை நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றார். வயலூர் திருச்சிராப் பள்ளிக்கு அருகில் உள்ள திருத்தலம்.

கருத்துரை

சுவாமிமலைப் பெருமானே! சிவத்துடன் ஒன்றுபடும் இன்பத்தை இனிது அருள்வாய்.

8

எந்தத் திகையினு மலையினு முவரியி
 னெந்தப் படியினு முகடினு முளபல
 யெந்தச் சடலமு முயிரியை பிறவியி னுழலாதே
 இந்தச் சடமுட னுயிர்நிலை பெறநளி
 னம்பொற் கழலிணை களில்மரு மலர்கொடு
 என்சித் தமுமன முருகிநல் சுருதியின் முறையோடே
 சந்தித் தரஹர சிவசிவ சரணென
 கும்பிட் டிணையடி யவையென தலைமிசை
 தங்கப் புளகித மெழிஇரு விழிபுனல் குதிபாயச்
 சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி னழகுமு
 னந்தத் திருநட மிடுசர ணழகுறச்
 சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும் வருவாயே
 தொந்தத் திகுகுட தகுகுட டிமிடிமி
 தந்தத் தனதன டுடுடு டமடம
 துங்கத் திசைமலை யுவரியு மறுகச லரிபேரி
 துன்றச் சிலைமணி கலகல கலினென
 சிந்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர
 துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடு மயில்வேலா
 கந்தச் சடைமுடி கனல்வடி வடலணி
 யெந்தைக் குயிரெனு மலைமகள் மரகத
 கந்தப் பரிமள தனகிரி யுமையரு ளிளையோனே
 கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்
 அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்
 கந்தப் பொழில்திகழ் குருமலை மருவிய
 பெருமானே

பதவுரை

சுலரி-சல்லரி என்ற வாத்யமும், பேரி-பேரிகைகளும்
 தொந்தத்திகுகுட தகுகுட டிமிடிமி தந்தத் தனதன டுடுடு டமடம (என்ற
 ஒலிக்குறிப்புடன்), துங்க திசை மலை-தூய்மையான எட்டுத்
 திசைகளிலுமுள்ள குல மலைகளும், உவரியும்-கடலும்,
 மறுக-பேரிரைச்சலினால் துன்புறுமாறு, துன்ற-நெருங்கி ஒலிக்கவும்,
 சிலைமணி-விற்களிற் கட்டியுள்ள மணிகள், கலகல கலின் என-கலகல
 என்று ஒலிக்கவும், சுரர் மலர் சிந்த-தேவர்கள் (கற்பக) மலர்களைப்

பொழியவும், அயன்-பிரமதேவரும், மறை-வேதங்களும், புகழ்தர-வியந்து புகழ்ந்து துதி செய்யவும், அலுணர்கள் துன்புற்று-இராக்கதர்கள் மிகவும் துன்பத்தை யடைந்து, நமன் உலகு உறவிடும்-இயமனுடைய நரகலோகத்தை யடையவும் விட்டருளிய, அயில் வேலா-கூர்மை பொருந்திய வேற்படையையுடையவரே! கந்த சடை முடி-பரிமள மிக்க சடாமகுடத்தை யுடையவரும், கனல் வடிவு-நெருப்பனைய திருமேனியை யுடையவரும்-அடல் - அணி-பேராற்றலும் பேரழகு முடையவரும், எந்தை-அடியேனுடைய தந்தையாருமாகிய சிவபெருமானுக்கு, உயிர் எனும்-ஆவியைப் போன்றவரும், மலைமகள்-மலையரசன் திருமகளாரும், மரகத-மரகத வண்ணரும், கந்த பரிமள தனகிரி-மிகுந்த வாசனை தங்கிய மலை போன்ற பயோதரங்களை யுடையவரும் ஆகிய, உமை அருள்-உமாதேவியார் பெற்றருளிய, இளையோனே-இளம் பூரணரே! கஞ்ச பதம் இவர்-தாமரையாகிய திருமாளிகையில் வீற்றிருக்கின்ற, திருமகள்-இலக்குமி தேவியையும், குலமகள்-பூதேவியையும், அம் பொன் சொடி இடை-அழகிய பொற்கொடி போன்ற மெல்லிடை யுடைய நீளா தேவியையும், புணர் அரி மருக-மருவுகின்ற திருமாவின் மருகரே! நல் கந்த பொழில் திகழ்-நல்ல வாசனை கமழும் மலர்ச் சோலைகள் குழ விளங்குகின்ற, குருமலை மருவிய-சுவாமிமலை யென்னுந் திருவேரகத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, பெருமாளே-பெருமையின் மிக்கவரே! எந்த திகையினும்-திசைகள் எல்லாவற்றிலும், மலையினும்-மலைகளிலும், உவரியின்-கடலிலும், எந்த சடலமும்-பற்பல விதமான யோனிபேதங்களாலாகிய எல்லா உடல்களையும் எடுத்து, உயிர் இயை பிறவியின்-உயிருடன் கூடிய பிறவிக் கடலிற் புகுந்து, உழலாதே-சுழற்சியை யடையா வண்ணம், இந்த சடமுடன்-இப்போது எடுத்துள்ள இந்த உடம்புடனேயே, உயிர்நிலை பெற-மீண்டும் பிறவாமல் அடியேனுடைய ஆன்மாவானது (தேவரீருடன் அத்துவிதமாகக் கலந்து) நிலைபேறடையவும், நளினம் பொன்கழல் இணைகளில்-தாமரை மலர் போன்ற பொற்பிரகாசம் பெற்ற தேவரீருடைய இரண்டு திருவடிகளிலும், மருமலர் கொடு-வாசனைதங்கிய பூக்களைக் கொண்டு, என் சித்தமும்-அடியேனுடைய சித்தமும், மனம்-மனமும், உருகி-நீராயுருகி, கருதியின் முறையோடு (ஏ-அசை) சந்தித்து-வேத நூல்களிற் கூறிய விதிப்படி தேவரீரைக்கலந்து, அரஹர சிவ சிவ சரண் என-அரஹர சிவ சிவ நினக்கே அபயம் ஏற்று துதித்து, கும்பிட்டு-தொழுது, இணை அடி அவை-தேவரீருடைய இரண்டு திருவடிகளும், என தலை மிசை தங்க-அடியேனுடைய சென்னி மேல் தங்கவும், புளகிதம் எழ உடம்பு பூரிக்கவும், இருவிழி புனல் குதிபாய-இரண்டு கண்களிலும் ஆனந்தக் கண்ணீர் (மலையருவி போல்) குதித்துப்பெருகவும், சம்பை கொடி இடை-சம்பைக் கொடி போன்ற மெல்லிய இடையுடைய, விபுதையின் அழகு முன்-உமாதேவியாருடைய அழகிய திருமுன், அந்த திருநடம் இடு சரண் அழகு உற-அழகிய தெய்வீகத் தாண்டவஞ் செய்யும் சரணாரவிந்தம் அழகு செய்ய, எனது உளம் உருகவும்-அடியேனுடைய உள்ளம் உமது பேரருப்பெருக்கையுள்ளி உருகுமாறும், சந்த சபைதனில் வருவாயே-அழகிய இச்சபையின்கண் தேவரீர் வந்தருள் புரிவீர்.

பொழிப்புரை

சல்லரி பேரிகை முதலிய வாத்தியங்கள், தொந்தத் திருகுடதகுகுடடிமிடிமி தந்தத் தனதன டுடுடு டமடம என்ற ஒலியுடன், தூய எட்டுக் குலாசலங்களும் கடல்களும் அப்பேரிரைச்சலினால் துன்பமுறுமாறு நெருங்கி ஒலிக்கவும், விற்களிற் கட்டிய மணிகள் கலகலகலவென்று ஒலி செய்யவும். தேவர்கள் கற்பகமலர்மாரி பெய்யவும், பிரமதேவரும் வேதங்களும் வியந்து துதி செய்யவும், அசுரர்கள் துன்புற்று இயமனுடைய நரகவுலகம் சேரவும், விடுத்தருளிய கூரிய வேலாயுதக்கடவுளே! பரிமள மிக்க சடை முடியை யுடையவரும் செந்தீ வண்ணரும், பேராற்றலும் பேரழகுமுடையவரும் அடியேனுடையபிதாவும் ஆகிய சிவபெருமானுக்கு உயிர் போன்றவரும், மலைமன்னன் திருமகளாரும் மரகத மேனியையுடையவரும், மிகுந்த வாசனை தங்கிய மலையனைய திருமுலைகளை யுடையவருமாகிய உமையம்மையார் பெற்றருளிய திருப்புதல்வரே! தாமரை வீட்டில் வீற்றிருக்கின்ற சீதேவியையும் பூதேவியையும் அழகிய பொற்கொடிபோல் துவளுகின்ற மெல்லிய இடையையுடைய நீளாதேவியையும் மருவுகின்ற நாராயண மூர்த்தியின் திருமருகரே! நல்ல பரிமள மிக்க மலர்ச் சோலைகள் சூழ்ந்துள்ள சுவாமிமலையின்மீது எழுந்தருளியுள்ள பெருமித முடையவரே! எல்லாத் திசைகளிலும், வான முகட்டிலுள்ள அண்டங்களிலும் இருந்து வாழ்கின்ற நானா வகையான யோனிபேதங்கள் எல்லாவற்றிலும் அந்தந்த உடம்புகளை எடுத்துப்பிறந்து பிறந்து உழலாவண்ணம், எடுத்த இப்பிறப்புடன் முடிவடைந்து மீட்டிங்கு பிறவாமல் தேவரீருடன் அத்துவிதமுற்று உயிர் நிலைபேறு அடையவும், தேவரீருடைய தாமரை மலர் போன்ற இரண்டு பொன்னடிகளிலும் வாசனை தங்கிய மலர்களைக் கொண்டு, அடியேனுடைய சித்தமும் மனமும் நீராயுருகவும், நல்ல வேதங்களிற் கூறிய முறைப்படி தேவரீரைச் சந்தித்து, ஹரஹர சிவசிவ உமக்கே சரணம் என்று கூறி வணங்கவும், தேவரீருடைய

இரண்டு சரணாரவிந்தங்கள் அடியேனுடைய சென்னிமேல்தங்கவும், உடல் புளகிக்கவும், இரண்டு கண்களிலும் ஆனந்தக் கண்ணீர் மலையருவிபோல் குதித்தோடவும், சம்பைக் கொடிபோன்ற மெல்லிய இடையையுடைய உமையம்மையாரது அழகிய திருமுன்னர், அழகிய திருநடம் புரியும் திருவடி அழகு செய்யவும், (எளியேன் முன்வரும் உமது திருவருளின் பெருக்கையெண்ணி) அடியேனுடைய உள்ளம் உருகவும் அழகிய இச்சபையில் வந்து அருள் புரிவீர்.

விரிவுரை

எந்தத் திகையினு.... உழலாதே:—

எண்ணிலாத நெடுங்காலமாக எண்ணிலாத பிறவி எடுத்து எடுத்து வருவதால், நாம் பிறவாத இடமில்லை பிறவாத ஜாதியில்லை; பேசாத மொழியில்லை.

“புல்லாய்ப் பூடாகிப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமாள்”

—திருவாசகம்

இந்தச் சடமுடனுயிர் நிலைபெற:—

முருகப் பெருமானை வழிபடுவோர் மீண்டும் பிறவாத நிலை பெறுவர்; ஆன்மா நிலை பேறடையும்.

சந்தச் சபைதனில்:—

பிரபுட தேவனிடம், சம்பந்தாண்டான் வாதம் நிகழ்ந்துழி தாம் கொடுத்த வாக்குறுதியின்படி, அருணகிரிநாதர் அரசன் முதலியோர் குழுமியுள்ள மாப்பேரவையில் முருகவேளை வரவழைக்கும் பொருட்டுப் பாடியருளியது இப்பாடல்.

எனது முருகவும்:—

மாலயனாதி வானவர்கட்கு அரிய பரம் பொருளாகிய முருகவேள் வலிதில் மயில்மிசை வந்து

காட்சி வழங்கும் பேரருட்டிறத்தை நினைந்து உள்ளம் உருகுவது.

அயில்வேலா.....இளையோனே:—

அயில் வேலா! இளையோனே! என்றதனால் பகைவரையழிக்கும் ஞானசக்தி வேலுடன், குழலிப் பருவத்துடன் வந்து காட்சி தரவேண்டுமென்பது குறிப்பு. அரி மருக:—

‘காத்தற் றொழிலை யுடைய திருமால் மருக’ என்றதனால், காக்கும் பொருட்டு இங்கு வந்தருளல் வேண்டும் என்பதும் நினைதற் பாலது.

குருமலை:—

சிவபெருமானுக்குக் குகப் பெருமான் குருவாக எழுந்தருளி பிரணவோபதேசஞ் செய்த இடமாதலால், சுவாமி மலைக்குக் குருமலை எனப் பெயர் போந்தது.

இப்பாடலில் “குதிபாய” என்ற பிரயோகம் இது காரும் எந்த நூலிலும், யாராலும் கையாளப் படாத ஒரு அற்புதப் பதம். “கண்ணீர் பாயேன்”, “கண்ணீர் மல்க” “கண்மாரி பெய்து” என்றெல்லாம் பிரயோகங்கள் உள. இவைகளுடன் “விழி புனல் குதி பாய” என்பதைப் பொருத்திப் பார்த்து அதன் பொருளாழத்தை உன்னி மகிழ்க. இப்பாடல் தினந்தோறும் பாராயணம் செய்வதற்குரியது. முதல் நான்கு அடிகளும் முக்கியமானவை.

கருத்துரை

அசுர சம்மாரஞ் செய்த வேலாயுதரே! உமாசுதரே! மால்மருகரே! சுவாமிமலைக் குமரரே! பிறவியலை யாற்றிற்றுக்கு அலையா வண்ணம் தேவரீரை வழிபட்டு உய்யும் பொருட்டு இந்தச் சபையில் வந்தருள் புரிவீர்.

9

ஒருவரையு மொருவரறி யாம லுந்திரிந்

திருவினையி னிடர்கலியொ டாடி நொந்து நொந்
துலையிலிடு மெழுகதென வாடி முன்செய்வஞ்

சனையாலே

ஒளிபெறவே யெழுபுமர பாவை துன்றிடுங்
கயிறுவித மெனமருவி யாடி விண்பறிந்
தொளிருமின லுருவதென வோடி யங்கம்வெந்
திடுவேனைக்

கருதியொரு பரம்பொரு ளீது என்றுஎன்
செவியிணையி னருளியுரு தாகிவந்த என்
கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டுதண்
டருமாமென்

கருணைபொழி கமலமுக மாறு மிந்துளந்
தொடைமகுட முடியுமொளிர் நூபு ரஞ்சரண்
கலகலென மயிலின்மிசை யேறிவந்துகந்
தெனையாள்வாய்

திரிபுரமு மதனுடலும் நீறு கண்டவன்
தருணமழ விடையனட ராஜ னெங்கணுந்
திகழருண கிரிசொருபனாதி யந்தமங் கறியாத
சிவயநம நமசிவய கார ணன்கரந்
தமுதமதை யருளியெமை யாளு மெந்தைதன்
திருவுருவின் மகிழெனது தாய்ப யந்திடும்
புதல்வோனே

குருகுகொடி யுடன்மயிலி லேறி மந்தரம்
புவனகிரி சுழலமறையாயி ரங்களுங்
குமரகுரு வெனவலிய சேட னஞ்சவந் திடுவோனே
குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலம்
பொலியவொரு சசிமகளொ டேக லந்துதிண்
குருமலையின் மருவுகுருநாத வும்பர்தம் பெருமாளே

பதவுரை

திரிபுரமும் மதன் உடலும்-திரிபுரத்தையும் மன்மதன் உடலையும்,
நீறு கண்டவன்-சாம்பலாகும்படி செய்தவரும், தருண மழ
விடையன்-மிகவும் இளமைப் பருவத்தையுடைய இடபத்தை வாகனமாக
உடையவரும், நடராஜன்-சிற்பையில் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரிபவரும்,
எங்கணுந் திகழ் அங்கிங்கென்னாதபடி எங்குந் தன்னருட்ஜோதி வீசுமாறு,
ஆதி அந்தம் அங்கு அறியாத-முதலும் முடிவும் அவ்விடத்தில் (திருமாலும்
திசைமுகமும்) காண முடியாதவாறு, அருணகிரி சொருபன்-சிவந்த அழல்
மலைவடிவாக நின்றவரும், சிவய நம-சூக்கும ஐந்தெழுத்தானவரும்,
நமசிவாய-தூல ஐந்தெழுத்தானவரும், காரணன்-காரண
ஐந்தெழுத்தானவரும், அமுதமதை சுரந்து அருளி-திருவருளாகிய

அமுதத்தைச் சுரந்து அருள் புரிந்து, எமையாளும் எந்தை தன்-அடியேங்களை யாட்கொள்ளும் எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய, திரு வருவின் மகிழ்-திருமேனியில் ஒரு பாதியைக் கொண்டு மகிழ்கின்ற, எனது தாய் பயந்திடும் அடியேனுடைய அன்னையாராகிய உமாதேவியார் ஈன்றருளிய, புதல்வோனே-திருக்குமாரரே! குருகு கொடியுடன்-சேவல் கொடியுடன், மயிலில் ஏறி-மயில் வாகனத்தின் மீது ஆரோகணித்து, மந்தரம்-மந்தர கிரியும், புவன-புவனங்களும், கிரி-ஏனைய மலைகளும், கழல-மயிற்சிறகினாலுண்டாகுந் காற்றின் வேகத்தால் கழலவும், மறை ஆயிரங்களும்-ஆயிரம் வேதங்களும், குமரகுரு வென-குமரகுரு என்று துதித்து ஒலமிடவும், வலிய சேடன் அஞ்ச-வலிபெற்ற ஆதிசேடன் அஞ்சி நடுங்கவும், வந்திடுவோனே-பவனி வருகின்றவரே! குறமகளின் இடை துவள-வள்ளிநாயகியாரது மெல்லிய இடை துவண்டு நெளியவும், பாத செம் சிலம்பு ஒலிய-அவருடைய திருவடியிலணிந்துள்ள சிறந்த பொற்சிலம்பு ஒலிக்கவும் (கலந்து), ஒரு சசிமகளொடே கலந்து-ஒப்பற்ற இந்திராணியின் குமாரியாக வந்தருளிய தெய்வயானை யம்மையாரையும் கலந்து, தின் குருமலையின் மருவு குருநாத-தெரிசித்தவர்களது பாவத்தை விலக்கும் விறலுடைய சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள குருநாதரே! உம்பர்தம் பெருமானே-தேவர்களுக்கெல்லாம் பெருமையின் மிக்கவரே! ஒருவரையும் ஒருவர் அறியாமலும் திரிந்து-மாயையாகிய திரையால் மூடப்பட்டு முற்பிறப்பின் உணர்ச்சியின்மையால் ஒருவரையொருவர் அறிந்து கொள்ள முடியாமல் அலைந்து திரிந்தும், இருவினையின் இடர் கலியொடு ஆடி-நல்வினை தீவினைகளின் பயனால் வரும் சுக துக்கத்தால் மயங்கி யுலாவி, நொந்து நொந்து-அதனால் மிகவும் உடலும் உள்ளமும் வருந்தியும், உலையில் இடு மெழுகது என வாடி-உலைக்களத்திலிட்ட மெழுகைப் போல் உருகி வாட்டத்தை யடைந்தும், முன் செய் வஞ்சனையாலே, முற் பிறப்பிற் செய்த பாவ கன்மத்தாலே, மரபாவை-பொம்மலாட்டத்தில் மரப்பதுமையை, துன்றிடும் கயிறு விதம் என-நெருங்கிய கயிற்றைக் கொண்டு (குத்திரதாரி ஆட்டுகின்ற) வகையாக, மருவி ஆடி-உலக விஷயத்தில் கலந்து ஆடியும், விண் பறிந்து ஒளிரும் மினல் உருவது என ஓடி-ஆகாயத்தில் வெளிப்பட்டு ஒளி செய்யும் மின்னலைப்போல் ஒரு நொடியில் வாழ்நாள் கடந்து போக, அங்கம் வெந்திடுவேனை-உடல் வெந்தழியப் படுவேனாகிய அடியேனை, கருதி-தேவாரது அடியார் குழாத்துள் ஒருவனாக எண்ணி, ஒரு பரம பொருள் ஈது என்று-ஒப்பற்ற பெரிய பொருள் இதுவே என்று, என் செவி இணையில் அருளி-அடியேனுடைய இரு செவிகளிலும் உபதேசித்து, உருவாகி வந்த-வினைப்பயனால் உடலெடுத்து வந்த, என் கருவினையொடு அடியேனுடைய கொடியவினையையும், அரு மலமும்-அரிய மும்மலங்களையும், நீறு கண்டு-பொடியாகும்படிச் செய்து, தண்டரு-குளிர்ச்சியைத் தருவதும், மா மென்-பெருமை பொருந்தியதும், மேன்மையுடையதும், கருணைபொழி-திருவருளைப் பொழிவதும், கமல முகம் ஆறும்-தாமரை மலரை யொத்ததுமாகிய தேவரூடைய ஆறு

திருமுகங்களும்தான், இந்துளம் தொடை-கடப்ப மலர் மாலையும், மகுட முடியும்-இரத்தினமணி மகுடங்களும் தோன்றவும், ஒளிர் சரண் நூபுரம் ஒளி செய்கின்ற பாதத்தி லணிந்துள்ள நூபுரங்கள், கலகல என-கலகல என்று ஒலிக்க, மயிலின் மிசை ஏறி வந்து-மயில் வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளி வந்து, உகந்து எனை ஆள்வாய்-மகிழ்ச்சியுடன் அடியேனை ஆட்கொண்டருள்வீர்.

பொழிப்புரை

திரிபுரத்தையும் மன்மதனுடைய உடலையும் சாம்பலாக எரித்தவரும், மிக்க இளம் பருவமுடைய இடபத்தின்மீது எழுந்தருளி வருபவரும், சிதாகாசப் பெருவெளியில் ஆனந்தத் தாண்டவம் புரிபவரும், யாண்டும் நீக்கமறநிறைந்து தன்னருட் ஜோதிப் பிழம்பு வீசுமாறு, மாலும் அயனும் மேலும் கீழும் தேடி அடியையும் முடியையும் அறியாமல் திகைக்கும் வண்ணம் சிவந்த நெருப்பு மலை வடிவாக நின்றவரும், தூலகுக்கும் காரண பஞ்சாக்கரப் பொருளாக விளங்குபவரும், திருவளரமிர்தத்தைச் சுரந்து அடியோர்களுக்கருளி ஆட்கொள்ளும் எமது பரம பிதாவாகிய சிவபெருமானுடைய திருமேனியில் ஒரு பாதியைப் பெற்று மகிழ்கின்ற, அடியேனுடைய தாயாராகிய பார்வதி தேவியார் பயந்தருளிய திருக்குமாரரே! சேவற் கொடியுடன் மரகத மயிலின் மீது ஆரோகணித்து, மந்தர மலையும் புவனங்களும் மற்றைய மலைகளும் மயிலினது சிறகின் காற்றின் வேகத்திற்காற்றாது சுழலவும், ஆயிரம் வேதங்களும் “குமரகுரு” என்று ஒலமிடவும், வலிமைமிக்க ஆதிசேடன் அச்சமுறவும் பவனிவருகின்றவரே! வள்ளியம்மை யாருடைய மெல்லிய இடை துவளவும், அவருடைய தாமரைத் தாளில் அணிந்துள்ள சிறந்த பொற் சிலம்புகள் ஒலிக்கவும் அவரைக் கலந்து, இந்திராணிக்குத் திருமகளெனத் திருவவதரித்த, ஒப்பற்ற தேவகுஞ்சரி யம்மையாரையும் மருவி, வந்தவர் வினை தீர்க்க வல்லதாகிய சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள ஞானகுரு மூர்த்தியே! தேவர்கட்கெல்லாம் பெருமையின் மிக்கவரே அறியாமையாகிய திரையினால், முற்பிறப்பின் உணர்ச்சியின்மையால், ஒருவரையொருவர் இன்னார்

இனியாரென அறிந்து கொள்ள முடியாமல் திரிந்தும், நல்வினை தீவினையென்ற இருவினைகளின் பயனாகவும் இன்பதுன்பங்களினால் ஆடி மிகவும் வருந்தியும், உலையிலிட்ட மெழுகைப்போல் உருகி வாடியும், முற்பிறப்பில் செய்த வஞ்சனையால் பாவைக் கூத்தில் சூத்திரதாரி பல கயிறுகளைக் கொண்டு ஆட்டும் மரப்பாவைபோல் (உள்ளே உயிருக்குயிராயுள்ள இறைவனால் ஆட்டப்பெற்று) ஆடியும், ஆகாயத்தில் ஒரு கணத்தில் ஒளிசெய்து மறையும் மின்னலைப்போல் நிலையற்ற வாழ்நாள் கழிந்தவுடன் உடல் வெந்தழியப்படுவேனாகிய அடியேனை, தேவரீரது அடியார் குழாத்துள் ஒருவனாகக் கருதி, ஒப்பற்ற பெரிய பொருள் இதுவே என்று அடியேனுடைய இருசெவியிலும் உபதேசித்து, வினைப்பயனால் உடலோடு கூடி வந்துள்ள அடியேனுடைய கொடிய வினையும் அரிய மும்மலங்களும் பொடிபட்டொழியவும், குளிர்ந்ததும் பெருமை பெற்றதும் மேன்மையுடையதுமாகிய தேவரீருடைய கருணைபொழிகின்ற ஆறு திருமுகங்களும், கடப்பமலர் மாலையும் இரத்தின மணி முடிகளும் தோன்றவும், ஒளிசெய்கின்ற திருவடிகளில் அணிந்துள்ள நூபுரங்கள் கலகல என்று ஒலி செய்யவும், மாமயிலின் மீது எழுந்தருளிவந்து, உவப்புடன் அடியேனை ஆட்கொண்டருள்வீர்.

விரிவுரை

ஒருவரையும் ஒருவர் அறியாமல்:-

மாயையானது அறிவை மறைப்பதால் முற்பிறப்பின் உணர்ச்சி கெடுகின்றது. அதனால் முன் பகைவராயினோர் இப்பிறப்பில் உடன் பிறந்தாராதலும், நண்பர் அயலாராக ஆதலும், மனைவி தாயாதலும், தாய் மனைவியாதலுமாக மாறி மாறி வந்தும், அதனை யுணர முடியாமல் ஜீவர்கள் உழன்று வருந்துகின்றனர்.

மரபாவை.....ஆடி:-

பழைய காலத்தில் பொம்மலாட்டம் (பாவைக் கூத்து) என்ற ஒரு கூத்துண்டு. அதில் பொம்மை ஆடும். அதனை பலகயிறுகளால் ஆட்டுபவனுக்கு சூத்திரதாரி

என்று பெயர். பாடுபவன் வேறு. காண்கின்றவர்க்கு பொம்மை பாடி யாடுவதாகவே தோன்றும். அது மரப்பாவை. இவ்வுடம்பு மாமிசப் பாவை. இதனை யுள்ளிருந்து ஆட்டுகின்றவன் குகக் கடவுள்.

“ஆட்டுவித்தா லாரொருவ ராடாதாரே” —தமிழ்மறை

இடைபிங்கலை கழுமுனை முதலிய எழுபத்திராயிரம் நாடிகளென்கிற கயிறுகளைக் கொண்டு இவ்வுடம்பை இயக்குகின்றனன்.

“வளிகயிறி னுட னாடி” —(பனியின் விந்துளி) திருப்புகழ்

கருவினை:—

கருவுற்றுப் பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய வினை என்றும் பொருள்படும்.

அருமலம்:—

நீக்குதற்கு அரியமலம். அவை: ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்பன.

தண்தரு மாமென்:—

முருகவேளுடைய திருமுகங்கள் குளிர்ந்திருக்கின்றன; பிறவி வெப்பத்தை நீக்கித் தண்மையை யருள்கின்றன.

கருணைபொழி:—

எம்பிரானுடைய முகங்கள் உயிர்களின் துன்பமகல கருணை மழை பொழிகின்றன.

“முகம்பொழி கருணை போற்றி” —கந்தபுராணம்

“உனதுமுக கருணைமல ரோராறும்”

—(உறவின் முறை) திருப்புகழ்

திரிபுரம்:—

மும்மல காரியம். விபரம் திருப்புகழ் விரிவுரை முதல் தொகுதி 73-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

தருணமழ விடையன்:—

தருமமே இடப வடிவாகி சிவபெருமானை வாகனமாகத் தாங்குகின்றது. தருமம் ஒருபோதும்

முதுமையையடையாது. என்றும் நிலைத்து
இளமையாகவே இருக்கும் என்பதனைத் தெரிவிக்கவே,
“தருண மழவிடை” யன் என்றனர்.

திகழருணகிரி சொருபன்:—

திருவண்ணாமலைச் சரித்திரத்தைக் குறிக்கின்றது.

சிவயநம:— சூட்கம பஞ்சாக்ஷரம்.

நமசிவய:— தூல பஞ்சாக்ஷரம்,

காரணன்:—

காரண பஞ்சாக்ஷரம். இதனைக் குருநாதர் மூலம்
முறைப்படி கேட்டுணர்க.

குருகுக்கொடி:—

சேவற்கொடி, இது பெருமானுடைய வருகையைத்
திசையெலாம் செவிபடும்படி ஒலித்துத் தெரிவிப்பது
(காரில் வருபவன் “ஹாரன்” மூலம் வருகையைத்
தெரிவிப்பது போலென்றறிக.)

“சென்றே இடங்கள் கந்தா எனும்பொ

செஞ்சேவல் கொண்டு வரவேணும்”

—(அன்பாக வந்து) திருப்புகழ்

மறையாயிரம்:—

முற்காலத்தில் ஆயிர வேதங்கள் இருந்தன. துவாபர
யுக முடிவில் அவைகள் கலிக்குத் தக்கவாறு கிருஷ்ண
த்வைபாயனரால் நான்காகத் தொகுக்கப்பட்டன.

“நீயயன்—முதற்குல மிதற் கொருவனின்றாய்

ஆயிர மறைப்பொரு ளுணர்ந்தறி வமைந்தாய்”

என்ற கம்பராமாயணப் பாடலாலும் இதனைத் தேர்ந்து
தெளிக.

“குறிகளும் அடையாளமும் கோயிலும்

நெறிகளும் அவர் நின்றதோர் நீர்மையும்

அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதினும்

பொறியிலிர் மன மென்கொல் புகாததே”

என்ற திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளது திருவாக்கும் இதனை
வலியுறுத்துமாறு காண்க.

கருத்துரை

சிவகாம சுந்தரியின் திருக்குமாரரே! வேதம் புகழ்,
சேவற்கொடியுடன் மயிற்பரி யூர்ந்து பவனி செய்பவரே!
வல்ல தேவசேனா சமேதரே! சுவாமிமலைக் கரசே! வஞ்ச
மாயையால் மயங்கி யலையும் அடியேனுக்கு உண்மைப்
பொருளை யுபதேசித்து, மல மாசகல எழுந்தருளி வந்து
ஆட்கொண்டருள்வீர்.

10

கறைபடுமு டம்பி ராதெனக்	
கருதுதலொ ழிந்து வாயுவைக்	
கருமவச னங்க ளால்மறித்	தனலூதிக்
கவலைபடு கின்ற யோககற்	
பனைமருவு சிந்தை போய்விட	
கலகமிடு மஞ்சம் வேறற்	செயல்மாளக்
குறைவறநி றைந்த மோனநிர்க்	
குணமதுபொ ருந்தி வீடுறக்	
குருமலைவி ளங்கு ஞானசற்	குருநாதா
குமரசர ணென்று கூதளப்	
புதுமலர்சொ ரிந்து கோமளப்	
பதயுகள புண்டரீகமுற்	றுணர்வேனோ
சிறைதளைவி ளங்கு பேர்முடிப்	
புயலுடன டங்க வேபிழைத்	
திமையவர்கள் தங்களுர்புகச்	சமராடித்
திமிரமிகு சிந்து வாய்விடச்	
சிகரிகளும் வெந்து நீறெழத்	
திகிரிகொள நந்த குடிகைத்	திருமாலும்
பிறைமலுலி மைந்த கோவெனப்	
பிரமனைமு னிந்து காவலிட்	
டொருநொடியில் மண்டு குரனைப்	பொருதேறிப்
பெருகுமத கும்ப லாளிதக்	
கரியெனப்ர சண்ட வாரணப்	
பிடிதனைம ணந்த சேவகப்	பெருமானே.

பதவுரை

திகிரி கொள்-சக்ராயுதத்தையுடையவரும், அந்ந்தகுடிகை-ஆதிசேடன் முடியில் விளங்குபவருமாகிய, திருமாலும்-நாராயணமூர்த்தியும், பிறைமவுலி மைந்த-சந்திரனைச் சடையில் தரித்த சிவகுமாரரே! கோ என-முறையோ என்று முறையிட, பிரமனை முனிந்து-(பிரணவப் பொருளையறியாது விழித்த) நான்முகனைக் கோபித்து, காவல் இட்டு-(குட்டி நெட்டிச்) சிறையிலிட்டும், சிறை தளை விளங்கு-சிறைச்சாலையில் தளைப்பட்டுத் துன்புற்றுக்கொண்டிருந்த, பேர் முடி புயல் உடன்-மேகவானனாகிய பெரிய இந்திரனுடனே,-இமயவர் அடங்கவே-தேவர்கள் எல்லோரும், பிழைத்து-சிறையினின்று நீங்கி உய்ந்து தங்கள் ஊர்புக-தங்களுடைய பொன்னகரத்திலே புகுந்து இன்புறுமாறு சமர் ஆடி-அகரர்களுடன் போர் புரிந்து, திமிரமிகு சிந்து வாய் விட-இருள் நிறைந்த கடல் ஓலமிட்டலறவும், சிகரிகளும் வெந்து நீறு எழ-குலமலைகளும் தீய்ந்து பொடியாகவும், மண்டு குரனை-நெருங்கி வந்த குரபன்மனை, ஒரு நொடியில்-ஒரு கணப் பொழுதுக்குள், பொருது ஏறி-போர் புரிந்து வெற்றி பெற்று. பெருகுமத கும்ப லாளித கரி என-ஊற்றெடுக்கின்ற மதம் பொருந்திய மத்தகத்தினுடைய அழகிய யானை என்று சொல்லும்படி, பிரசண்ட வாரணபிடிதனை-வலிமையுடைய ஐராவதத்தால் வளர்க்கப்பட்ட தெய்வயானையம்மையை, மணந்து சேவக-திருமணஞ் செய்து கொண்ட வீரரே! பெருமானே-பெருமையின் மிக்கவரே! கறைபடும் இரத்தம் நிறைந்த, உடம்பு இராது என கருதுதல் ஒழிந்து-உடம்பு நிலைத்திராது அழிந்துபோம் என்று எண்ணுவதை விட்டு, வாயுதை கரும் வசனங்களால் மறித்து-(உடல் நெடுநாளிருக்கும் பொருட்டு) பிராண வாயுவை ஆகருஷண ஸ்தம்பயனாதி மந்திரங்களால் கும்பித்து அனல் ஊதி-அவ்வாயுவை உடம்பெங்கும் பரவும்படிச் செய்து அதனால் மூலாக்கினியை எழுப்பி, கவலைப்படுகின்ற-சித்தியடைய வேண்டுமேயென்று நெஞ்சங் கவல்கின்ற, யோக கற்பனை மருவு சிந்தை போய்விட-அடயோகம் முதலியவைகளின் கட்டளைகள் நிரம்பிய மனமானது நீங்கவும், கலகம் இடும் அஞ்சகம் வேர் அற-ஒருவழிப்பட வொட்டாமல் கலகம் புரிகின்ற ஐம்புலன்களின் வழி செல்லும் சப்தம் ஸ்பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் என்னும் தன் மாத்திரைகளான ஆசைகள் ஐந்தும் வேருடன் அற்றுப் போகவும், செயல் மாள-என் செயல் என்பது ஒழிந்து போகவும், குறைவு அற நிறைந்த மோகன-குறைவில்லாமல் பரிபூரணமாக உள்ள மௌன நிலையை யடைந்து, நிர்க்குணம் அது பொருந்தி-முக்குணங்களையொழித்து அருட்குணங்களைப் பொருந்தப் பெற்று, வீடு உற-முத்தியையடையவும், குருமலை விளங்கு-கவாமி மலையில் எழுந்தருளியிருக்கும், ஞானசற்குரு நாதா - உத்தமமான ஞான குருமூர்த்தியே! குமர-குமாரக் கடவுளே! சரண் என்று தேவரீர் திருவடியே அடியனுக்கு அடைக்கலம் என்று கூறி, கூதள புதுமலர் சொரிந்து-புதிய கூதளம் என்ற மலர்களைத் திருவடியில் அர்ச்சித்து, கோமள-இளமையான, யுகளபத புண்டரீகம் உற்று-இரண்டு திருவடித்

தாமரைகளையும் அடைந்து உணர்வேனோ-அத்திருவடி இன்பத்தினை அறிந்து உய்வு பெறுவேனோ?

பொழிப்புரை

சக்ராயுதத்தை யுடையவரும், ஆதிசேடன் முடியில் விளங்குபவரும் ஆகிய விஷ்ணுமூர்த்தி (தன் மகன் பிரம தேவர் தலையில் குட்டுவதைக் கண்டு) “சந்திர சேகரரது திருக்குமாரரே! முறையோ” வென்று ஓலமிட, பிரணவத்தின் பொருளுரைக்காது விழித்த பிரமதேவனைக் குட்டிச் சினந்து, சிறையிலடைத்து, சிறையிலிருந்து துன்புறுகின்ற மேகவானனாகிய இந்திரன் முதலிய இமயவர்கள் சிறையினின்று நீங்கித் தங்கள் பொன்னுலகஞ் சேர்ந்து இன்புறவும், இருள் நிறைந்த கடல் ஓலமிட்டலறவும், குலமலைகள் வெந்து நீராகவும், நெருங்கி வந்த சூரனை ஒரு நொடிப் பொழுதில் போர்புரிந்து வென்று, மதம் பொழிகின்ற மத்தகத்தையுடைய அழகிய யானையென்று கூறுமாறு மிகுந்த வலிமையுடைய ஐராவதத்தால் வளர்க்கப்பட்ட தெய்வ குஞ்சரியம்மையை மணந்து கொண்ட வீரரே! பெருமிதமுடையவரே! இரத்தம் நிறைந்த உடம்பு நிலைத்திராது என்று எண்ணுவதைத் தவிர்த்து, நிலைத்திருக்குமென்று எண்ணி, பிராணவாயுவை ஆகருஷண ஸ்தம்பனாதி மந்திரங்களால் கும்பித்து, அப்பிராணவாயுவால் குண்டலிசத்தியை எழுப்பி, “சித்தியடைய வேண்டுமே” என்று கவலைப்படுகின்ற ஹட யோகம் முதலியவைகளின் கட்டளைகளை நினைக்கின்ற சிந்தனை தொலையவும், (ஒருமுகப்பட்டுத் தியானிக்கவொட்டாமல்) கலகம் புரிகின்ற ஐவாய் வழி செல்லும் சத்தாதி ஐந்தும் அடியோடு அழியவும், ‘என் செயல்’ என்பது நீங்கவும், குறைவில்லாத நிறைந்த மௌனத்தையடைந்தும் சத்துவரஜஸ்தமஸ் என்ற முக்குணங்கள் நீங்கி அருட்குணம்பெற்று முக்தியை யடையவும், “சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள ஞானசற்குருநாதரே! குமாரக் கடவுளே.” என்று துதித்து, புதிய கூதள மலர்களால் அருச்சித்து, தேவரீருடை இளமை பொருந்திய இரண்டு திருவடித் தாமரைகளை

யடைந்து அத்திருவடி இன்பத்தை உணர்ந்து உய்வேனோ?

விரிவுரை

கறைபடு முடம்பு:—

கறை—என்பதற்கு நிறம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். உடல்நீர் மேற்குமிழிக்கு நிகரானது. எத்துணை நாளிருப்பினும் ஒரு நாளைக்கு அழிந்து ஒழியும்.

“குடம்பை தனித்தொழிய புட்பறந்தற்றே

உடம்போ டுயிரிடை நப்பு”

—திருக்குறள்

நிலையற்ற உடம்பை நிலைபடுத்த வேண்டும் என்று எண்ணி ஹடயோகஞ் செய்து துன்பறுவதை சுவாமிகள் இத்திருப்பாடலால் கண்டிக்கின்றனர்.

“அனித்த மான வுனாளு மிருப்பதாக வேநாசி

அடைத்து வாயு வோடாத வகைசாதித்து” —திருப்புகழ்

கரும வசனங்கள்:—

ஆகருஷண ஸ்தம்பனாதி மந்திரங்கள்.

அனலாடு:—

பிராணவாயுவினால் மூலக் கனலை மூட்டி எழுப்புதல்

“நாளுமதி வேக கால்கொண்டு தீமண்—”

—(மூளும்வினை) திருப்புகழ்

“மூலாதாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்

காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே” —விநாயகரகவல்

கவலைபடுகின்ற ... போய்விட:—

யோக நூல்களைப் படித்து, அதன்படி ரேசக பூரக கும்பகம் முதலிய சாதனங்களைச் செய்து சித்தியடையும் பொருட்டு கவலைப்பட்டு உள்ளம் உடைபடவேண்டாம். முருகவேள் முளரியந்தாளில் கருத்தைப்பதித்தால் முக்தியுலகடைதல் எளிது.

காட்டிற் குறத்தி பிரான்பதத்தே கருத்தைப்புகட்டின்
வீட்டிற் புகுதன் மிகவெளி தேவிழி நாசிவைத்து
முட்டிக் கபாலமூலாதார நேரண்ட மூச்சையுள்ளே
ஒட்டிப் பிடித்தெங்கு மோடாமற் சாதிக்கும் யோகிகளே.

—கந்தரலங்காரம்

கலகமிடும் அஞ்சம் வேரற:—

ஒன்றுடன் ஒன்று கூடாத ஐம்புலன்களின் வழியே
செல்லும் ஐவகையான ஆசைகள் வேருடன் அழிதல்
வேண்டும்.

“..... ஒழிவாய் ஒழிவாய்

மெய்வாய்விழி நாசியொடுஞ் செவியாம்

ஐவாய் வழிசெல்லும் அவாவினையே”

—கந்தரநுபூதி

சிறைதனை... ஊர்புக.... காவலிட்டு—

இந்திராதி இமையவர்கள் சிறையை விடுவித்து விண்
குடியேற்றினார் முருகப்பெருமான். பிரமனைச்
சிறையிட்டு தேவர்களைச் சிறை நீக்கினார். கந்தக் கடவுள்
கமலாசனனை அவன் தந்தையாகிய திருமால் பார்த்துக்
கொண்டிருக்கும் போதே குட்டி, அத்திருமால் ஒவென்று
முறையிடச் சிறையிலிடுவித்தனர்.

“.... உவரியணை

கட்டினோன் பார்த்திருக்கக் காதலவன் றன்றலையிற்

குட்டினோன் றானே குரு”

ஒரு நொடியில் குரனைப் பொருது.....மணந்த:—

குரனைக் கொன்றார் என்பது ஆணவமலத்தை
அழித்தார் என்றும், கடலை வற்றச் செய்தார் என்பது
பிறவியாகிய பெருங்கடலை யழித்தார் என்றும்,
மலைகளைப் பொடிப்படுத்தினார் என்பது அகங்
காரமாகிய மலைகளைத் துகள் செய்தார் என்றும்,
தெய்வயானையை மணந்தார் என்பது கிரியாசக்தியுடன்
கூடி அருள்புரிகின்றார் என்றும் அகமுகத்தில்
பொருள்படும்.

கருத்துரை

தேவர் சிறைவிடுத்து தெய்வானையை மணந்த
தேவதேவரே! ஹடயோகம் முதலியவைகளைச் செய்து
துன்புறாமல் தேவரீர் திருவடியைச் சிந்தித்து இன்புற
அருள் புரிவீர்.

11

காமியத் தழுந்தி	மிளையாதே
காலர்கைப்படிந்து	மடியாதே
ஓமெழுத்தி லன்பு	மிகவூறி
ஓவியத்திலந்த	மருள்வாயே
தூமமெய்க் கணிந்த	சுகலீலா
சூரனைக் கடிந்த	கதிர்வேலா
ஏமவெற் புயர்ந்த	மயில்வீரா
ஏரகத் தமர்ந்த	பெருமானே

பதவுரை

தூமம் மெய்க்கு அணிந்த சுகலீலா-நறும்புகை
திருமேனியிற்படியும்படி செய்து உயிர்கள் இன்புறும்பொருட்டு
திருவிளையாடல் புரிபவரே! சூரனைக் கடிந்த கதிர்வேலா-சூரபன்மனைத்
தண்டித்த ஒளிவீசும் வேற்படையையுடையவரே! ஏம வெற்பு உயர்ந்த மயில்
வீரா-பொன் மலையாகிய மேருகிரியைப் போல உயர்ந்துள்ள
மயில்வாகனத்தில் எழுந்தருளிவரும் வீரரே! ஏரகத்து அமர்ந்த
பெருமானே-சுவாமி மலையில் திருக்கோயில் கொண்டு வீற்றிருக்கும்
பெருமையின் மிக்கவரே! காமியத்து அழுந்தி இளையாதே-பயன் கருதிச்
செய்யும் கிரியை பக்தி இவைகளில் மனம் அழுந்தி இளைக்காமலும்,
காலர் கை படிந்து மடியாதே-இமயதூதர்கள் கையிற் சிக்குண்டு அவமே
இறந்து படாமலும் ஓம் எழுத்தில் அன்புமிக ஊறி-ஓம் என்ற பிரணவ
மந்திரத்தில் மிகுந்த அன்பைப் பெருக்கி, ஓவியத்தில் அந்தம்
அருள்வாயே-சித்திரம்போல் அசைவற்றிருக்கும் முடிவை (அடியேனுக்கு)
அருள் புரிவீர்.

பொழிப்புரை

திருமேனியில் நறும்புகை படியும்படிச் செய்து
உயிர்கள் இன்புறும் பொருட்டு திருவிளையாடல்
புரிபவரே! சூரபன்மனைத் தண்டித்து அடக்கிய
ஒளிவீசும் வேற்படையையுடையவரே! மேருகிரி போல்

உயர்ந்து பொற்பிரகாசமாகிய மயில் மீது ஊர்ந்து வருகின்ற வீரரே! திருவேரகமென்கின்ற சுவாமி மலையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதமுடையவரே! பயன் கருதிச் செய்யும் கிரியை முதலியவற்றில் மனம் அழுந்தி இளைக்காமலும், காலன் கையிற் சிக்குண்டு வீணே மடிந்து போகாமலும், பிரணவ மந்திரத்தில் மிகுந்த அன்பு பூண்டு, அம்மந்திரத்தை மானசிகமாக நினைந்து, ஓவியம் போல் அசைவற்று இருக்கும் முடிந்த முடிவை (அடியேனுக்கு) அருள் புரிவீர்.

விரிவுரை

காமியத்தழுந்தி இளையாதே:—

காமியம்-பயன் கருதிச் செய்வது; இறைவழிபாடு இறையன்பு முதலியவற்றைப் பயன் கருதிச் செய்வது உயர்ந்த லட்சியமாகாது. செல்வம் வேண்டுமென்றும் பதவி வேண்டுமென்றும், உத்யோகம் வேண்டுமென்றும், சந்ததி வேண்டுமென்றும், நோய் விலக வேண்டுமென்றும், இப்படிப் பலவகையான பயன் கருதி கோவிலுக்குப் போய் கும்பிடுகின்றார்கள். எந்த எந்தப் பயனைக் கருதுகின்றார்களோ அந்த அந்தப் பயனை இறைவன் தருகின்றான். ஆனால், அந்தப் பயனுடன் அது நின்று விடுகின்றது. இறைவன் திருவருளை நாடி வழிபட்டால் அத்திருவருளால் எல்லா நலன்களும் எய்தும்; இம்மையிலும், மறுமையிலும் இன்புற்று இனிப் பிறவா நலமும் உண்டாகும்.

ஒரு சிறந்த மாமரத்தைப் பயிர்செய்வது உயர்ந்த மாங்களியைப் பெறும் பொருட்டேயன்றோ? பழத்தை விரும்பி அல்லவா அதனைப் பயிர் செய்தல் வேண்டும். பல் குச்சு வேண்டுமென்றும், இலை வேண்டுமென்றும் மாமரத்தை வளர்ப்பது அறிவுடைமையாகுமோ? பழம் வேண்டுமென்ற பெருநோக்கத்தோடு பயிர் செய்யின் ஏனைய சிறு பயன்கள் தானே கிடைக்குமன்றோ? ஆதலால் யாதொரு பயனையும் வேண்டாமல் பெருமானை நிஷ்காம்யமாக வழிபாடு செய்ய வேண்டும்.

காலர்கைப்படிந்து மடியாதே:—

நிஷ்காம்ய பக்திசெய்வார் காலர் வசப்பட மாட்டார்.

ஓமெழுத்திலன்பு மிகவூறி..... அருள்வாயே:—

“ஓம்” என்ற எழுத்தே சூக்கும் சடக்கரமாம். ஆறெழுத்தும் அதில் அடங்கியுள்ளது. “ஓரெழுத்தில் ஆறெழுத்தை ஒதுவித்த பெருமானே” என்ற திருவாக்கால் தெளிக.

“ஓம் என்னும் பிரணவாக்ஷரமே ஆதியிலுப தேசிக்கப்பட்டது; அதுவே தியானம். அதுவே தியானிக்கற்பாலது” என்னும் பொருள்பட வரும் வேத வசனத்தையும் உன்னுக.

“ஓமித்யேததக்ஷர மாதௌ ப்ரயுக்தம் த்யானம் த்யாயிதவ்யம்”

—அதர்வ சிகோபநிடதம்

இப்பிரணவமந்திரம் ஒருமுறை உச்சரித்த மாத்திரத்திலேயே உயர்ந்த கதியில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றது.

“ஸக்ருதுச்சரிதமாத்ர: ஊர்வத்வமுந்நமயதீத் யோங்கார:”

—அதர்வசிகை

“ஓமித்யேததாத்ம் ஓமித்யேத தக்ஷரம்”

—சாமவேத மைத்ராயண்யுக்நிபேதம்

(பொருள்:—ஓமென்பது அந்தப் பரமாத்மா: இந்தப் பிரணவம் அக்ஷரப் பிரமம்.)

“ஓமிதி ஏகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஓமித்யேதப் நரேசயேத்”

—அதர்வசிகை

பொருள்:—பிரணவமென்பது ஏகாட்சரப் பிரமம். பிரணவத்தை என்றும் தள்ளக்கூடாது.

“ஸர்வவேதா யத்பதமாமநந்தி தபாம்ஸி ஸர்வாணி சயத்வதந்தி யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவீமி ஓமித்யேதத்”

—கடோபநிஷத்

(பொருள்:—எதைப் பற்றி சர்வ வேதங்களும் கூறுகின்றனவோ, எதைச் சர்வ தபசுகளுக்குச் சொல்லுகின்றனவோ, எதை இச்சித்துப் பிரமசரியத்தை அனுஷ்டிக்கின்றார்களோ, அதை உனக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். அதுதான் “ஓம்” என்ற அக்ஷரம்.)

இன்னும் இப் பிரணவ மந்திரத்தின் பெருமையை விரிக்கிற் பெருகும். இப் பிரணவ மந்திரத்தை மிகுந்த அன்பு பூண்டு, தியானித்து, ஓவியம்போல் அசைவற்று விளங்கும் தன்மையே முடிவு. அதனை அடியேனுக்கு அருளவேண்டுமென்பது இத்திருப்புகழால் போதருகின்றது.

கருத்துரை

இன்பத்தை விளைவிப்பவரே! வேலாயுதரே! மயில் வீரரே! திருவேரகரே! காலர் கைப்படாமல், நிஷ்காம்ய பக்தியுடன் பிரணவ மந்திரத்தைத் தியானித்து அசைவற்றிருக்க அருள்புரிவீர்.

12

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்	
தவமுறைதி யானம் வைக்க	அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பவவினையி லேசனித்த	
தமியன்மிடி யால்மயக்க	முறுவேனோ
கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு	
கயிலைமலை நாதர் பெற்ற	குமரோனே
கடகபுய மீதிரத்த மணியணிபொன் மாலைசெச்சை	
கமமூமண மார்கடப்ப	மணிவோனே
தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய	
சகலசெவ்வ யோகமிக்க	பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து	
தவிபுரிய வேணுநெய்த்த	வடிவேலா
அருணதள பாதபத்ம மதுநிதமு மேதுதிக்க	
அரியதமிழ் தானளித்த	மயில்வீரா
அதிசயம நேகமுற்ற பழநிமலை மீதுதித்த	
அழகதிரு வேரகத்தின்	முருகோனே

பதவுரை

கயிலைமலை நாதர்பெற்ற-வெள்ளிமலை மேவும் சிவபெருமான் பெற்றருளிய, குமரோனே-குமாரக் கடவுளே! கடக புய மீதில்-கடகங்களை யணிந்துள்ள புயங்களில், ரத்நமணி அணி-இரத்தினங்களைப் பதிய வைத்துள்ள அணிகலன்களையும், பொன்மாலை-பொன் மாலைகளையும், செச்சை-வெட்சிப் பூவையும், மணம்கமழும்-வாசனை வீசும், ஆர்-அருமையான, கடப்பம்-கடப்ப மலர் மாலையையும், அணிவோனே-தரித்துக் கொண்டிருப்பவரே! நெய்த்த-நெய்ப்பூசப் பெற்றதும், வடி-சுர்மையுடையதுமாகிய, வேலா-வேற்படையையுடையவரே! அருண தள பத்மம்-சிவந்த இதழ்களையுடைய தாமரைக்கு நிகரான, பாதம் அது-தேவரூடைய திருவடிகளை, நிதமும் (ஏ-அசை) துதிக்க-நாள்தோறும் நாவாரத் தோத்திரம் புரிய, அரிய தமிழ்தான் அளித்த-அருமையான செந்தமிழ் புலமையைக் கொடுத்தருளிய, மயில் வீரா-மயில் வாகனத்தையுடையவரே! அதிசயம் அநேகம் உற்ற-பல அதிசயங்கள் நிறைந்த, பழநிமலை மீது உதித்த-பழநி என்னுந் திருமலைமேல் தோன்றிக் காட்சி வழங்கும், அழக-பேரழகுடையவரே! திரு ஏரகத்தின்-திரு ஏரகம் என்னும் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, முருகோனே-முருகப் பெருமானே! சரண கமல ஆலயத்தை-தாமரைக்கு நிகரானதும் ஆன்மாக்கள் ஒடுங்குமிடமுமாகிய தேவரூடைய திருவடியை, அரை நிமிஷ நேரமட்டில்-அரை நிமிஷநேரமேனும், தவமுறை-தவமுறைப்படி, தியானம் வைக்க அறியாத-ஒருமுகப்பட்டு ஐம்புலன்களையும் அடக்கி சிவயோகத்தில் கருத்தை வைத்து நினைக்குந் தன்மையை உணராத, சட-அறிவில்லாதவனும், கசட-மாகடையவனும், மூட-மயக்கத்தை யுடையவனும், மட்டி-தெளிவில்லாதவனும், பல வினையிலே சனித்த-பிறப்பு இறப்புக்குரிய தீவினை வசத்தால் பிறந்தவனும், தமிழன்-திக்கற்றவனுமாகிய அடியேன், மிடியால் மயக்கம் உறுவேனோ-அருட் செல்வமற்று வறுமையால் மயக்கத்தை யடையலாமோ? கருணை புரியாது இருப்பது-கருணை வள்ளலாகிய தேவரீர் அல்லல்படும் அடியேன் மீது கருணை செய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம், என் குறை-அடியேன் செய்த குற்றம் யாது; இ வேளை செப்பு-இந்த வேளையில் திருவாய் மலர்ந்தருள்வீர். ஐயா-என்னையனே! இது தருணம்-திருவருள் பெறுவதற்கு இது நல்ல தருணமாகும். மிகுந்த கனம் அது உறு-மிகுந்த பெருமையை யுடைய, நீள் சவுக்கம்-என்றும் இடையறாது பரகசத்தையும், சகல செல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு-கல்விச் செல்வம், செவிச் செல்வம், சொற்செல்வம், அருட்செல்வம் முதலிய எல்லாச் செல்வங்களுடனும் கூடிய பெரிய வாழ்வையும், தகைமை-தகுதியையும், சிவஞானம்-பதியறிவையும், முக்தி பரகதியும்-பிறவாப் பெற்றியாகிய மோட்சத்தையும், நீ கொடுத்து-தேவரீர் தந்தருளி, உதவிபுரிய வேணும்-துணை செய்து காத்தருள்வீர்.

பொழிப்புரை

கைலாய மலையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் பெற்றருளிய குமாரக் கடவுளே! வஜ்ர

கடகங்களையணிந்துள்ள புயங்களின் மீது, இரத்தினங்களிழைத்த திருவாபரணங்களையும், பொன் மாலைகளையும், வெட்சி மலர் மாலையையும் தரித்துக் கொண்டிருப்பவரே! நெய் பூசப் பெற்றதும் கூர்மையுடையதுமாகிய வேற்படையையுடையவரே! சிவந்த இதழ்களையுடைய தாமரை மலர் போன்ற தேவரீருடைய திருவடிகளை நாள்தோறும் நாவாரத் துதிக்க அருமையான செந்தமிழ்ப் புலமையை தந்தருளிய மயில் வாகனத்தை யுடையவரே! பற்பல அதிசயங்களையுடைய பழநிமலைமேல் அருட்கோலங் கொண்டு விளங்கும் கட்டழகுடையவரே! திருவேரகம் என்னும் சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள முருகக் கடவுளே! தாமரைக்கு நிகரானதும் ஆன்மாக்கள் ஒடுங்குமிடமுமாகிய தேவரீருடைய திருவடியை, அரை நிமிஷ நேரமாகிலும் ஒரு முகப்பட்டு புலன்களையடக்கி தவ முறைப்படி தியானஞ் செய்யுந் தன்மையுணராதவனும், அறிவில்லாதவனும், குற்றமுடையவனும், மூடனும், மட்டியும், பிறவிக்குக் காரணமாகிய தீவினையால் பிறந்துழலுவனும்மாகிய அடியேன் அருட்செல்வமற்ற வறுமையால் மயக்கத்தையடைந்து துன்புறுவது முறையோ? கருணைக் கடலாகிய தேவரீர் அடியேன் மீது கருணை செய்யாமலிருப்பதற்குக் காரணம்—என் மீதுள்ள குற்றம்—யாது? இந்த வேளையில் திருவாய் மலர்ந்தருள்வீர் ஐயா. திருவருள் புரிவதற்கு இது நல்ல தருணம்; மிகுந்த பெருமையுடைய, இறுதியற்ற பேரின்பத்தையும், எல்லா வகையான செல்வங்களுடன் கூடியபெருவாழ்வையும், தகுதியையும், பதியறிவையும், பிறவாப் பெற்றியாகிய மேர்ட்ச நலத்தையும் தேவரீர் தந்தருளி உதவி புரிந்தருள்வீர்.

விரிவுரை

சுரண கமலாலயம்:—

ஆலயம்—தங்குமிடம்; உயிர்கள் பிறவித் துன்பத்தாலுண்டாகிய இளைப்பு நீங்க அடையும் இடம் முருகவேளுடைய திருவடியேயாம். “காவிக்கமலக்

கழலுடன் சேர்த்தெனைக் காத்தருள்வாய்” “எனக்கிடம் உனது பதச்சரண்” “திருவடியிலணுக வரம் அருள்வாயே” என்ற சுவாமிகள் திருவாக்குகளை உய்த்துணர்க. “இறைவன் திருவடி நீழலெய்தினர்” என்று உலகங்கூறும் உபசார வழக்கும் இது பற்றியேயாம்.

அத்தகைய திருவடியை அரைக்கணமேனும் நினைத்து தவமுறைப்படி தியானஞ் செய்யவேண்டும்.

“தினைப் போதளவும்

ஓங்காரத்துள் ளொளிக்குள்ளே முருகன் உருவங்கண்டு
தூங்கார்” —அலங்காரம்

தவமுறை தியானம்:-

தவமுறையாவது, உற்ற நோய் நோன்று உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாது, பொறி புலனடக்கி, மனத்தை ஒரு முகப்படுத்தி, சித்திரத் தீபம்போல் அசைவற்று நின்று, உயிராவணமிருந்து, உள்ளக் கிழியில் அவன் உருவெழுதி, உற்று நோக்கி இருக்கும் நிலையாம்.

“மாறாத்தியானமுற் றானந்த மேலிட்டு மார்பிற் கண்ணீ
ராறாய்ப் பெருகக் கிடப்ப தென்றோ கயிலா யத்தனே”

—பட்டினத்தடிகள்

மிடியால் மயக்க முறுவேனோ:-

மிடி-வறுமை, இங்கே அருட்செல்வ மின்மையைக் குறிக்கின்றது. அருட்செல்வமுடையாரே செல்வராம். ஏனைய பொருட்செல்வ முதலியன இருக்கினும் வறுமையாளரேயாம்.

“அருட் செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட் செல்வம்
பூரியார் கண்ணு முள்” —திருக்குறள்

“திருவருளின்மையால் உண்மை நெறியீதென்று ணராது மயக்கமுறுகின்றேன்” என்றார்.

கருணை புரியா திருப்பதென குறை:-

முருகவேள் கருணை வடிவினார்! கருணாகரர்!
கருணைக் கடல்! கருணைமேரு! கருணை மேகம்!

அவருடைய ஆறுதிருமுகங்களிலும் குற்றால நீர்வீழ்ச்சி யினும் பல்லாயிர மடங்கு மிகுதியாகக் கருணை பொழிந்து கொண்டிருக்கின்றது..

“கருணைபொழி கமலமுக மாறும்”

—(ஒருவரையும்) திருப்புகழ்

“உனதுமுக கருணைமல ரோராறும்”

—(உறவின் முறை) திருப்புகழ்

“மறுவறு கடலென மருவுப னிருவிழி

வழிந்த அருளே பொழிந்த தொருபால்” —திருவகுப்பு

“கருணை மேகமே தூய கருணை வாரியே ஈறில்

கருணை மேருவே தேவர் பெருமானே”

—(அமலவாயு) திருப்புகழ்

“முகம் பொழி கருணை போற்றி” என்ற அருமைத் திருவாக்குகளை யுன்னுக. “இத்தகைய கருணைக் கடவுளாக இருந்தும் கருணை புரியாமல் இருப்பதற்கு யான் செய்த குற்றம்யாது? தன்குற்றம் தனக்குத் தெரியாதாதலினால் தேவாரே, இந்தவேளையில் ‘நீ இன்ன குற்றத்தையுடையவன்’ என்று சொல்லி யருளினால் - ஆண்டவனே! அக்குற்றத்தினின்றும் விடுபட்டு அடியேன் உய்வேன்” என்று சுவாமிகள் வேண்டுகின்ற திறம் எத்துணை அருமைப் பாட்டினை யுடையதாக இருக்கின்றது என்பதை நினைக்க நெஞ்சம் நெகிழ்கின்றது. உள்ளுந்தோறும் உள்ளம் உருகுகின்றது.

கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே:-

கயிலாயபதியாகிய கண்ணுதற் கடவுள். குற்றமே செயினுங் குணங்களாகக் கொள்ளுமியல்பினர். குருத் துரோகியாகிய சந்திரனையும், கயிலாய மலையைத் தூக்கிய இராவணனையும், வில்வக்கிளையுதிர்த்த வெய்ய முசுக்கலையையும் ஆட்கொண்ட அருட்கடல்: பன்றிக்குட்டிகட்கும் பால்கொடுத்த பரம கருணை வள்ளல்.

மற்றுநாள் பெற்றதார் பெறவல்லார் வள்ளலே கள்ளமே பேசிக்
குற்றமே செயினுங் குணமனக் கொள்ளுங் கொள்கையால்
மிகை பல செய்தேன்
செற்று மீதோடுந் திரிபுரமெரித்த திருமுல்லை வாயிலாய்

அடியேன்

பற்றிலேன் உற்ற படுதுயர் களையாய் பாகபதா பரஞ்சுடரே

—சுந்தரர்,

வெறுப்பனவே செய்யுமென் சிறுமையைநின் பெருமையினால்
பொறுப்பவனே அராப் பூண்பவனே பொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவனே நின்றிருவரு ளாலென் பிறவியைவேர்
அறுப்பவனே யுடையா யடியேனுன் அடைக்கலமே. —மணிவாசகர்

இத்தகைய குற்றத்தைக் குணமாகக் கொள்ளும்
குன்றவில்லியாரீன்ற புதல்வராதலால், தேவாரும் என்
குற்றத்தைப் பொறுத்தருளல் வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

கடகபுயமீதில்..... அணிவோனே;-

“பொன்மலையைக் கையிலேந்தி வெள்ளிமலையில்
வாழும் விடையவன் புதல்வராதலால் உம்முடைய
பெருமிதத்திற்குத் தக்கவாறு நவரத்னாபரணங்களும்
பொற்கலன்களும் மலர்மாலைகளும் அணிந்து
கொண்டிருக்கின்றீர். அடியேன் மிடியால் துன்புறு
கின்றேன். ஆதலால் அடியேனை யாள்வது உமக்கே
கடன்” என்று விளக்குகின்றனர்.

தருண மிதையா:-

தருணம் இது ஐயா என்று பிரித்துக் கொள்க.
“திருவருள்பெறுவதற்கு இது நல்ல தருணம்” என்கிறார்.
மனிதப் பிறப்பாதவினாலும், இறைவனை நினைக்கும்
பேறுடைமையினாலும் நல்ல தருணமாகின்றது.

சகல செல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு:-

மக்கட்செல்வம், மனைச்செல்வம், பொருட்
செல்வம், அருட்செல்வம், சொற்செல்வம், செவிச்
செல்வம், கல்விச் செல்வம் முதலியன. இவைகள்
இம்மைப் பயன்கள்.

தகைமை சிவஞான முக்தி பாகதி:-

இவைகள் மறுமைப் பயன்கள்.

அதிசய மநேகமுற்ற பழநிமலை:-

பழநிமலையில் பற்பல அதிசயங்கள் காணப் படுகின்றன. அங்கே ஆண்டவருக்கு வள்ளிதேவ சேனையில்லை; ஆயினும் பள்ளியறையுண்டு. கண்ணிலார்க்குக் கண் தருவதும், பிணியுற்றார் பிணி தீர்வதும் அங்கே கண் கூடு, பழ நிமலை எனப்பிரித்து, பழையவளாகிய அம்பிகையினிடம் தோன்றி விளங்கும் அழகன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

அரிய தமிழ் தானளித்த மயில்வீரா:-

உலகில் பேசப்படும் மொழிகளுக்குள் தலைசிறந்தது தமிழ் மொழியேயாம். இறைவனருளை எளிதில் பெறுதற்கு ஏற்ற மொழியுந் தீந்தமிழேயாம். இறைவன் சங்கப் புலவரில் தானும் ஒருவனாயிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தமையாலும், பெற்றான் சாம்பான் பொருட்டு உமாபதி சிவத்தினிடம் சீட்டு எழுதியனுப்பியது தமிழிலே யாதலானும், சுந்தரருக்கும் சேக்கிழாருக்கும் அருணகிரியாருக்கும் அடியெடுத்துக் கொடுத்தது தமிழிலேயே என்பதனாலும் இதன் பெருமை நன்கு விளங்குகின்றது. முதலைவாய்ப்பட்ட மகனுக்கு உயிர் கொடுத்தது தமிழ்; கற்புணையை நற்புணையாக்கியது தமிழ்; எலும்பைப் பெண்ணாக்கியது தமிழ். இறைவனை இரவில் இருமுறை நடந்து தூது போகச் செய்தது தமிழ்; குதிரைச் சேவகனாக வரச் செய்தது தமிழ்; கற்றாணில் காட்சிதரச் செய்தது தமிழ்; பற்பல அற்புதங்களைச் செய்ய வைத்தது தமிழ்; இயற்கையான மொழி தமிழ்; பேசுந்தோறும் பேரின்பத்தை வழங்குவது தமிழ். ஆதலால் நம் அருணகிரியார் “அரிய தமிழ்” என்று வியக்கின்றார். மயில் வீரா என்றதனால் தமிழுக்கும் மயிலுக்கும் சம்பந்தம் உண்டு. தமிழ் ஓங்கார வடிவத்தைக் காட்டி யாடுவது மயில், ஏனைய மொழிகளின் ஓங்காரத்தை அது காட்டுவதில்லை; ஆதலால் மயில் வீரா என்று விளித்தனர்.

கருத்துரை

சிவ குமாரரே! இரத்தினாபரணரே! வேலவரே! தமிழளித்த மயில் வீரரே! பழநியிலும் ஏரகத்திலும்

விளங்குபவரே! நின் திருவடித் தியானமின்றி மிடியால்
மயங்கி அடியேன் அழியாவண்ணம் இகபர
சௌபாக்கியத்தைத் தந்தருள்வீர்.

குறிப்பு : இத்திருப்புகழ் அன்பர்கள் நாள்தோறும் அவசியம்
பாராயணஞ் செய்யவேண்டிய அருமைப் பாடல். ஊனும் உடலும் உள்ளமும்
உயிரும் உணர்வும் உருக ஒதி, கந்தவேளருளைப் பெறுவதற்கு இத்
திருப்புகழ் மிகச் சிறந்ததாம்.

13

சுத்தியநரப்புடனெ லுப்புறுத சைக்குடலொ
டப்புடனி ணச்சளிவ லிப்புடனி ரத்தகுகை
சுக்கிலம்வி னைப்புழுவொ டக்கையும் முக்குமயிர்
சங்குமுளை

துக்கம்வினை வித்தபினை யற்கறைமுனைப் பெருகு
குட்டமொடு விப்புருதி புற்றெழுதல் முட்டுவலி
துச்சிபிள வைப்பொருமல் பித்தமொடு றக்க மிக
வங்கமுடே

எத்தனைநி னைப்பையும்வி னைப்பையும் யக்கமுற
லெத்தனைச லிப்போடுக லிப்பையுமி டற்பெருமை
எத்தனைக சத்தையும் லத்தையும் டைத்தகுடில்
பஞ்சபூதம்

எத்தனைகு லுக்கையுமி னுக்கையும் னக்கவலை
யெத்தனைக வட்டையுந டக்கையுமு மிர்க்குமூமல்
எத்தனைபி றப்பையுமி றப்பையுமெடுத்துலகில்
மங்குவேனோ

தத்தனத னத்தனத னத்தனவெ னத்திமிலை
யொத்தமுர சத்துடியி டக்கையுழ வுப்பறைகள்
சத்தமறை யத்தொகுதி யொத்தசெனி ரத்தவெள
மண்டியோடச்

சக்கரிநெ ளிப்பஅவு ணப்பிணமி தப்பமரர்
கைத்தலம்வி ரித்தரஹ ரச்சிவபி ழைத்தொமேன
சக்கிரகி ரிச்சவர்கள் அக்கணமே பக்குவிட
வென்றவேலா

சித்தமதி லெத்தனைசெ கத்தலம்வி தித்துடன
ழித்துகம லத்தனைம ணிக்குடுமி பற்றிமலர்
சித்திரக ரத்தலம்வ லிப்பபல குட்டிநட
னங்கொள்வேனே

செட்டிவடி வைக்கொடுதி னைப்புனம் திற்சிறுகு
றப்பெணம் ளிக்குள்மகிழ் செட்டிகுரு வெற்பிலுறை
சிற்பரம் ருக்கொருகு ருக்களென முத்தர் புகழ்
தம்பிரானே

பதவுரை

தத்தனத னத்தனத னத்தன என திமிலை ஒத்த-தத்தன...தன
என்று பறைகள் ஒலிக்கவும், முரசு-முரசு என்ற வாத்தியமும்,
துடி-உடுக்கையும், இடக்கை-இடக்கரத்தால் வாசிக்கும் தோற் கருவியும்,
முழவு பறைகள் சத்தம் அறை-முழவு முதலிய பறைகளும் பெரிய ஒலி
செய்யவும், தொகுதி ஒத்த-கூட்டத்தினை ஒத்து, செனி-தோன்றிய, ரத்த
வெள மண்டி ஓட-உதிர வெள்ளம் நிரம்பி ஓடவும், சக்கிரி
நெளிப்ப-ஆதிசேடன் நெளியவும், அவுண பிணம் மிதப்ப-அகரப்
பிணங்கள் அந்த வுதிர வெள்ளத்தில் மிதக்கவும், அமரர் கைத்தலம்
விரித்து-தேவர்கள் தமது கரங்களை விரித்து, அரஹர சிவ பிழைத்தோம்
என-ஹரஹர சிவ என்று துதித்து பிழைத்தோம் என்று கூறவும், சக்கிரிகிரி
கவர்கள் அக்கணமே பக்குவிட-சக்ரவாள மலையின் கவர்கள் அந்தக்
கணத்திலே பிளவுபடவும், வென்ற வேலா-வென்ற வேலாயுதரே, சித்தம்
அதில்-தேவரூடைய திருவுள்ளத்தில் நினைத்த மாத்திரத்தில், எத்தனை
சகதலம் விதித்து-எத்தனையோ உலகங்களைப் படைத்தும், உடன்
அழித்து-உடனே அவைகளை ஒடுக்கியும், கமலத்தனை-பிரமதேவனை,
மணி குடுமி பற்றி-அழகிய குடுமியைப் பிடித்து, மலர் சித்திர கரதலம்
வலிப்ப-மலர் போன்ற உமது அழகிய திருக்கரம் வருந்த, பல
குட்டி-பலமுறை குட்டியும், நடம் கொள் வேளே-திரு நடனம் புரிகின்ற
செவ்வேட்பரம்! செட்டி வடிவைக் கொடு-செட்டி வேடம் பூண்டு, தினை
புனம் அதில்-தினைப் புனத்திலே, சிறு குற பெண் அமளிக்கு உள் மகிழ்
செட்டி-சிறிய குறமகளாகிய வள்ளியம்மையின் படுக்கையில் மகிழ்ந்த
செட்டியாரே! குரு வெற்பில் உறை-கவாமி மலையில் வாழ்கின்ற சிற்பர
மருக்கு-ஞானப் பெரியராம் சிவமூர்த்திக்கு, ஒரு குருக்கள் என-ஒப்பற்ற
குருநாதர் என்று, முத்தர் புகழ்-முத்தி நிலைபெற்ற ஞானிகள் புகழ்கின்ற,
தம்பிரானே-தனிப்பெருந்தலைவரே! சுற்றிய நரப்புகள்-சுற்றப்பட்ட
நரம்புகள், எலும்பு உறு தசை-எலும்புகளைப் பொருத்தும் தசைகள், குடல்
ஒடு-குடல், அப்பு-நீர், நிணம்-கொழுப்பு, சளி-சளி, வலிப்பு உடன்-இழுப்பு
நோய், இரத்த குகை-உதிரம் சேரும் இரத்தாசயம், கக்கிலம்-இந்திரியம்,
வினை புழுவொடு-வினைகின்ற புழுக்கள், அக்கையும்-எலும்புகள்,
அழுக்கு-அழுக்குகள், மயிர்-மயிர், சங்கு மூளை-சங்கு போன்ற
வெண்மையான மூளை, துக்கம் விளைவித்த பிணையல்-துன்பத்தை
விளைவிக்கின்ற நோய்கள், கறைமுனை பெருகு குட்டம்
ஒடு-மாசபடுமாறு விரல் நுளிகளில் வளர்ந்து வரும் தொழுநோய்,
விப்புருதி-கிரந்திப்புண், புற்று எழுதல்-புற்று நோய், முட்டுவலி-கீல்வலி,
துச்சி பிளவை-சதைவயத் தின்கின்ற ராஜப்பிளவை, பொருமல்-வயிற்று

உப்பசம், பித்தம்-பித்தம், உறக்கம்-தூக்கம், மிக அங்கம் ஊடே-இவைகள் மிகுந்து வர இந்த உடம்பினுள், எத்தனை நினைப்பையும்-எத்தனை எண்ணங்கள், விளைப்பையும் மயக்கம் உறல்-எத்தனை செய்கைகள் எத்தனை மயக்கங்கள், எத்தனை சலிப்பொடு-எத்தனை வெறுப்புகள், கலிப்பையும்-எத்தனை பொலிவு, மிடல் பெருமை-எத்தனை வலிமையால் வரும் பெருமை, எத்தனை கசத்தையும் மலத்தையும் அடைத்த குடில்-எத்தனை க்ஷயநோய் மலம் இவைகளை நிரப்பிய குடில், பஞ்ச பூதம்-ஐம்பூதத்தால் ஆன குடில், எத்தனை குலுக்கையும்-எத்தனை குலுக்கு, மினுக்கையும்-எத்தனை மினுக்கு, மனக்கவலை-எத்தனை மனோ துக்கம், எத்தனை கவட்டையும்-எத்தனை வஞ்சனை, நடத்தையும்-வஞ்சனை ஒழுக்கம், உயிர்க் குழுமல்-உயிரின் சோக்கை, எத்தனை பிறப்பையும் இறப்பையும் எடுத்து உலகில் மங்குவேனோ-எத்தனை பிறப்பும் இறப்பும் எடுத்து அடியேன் உலகில் வாட்டமுற்று அழிவேனோ?

பொழிப்புரை

தத்தன தனத்தன தனத்தன என்ற ஒலியுடன் பறைமுரசு உடுக்கை முழவு முதலிய வாத்தியங்கள் மிகவும் ஒலிக்கவும், கூட்டத்துக்கு ஏற்ற அளவில் தோன்றிய உதிர வெள்ளம் ஓடவும், ஆதிசேடன் நெளியவும், அசுரப் பிணங்கள் மிதக்கவும், தேவர்கள் கரதலங்களை விரித்து 'ஹர ஹர சிவ பிழைத்தோம்' என்று கூறவும், சக்ரவாளமலையின் சுவர்கள் அக்கணத்திலேயே பிளவு படவும் வென்ற வேலாயுதரே! திருவுளத்தில் நினைத்து எண்ணில்லாத உலகங்கள் தோன்றி நின்று ஒடுங்குமாறு விதிக்கும் பெருமானே! பிரமனுடைய அழகிய குடுமியைப் பிடித்து, மலர்போன்ற அழகிய திருக்கரம் வலிக்குமாறு குட்டியருளிய நடம் புரிகின்ற செவ்வேளே! செட்டி வடிவில் சென்று தினைப்புனத்தில் இளங் குறமகளாகிய வள்ளியம்மையின் படுக்கையில் மகிழ்கின்ற செட்டி குமரனே! சுவாமி மலையில் வாழ்பவரே! ஞானப் பரம்பொருளாம் சிவமூர்த்திக்கு உபதேசித்த குருநாதன் என்று ஞானிகள் புகழ்கின்ற தனிப்பெருந் தலைவரே! சுற்றப்பட்டுள்ள நரம்புகள், எலும்புகளைப் பொருத்தும் மாமிசங்கள், குடல், நீர் கொழுப்பு, சளி, இழுப்பு நோய், இரத்தாசயம், சுக்கிலம், புழுக்கள், எலும்புகள், அழுக்குகள், மயிர் சங்குபோல் வெளுத்த முளை, துன்பத்தை

விளைவிக்கின்ற நோய், கறையைத் தந்து விரல் நுளிகளில் பெருகி வரும் குட்டம், சிலந்தி, புற்றுநோய், கீல்வாதம், சதையைத் தின்கின்ற பிளவை நோய், வயிற்று உப்பசம், பித்தம், தூக்கம் இவைகள் மிகுந்துவர இவ்வுடம்பினுள், எத்தனை எத்தனை எண்ணங்கள், செய்கைகள், மயக்கங்கள் எத்தனை வெறுப்பு, எத்தனை பொலிவு, வலிமையின் பெருமை, எத்தனை க்ஷய நோய் மலம் அடைந்துள்ள பஞ்ச பூதத்தால் ஆன குடிசை, எத்தனை குலுக்கு, மினுக்கு, மனக்கவலை, எத்தனை வஞ்சனை, நடத்தை, உயிரின் சேர்க்கை, எத்தனை பிறப்பையும் இறப்பையும் எடுத்து அடியேன் உலகில் வாட்டமுற்று அழியலாமோ?

விரிவுரை

சுத்திய நரப்பு:-

சுற்றிய என்ற சொல் சுத்திய என மருவி வந்தது.

இத்திருப்புகழில் சுவாமிகள் இந்த உடம்பின் தன்மையை எடுத்து விரிவாகக் கூறுகின்றார்.

பித்தம் இரத்தம் மலம் சலம் புழு நோய் முதலிய பலப்பல குடியிருக்கும் அசுத்த வீடு இந்த உடம்பு. இத்தகைய நிலையற்ற உடம்புடன் கூடிய உயிர்கட்கு எண்ணங்கள் பல; ஆரவாரங்கள் பல; ஆடம்பரங்கள் பல சூதுவாதுகள் பல; நடை உடைகள் பல.

இதனால் இறப்பு பிறப்பு ஒழியாமல் வந்த வண்ணமாகவே இருக்கின்றன. எண்ணில்கோடி உடம்பு எடுத்து உயிர் இளைத்துவிட்டது. “எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்!” என்கிறார் மணிவாசகர்.

உடம்பு எடுத்ததன் பயன் இனி உடம்பெடுக்கா திருத்தலே யாகும். பயனின்றிப் பல்லுயிர்களும் பரதவிக்கின்றன.

சக்கிரி நெளிப்பு:-

அச்சத்தினால் ஆதிசேடனுடைய உடம்பு நெளிகின்றது. சக்கிரி—பாட்பு.

அமரர் கைத்தலம் விரிப்ப:-

தேவர்கள் அச்சத்தினால் கரங்களை விரித்துத் துதி செய்தார்கள்.

சித்தமதில் எத்தனை செகத்தலம் விதித்து:-

இறைவன் திருவுள்ளத்தில் நினைத்த மாத்திரத்தில் எண்ணில்லாத உலகங்கள் தோன்றுகின்றன; நிலை பெறுகின்றன; ஒடுங்குகின்றன.

செட்டி வடிவைக் கொடு:-

முருகவேள் வள்ளிபிராட்டியைக் காத்தருளும் பொருட்டு வளையல் செட்டியாராக வனம் போனார். “செட்டியப்பனை” என்று சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் கூறுகின்றார்.

“செட்டியென்று வனமேவி இன்பரச
சக்தியின் செயலினானை யன்புருக
தெட்டி வந்து புலியூரின் மன்றுள்வளர் பெருமானே”

—(கட்டிமுண்ட) திருப்புகழ்

... .. “வள்ளி
கைவளைய லேற்றியிரு காலில் வளைந்தேற்றி
மைவளைய நெஞ்ச மயலேற்றி—வெய்ய
இருட்டு விடியாமுன் இனத்தவர் காணாமல்
திருட்டு வியாபாரஞ் செய்செட்டி—வெருட்டியொரு
வேடுவனா யோர்புலவன் வெண்பாவைக் கைக்கொண்டு
கோடு திரியுங் குறச்செட்டி—பாடாநற்
கீரணைப்பூ தத்தால் கிரிக்குகையுள் கற்சிறைசெய்
தோரரிய பாவை யுகந்தணைந்து—கீரனுக்கு
வீட்டுவழி காட்டியிடும் வேளாண்மை யாஞ்செட்டி
ஆட்டிலுவந் தேறுமன்ன தானசெட்டி—ஈட்டுபுகழ்
தேவேந் திரன்மகள்பால் சிந்தைகுடி கொண்டசெட்டி
நாவேந்தர்க் கேயின்பம் நல்குசெட்டி—பூவேந்திக்
கண்டு பணிபவர்தங் காசுபறிக்குஞ் செட்டி
பண்டறுவ ரூட்டுதன பால்செட்டி—தொண்டர்
மதுரையிற் சொக்கப்பசெட்டி மைந்தனிளஞ் செட்டி

குதிரையி லாங்குமர செட்டி சதிருடனே
 சீவபர வைக்கியஞ் செய்திடுகந் தப்பசெட்டி
 மூவர் வணங்குமுரு கப்பசெட்டி-பாவனைக்கும்
 அப்பாலுக் கப்பாலாம் ஆறுமுக செட்டியிவன்
 தப்பாமல் கண்டாலுன் தன்னை விடான்—இப்போதெம்
 வீட்டிலவல் வெல்லம் வேணதுண்டு வாவெனச்சீர்
 ஆட்டியனைமார் அகம்புகுந்தார்" —தணிகையலா

முத்தர் புகழ்—

முத்தர்—விடுபட்டவர். பந்தத்தினின்றும் விடுபடு
 வது வீடு. வீடு என்ற சொல் தமிழ். முத்தி என்பது
 வடசொல். பந்த பாசத்தால் கட்டுப்பட்டுள்ள
 ஆன்மாக்கள். அக் கட்டினின்றும் விடுபடுவதே
 முத்தியெனவுணர்க.

அங்ஙனம் விடுபட்டவர்கள் சீவன் முத்தர்கள்.
 இத்தகைய முத்தர்கள் புகழ்கின்ற தெய்வம் முருகன்.

கருத்துரை

சுவாமிமலையில் வாழும் முருகக் கடவுளே!
 பிறப்பும் இறப்பும் அற அருள்புரிவாய்.

14

சேலுமயி லுந்தரித்த வாளையட ருங்கடைக்கண்
 மாதரைவ சம்படைத்த வசமாகிச்
 சீலமறை யும்பணத்தி லாசையிலை யென்றவத்தை
 காலமுழு டன்கிடக்கு மவர்போலே
 காலுமயி ரும்பிடித்து மேவு சிலு கும்பிணக்கு
 நாளுமிக நின்றலைத்த விதமாய்
 காமகல கம்பிணித்த தோதகமெ னுந்துவக்கி
 லேயடிமை யுங்கலக்க முறலாமோ
 ஏலமில வங்கவர்க்க நாகம்வகு ளம்படப்பை
 புகமரு தந்தழைத்த கரவீரம்
 யாவுமலை கொண்டு கைத்த காவிரி புரம்பு சுற்றும்
 ஏரகம் மர்ந்த பச்சை மயில்வீரா

சோலைமடல் கொண்டு சக்ர மால்வரை யரிந்தவஜ்ர
பாணியர் தொழுந்திருக்கை வடிவேலா
சூர்முதிர்க்கர வஞ்சவெற்பும் வேலைநில மும்பகைத்த
சூரனுட லுந்துணித்த பெருமானே

பதவுரை

ஏலம்-ஏலக்காய் காய்க்கும் செடி, இலவங்க வர்க்கம் - கிராம்பு வகை, நாகம்-சுரபுன்னை, வகுளம்-மகிழ் மரம், படப்பை-தோட்டங்கள், பூகம்-கமுக மரம், மருதம்-மருதமரம், தழைத்த கரவீரம்-செழிப்புள்ள அலரி இலைகள், யாவும் அலைகொண்டு உகைத்த-யாரையும் அலையில் அடித்துத் தள்ளி வருகின்ற, காவரி புறம்பு சுற்றும்-காவிரிநதி அயலிலே சூழ்ந்து செல்லுமாறு விளங்கும், ஏரகம் அமர்ந்த பச்சை மயில் வீரா-திருவேரகம் என்ற திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பச்சை மயிலில் வருகின்ற வீரரே! சக்ர மால் வரை அரிந்த-சக்ரவாள கிரி முதலிய பெரிய மலைகளின் சிறகுகளை அரிந்த, வஜ்ர பாணியர்-வஜ்ராயுதத்தைக் கையில் பிடித்த இந்திரன், சோலை மடல் கொண்டு தொடும்-சோலையில் உள்ள பூ இதழ்களைக் கொண்டு வணங்குகின்ற, திருக்கை வடிவேலா-கூரிய வேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்தில் ஏந்தியவரே! சூர் முதிர் க்ரவஞ்ச வெற்பும்-அச்சத்தை நிரம்பத் தரும் க்ரவஞ்ச மலையையும், வேலை நிலமும்-கடலிடத்தையும், பகைத்த சூரன் உடலும் துணித்த-பகைகொண்ட சூரன்மனது உடம்பையும் அழித்த, பெருமானே-பெருமையிற் சிறந்தவரே! சேலும்-சேல் மீனையும், அயிலும்-வேலையும், தரித்த வாளையும் அடரும்-தரித்துக் கொள்ளும் வாளாயுதத்தையும் தனக்கு நிகரில்லையென்று தாக்கவல்ல, கடை கண்மாதரைவசம் படைத்த வசம் ஆகி-கடைக்கண் பார்வையுடன் பொது மாதருடைய வசத்தில் பட்டு அவர்க்கே ஆளாகி, சீலம் மறையும் பணத்தில் ஆசையில்லை என்று- “நல்லொழுக்கத்தை மறைக்கும் பணத்தில் ஆசையில்லை” என்று கூறி, அவத்தை காலமும் உடன் கிடக்கும் அவர் போலே-நித்திரை புரியும் போதும் அருகிலேயே படுத்திருக்கும் அன்புடையவர் போலே நடித்து, காலு மயிரும் பிடித்து-முதலில் கொஞ்சிக் காலையும் பின்னர் மிஞ்சித் தலைமயிரையும் பிடித்து, மேவு சிலுகும் பிணக்கு-சண்டையும் ஊடலும், நாளும் மிக-நாள்தோறும் அதிகப்படுமாறு, நின்று அலைத்த விதம் ஆய-நின்று வருத்துகின்ற வகையுடன் வருகின்ற, காம கலகம் பிணித்த-மாதருடைய காம கலகத்தில் சிக்குதலால் ஏற்படுகின்ற, தோதகம் எனும் துவக்கில்-வருத்தமாகிய தொடர்பிலே, அடிமையும் கலக்கம் உறலாமோ-உமது அடிமையான நாயினேன் கலக்கத்தை யடையலாமோ?

பொழிப்புரை

ஏலம், இலவங்கம், சுரபுன்னை, மகிழ்மரம், தோட்டங்கள், பாக்குமரம், மருதமரம், செழிப்புள்ள அலரி ஆகிய அனைத்தையும் தனது அலையில் அடித்துத்

தள்ளி வருகின்ற காவிரிநதி வெளிப்புறத்தே சூழ்ந்து செல்கின்ற திருவேரகத்தில் வீற்றிருக்கின்ற மயில் வீரரே! சக்ரவாகிரி முதலிய பெரிய கிரிகளின் சிறகுகளை வெட்டிய வஜ்ராயுதபாணியாகிய, இந்திரன் சோலை மலர்களைக் கொண்டு பணிய அருள்புரிந்த வேலைக் கரத்தில் ஏந்தியவரே! அச்சத்தைத் தரும் கிரவுஞ்ச மலையையும், கடலிடத்தையும், பகைத்து வந்த சூரன் உடலையும் அழித்த பெருமிதம் உடையவரே! சேல்மீன்,, வேல், வாள் இவைகளைத் தனக்கு நிகரில்லை யென்று தாக்கி வருத்தவல்ல கடைக்கண்ணையுடைய மாதருடைய வசத்திற் பட்ட ஆளாகி, “நல்லொழுக்கத்தை மறைக்கின்ற பணத்திலே ஆசையில்லை” என்று சொல்லி, நித்திரை செய்யும்போதும் உடன் படுத்துக் கிடக்கும் அன்புடையவர் போல்நடித்து, முதலில் காலையும் பின்னர் சிகையையும் பிடித்துச் சண்டையும் ஊடலும் நாளுக்கு நாள் அதிகப்படுத்துமாறு நடந்து வருகின்ற மாதருடைய காமகலகத்தில் சிக்குதலால் ஏற்படுகின்ற வருத்தமாகிய தொடர்பிலே, தேவரீருடைய அடிமையாகிய சிறியேன் கலக்கம் அடையலாமோ?

விரிவுரை

சேலுமயிலுந் தரித்த வாளையருங் கடைக்கண்:-

மாதருடைய கண்கள் பிறமுந் தன்மையால் மீனையும், கூர்மையால் வேலையும், விரும்பியவருடைய உள்ளத்தைப் பிளப்பதனால் வாளையும் போன்றன.

இன்னும் அவைகளை விடச் சிறந்தன. அதனால் மீன், வேல், வாள் இவைகளைத் தாக்கி வருத்தவல்லன என்று இங்கே வியந்து கூறுகின்றார். “கூர்வேல் விழி மங்கையர்” என்று அநுபூதியிலும், “பாவையர் கண்ணே” என்று அலங்காரத்திலுங் கூறுமாறு காண்க.

சீல மறையும் பணம்:-

சீலம் என்பது உயர்ந்த பண்பு. மேகத்தினால் கதிரவன் மறைவது போல், பணத்தின் திரையில் சீலம் மறையும். அத்துணை வன்மையுள்ளது பணம்.

பணத்தின் ஆசை யிலை:-

பொதுமகளிர், தம்பால் வருகின்ற ஆடவரிடம்
“எங்கட்கு பணத்திலே சிறிதுகூட ஆசையே கிடையாது”
என்று கூறுவார்கள்.

அவத்தை காலமும் உடன்கிடக்குமவர் போலே:-

நித்திராவத்தையில் மயங்கியிருக்கும்போது
விலகாதவராகி உடனாக இருப்பவர் போலே அம் மகளிர்
நடிப்பர்.

காலு மயிரும் பிடித்து:-

தம்பால் மயங்கி வந்த இளைஞர்களைக் கெஞ்சி
ஆரம்பத்தில் காலைப் பிடித்தும், பணம் பறித்தபின் மிஞ்சி
தலைமயிரை பிடித்தும் போர் புரிவார்கள்.

காம கலகம் பிணித்த தோதக மெனுந் துவக்கிலே யடிமையுந்
கலக்க முறலாமோ:-

அம்மகளிருடைய ஆசையால் கலகம் என்னும்
கட்டுப்பாட்டில் அகப்பட்டு வஞ்சனைத் தொடர்பிலே
அடியேன் வருந்தலாமோ? வருந்துதல் கூடாது.

ஏலமிலவங்கவர்க்க நாகம் வகுளம் படப்பை பூகமருதந் தழைத்த
கரவீரம் யாவும்லை கொண்டுக்கைத்த காவிரி:-

காவிரி சிறந்த நதி, வடக்கே கங்கையும், தெற்கே
காவிரியும் புகழ் பெற்றவை. “கங்கை யாடிஸென் காவிரி
யாடிஸென்” என்று அப்பர் பெருமகனும் வியந்துரைக்
கின்றார்.

காவிரிநதி பெரு வெள்ளமாக வரும்போது,
மலைகளிலும் வனங்களிலுமுள்ள ஏலம், லவங்கம்,
சுரபுன்னை, மகிழமரம், தோட்டங்கள், மருதமரம், அலரி
இவைகளை அலைகளால் தள்ளி அடித்துக்கொண்டு
வரும்.

“இலவ ஞாழலும் ஈஞ்சொடு சுரபுன்னை இளமரு திலவங்கம்
கலவி நீர்வரு காவிரி”

“ஏலமோ டிலையில வங்கமே இஞ்சியே மங்களுந்தி
ஆலியா வருபுனல்”

—திருஞானசம்பந்தர்

நாகம்—சுரபுன்னை, வகுளம்—மருதமரம்,
படப்பை—தோட்டம், பூகம்—பாக்கு. கரவீரம்—அலரி.

காவிரி புறம்பு சுற்றும் ஏரகம்:—

திருவேரகம் என்ற சுவாமிமலை காவிரி நதியினால்
சூழப் பெற்றது.

காவிரிக் கரையில் ஏரகம் உளது என்று
இத்திருப்புகழில் அருணகிரிநாதர் கூறுவதனால், ஏரகம்
என்பது மலைநாட்டுத் திருப்பதி என்பார் கூற்று
மறுக்கப்படுவதையுணர்க.

சோலைமடல் கொண்டு சக்ர மால்வரை யரிந்த வஜ்ரபாணியர்
தொழும்:—

ஒரு காலத்தில் மலைகள் யாவும் பறவைகள் போல்
இறகுகளைக் கொண்டிருந்தன. பறந்து சென்று தங்கி
உயிர்களுக்கு இடர் புரிந்தன. இந்திரன் சினந்து
வஜ்ராயுதத்தால் மலைகளின் சிறகுகளை அறுத்துத்
தள்ளினான்.

இந்திரனுக்கு “மலை சிறகரிந்தோன்” என்று ஒரு
பேருண்டு. “திசைக் கிரியை முதற் குலிசன் அறுத்த சிறை”
என்று வேல் வகுப்பில் கூறுகின்றார்.

இந்திரன் சோலை மலர்களைக் கொண்டு
முருகவேளை வழிபட்டு நலம் பெற்றான்.

மடல்—பூவிதழ். இது ஆகு பெயராக மலரைக்
குறிக்கின்றது.

சூர்முதிர் க்ரவுஞ்ச வெற்பும்:—

சூர்—அச்சம், அச்சத்தை விளைக்கின்ற பழமையான
கிரவுஞ்சமலை. இது தாரகாசுரனுக்குத் துணைபுரிந்து
வேலினால் அழிந்தது.

கருத்துரை

திருவேரகத்துறையுந் தேவனே! மாதராசையற
அருள் புரிவாய்.

15

தருவரிவ ராகுமென்று பொருணசையி னாடி வண்டு
 தனைவிடுசொல் தூது தண்ட முதலான
 சரசகவி மாலை சிந்து கலிதுறைக ளேச லின்ப
 தருமுதல தான செஞ்சொல் வகைபாடி
 மருவுகையு மோதி நொந்து அடிகள்முடி யேதெ ரிந்து
 வரிணுமிவர் வீத மெங்க ளிடமாக
 வருமதுவொ போது மென்று ஒருபணமு தாசி
 னஞ்சொல்
 மடையரிட மேநடந்து மனம்வேறாய்
 உருகிமிக வாக வெந்து கவிதைசொலி யேதி ரிந்து
 உழல்வதுவு மேத விரந்து விடவேநல்
 உபயபத மால்வி ளங்கி இகபரமு மேவ இன்ப
 முதவி யெனை யாள அன்பு தருவாயே
 குருகினொடு நாரை யன்றில் இரைகளது நாடி டங்கள்
 குதிகொளிள வாளைகண்டு பயமாகக்
 குரைகடல்க ளேயதிர்ந்து வருவதென வேலி ளங்கு
 குருமலையின் மேல மர்ந்த பெருமானே

பதவுரை

குருகினொடு-குருகு, நாரை-நாரை, அன்றில்-அன்றில் என்ற
 நீர்ப்பறவைகள், இரைகள் அது நாடு இடங்கள்-இரைகளைத் தேடி
 நாடுகின்ற நீர்நிலை இடங்களை, குதிகொள் இளவாளை
 கண்டு-குதிக்கின்ற இளம் வாளை மீன்கள் கண்டு, பயம்
 ஆக-பயங்கொள்ள, குரை கடல்களே அதிர்ந்து வருவது
 எனவே-ஒலிக்கின்ற கடல்களே அதிர்ந்து வருவது போல் காவிரியாறு
 குழ்ந்து, விளங்கு-விளங்குகின்ற, குருமலையின் மேல்
 அமர்ந்த-சுவாமிமலை மீது எழுந்தருளியுள்ள, பெருமானே-பெருமை
 மிகுந்தவரே! தருவர் இவர் ஆகும் என்று-இவர் பொருள் கொடுப்பார்
 என்று கருதி, பொருள் நசையில் நாடி-பொருளாசையால் ஒருவரைத்தேடி,
 வண்டுதனைவிடு சொல் தூது-வண்டுவிடுதூது, தண்ட
 முதலான-தண்டகம் முதலிய, சரச கவி மாலை-இனிமையான கவி
 மாலைகள், சிந்து-சிந்து, கலிதுறைகள்-கலித்துறைகள், ஏசல்-ஏசல்,
 இன்பதரு முதல் அது ஆன-இன்பமான தருமுதலிய, செம் சொல்வகை
 பாடி-செந்தமிழ்ப் பாடல் வகைகளைப்பாடி, மருவுகையும் ஒதி
 நொந்து-அடிக்கடிவந்து போவதையும் தெரிவித்து மனம் நொந்து, அடிகள்
 முடியே தெரிந்து வரிணும்-தங்கள் பாதம் ஆதி சேடன் முடி தெரியுமாறு
 பூமி தேய நடந்து வந்தாலும், இவர் வீதம் எங்கள் இடமாக-அவர்

அமைதியாக எங்களிடத்தில், வரும் அது வொபோதும் என்று—வருகின்றது போதும் என்று கூறி, ஒரு பணம் உதாசினம் சொல்—ஒரு பணம் தருதற்குக்கூட அலட்சிய வார்த்தை கூறுவார்கள். மடையர் இடமே நடந்து மனம் வேறாய்—இத்தகைய லோபிகளாகிய புத்தியில்லாதவரிடம் நடந்து மனம் வேறுபட்டு, உருகி—உள்ளம் நெகிழ்ந்து, மிகவாக வெந்து—மிகவும் வெப்பமுற்று, கவிதை சொலியே திரிந்து—பாடல்களைச் சொல்லியே திரிந்து, உழல்வதுவுமே தவிர்ந்துவிடவே—அலைவதானது தவிர்த்து ஒழியவே, நல் உபய பத மால் விளங்கி—நல்ல இரு திருவடிகளிலும் அன்பு மேலிட்டு, இகபரமு மேவ—இம்மையிலும் மறுமையிலும் பொருந்தும், இன்பம் உதவி எனை ஆன—இன்பத்தைத் தந்து அடியேனை ஆன, அன்பு தருவாயே—அன்பு தந்தருள்வீராக.

பொழிப்புரை

குருகு, நாரை, அன்றில் முதலிய பறவைகள் இரைகள் தேடி வாழ்கின்ற நீர் நிலைகளான இடங்களை, குதிக்கின்ற இளம் வாளை மீன்கள் கண்டு அஞ்சும்படி, ஒலிக்கின்ற கடல்களே அதிர்ந்து வருவதுபோல் பொங்கி வரும் காவிரியின் கரையில் விளங்கும் சுவாமிமலையில் வீற்றிருக்கும் பெருமிதம் உடையவரே! இவர் பொருள் தருவார் என்று எண்ணி, பணத்தாசையால், வண்டு விடு தாது, தண்டகம் முதலிய இன்ப கவிமாலைகள், சிந்து கலித்துறைகள், ஏசல், மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கும் தரு முதலிய செந்தமிழ்க் கவிகளை வகை வகையாகப் பாடிச் சென்று, அடிக்கடி ஒழியாது வருகின்றேன் என்று புலவர்கள் கூறியும், பூமி தேய்ந்து ஆதிசேடன் முடி தெரிய நடந்து வந்தும், மனம் இரங்கி, 'வருவது போதும் இந்தா' என்று ஒரு பணங்கூடத் தராமல் உதாசினம் செய்யும் மடையரிடம் நடந்து மனம் மாறுபட்டு, உள்ளம் உருகி, மிகவும் வெந்து, பாடல்கள் பாடித் திரிந்து அலைவதை விடுத்து, நல்ல இரு திருவடிகளில் அன்பு வைத்து இம்மைமறுமை நலங்களைப் பெற்று உய்யுமாறு அடியேனை ஆட்கொள்ள அன்பு தருவீராக.

விரிவுரை

தருவரிவ ராகுமென்று:—

'இவர் நமக்கு நிரம்பப் பணந் தருவார் என்று கருதி' இப்பாடலில் புலவர்கள் பொருளாசையால் கொடாத

பரமலோபிகளிடம் கவி பாடி அலைவதைக் குறித்துக் கண்டிக்கின்றார்.

பொருணசையினாடி:—

பொருள் நசையில் நாடி: நசை—ஆசை. ஆசைகள் பல. அவற்றுள் முதல் வரிசையில் நிற்பது பணத்தாசை. “தனேஷணை” என்று வடநூலார் கூறுவர்.

வண்டுதனை விடுசொல் தூது:—

ஒருவர் தன் கருத்தை அறிவிக்கத் தூது விடுவான். தமிழில் 96 பிரபந்த வகைகள் உண்டு. அவற்றுள் தூது என்பது ஒன்று.

அன்ன விடுதூது, வண்டு விடுதூது, கிள்ளைவிடுதூது, மயில் விடு தூது, மேக விடு தூது, பூவை விடு தூது, பாங்கி விடு தூது, பணவிடு தூது, அன்பு விடு தூது, விறலி விடு தூது, தமிழ் விடுதூது, என்பனவாதி பல தூது நூல்கள் உள.

தண்டம்:—

தண்டம் என்பது தண்டகம் என்ற ஒருவகை ஆரியச் செய்யுள் நூல். சியாமளா தண்டகம் என்று ஒரு நூலுண்டு.

சரச கவிமாலை:—

இன்பரசம் பொருந்திய கவிமாலை. மாலை என்பது நூறு பாடல்கள் கொண்டது.

சிந்து:—

சிந்து என்பது இசைப் பா வகை. காவடிச் சிந்து, நொண்டிச் சிந்து முதலிய நூல்கள் உண்டு.

கலித்துறைகள்:—

கலித்துறைகளால் ஆன நூல்.

ஏசல்:—

ஏசுதல் போல் பாடும் ஒருவகைப் பாட்டு. அரங்கேசர் ஏசல் என்ற நூல் ஒன்றுண்டு.

இன்ப தரு:—

தரு என்பது ஒரு வகையான இசைப்பாடல். இன்ப மயமான கீர்த்தனை.

செஞ்சொல் வகைபாடி:—

செவ்விய சொற்களால் விதம் விதமாகப் பாடி தனவந்தர்களைப் புகழ்ந்து பாடுவார்கள்.

மருவுகையு மோதி நொந்து:—

இவ்வாறு இனிய தமிழ்ப் பாடல்கள் பாடி “பொருள் படைத்த சீமானே! நான் பலமுறை வந்து போகின்றேன். தங்கள் கருணையை நாடி வந்தேன்” என்று கூறியும், அவன் ஒன்றும் கொடாமையால் மனம் நொந்து அவலமுறுவர்.

அடிகள் முடியே தெரிந்து:—

நடந்து நடந்து பூமி தேய்ந்து ஆதிசேடன் முடி தெரிகின்றதாம். இது உயர்வு நவீற்சியணி.

அன்றி, அத் தனவந்தனுடைய வரலாற்றின் “முதலும் முடிவுந் தெரிந்து” என்றும் அமையும்.

வரினும் இவர் வீதம் எங்களிடமாக வருவதுவொ போதுமென்று ஒரு பணம் உதாசினஞ்சொல் மடையர்:—

கால் தேய நடந்து வந்தும், “ஐயா! நீங்கள் நடந்தது போதும்: அமைதியாக இரும்: இந்தாரும் ஒரு பணம். பெற்றுக்கொள்ளும்” என்று கூறாமல் உதாசினம் புரியும் உலோபியராகிய மடையர்கள். உதாசினம்—அலட்சியம்.

உருகி மிகவாக வெந்து கவிதை சொலியே திரிந்து உழல்வதுவுமே தவிர்ந்து விடவே:—

லோபிகள் பணந்தராமையால் மனம் உருகி, மிக்க வேதனை யடைந்து, வேறு வேறு தனவந்தரைநாடிச் சென்று. தெய்வத் தமிழால் இறைவனைப் பாடாமல், காமதேனுவின் பாலைக் கமரில் சிந்துவது போல் நரத் துதி செய்து, புலவர்கள் உழலுவார்கள். அங்ஙனம் உழல்வது கூடாது. அந்த அவலச் செயல் நீங்க முருகனைப் பாடி உய்தல் வேண்டும்.

நல் உபய பதமால் விளங்கி:—

நல்—பிறவிப் பிணியைத் தீர்க்கும் நன்மையுடையது. திருவடி, கிரியா சக்தி, ஞானசக்தி என்ற இரு சக்திகளுமே இறைவனுடைய திருவடிகள் என அறிக.

மால்—அன்பு. திருவடிமீது அன்பு மேலிட்டு.

இகபரமு மேவ:—

இம்மை மறுமை நலம் அடியேனுக்குக்
கிடைக்குமாறு.

இன்பமுதவி எனையாள அன்பு தருவாயே:—

பேரின்பத்தைத் தந்து சிறியேனை ஆட்கொள்ள
கருணை புரிவீர்.

குருகினோடு நாரை அன்றில்:—

குருகு, நாரை, அன்றில் இவைகள் நீரில் வாழும்
பறவைகள்.

குரை கடல்களே யதிர்ந்து வருவதென:—

காவிரி நதி கடல் பொங்கி வருவதுபோல் பெரு
வெள்ளமாக வருகின்றது.

கருத்துரை

குருமலை மேவு குமாரக் கடவுளே! மூடரைப்
பாடாது உய்யும்படி அருள்புரிவாய்.

16

நாசர்தங்க கடையதனில் விரவிநான்

மெத்த நொந்து

தடுமாறி

ஞானமுங் கெடஅடைய வழுவினா

முத்த முந்தி

மெலியாதே

மாசகந் தொழுமுனது புகழினோர்

சொற்ப கர்ந்து

சுகமேவி

மாமணங் கமழுமிரு கமலபா

தத்தை நின்று

பணிவேனோ

வாசகம் புகலவொரு பரமர்தா

மெச்சுகின்ற

குருநாதா

வாசவன் தருதிருவை யொரு தெய்வா

னைக்கி ரங்கு

மணவாளா

கீசகஞ் சுரார்தருவு மகிழுமா

வத்தி சந்து

புடைகுழுங்

கேசவன் பரவுகுரு மலையில்யோ
கத்த மாந்த

பெருமானே.

பதவுரை

வாசகம் புகல-உபதேச மொழியை நீர் கூற, ஒரு பரமர் தாம் மெச்சுகின்ற-ஒப்பற்ற சிவபெருமான் மெச்சிப் புகழ்கின்ற, குரு நாதா-குருமூர்த்தியே! வாசவன் தரு திரு-இந்திரன் வளர்த்த அழகிய, ஒரு தெய்வயானைக்கு-சமானமில்லாத தெய்வயானையம்மையின் பால், இரங்கும் மணவாளா-அன்பு செய்து அருளிய நாயகனே! கீசகம்-மூங்கில், சுரர்தருவு-தேவதாரு, மகிழும்-மகிழமரம், மா-மாமரம், அத்தி-அத்திமரம், சந்து-சந்தனமரம் முதலிய தருக்கள், புடை குழும்-அருகில் சூழ்ந்துள்ளதும், கேசவன் பரவு-திருமால் புகழ்ந்து துதி செய்வதுமான, குருமலையில்-சுவாமிமலையில், யோகத்து அமர்ந்த-யோக நிலையில் அமர்ந்தருளும், பெருமானே-பெருமையில் மிகுந்தவரே! நாசர் தம் கடையதனில் விரவி-கேடுசெய்யுங் கீழ்மக்களுடைய இடங்களில் சென்று, நான் மெத்த நொந்து தடுமாறி-அடியேன் மிகவும் வருத்தமுற்று நிலை தடுமாறி, ஞானமும் கெட-அறிவும் கெட, அடையவழுவி-முழுவதும் தவறான வழியில் விழுந்து, ஆழத்து அழுந்தி மெலியாதே-ஆழ்ந்த அப்படுகுழியில் அழுந்தி மெலியாமல், மா சகம் தொழும்-சிறந்த உலகம் யாவும் தொழுகின்ற, உனது புகழின்-தேவாரூடைய புகழில், ஓர் சொல் பகர்ந்து-ஒரு சொல்லையாவது அடியேன் கூறி, சுகம் மேலி-சுகத்தையடைந்து, மா மணம் கமழும்-உயர்ந்த ஞான வாசனை வீசுகின்ற, இரு கமல பாதத்தை-இரண்டு தாமரை போன்ற திருவடிகளை, நின்று பணிவேனோ-ஒரு முகமான நிலையில் நின்று பணியமாட்டேனோ?

பொழிப்புரை

உபதேச மொழியை உரைக்க, ஒப்பற்ற சிவபெருமான் மெச்சிப் புகழ்கின்ற குருநாதரே! இந்திரன் வளர்த்த அழகிய நிகரில்லாத தெய்வயானை யம்மைப்பால் அன்பு காட்டும் கணவரே! மூங்கில், தேவதாரு, மகிழ், மா, அத்தி, சந்தனம் முதலிய மரங்கள் சூழ்ந்துள்ளதும், நாராயணர் துதி செய்வதுமாகிய சுவாமிமலையில் யோக நிலையில் அமர்ந்துள்ள பெருமிதம் உடையவரே! கேடு புரிபவருடைய இடங்களில் சென்று அடியேன் மிகவும் மனம் நொந்து தடுமாற்றத்தை யடைந்து, அறிவுகெட, முழுவதும் தவறான வழியில் விழுந்து ஆழத்திலே அழுந்தி மெலியாமல் ஒரு சிறந்த சொல்லையாவது கூறி, சுகத்தை யடைந்து, நல்ல மணங் கமழ்கின்ற உமது திருவடிகள்

இரண்டையும் ஒரு முகமாக நின்று சிறியேன் பணிய
மாட்டேனோ?

விரிவுரை

நாசர் தங்கடை யதனில் விரவி:—

நாச வேலை செய்யும் கீழ்மக்கள் வீடுகளில் சென்று
அவருடன் கலந்து துன்புறுவர்.

உலகில் மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டிய
ஒன்று நட்பு. தீயாரோடு இணங்கினால் மனிதன்
அடியோடு அழிவான்.

ஞானமும் கெட:—

தீயவருடன் சேர்ந்தோர்க்குப் பொருள் அழிவதுடன்
அறிவும் கெடும். ஞானமும் என்ற எச்சவும்மை
பொருளும் கெடும் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

அடைய வழி:—

அடைய—முழுவதும், வழுவதல்— நன்னெறியி
னின்றும் முற்றும் விலகுதல்.

ஆழத் தழுந்தி மெலியாதே:—

பாவமாகிய படுகுழியின் ஆழத்தில் அழுத்தி
மெலிவது கூடாது. பிறவிப் பெருங்கடலில்
அழுந்தியெனினும் பொருந்தும்.

மாசகந் தொழும் உனது:—

முருகவேளை அகில உலகங்களும் தொழுகின்றன.
அப்பரமனே அகிலாண்ட கோடி பிரமாண்ட நாயகன்.
தேவதேவ தேவாதி தேவன்.

“நவலோகமுங் கைதொழு நிசதேவ லங்கிருத

நலமான விஞ்சைகரு விளைகோவே” —(சிவனார்) திருப்புகழ்

புகழினோர் சொற் பகர்ந்து சுகமேவி:—

முருகனுடைய புகழ் அளவுக்கடங்காது. அதில் ஒரு
சொல்லையேனுங் கூறினால் பெருஞ் சுகம் உண்டாகும்.
இறைவனுடைய திருநாமம் நம் துயர் தீர்க்கும்.

“அரன் நாமமே சூழ்க வையகமுந் துயர் தீர்க்கவே”

—திருஞானசம்பந்தர்

மாமணங் கமழுமிகு கமல பாதத்தை

இறைவனுடைய திருவடித் தாமரையில் ஞான வாசனை வீசுகின்றது.

நின்று பணிவேனோ:—

நின்று என்ற சொல் பலவாறு அலைகின்ற மனத்தை அலையவிடாமல் ஒரு முகமாக நிறுத்தி நிலைபெற நின்று என்ற பொருளைத்தரும். அங்ஙனம் அசைவற்று நின்று திருவடியைத் தொழுதல் வேண்டும்.

“நின்று சேவிக்கிலேன்”

—கந்தரலங்காரம்

வாசகம் புகலவொரு பரமர்தாம் மெச்சுகின்ற குருநாதா:—

உபதேச வாசகம் தந்தைக்கு உரைக்க, அப்பரமபதி கேட்டு மெச்சிப் புகழ்ந்தார். தந்தை மெச்சுந் தனயனாக அமையவேண்டும் என்பது குறிப்பு.

வாசவந்தரு திருவை ஒரு தெய்வானைக் கிரங்கும்:—

வாசவன்—இந்திரன். தெய்வயானை தானே ஒரு குழந்தையுருக்கொண்டு சென்று இந்திரனால் வளர்க்கப் பெற்றனள்.

திரு-அழகு. ஐ-சாரியை, தெய்வயானையிடம் எப்போதும் முருகவேள் அன்பு செய்கின்றனர்.

“நவமாமணி வடமும் பூத்த

தனமாதெனும் இபமின் சேர்க்கை

நழுவாவகை பிரியங் காட்டு

முருகோனே”.

—(முகிலாமெனு) திருப்புகழ்

கீசகம் சுரர்தருவு மகிழு மா வத்தி சந்து:—

கீசகம்—மூங்கில், சுரர் தரு-தேவதாரு, மகிழ்-மகிழ்மரம், மா—மாமரம், அத்தி—அத்திமரம், சந்து—சந்தனமரம்.

யோகத்தமர்ந்த:—

சுவாமிமலை தந்தைக்கு உபதேசித்த தலம். இங்கு இறைவன் யோக நிலையில் விளங்குகின்றான்.

கருத்துரை

சுவாமிமலை வாழும் குருநாதா! உனது திருவடி-
பணிய அருள் புரிவாய்.

17

தெருவினில் நடவா மடவார்	
திரண்டொ றுக்கும்	வசையாலே
தினகர னெனவே லையிலே	
சிவந்து திக்கும்	மதியாலே
பொருசிலை வளையா இளையா	
மதன் தொடுக்கும்	கணையாலே
புளகித முலையா ளலையா	
மனஞ் சலித்தும்	விடலாமோ
ஒருமலை யிருகூ றெழுவே	
யுரம்பு குத்தும்	வடிவேலா
ஒளிவளர் திருவே ரகமே	
யுகந்து நிற்கும்	முருகோனே
அருமறை தமிழ்நூ லடைவே	
தெரிந்து ரைக்கும்	புலவோனே
அரியரி பிரமா தியர்கால்	
விலங்க விழ்க்கும்	பெருமானே

பதவுரை

ஒருமலை-மாயையில் ஒப்பற்ற கிரௌஞ்ச மலையானது, இரு கூறு எழுவே-இரண்டு கூறுகளாகப் பிளவு பட்டழியுமாறும், உரம்பு குத்தும்-தாரகன் மார்பு பிளக்குமாறும் செலுத்திய, வடிவேலா-கூர்மை பொருந்திய வேற்படையை யுடையவரே! ஒளிவளர்-மிகுந்த ஒளி பெற்று விளங்கும், திருள் அகமே-சுவாமிமலை யென்னுந் திருத்தலத்திலே, உகந்து நிற்கும்-மகிழ்ந்து எழுந்தருளியிருக்கும், முருகோனே-முருகக் கடவுளே! அருமறை-அருமையாகிய வேதங்களையும், தமிழ்நூல்-தமிழ் நூல்களையும், அடையவே-முறையாக, தெரிந்து உரைக்கும்-மக்களின் தகுதிக்குத் தக்கவாறு தெரிந்து உரைத்தருளிய புலவோனே-சிவஞானச் செல்வரே! அரி-இந்திரன், அரி-திருமால், பிரமஆதியர்-பிரமன் முதலியோருடைய, கால் விலங்கு அவிழ்க்கும்-சூரபன்மன் காலிற் பூட்டிய விலங்கினை அவிழ்த்து அருள் புரிந்த, பெருமானே-பெருமையின் மிக்கவரே! தெருவினில் நடவார் மடவார்-தெருவினில் உல்லாசமாக நடக்கும் மடவார், திரண்டு-பெண்கள் கூடி, ஒறுக்கும் வசையாலே

குறைத்துக்கூறும் வசைச் சொற்களாலும், தினகரன் என-சூரியன் என்று சொல்லும்படி ஒளியுடனும் வெப்பத்துடனும், வேலையிலே-கடலினிடத்தே, சிவந்து உதிக்கும் மதியாலே-சிவந்த நிறத்துடன் உதிக்கின்ற சந்திரனாலும், பொருசிலை வளையா-போருக்குரிய கரும்பு வில்லை வளைத்து, இளையா-இளைக்காதவனாகிய, மதன் தொடுக்கும் கணையாலே-மன்மதன் தொடுக்கும் மலர்க்கணையினாலும், புளகித முலையாள்-விரகதாபத்தால் விம்முகின்ற முலையுடையவளாகிய என்னை, அலையா-கணவனாகிய தேவரீரே யின்றி அலையுமாறு, மனஞ்சலித்தும் விடலாமோ-உள்ளம் உடைந்து கலங்குமாறு விட்டுவிடுதல் முறையாகுமோ?

பொழிப்புரை

மாயையில் நிகரற்ற கிரௌஞ்ச மலையும், தாரகனுடைய மார்பும் பிளக்குமாறு விடுத்தருளிய வேலாயுதத்தை உடையவரே! ஒளியினால் விளங்கும் திருவேரகமென்னுந் திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள முருகக் கடவுளே! வேதங்களையும் தமிழ் நூல்களையும் ஆன்மாக்களின் பக்குவநிலைக்குத் தக்கவாறு உரைக்கும் பரிபூரண ஞான சிகாமணியே! இந்திரன் மாலயனாதி வானவர்களுடைய காலில், சூரபன்மன் பூட்டிய விலங்கைத் தறித்து, சிறையினின்றும் நீக்கி ஆட்கொண்ட பெருமையின் மிக்கவரே! தெருவினில் உலாவும் பெண்கள்கூடி கொடிய வசைமொழிகளைச் சொல்லித் துன்புறுத்துவதனாலும்; சூரியனைப்போல் வெம்மையுடன் கடலில் உதிக்கின்ற சந்திரனாலும், போருக்கு வில்லை வளைத்து இளைக்காதவனாகிய மன்மதன் விடுகின்ற மலர்க்கணையாலும், விரக வேதனையுற்று விம்முகின்ற தளங்களை யுடையவளாகிய யான் உம்மைத் தழுவி மகிழும் பேறு இன்றி அலைந்து மனஞ் சலிக்க விட்டுவிடுவது முறையாகாது.

விரிவுரை

தெருவினில் நடவா மடவார்:—

தெருவினில் நானமின்றி நடக்கும் பெண்களாவார் பொது மகளிர்; அவர்கள் இளைஞரைத் தங்கள் கூந்தலாகிய காட்டில் கண்ணென்ற வலையை வீசிப் பிடிக்கும் பொருட்டு தெருவினில் எந்நேரமும் உலாவித்

கொண்டிருப்பார். அவர்கள் கற்புடைய மகளிரை எள்ளி நகையாடுவர்.

இத்திருப்புகழின் முதல் நான்கு அடிகளும் நாயகி நாயக பாவமாக அமைந்துள்ளன. மாதர்கள் திரண்டு வந்து “நீ முருகன் மீது காதல் கொண்டு பெற்ற பயன் யாது? இது வரையிலும் ஒரு பயனும் பெற்றாயில்லையே” என்று வசை கூறுவர்.

தினகர னென— —மதியாலே—

காதல் நோயுற்றோருக்குப் பூரண சந்திரன் வெப்பமாகத் துன்புறுத்துவன். இராமனைக் கன்னிமாடத்தில் நின்று கண்டு விரகமுற்ற சீதாதேவி சந்திரனைக் கண்டு வருந்துவதாகக் கூறும் கம்பர் வாக்கையும் உன்னுக.

கொடியை யல்லைநீ யாரையுங் கொல்கிலாய்
மடுவி லின்னமு தத்தொடும் வந்தனை
பிடியின் மென்னடைப் பெண்ணாடென் றாலெனைச்
சுடுதியோ கடற் றோன்றிய திங்களே.

“பட்டுப்படாத மதனாலும்
பக்கத்து மாதர் வசையாலும்
சுட்டுச் சுடாத நிலவாலும்
துக்கத்திலாழ்வ தியல்போதான்” —திருப்புகழ்

சூரியனைப் போலவும், வடவாமுகாக்கினியைப் போலவும் பாற்கடலில் தோன்றிய ஆலாகல விடத்தைப் போலவும் சந்திரன் சுடுகின்றான் என்று பிறிதோரிடத்திலும் சுவாமிகள் கூறுமாறு காண்க.

“இரவியென வடவையென ஆலால விடமதென
உருவுகொடு ககனமிசை மீதேகி மதியும் வர” —திருப்புகழ்

பொருசிலை— —கணையாலே—

மன்மதன் கரும்பு வில்லை வளைத்து கரும்பு நானேற்றி மலர்க்கணையைத் தொடுத்து எத்தகைய திடமுள்ள தவத்தினரையும் மயக்க வல்லவன்.

ஒளிவள திருவேரகம்:—

திருவேரகத்தில் அகத்திருளை நீக்கவல்ல ஞான ஒளி வீசுகின்றது.

அறுமறை தமிழ் நூலடைவே:—

முருகவேள் திருஞான சம்பந்தர் திருவாக்கிலிருந்து அரியவேதங்களின் சாரங்களைத் தமிழ் நூலில் அடையுமாறு தெரிந்துரைத்தனர் எனினுமமையும்.

அரியரி— —விலங்கவிழ்க்கும்:—

மாலயனாதி வானவர்க்குச் சூரபன்மன் தளையிட்டு வருத்த, அதனை முருகவேள் நீக்கி யாட்கொண்ட அரிய வரலாற்றைக் கந்தபுராணத்தாலறிக.

கருத்துரை

குன்றெறிந்த குமர! திருவேரகத் தெய்வமே! செந்தமிழ்ப்புலவ! தேவர் சிறை தீர்த்த தேவ தேவ! பெண்கள் கூறும் வசையாலும், திங்களாலும், மதனன்கணையாலும் துன்புற்று நான் வருந்தா வண்ணம் தேவரீர் என்னை மணந்து கொண்டு இன்பத்தைத் தருவீர்.

18

நாவேறு பாமணத்த பாதார மேநினைத்து	
நாலாறு நாலுபற்று	வகையான
நாலாரு மாகமத்தி னூலாய ஞானமுத்தி	
நாடோறு நானுரைத்த	நெறியாக
நீவேறெ னாதிருக்க நான்வேறெ னாதிருக்க	
நேராக வாழ்வதற்கு	னருள்கூர
நீடார்ச டாதரத்தின் மீதேப ராபரத்தை	
நீகாணெ னாவனைச்சொ	லருள்வாயே
சேவேறு மீசர்கற்ற மாஞான போதபுத்தி	
சீராக வேயுரைத்த	குருநாதா
தேரார்கள் நாடுசுட்ட குரார்கள் மாளவெட்டு	
தீராகு காருறத்தி	மணவாளா

காவேரி நேர்வடக்கி லேவாவி பூமணத்த

காவார்சு வாமிவெற்பின்

முருகோனே

கார்போலு மேனிபெற்ற மாகாளி வாலைசத்தி

காமாரி வாமிபெற்ற

பெருமானே

பதவுரை

சே ஏறும் ஈசர் சுற்ற-இடபத்தின் மீது ஊர்ந்தருளுகின்ற சிவபெருமான் தேவரீரை வலம் வந்து வணங்க, மாருான போத புத்தி-சிறந்த ஞானமாகிய மெய்யுணர் வினாலறியத் தக்கதை, சீராக உரைத்த- (ஏ-அசை) செம்மையாக உபதேசித்த, குருநாதா-குருபரரே! தேரார்கள் நாடுகட்ட-தங்கட்குப் பகைவர்களாகிய தேவர்களுடைய பொன்னுலகத்தை கட்டு எரித்த, குரார்கள் மாளவெட்டு-குரபதுமன் முதலியோர் இறந்தொழிய வெட்டித் துணித்த, தீரா-தேரியமுடையவனே! குகா-குகப்பெருமானே! குறத்தி மணவாளா-வள்ளியம்மையாரது கணவரே! காவேரி நேர் வடக்கில்- (ஏ-அசை) காவிரி நதிக்கு நேரான வடபுறத்தில், வாவி-குளங்கள் நிறைந்தும், பூமணத்த கா ஆர்-மலர்களின் நன்மணங் கமழும் குளர்ந்த சோலைகள் பல சூழ்ந்தும் விளங்கும், கவாமி வெற்பின் முருகோனே-கவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள முருகக் கடவுளே! கார் போலு மேனி பெற்ற-நீருண்ட மேகம் போன்ற திருமேனியையுடைய, மாகாளி-பெருமை பொருந்திய காளியும், வாலை-இளமையுடையவரும், சத்தி-சத்தியும், காமாரி வாமி-மன்மதனை எரித்த சிவமூர்த்தியினது இடப்பாகத்தை யுடையவருமாகிய உமையம்மையார், பெற்ற-ஈன்றருளிய, பெருமானே-பெருமையின் மிக்கவரே! நா ஏறு பா மணத்த-நாவினில் நின்று வெளிப்படுகின்ற பாமலர்களின் நறுமணங் கமழ்கின்ற பாதாரமே நினைத்து- (ஏ-பிரிநிலை) பாத தாமரைகளையே எண்ண, நால் ஆறு நாலு பற்று வகையான (4×6 24ம் 4ம் ஆக 28) இருபத்தெட்டு என்ற எண்ணிக்கையுடன் சிவசம்பந்தத்தையுடையதாகி, நால் ஆறும்-சரியைகிரியை யோகம் ஞானம் என்ற நான்கு பாதங்களை விரித்துரைப்பதாகிய, நால் ஆய ஆகமத்தின்-அறிவு நூலாகிய ஆகமத்திற் கூறிய ஞான முத்தி-பதிஞானத்தாற் பெறுவதாகிய, முத்தியைப் பெறுதற்கு, நாள்தோறும் நான் உரைத்த நெறியாக-நாள்தோறும் அடியேன் உமது திருவருளால் சொல்லி அன்பு நெறியிலே சென்று நீ வேறு எனாது இருக்க-தேவரீர் வேறு என்னாமல் இருக்கவும், நான் வேறு எனாது இருக்க-தேவரீரினின்றும் பிரிந்து நான் வேறு என்னாமல் ஒன்றுபட்டு (அத்துவிதமுற்று), நேராக வாழ்வதற்கு-நேர்மையான இன்ப வாழ்வில் திளைத்து நிற்பதற்கு, உன் அருள் கூர-தேவரீரது திருவருள் பொருந்த, நீடு ஆர் சட் ஆதரத்தின் மீது- (ஏ-அசை) மேன்மை பொருந்திய ஆறு ஆதாரங்களையும் கடந்து அவைகட்கு அப்பால் விளங்கும் சகஸ்ராரப் பெருவெளியில் விளங்கும், பராபரத்தை-பெரியபொருள் கட்டுகெல்லாந் பெரிய பொருளாகிய சிவத்தை, நீ காண் எனா-நீ காண்பாயாக என்று,

அனைச் சொல் அருள்வாயே—ஐக்கிய பதத்தை உபதேசித்து அருள் புரிவீர்.

பொழிப்புரை

இடப வாகனத்தின் மீது ஏறி எழுந்தருளி வருகின்ற சிவபெருமான் வலம் வந்து வணங்கி நிற்க, சிறந்த சிவஞானமாகிய உண்மைப் பொருளைச் சிறப்பாக எடுத்து உபதேசித்த குருபரரே! தங்கட்குப் பகைவர்களாகிய தேவர்களுடைய சுவர்க்க உலகத்தைக் கொளுத்தி துன்பஞ் செய்த சூரபதுமனாதி அசுரர்கள் இறந்தொழிய வெட்டித் துணித்த தீரரே! ஆன்மாக்களின் இதயக் குகையில் வசிப்பவரே! குறவர்குலத்தில் அவதரித்த வள்ளிநாயகியாரது கணவரே! காவிரிநதிக்கு நேர்வடபுறத்தில் விளங்குவதும், தடாகங்கள் நிறைந்ததும், நறுமணங்கள் மிக்க பூவனங்கள் சூழத் திகழ்வதுமாகிய சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள முருகக்கடவுளே! நீருண்ட நீலமேகம் போன்ற திருமேனியையுடையவரும் சிறந்த காளியாக அவதரித்தவரும், இளமைப் பருவத்தையுடையவரும், காமனை எரித்த கண்ணுதற் கடவுளுடைய இடப்புறத்தை பெற்றவருமாகிய உமாதேவியார் பெற்றருளிய பெருமிதமுடையவரே! நாவின்னறும் வெளிப்படுகின்ற பா மலர்களின் வாசனை கமழ்கின்ற தேவரீருடைய திருவடித் தாமரைகளை எப்போதும் தியானித்து, சிவ சம்பந்தமுடைய இருபத்தெட்டு வகைப்பட்ட சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு பாதங்களை விளக்கிக் கூறுகின்ற சிவாகமங்களாகிய அறிவுநூல்களிற் கூறியபதிஞானத்தாற் கிடைக்கும் முக்தியைப் பெறுதற்கு அடியேன் திருவருள் துணை கொண்டு கூறிய அன்புநெறியாகச் சென்று, தேவரீரும் அடியேனும் வேறு என்னாத ஒன்றுபடும் அத்துவித நிலையை நேர்மையாக அடைந்து அப்பேரின்பத்தில் வாழ்வதற்குத் தேவரீரது திருவருள் பொருந்த, மேன்மை பொருந்திய ஆறு ஆதாரங்களுங் கடந்து அப்பால் விளங்கும் சகஸ்ராரப் பெருவெளியில் திகழும் பரம்பொருளை நீ காண்பாயாக என்று ஐக்கிய பதத்தை உபதேசித்து அருள்புரிவீர்.

விரிவுரை

நாவேறு பாமணத்த பாதாரம்:—

அடியார்கள் அன்பெனும் நार्கொண்டு இன்னிசை சொல்லெனும் மலர்களை நாவினே தொடுத்த பாமாலைகளை ஆறுமுகப்பெருமான் திருவடியிலே சூட்டுவர். எம்பெருமான் திருவடியிலே அப் பாமணம் என்றும் இடையறாது கமழ்ந்து கொண்டிருக்கும்.

“முடியவழி வழி யடிமை யெனுமுரிமை யடிமைமுழு
துலகறிய மழலைமொழி கொடுபாடுமாசுகவி
முதலமொழி வனநிபுண மதுபமுக ரிதமவன
முகுள பரிமளநிகில கவிமாலை குடுவதும்”

—சீர்பாதவகுப்பு

பாதாரவிந்தம் என்பது பாதாரம் என்று கடைக்குறையாயிற்று.

நாலாறு நாலுபற்று வகையான நாலாரு மாகமத்தின்:—

சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டு. வேதம் பொது நூல். ஆகமம் சிறப்பு நூல். ஆகமம் என்ற சொல்லுக்கு ‘வந்தது’ என்று பொருள். இறைவனுடைய நாவிலிருந்து வந்தது எனப்படும். ஆ-பாசம், க-பசு, ம-மல நாசம் என்றும் ஆ-சிவஞானம், க-மோக்ஷம், ம-மலநாசம்; மலத்தைக் கெடுத்து சிவஞானத்தைக் கொடுத்து, மோக்ஷத்தை யருளுவது என்றும் பொருள்படும்.

ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டாவன,—காமிகம், யோசகம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்ரபேதம், விசயம், நிச்சவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்னேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திர ஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம்.

இந்த ஆகமங்கள் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்ற நான்கு பாதங்களுடன் கூடியன. இவற்றுள் சரியா பாதத்திலே சமயாசாரங்களும் சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேக விதிகளும் கூறப்படும். கிரியா

பாதத்திலே மந்திரங்களின் உத்தாரம், சந்தியாவந்தனம், பூசை, ஜெபம், ஓமம் முதலியன கூறப்படும். யோக பாதத்திலே பிராணாயாம முதலிய அங்கங்களோடு கூடிய சிவயோக லக்கணம் செப்பப்படும், ஞான பாதத்திலே பதிபசுபாசம் திரிபதார்த்த லக்ஷணங்கள் பேசப்படும்.

நீவேறெனாதிருக்க நான்வேறெனாதிருக்க:—

ஜீவனும் சிவனும் அத்துவிதமுற்று நிற்கும் இரண்டற்ற நிலை. அது இருவினையொப்பு மலபரிபாகமுற்ற பொழுது சத்தி பதியும். அருள்பதிந்த பின் அத்துவித நிலையெய்தும்.

“இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற

ஏகபோகமாய் நீயநானுமாய்

இறுகும்வகை பரமசுகம் அதனையரு ளிடைமருதில்

ஏகநாயகா லோகநாயகா”

—(அறுகுநுனி) திருப்புகழ்

நீடார் சடாதரத்தின் மீதே பராபரத்தை:—

மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆக்ஞை என்ற ஆறு ஆதாரங்கட்கும் அப்பாற்பட்ட ஆனந்த மேலை வெளியில் விளங்கும் பரவெளியை என்பது.

“ஆனந்த மேலை வெளியேறு நீயின்றி நானின்றி

நாடியினும் வேறு தானின்றி வாழ்கின்ற

தொருநாளே”

—(மூலும்வினை) திருப்புகழ்

சேவேறு மீசர்:—

சே-இடபம். சர்வ சங்காரகாலத்தில் எல்லாம் அழிய அறமொன்றே எஞ்சி நின்றது. அது இடபமாக நிற்க ஈறிலா ஈசன் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நான்கு கால்களுடன் கூடிய அத்தருமமாகிய விடையின் மீது ஏறியருளினார்.

தேரார்கள்:—

தக்கயாகத்தில் தேவர்களுங் கலந்திருந்து சிவபரம் பொருளின் தனிப்பெருந் தலைமையை ஆராயாது

கிடந்தனர். ஆதலால் தேவர்கள் தேரார்கள் என்றனர். தேர்தல் ஆராய்தல்.

கருத்துரை

சிவகுருவே! சூராந்தக! குக! வள்ளி மணாள! சுவாமி மலையாண்டவரே! பார்வதி பால! தேவரீருடைய திருவடியை நினைத்து சிவாகம நெறி சென்று அத்துவிதமுற்று, இன்புற உபதேசித்தருள்வீர்.

19

நிலவினி லேயிருந்து வகைமல ரேதெரிந்து
நிறைகுழல் மீதணிந்து குழைதாவும்
நிகரறு வேலி னங்கள் வரிதர வாசகங்கள்
நினைவற வேமொழிந்து மதனூலின்
கலபம னோகரங்கள் அளவற வேபுரிந்து
கனியித ழேயருந்தி யநூராகக்
கலவியி லேழு யங்கி வனிதையர் பால்மயங்கு
கபடனை யாளவுன்ற னருள்கூராய்
உலகமொ ரேழுமண்ட ருலகமு மீசர்தங்கு
முயர் கயி லாய மும்பொன் வரைதானும்
உயிரொடு பூத மைந்து மொருமுத லாகி நின்ற
உமையரு ளால் வளர்த்த குமரேசா
குலைபடு சூர னங்க மழிபட வேலெ றிந்த
குமரக டோர வெங்கண் மயில்வாழ்வே
கொடுமுடி யாய்வ ளர்ந்து புயனிலை போலு யர்ந்த
குருமலை மீத மர்ந்த பெருமானே

பதவுரை

உலகம் ஒரு ஏழும்-ஏழு உலகங்களும், அண்டர் உலகமும் தேவர் உலகமும், ஈசர் தங்கும் உயர் கயிலாயமும்-சிவபெருமான் உறையும் உயர்ந்த கயிலாயமும், பொன்வரை தானும்-பொன் மேரு மலையும், உயிரொடு பூதம் ஐந்தும்-உயிர்களும் ஐந்து பூதங்களும் ஆகி, ஒரு முதலாகி நின்ற-இவைகட்கு எல்லாம் ஒருமுதல் பொருளாகி விளங்கும், உமை அருளால் வளர்ந்த-உமா தேவியின் திருவருளால் வளர்த்த, குமர ஈசா-குமாரக் கடவுளே! குலைபடு சூரன் அங்கம் அழிபட-நடுக்கம் அடைந்த சூரபன்மனுடைய உடம்பு அழியுமாறு,

வேல்எறிந்த-வேலாயுதத்தை விடுத்தருளிய குமர-இளம்பூரணரே! கடோர வெம் கண்-கடுமையும் வெப்பமான கண்ணும் உடைய, மயில் வாழ்வே-மயிலின் மீது வரும் வாழ்வே! கொடு முடியாய் வளர்ந்த-மலைச்சிகரமாய் விளங்கும், புயல் நிலை போல் உயர்ந்த-மேகங்கள் தங்கும் இடம்போல உயர்ந்த, குருமலை மீது அமர்ந்த -சுவாமி மலைமேல் எழுந்தருளியுள்ள, பெருமானே-பெருமையிற் சிறந்தவரே! நிலவினிலே இருந்து-நிலவில் இருந்து, வகை மலரே தெரிந்து-வகை வகையான மலர்களைத் தெரிந்து எடுத்து, நிறை குழல் மீது அணிந்து-நிறைந்துள்ள கூந்தலில் அணிந்து, குழைதாலும் நிகர் அறு வேல் இனங்கள் வரிதர-காதிற் உள்ள குழையளவும் நீண்டுள்ள ஒப்பற்ற வேல்கள் போன்ற கண்களின் ரேகைகள் விளங்க, வாசகங்கள் நினைவு அறவே மொழிந்து-நினைவில்லாமலேயே வார்த்தைகள் சொல்லி, கலப மனோகரங்கள்-கலவியின் மனோரஞ்சிதமான செயல்கள், அளவு அறவே புரிந்து-கணக்கில்லாத வகையில் செய்து, கனி இதழே அருந்தி-கொவ்வைக் கனிபோன்ற இதழ் ஊறலையுண்டு, அநுராக கலவியிலே முயங்கி-மிகுந்த மோகத்துடன் சேர்க்கையிலே ஈடுபட்டு, வனிதையர் பால் மயங்கு-மாதர்களிடத்திலே மயங்குகின்ற, கபடனை ஆள உன்றன் அருள் கூர்வாய்-வஞ்சகனை ஆட்கொள்ள உமது திருவருளை மிகுதியாகத் தருவீர்.

பொழிப்புரை

ஏழு உலகங்களும், தேவருலகமும், சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருக் கயிலாய மலையும் பொன்மேரு கிரியும், உயிர்களும் ஐம்பெரும் பூதங்களுமாகி, அவற்றின் முதற்பொருளாக விளங்கும் பார்வதியம்மை வளர்த்த குமரக் கடவுளே! நடுக்கங் கொண்ட சூரபன்மனுடைய உடம்பு அழியும்படி வேலை விடுத்தருளிய இளம்பூரணரே! உக்கிரமும் வெப்பமான கண்களும் உடைய மயிலின் மீது வரும் பெருவாழ்வே! கொடு முடியாகி வளர்ந்து, மேகந்தங்கும் இடமாகி யுயர்ந்த சுவாமிமலைமீது அமர்ந்துள்ள பெருமிதம் உடையவரே! நிலா வொளியில் இருந்து, வித விதமான மலர்களைத் தெரிந்து எடுத்து, நிறைந்த கூந்தலில் சூட்டி காதுவரை நீண்டுள்ள ஒப்பற்ற வேல் போன்ற கண்களில் ரேகைகள் விளங்க, நினைவு இன்றி சொற்களைக் கூறி, காம நூலில் கூறியபடி மனோகரமான கணக்கற்ற செயல்களைச் செய்து, கனிவாய் ஊறலுண்டு, அதிக ஆசையுடன் கலவி புரிந்து மாதர்களிடம் மயங்கும் கபடனாகிய

அடியேனைத் தேவரீர் ஆட்கொள்ளத் திருவருள் புரிவீராக.

விரிவுரை

நிலவினிலேயிருந்து:—

எல்லாவுயிர்கட்கும் இன்பத்தைத் தருவது தேன் போல் விளங்கும் வான்நிலா. நிலா முற்றத்தில் அன்பர்களுடன் இருந்து உண்பதும் உரையாடுவதும் பெரு மகிழ்ச்சியைத் தரும்.

வகை மலரே தெரிந்து நிறைகுழல் மீதணிந்து:—

காழகர் தாம் விரும்பிய பெண்களின் கூந்தலில் விதவிதமான மலர்களைத் தேர்ந்து, வண்ண மலர்களை அழகுறப் பிணைத்துச் சூட்டி மகிழ்வார்கள்.

குழைதாவும் நிகரறு வேலினங்கள் வரிதர:—

பெண்களின் கண்கள் நீண்டிருப்பது உயர்ந்த இலக்கணம். அது காதுவரை நீண்டு குழைமீது தாவுவது போல் இருக்குமாம்.

“செங்கயல் குழைகள் நாடும் திருமுனைப்பாடி நாடு”

என்று சேக்கிழார் பெருமானும் கூறுவர்.

வேலினங்கள் என்றது உவமை ஆகுபெயராகக் கண்களைக் குறிக்கின்றது; வேலைப்போன்ற கூரிய கண்கள், வேல் பகைவரை வெட்டித் துணிப்பதுபோல் கண்களும் இளைஞரது உள்ளத்தை வெட்டிப் பிளக்க வல்லது.

வாசகங்கள் நினைவறவே மொழிந்து:—

மாதர்பால் மயக்கமுற்றோர் என்ன சொல்கிறோம் என்ற நினைவு சிறிதும் இன்றிப் பேசுவார்.

கபடனை யாள வுன்றன் அருள் கூர்வாய்:—

கபடன்—வஞ்சகன் “முருகா! வஞ்சகனாகிய அடியேனை ஆட்கொள்ளத் திருவருள் புரிவாய்”

உலகமொரேழும்.....ஒருமுதலாகி நின்ற உமை:—

இந்த இரண்டு அடிகளால் உமாதேவியின் வியாபகத்தை உரைத்தருளினார்.

அம்பிகை எல்லாமாய் எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றனர். எல்லாம் சக்தி மயம்..

கொடுமுடியாய் வளர்ந்து:—

சுவாமிமலை கயிலை மலையின் கொடு முடிகளில் ஒன்று என்று அத் தலபுராணம் கூறுகின்றது.

கருத்துரை

உமா சுத! மயில் வாகன! மாதர் மயக்கற அருள் புரிவாய்.

20

நிறைமதி முகமெனு	மொளியாலே
நெறிவிழி கணையெனு	நிகராலே
உறவுகொள் மடவர்க	ஞறவாமோ
உனதிரு வடியினி	யருள்வாயே
மறைபயி லரிதிரு	மருகோனே
மருவல ரகரர்கள்	குலகாலா
குறமகள் தனைமண	மருள்வோனே
குருமலை மருவிய	பெருமானே

பதவுரை

மறை பயில் அரி திரு மருகோனே—வேதங்களில் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட திருமாலின் மருகரே! மருவலர் அசுரர்கள் குலகாலா—பகைவராகிய அசுரர்களது குலத்துக்கு முடிவு செய்தவரே! குறமகள் தனைமணம் அருள்வோனே—வள்ளியம்மையைத் திருமணம் புரிந்து கொண்டவரே! குருமலை மருவிய—சுவாமி மலையில் வாழும், பெருமானே—பெருமையில் மிகுந்தவரே! நிறைமதி முகம் எனும் ஒளியாலே—முழுமதியைப் போன்ற முகத்தில் ஒளியினாலும், நெறிவிழிகளை எனும் நிகராலே—வழிகாட்டியாயுள்ள கண் அம்பு புரியும் போரினாலும், உறவுகொள் மடவர்கள் உறவு ஆமோ—உறவு பூண்கின்ற பொது மாதரின் உறவு ஆகுமோ? ஆகாது. உன் திருவடி இனி அருள்வாய்—உமது திருவடியை அடியேனுக்கு இனி தந்தருளுவீர்.

பொழிப்புரை

வேதங்களால் துதிசெய்யப் பெற்ற திருமாலின் திரு மருகரே! பகைவராகிய அசுரர்களின் குலத்துக்கு முடிவு

செய்தவரே! வள்ளிநாயகியைத் திருமணஞ் செய்தவரே! சுவாமி மலையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதம் உடையவரே! பூரண சந்திரனைப் போன்ற முகத்தின் ஒளியினாலும், வழிகாட்டும் கண் என்ற அம்பு செய்யும் போரினாலும், உறவு பூண்கின்ற பொதுமாதரின் உறவு ஆகுமோ? ஆகாது. ஆதலால் தேவாரூடைய திருவடி மலரைத் தந்து இனி அருள்புரிவீர்.

விரிவுரை

நிறைமதி முகமெனும் ஒளியாலே:—

பொதுமாதர் தங்கள் முகத்தை நன்றாக விளக்கி முழுமதியைப் போல் ஒளிபெறச் செய்து ஆடவரை மயக்குவர்.

நெறிவிழி கணையெனு நிகராலே:—

நெறி—வழி. நிகர்—போர்.

கண் வழிகாட்டுங் கருவி, கண்கள் புரியும் போரினாலும் மயக்குவர்.

உறவுகொள் மடவர்கள் உறவாமோ:—

உறவுகொண்டு ஆடவரது பொருளையும், உணர்வையும் உயிரையும் பறிக்கும் அம் மாதரது உறவு ஆகாது.

உனதிருவடியினி யருள்வாயே:—

திருவடித் தாமரையைத் தந்து அடியேனை ஆட்கொண்டருள்வீராக.

கருத்துரை

சுவாமிமலைக் கடவுளே! மாதர் உறவு அற மலரடியைத் தந்தருள்வாய்.

பணிகளு லாவிட இழையிடை சாய்தரு	
பயிலிகள் வாள்விழி	அயிலாலே
நிரவரி யோடியல் குழல்களி னாண்மலர்	
நிரை தரு மூரலி	னகைமீது
நிலவியல் சேர்முக மதிலுயர் மாமயல்	
நிலையெழ வேயலை	வதுவாமோ
அரவணை யார்குழை பரசிவ ஆரண	
அரனிட பாகம	துறைசோதி
அமையுமை டாகினி திரிபுரை நாரணி	
அழகிய மாதருள்	புதல்வோனே
குரவணி பூஷண சரவண தேசிக	
குக்கரு ணாநிதி	அமரசா
குறமக ளானைமின் மருவிய பூரண	
குருகிரி மேவிய	பெருமாளே

பதவுரை

அரவு அணையார் குழை-பாம்பை அணையாகக் கொண்ட நாராயணர் உள்ளம் உருகி அன்பு செய்யும், பரசிவ-மேலான சிவமூர்த்தியும், ஆரண-வேதங்கள் போற்றுகின்றவரும், அரன் இடபாகமது உறைசோதி-அரனாருடைய இடபாகத்தில் எழுந்தருளியுள்ள ஒளிமயமானவரும், அமை-உலகங்கட்கெல்லாம் அம்மையும், உமை-உமாதேவியும், டாகினி-டாகினி என்ற நாமத்தையுடையவரும், திரிபுரை-மூன்று புரங்கட்கும் முதல்வியும், நாரணி-குளிர்ந்த உருவமுடையவரும், அழகிய மாத-அழகியவரும் ஆகிய பார்வதி தேவி, அருள் புதல்வோனே-அருளிய பாலகரே! குரவு அணி பூஷண-குராமலரை அணிகின்ற அலங்காரமானவரே! சரவண-சரவணத்தில் வந்தவரே! தேசிக-குருநாதரே! குக-இதய குகையில் வசிப்பவரே! கருணாநிதி-கருணையே ஒரு நிதியாகவுடையவரே! அமர னசா-தேவர்கட்குத் தலைவரே! குறமகள்-வள்ளிநாயகியும், ஆனைமின்-தேவயானையம்மையும், மருவிய பூரண-தழுவிய முழு முதலே! குருகிரி மேவிய பெருமாளே-சுவாமி மலையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமையிற் சிறந்தவரே! பரவு அரிது ஆகிய-புகழ்வதற்கு அரிது ஆகிய, வரை என நீடிய-மலை போல் பருத்துள்ள பண்ணமுலை மீதினில்-பெரிய தளங்களில், உருவான-அலங்காரமான, பணிகள் உலாவிட-ஆபரணங்கள் அசைய, இழை இடை ஈல் தரு-நூல் போன்ற இடை சாயும்படி, பயிலிகள்-ஒழுங்குகின்ற மாதரது, வாள் விழி அயிலாலே-ஒளிபெற்ற கண் என்ற வேலின் மீதும், நிர அரியோடு இயல்-பரந்து வண்டுகளோடு கூடிய, குழல் நான் மலர்-கூந்தலின் புதிய மலர் மீதும், நிரைதரு மூரலின் நகைமீதும்-வரிசையாய் விளங்கிப்

புன்சிரிப்புச் செய்யும் பற்களின் மீதும், நிலவு இயல் சேர்முகம் அதில்-சந்திரனைப் போன்ற முகத்திலும், உயர் மாமயல்-எழுகின்ற அதிக மோகம், நிலை எழவே அலைவது ஆமோ-நிலைபெற்று என் மனத்தில் தோன்றுவதால், அடியேன் அலையலாமோ?

பொழிப்புரை

பாம்பை அணையாகக் கொண்ட நாராயணர் மனங் குழைந்து அன்பு செய்யப்பட்ட பரமசிவமும் வேத காரணரும் ஆன அரனாருடைய இடப்புறத்தில் உறைகின்ற ஒளி மயமானவரும், அம்மையும், உமையும், டாகினியும், முப்புரமுதல்வியும், நாரணியும், அழகிய வரும் ஆகிய அம்பிகை அருளிய புதல்வரே! குராமலரையணிந்த அலங்காரமானவரே! சரவணரே! குருநாதரே! குகமூர்த்தியே! கருணாநிதியே! தேவர்கள் தலைவரே! வள்ளியம்மையும், தெய்வானையம்மையும் தழுவின பூரணரே! சுவாமிமலையில் வாழும் பெருமிதம் உடையவரே! புகழ்வதற்கு அரிதாகிய மலைபோன்ற பெரிய தனங்களில் அழகாக ஆபரணங்கள் அசைய, இழை போன்ற மெல்லிய இடை சரிய ஒழுகுகின்ற பொதுமாதருடைய ஒளி பெற்ற கண் என்ற வேலின் மீதும், பறந்து வண்டுகளுடன் கூடிய கூந்தலின் புதுமலர்கள் மீதும், வரிசையாக விளங்கிப் புன்னகை புரியும் பற்களின் மீதும், சந்திரனைப் போன்ற முகத்திலும், எழுகின்ற அதிக மோகமானது நிலைபெற்று அடியேனுடைய மனதில் தோன்றுவதால் நான் அலைச்சல்படலாமோ?

விரிவுரை

இழைபிடை சாய்தரு பயிலிகள்:—

மாதர்களின் இடை, நூல்போன்று மென்மையானது. தனபாரங்களையும், அதன்மீதுள்ள அணிகலன்களையும் தாங்கமாட்டாது மெல்லிய இடை துவண்டு சாய்கின்றது; இடைசாய நடைபயில்கின்றவர் அம்மாதர். அரவணையார் குழை பரசிவன்:—

பாம்பணையில் துயிலும் திருமால் சிவபக்தர். சதா இதயத்தில் சிவமூர்த்தியை நிறுவி சிவயோகம் புரிபவர்.

அவர் சிவபெருமானுக்குச் சக்தியாகவும் மத்தளம் வாசிப்பவராகவும், பாணமாகவும், அர்ச்சகராகவும், இடபமாகித் தாங்குபவராகவும் விளங்குபவர். அதனால் சிவ மகிமையை உன்னி உன்னி உள்ளங் குழைகின்றார்.

பாணத்வம் வ்ருஷ்பத்வம் அர்த்வபுஷா பார்யாத்வ மார்யாபதே கோணித்வம் ஸகிதா ம்ருதங்கவஸிதா சேத்யாதி ரூபந்ததௌ த்வத்பாதே நயனார்ப்பணஞ்ச க்ருதவான் த்வத்தேஹ பாகோஹரி பூஜ்யாத்பூஜ்யதரஸ் ஸஏவஹி நசேத் கோவா ததந்யோதிக:

—சிவானந்தலஹரி

டாகினி:— அம்பிகையின் பல வடிவங்களில் ஒன்று.

திரிபுரை:— மூன்று உலகங்களுக்கும் முதல்வி

குரவணி பூஷண:— குராமலர் முருகவேளுக்கு உகந்த மலர். திரு இடைக்கழி என்ற திருத்தலத்தில் முருகன் குரா நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கின்றார்.

கருத்துரை

சுவாமிமலைக் குமரா! தையலார் மையலறத் திருவருள் புரிவாய்.

22

பலகாதல் பெற்றிடவு மொருநாழி கைக்குளொரு
பலனேபெ ற்ப்பரவு கயவாலே
பலபேரை மெச்சிவரு தொழிலேசெ லுத்தியுடல்
பதறாமல் வெட்கமறு வகைகூறி
விலகாத லச்சைதணி மலையாழு லைச்சியர்கள்
வினையேமி குத்தவர்கள் தொழிலாலே
விடமேகொ டுத்துவெகு பொருளேப நித்தருளும்
விலைமாதர் பொய்க்கலவி யினிதாமோ
மலையேயெ டுத்தருளு மொருவாள ரக்கனுடல்
வடமேரெ னத்தரையில் விழவேதான்
வகையாவி டுத்தகணை யுடையான்ம கிழ்ச்சிபெறு
மருகாக ட்ப்பமல ரணிமார்பா
சிலகாவி யத்துறைக ளுணர்வோர்ப் டுத்ததமிழ்
சேவியார வைத்தருளு முருகோனே

சிவனார் தமக்குரிய வுபதேச வித்தையருள்
திருவே கத்தில்வரு

பெருமானே

பதவுரை

மலையே எடுத்து அருளும்-கயிலாய மலையைப் பேர்த்து எடுத்த, ஒரு வாள் அரக்கன் உடல்-ஒப்பற்ற வாளை ஏந்திய அரக்கனாகிய இராவணனுடைய உடல், வடமேரு என தரையில் விழவேதான்-வடக்கேயுள்ள மேருமலை யெனும்படி தரையில் விழும்படியாக, வகையா விடுத்த கணை உடையான்-தக்க வகையாக விடுத்த கணையை உடையவராகிய ராமாவதாரம் எடுத்த திருமால், மகிழ்ச்சி பெறு மருகா-மனமகிழ்கின்ற திருமருகரே! கடப்பமலர் அணி மாள்பா-கடப்பமலர் மாலை தரித்த திருமார்பையுடையவரே! சில காவியத் துறைகள்-சில காவியங்களை மட்டும் படித்து, உணர்வோர் படித்த தமிழ்-உணர்ந்த புலவர்கள் பாடிய தமிழ்க் கவிதை, செவியார வைத்தருளும்-செவியாரக் கேட்டு அருள்புரிகின்ற, முருகோனே -முருகக்கடவுளே! சிவனார் தமக்கு-சிவபெருமானுக்கு, உரிய உபதேச வித்தை அருள்-உரியதாகிய ஒம் என்ற உபதேசப்பொருளை அருளிய, திருவேரகத்தில் வரு-திருவேரகம் என்ற திருப்பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும், பெருமானே-பெருமையில் மிகுந்தவரே! பல காதல் பெற்றிடவும்-பல பேர்களுடைய காதலைப் பெற்றிருந்தும், ஒரு நாழிகைக்குள்-ஒரு நாழிகைப் பொழுதுக்குள், ஒரு பலனே பெற-ஒரு பலனைப்பெறும் பொருட்டு, பரவு கயவாலே-அதற்கான குழ்ச்சி செய்யுங் களவுச் செயலால், பலபேரை மெச்சி வரு-பலபேர்களை மெச்சிப் புகழ்ந்து செய்கின்ற, தொழிலே செலுத்தி-தொழிலையே செய்து, உடல் பதறாமல்-உடல் பதறுதல் இல்லாமல், வெட்கம் அறுவகை கூறி-நாணம் அற்ற வகையில் பேசி. விலகாத லட்சை தணி-இயற்கையில் நீங்காத நாணம் தணிந்த, மலையா முலைச்சியர்கள்-மலைபோன்ற தனங்களையுடைய பொது மாதர்கள், வினையே மிகுந்தவர்கள்-தீவினையே மிகவும் புரிபவர்கள், தொழிலாலே விடமே கொடுத்து-தங்கள் மாயத் தொழிலால் நஞ்சினை நல்கி, வெகு பொருளே பறித்து அருளும்-மிகுந்த பொருளைக் கவர்கின்ற, விலைமாதர் பொய் கலவி இனிது ஆமோ-விலைமாதர்களுடைய பொய்மைமையான கலவியின்பம் இனிது ஆகுமோ?

பொழிப்புரை

கயிலாய மலையை எடுத்தவனும், ஒப்பற்ற வாளையேந்தினவனுமான இராவணனுடைய உடல் வடமேரு மலைபோல் மண்ணில் விழும்படி, தக்க வகையில் விடுத்த கணையையுடைய ஸ்ரீராமர் உள்ளம் மகிழும் திருமருகரே! கடப்பமலர்மாலை புனைந்த

திருமார்பினரே! சில நூல்களே கற்றுணர்ந்த புலவர்கள் பாடிய பாடலைச் செவியாரக் கேட்டு அருள்புரியும் முருகக்கடவுளே! சிவபெருமானுக்கு உரியதான உபதேசப் பொருளாம் பிரணவ மந்திரத்தையருளிய திருவேரகத்தில் வீற்றிருக்கும் பெருமிதம் உடையவரே! பலபேர்களுடைய காதலைப் பெற்றிருந்தும் ஒரு நாழிகைப் பொழுதுக்குள் ஒருபலனைப்பெறும் பொருட்டுச்செய்யும் களவுச் செயலால், பலபேரையும் மெச்சிப் புகழ்ந்து பேசுகின்ற தொழிலையே நடத்தி, உடம்பு பதறாமல் வெட்கமில்லாத படி பேசி, இயற்கையில் விலகாத நாணமானது தனிதலுற்ற மலை போன்ற கொங்கைகளை யுடையவர்களாம் தீவினைத் தொழிலையே பெரிதும் புரிகின்ற, சூழ்ச்சியாக விடத்தைத் தந்து மிக்க பொருளைக் கவர்கின்ற விலைமகளிரது பொய்யான கலவி இன்பம் இனிமையாகுமோ? (ஆகாது)

விரிவுரை

பலகாதல் பெற்றிடவும்:—

பரத்தையர் பலரையும் விரும்பி அவர்பால் உள்ள செல்வப்பொருளைக் கவர்வார்கள்: அவ் வாடவர்கள் பலர், இன்பத்தை ஒருத்தியிடம் நுகர்வார்கள்.

‘ஒருமலரில் உள்ள தேனை வண்டுகள் பலவந்து நுகர்வது போலும்’ என்று ஐங்குறு நூறு என்ற சங்க நூல் கூறுகின்றது.

“விரிமலர்த்

தாதுண் வண்டினும் பலரே

ஒதி ஒண்ணுதல் பசப்பித்தோரே”

பொய்க் கலவி யினிதாமோ:—

துன்பத்தை இன்பமாக மாறியுணர்கின்றது பொய்மையாகும். கானல்நீரை, நீரெனக் கருதி மான்கூட்டம் ஏமாந்து இடருறும். அதுபோல் ஆடவர்கள், இன்பம் போல் காட்டித் துன்பத்தையே செய்யும் பரத்தையர் கலவியின்பத்தைப் பெரிதும் விரும்பி.

பொருளையெல்லாம் தந்து, நோயும் பெற்று, பழியும் பாவமும் எய்திக் கலங்கி நிற்பார்கள்.

“ஆதலால் அக் கலவி இனிதாகமாட்டாது” என்று இத்திருப்புகழில் அடிகளார் உலகிற்கு உணர்த்தியருளினார்.

மலையே எடுத்தருளு மொருவாளர்க்கன்:—

தசக்ரீவன் என்ற அரக்கன் புஷ்பக விமானத்தில் ஏறி வடதிசை நோக்கிச் சென்றான். திருக்கயிலாய மலைக்கு நேரே விமானம் தடைப்பட்டு நின்றது. தசக்ரீவன் விமானத்தைப் பலமுறை செலுத்தினான். அது அசையவில்லை.

கயிலைமலைக் காவல் பூண்டுள்ள திரு நந்திதேவர், “அடே தசக்ரீவா! இது கண்ணுதற்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள கயிலாயமலை. இதனை நவ கோள்களும் வலம் வருகின்றன. இதற்குமேல் செல்வது பாவம். ஆகவே நீ வலமாகப் போ” என்று கூறினார்.

இளமைச் செருக்குடைய அந்த அரக்கன், “குரங்கு போல் முகமுடைய மாடே! நீ எனக்குப் புத்தி புகல்கின்றனையா? உன்னையும் இம்மலையையும் பேர்த்து எறிவேன்” என்று கூறினான்.

திருநந்திதேவர், “முடனே, உனக்கு அறிவுரை கூறினால் என்னைக் குரங்குமுகம் என்று இகழ்கின்றனை, குரங்கினால் உன் நாடு நகரம் அழியக் கடவது” என்று சாபம் இட்டனர்.

இதனைக் கேட்ட தசக்ரீவன் வெகுண்டு, விமானத்தைவிட்டு இறங்கி, கைலாய மலையைப் பேர்த்துத் தோள் மிசை வைத்துக் குலுக்கினான்.

அது சமயம் மலைக்குமேல் அமர்ந்துள்ள சுவாமியை அம்பிக்கை,

“சுவாமீ! அகில உலகங்களும் சக்தியால்தானே நடைபெறுகின்றது?” என்று கேட்டார்கள். சுவாமி, “ஆம்” என்றார். அம்பிகை, “எம்பெருமானே! எல்லாம் சிவமயம்

என்று வேதம் புகல்கின்றதே; நீர் இப்படி என்னை உயர்த்திக் கூறுகின்றீர்” என்று சிறிது பிணங்கினார்கள். பெண்கள் கணவனுடன் பிணங்குவதற்கு ஊடல் என்று பேர்.

இவ்வாறு உமாதேவியார் ஊடல் கொண்டிருக்கும் அதே சமயம் மலை குலுங்கியது. ஊடலால் சற்று விலகியிருந்த தேவி மலை குலுங்குவதால் மனம் கலங்கி இறைவனைத் தழுவிக்கொண்டார். இராவணன் மலையெடுத்த செயல் இறைவனுக்கு உமையவள் ஊடல் தீர்த்து நன்மை செய்தது.

“தேவி! அஞ்சற்க” என்று கூறி இறைவர் ஊன்றிய திருவடியின் பெருவிரலின் நக நுனியை ஊன்றிச் சிறிது அழுத்தினார். கதவிடுக்கில் அகப்பட்டு உடம்பு நெரிந்து, தோள் முறிந்து, “ஓ” என்று கதறினான். ஆயிரம் ஆண்டுகள் கதறியமுதான். அதனால் இராவணன் என்ற பெயர் உண்டாயிற்று. இராவணன் என்ற சொல்லுக்கு ரோதனம் புரிந்தவன் என்று பொருள்.

பின்னர் இராவணன் இறைவனை இன்னிசையால் இனிது பாடினான். பாடலைக் கேட்டுப் பெருமான் அவனுக்கு அருள் புரிந்து வானும் வாழ்நாளும் வழங்கியனுப்பினார்.

தூகடைய அகல்குல் தூமொழியாள் ஊடல்

தொலையாத காலத்தோர் சொற்பாடாய் வந்து
தேகடைய இலங்கையர்கோன் வரையெடுக்க அடர்த்துத்
திப்பியகீ தம்பாடத் தேரோடுவாள் கொடுத்தீர்

நேசமுடைய அடியவர்கள் வருந்தாமை யருந்த

நிறைமறையோர் உறைவீழி மிழலைதனில் நித்தல்
காசருளிச் செய்தீர்இன் றெனக்கருள வேண்டும்

கடல்நாகைக் காரோணம் மேவியிருந் தீரே.

—சுந்தரர்

சிலகாவியத் துறைகள் உணர்வோர் படித்த தமிழ் செவியார வைத்தருளும் முருகோனே:—

முருகன் பரம கருணாமூர்த்தி. நிறையக் கற்றவர்க்கே மட்டும் அருள்புரிவானல்லன். கொஞ்சம் படித்தவர்க்கும்

அருள் புரிகின்றான். சில காவியங்களைப் படித்த இளம் வித்வான்கள் கவிபாடினால், அக்கவிகளையும் எம்பெருமான் காதுகுளிரக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறான். என்னே எம்பிரானது கருணை! இளம் புலவர்கள் முன்னேற்றமடைய முருகன் அருள் புரிந்து வழிவகுக்கின்றான் என்று உணர்க!

கருத்துரை

திருமால் மருகா! திருவேரகத்துறை தேவா! மாதர் மயக்கற அருள் புரிவாய்.

23

மகர கேத னத்த னுருவி லானெ டுத்து	
மதுர நாணி யிட்டு	நெறிசேர்வார்
மலைய வேவளைத்த சிலையி னூடொ ளித்த	
வலிய சாய கக்கண்	மடமாதர்
இகழ வாச முற்ற தலையெ லாம் வெளுத்து	
இளமை போயொ ளித்து	விடுமாறு
இடைவி டாதெ டுத்தபிறவி வேர றுத்து	
னினிய தாள ளிப்ப	தொருநாளே
அகில மேழு மெட்டு வரையின் மீது முட்ட	
அதிர வேந டத்து	மயில்வீரா
அசுரர் சேனை கெட்டு முறிய வானவர்க்கு	
அடைய வாழ்வ ளிக்கு	மிளையோனே
மிகநி லாவெ றித்த அமுத வேணி நிற்க	
விழைசு வாமி வெற்பி	லுறைவோனே
விரைய ஞான வித்தை அருள்செய் தாதை கற்க	
வினவ வோது வித்த	பெருமாளே

பதவுரை

அகிலம் ஏழும்-உலகங்கள் ஏழின்மீதும், எட்டு வரையின்மீதும்-எட்டு மலைகளின் மீதும், முட்ட அதிரவே நடத்தும்-முட்டும்படியாகவும் அதிருமாறும் நடத்துகின்ற, மயில் வீரா-மயிலை வாகனமாகவுடைய வீரரே! அசுரர் சேனை கெட்டு முறிய-அசுரர்களுடைய சேனைகள் அழிந்து ஒழியச் செய்து, வானவர்க்கு-தேவர்கட்கு, அடைய வாழ்வு அளிக்கும்

இளையோனே—முழுவாழ்வைத் தந்த இளம் பூரணரே! மிக நிலா எறித்த—மிகவும் சந்திரவொளி வீசுகின்ற, அமுதவேணி நிற்க—அமுதச் சடையார் நின்று கேட்க, விழை சுவாமி வெற்பில்—விரும்புகின்ற சுவாமி மலையில், உறைவோனே—உறைகின்றவரே! விரைய ஞான வித்தை—விரைவில் ஞானப்பொருளை, அருள் செய் தாதை கற்க—அடியார்க்கு அருள்புகின்ற தந்தையார் கற்குமாறு, வினவ—பிரணவப் பொருள் யாது என்று கேட்க, ஒதுவித்த—உபதேசித்த, பெருமாளே—பெருமையிற் சிறந்தவரே! மகர கேதனத்தன்—மகர மீனைக்கொடியாக வுடையவனும், உருவு இலான் எடுத்து—வடிவம் இல்லாதவனுமான மன்மதன் கையிலெடுத்து, மதுர நாணி இட்டு—இனிமையான கரும்பு வில்லில் கரும்பு நாண் ஏற்றி, நெறி சேர்வார் மலைய—நல்ல நெறியில் இருப்பவர்களும் மயங்குமாறு, வளைத்த சிலையின் ஊடு—வளைத்த வில்லின் உள்ளே, ஒளித்த வலியசாயக—ஒளித்த வில்லின் உள்ளே, ஒளித்த வலிமையான அம்பு போன்ற, கண் மட மாதர்—கண்களையுடைய அழகிய மாதர்கள், இகழ்—இகழும்படி, வாசம் உற்ற—மணம் பொருந்தியிருந்த, தலை எலாம் வெளுத்து—தலை முழுவதும் வெளுத்து. இளமை போய் ஒளித்துவிடமாறு—இளமைப் பருவமானது கழிந்து ஒளித்துக் கொள்ளவும், இடைவிடாது எடுத்த—அடியேன் இடைவிடாமல் எடுத்து வந்த, பிறவி வேர் அறுத்து—பிறவிப் பிணியின் வேரை யறுத்து, உன் இனிய தாள் அளிப்பது ஒரு நாளே—தேவாரூடைய இனிய திருவடிவைத் தந்தருள்கின்ற ஒரு நாள் அடியினுக்கு உண்டாருமோ?

பொழிப்புரை

உலகங்கள் ஏழும், மலைகள் எட்டும் முட்டுமாறும் அவைகள் அதிருமாறும் செலுத்திய மயிலை வாகனமாகவுடையவரே! அசுரர்களுடைய சேனைகள் அழியுமாறு செய்து, தேவர்கட்கு முழுவாழ்வு தந்த இளம்பூரணரே, மிகுதியாக நிலாவொளி வீசும் அமுதச்சடையார் நின்று கேட்கும்—விரும்புகின்ற சுவாமிமலையில் உறைபவரே! விரைவில் ஞானவித்தையைத் தந்தை கேட்க உபதேசித்தருளிய பெருமிதம் உடையவரே! மகர மீனைக் கொடியில் வைத்தவனும் உருவம் இல்லாதவனும் ஆகிய மன்மதன் இனிய கரும்பை வில்லாக எடுத்து அதில் சுரும்பை நாணாக ஏற்றி, நல்ல நெறியில் நிற்பவரும் மயங்குமாறு வளைத்து, அவ்வில்லினுள் ஒளித்துவிடும் மலர்க்கணை போன்ற கண்களையுடைய அழகிய மாதர்கள் இகழும்படி, வாசனை பொருந்தியிருந்த தலை முழுவதும்

வெளுத்து, இளமை போய் ஒழித்து ஒழியுமாறு, இடைவிடாது அடியேன் எடுத்த பிறவி நோயின் வேரை அறுத்து, தேவரீருடைய இனியதிருவடியைத் தந்தருளும் நாள் ஒன்று எனக்குக் கிடைக்குமோ?

விரிவுரை

மகர கேதனத்தன்:—

மன்மதன் மீனக்கொடியுடையவன். மீன் சதா ஓய்வு ஒழிச்சல் இன்றி நீரில் உலாவுவதுபோல் மன்மதனும் சதா திரிந்து மலர்க்கணை சொரிந்து மக்களை மயக்குவான்.

உருவிலான்:—

சிவபெருமான் நெற்றிக் கண்ணால் மன்மதன் எரிந்து அனங்கன் ஆயினான்.

மதுர நாணி யிட்டு:—

மன்மதனுடைய வில் கரும்பு; நாண் சுரும்பு; கணை அரும்பு. இந்த மூன்றையுங்கொண்டு உலகில் வாழும் எல்லா உயிர்களையும் மயக்குகின்றான். இரும்பையும் உருக்குகின்றான். இது இறும்புது அன்று. தில்லையில் நடம்புரியும் அம்பலவாணருடைய அருள் அவனிடம் இருந்து ஆட்சி புரிகின்றது என்று குமரகுருபரர் கூறுகின்றார்.

கரும்பும் சுரும்பும் அரும்பும் பொரும்படைக் காமர் வில்வேள் இரும்புங் கரைந்துருகச் செய்யுமால் இறும்பு திதன்றே விரும்பும் பெரும்புலியூர் எம்பிரான் அருள்மேவில் ஒரு துரும்பும் படைத்தழிக்கும் அகிலாண்டத் தொகுதியையே.

நெறி சேர்வார் மலைய:—

நல்ல நெறியில் நின்று உய்யவேண்டும் என்று தவம்புரிவோரும் மயங்குமாறு அவன் தன் விற்றொழில் காட்டுவான்.

கண் மடமாதர் இகழ:—

மன்மதனுடைய மலர்க்கணையை ஒத்த அழகிய கண்களையுடைய மாதர்கள் கிழவர்களை இகழ்வார்கள்.

“மகளிர் நகையாடி

தொண்டு கிழவ னிவனார் என” —(தொந்திசரிய) திருப்புகழ்

வாசமுற்ற தலையெலாம் வெளுத்து—

ஒரு காலத்தில் மலர் சூடியும் நறுமணத் தைலம் பூசியும் வாசனையுடன் இருந்த தலைமுழுதும் கொக்கு போல் நரைத்து அழகு குன்றி நிற்கும்.

இளமை போய் ஒளித்து—

இளமைப் பருவமானது சென்ற இடந்தெரியாமல் ஒளித்துக்கொள்ளும்.

“சென்றது காலம் சிதைந்த திளமை நலம்
நின்றதுசா வென்று நினைந்துருகி—மன்றில்
நடிக்கின்ற பால்வண்ணர் நாமமெண்ணா மாந்தர்
படிக்கின்ற நூலெல்லாம் பாழ்”

என்கின்றார் அதிவீரராம பாண்டியர்.

இடைவிடாத பிறவி வேறுத்து:—

இறப்பதும் பிறப்பதும் ஆகப் பிறவி தொடர்ந்து வந்துகொண்டே யிருக்கின்றது. புனரபி ஜனனம் புனரபி மரணம் என்று வட மொழிநூல் கூறுகின்றது. எண்ணில்லாத காலமாய் எண்ணில்லாத பிறவி வந்துகொண்டே யிருக்கின்றது; ஆதலால் அப்பிறவியின் வேரை அறுத்து முருகன் அருள் புரிகின்றான்.

அப் பரமன் ஒருவனே பிறவாதவன்; இறவாதவன். அவன்தான் பிறவிப் பிணியகற்ற வல்லான். ‘பவரோக வயித்தியநாதன்’ முருகன் திருவடி பிறவியை யகற்றும்.

‘பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்

இறைவனடி சேரா தார்’

—திருக்குறள்

இனிய தாள் அளிப்ப தொருநாளே:—

இனிமையான திருவடியைத் தருகின்ற நாள் ஒன்று எனக்குக் கிடைக்குமோ என்று இறைவனிடம் வேண்டுகின்றார்.

கருத்துரை

இளம்பூரணரே! சுவாமிமலை மேவும் சிவகுருவே!
பிறவித் துன்பம் அகலத் திருவடியைத் தந்தருளுவீர்.

24

பாதி மதிநதி போது மணிசடை	
நாத ருளிய	குமரேசா
பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்	
பாதம் வருடிய	மணவாளா
காது மொருவிழி காக முற அருள்	
மாய னரிதிரு	மருகோனே
கால னெனையணு காம லுனதிரு	
காலில் வழிபட	அருள்வாயே
ஆதி அயனொடு தேவர் சுருல	
காளும் வகையறு	சிறையீனா
ஆடு மயிலினி லேறி யமரர்கள்	
குழ வரவரு	மினையோனே
குத மிகவளர் சோலை மருவுசு	
வாமி மலைதனி	லுறைவோனே
குரனுடலற வாரி சுவறிட	
வேலை விடவல	பெருமானே

பதவுரை

பாதி மதி-பிறைச்சந்திரனையும், நதி-கங்கா நதியையும், போதும்-கொன்றை முதலிய மலர்களையும், அணி சடை-தரித்துக் கொண்டுள்ள சடைமுடியை யுடைய, நாதர் அருளிய-தனிப்பெருந்தலைவராகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய, குமர-குமராக் கடவுளே! ஈசா-முழுதற் கடவுளே! பாகு கனிமொழி-கற்கண்டின் பாகையும் பழச் சுவையையும் ஒத்த திருமொழியையுடைய, மாது குறமகள்-பெண்ணமுதமாகிய வள்ளியம்மையாருடைய, பாதம் வருடிய-திருவடியைப் பிடித்து வணங்கிய, மணவாளா-கணவரே! காதும்-கொல்லுதற்குத் துணிந்தும் (அடைக்கலம் புகுந்ததனால்), ஒருவிழி காகம் உற-ஒரு விழியைக் காக வடிவற்ற காகாகரனுக்குத் தந்து, அருள்-அருள்புரிந்த, மாயன்-மாயாவிநோதரும், அரி-பாவங்களைப் போக்குபவருமாகிய நாராயண மூர்த்தியினுடைய, மருகோனே-திருமருகரே! ஆதி அயன் ஒடு-படைத்தற் றொழிலுக்கு முதல்வராகிய நான்முகக் கடவுளுடன், தேவர்-ஏனைய தேவர்களும், சுரர் உலகு ஆளும்

வகை-தேவலோகத்தைப் பண்டுபோல் அரசு செலுத்தி ஆளுமாறு, உறு சிறை மீளா-குரபன்மனால் உற்ற சிறையை மீட்டு, ஆடுமயிலினில் ஏறி-(ஒங்கார வடிவடன்) ஆடுகின்ற மயில் வாகனத்தில் எழுந்தருளி, அமரர்கள் குழுவர வரும்-தேவ கூட்டங்கள் சூழ்ந்துவர பவனிவந்த, இளையோனே-என்றுமகலாத இளமையுடையவரே, குதம் மிக வளர் சோலை மருவு-மாமரங்கள் மிகவும் வளம்பெற்று வளர்கின்ற சோலைகள் சூழ்ந்துள்ள, சுவாமி மலையினில் உறைவோனே-சுவாமி மலையென்னுந் திருத்தலத்தில் வாழ்கின்றவரே, குரன் உடல் அற-குரபன்மனைய வச்சிரயாக்கை பிளவுபட்டழியவும், வாரி சுவறிட-கடல் வற்றிப் போகவும், வேலை விட வல-வேற்படையை விட்டருளிய பேராற்றலுடைய, பெருமானே-பெருமையின் மிக்கவரே, காலன் என அணுகாமல்-இயமன் அடியேனைப் பற்றும் பொருட்டு வந்து நெருங்காவகை, உனது இருகாலில் வழிபட-தேவர்களுடைய திருவடிக் கமலங்கள் இரண்டினையும் வழிபட்டு உய்யுமாறு, அருள்வாயே-திருவருள் புரிவீர்.

பொழிப்புரை

பிறைச் சந்திரனையும், கங்கா நதியையும், மலர்களையும் (கருணையுடன்) சூடிக்கொண்டுள்ள சடைமுடியையுடையவரும் எப்பொருட்கும் இறைவரும் ஆகிய சிவபெருமான் பெற்றருளிய திருக்குமாரரே! தனிப்பெருந் தலைவரே! கற்கண்டின் பாகினையும் கனிரசத்தையு மொத்த இனிய மொழியையுடைய வள்ளி நாயகியாரது திருவடியைப் பிடித்து வணங்கிய கணவரே! கொல்லுவதற்கு என்று கணைவிட்டும், அடைக்கலம் புகுந்ததனால், ஒரு கண்ணைக் கொடுத்துக் காகத்திற்கு அருள் புரிந்தவரும், மாயவல்லபரும், பாவநாசகருமாகிய நாராயணமூர்த்தியினுடைய மருகரே! படைப்புத் தொழிலுக்கு முதல்வராகிய நான்முகக் கடவுளுடன் ஏனைய தேவர்களும், தங்கள் தங்கள் உலகங்களைப் பண்டுபோல் அரசுசெலுத்தி ஆளும்படி அவர்கட்குற்ற சிறையை நீக்கி மீட்டு, (தாள ஒத்துக்கிசைய) ஆடுகின்ற மயிற்பரியின் மீது எழுந்தருளி, தேவர் குழாங்கள் சூழ்ந்துவர பவனி வந்த என்றுமகலா இளமையுடையவரே! மாமரங்கள் வளம்பெற மிகவும் வளர்ந்துள்ள குளிர்ந்த சோலைகள் பல சூழ்ந்து விளங்கும் சுவாமி மலையின் மீது உறைகின்றவரே! குரபத்மனையுடைய வச்சிரயாக்கை பிளவுபட்டழியவும்

கடல் வற்றவும் வேற்படையை விட்டருளிய வல்லபத்தை யுடைய பெருமித மிக்கவரே! கூற்றுவன் அடியேனிடம் அணுகாவகை உமது திருவடித் தாமரைகள் இரண்டையும் வழிபட்டு உய்யுமாறு அருள்புரிவீர்.

விரிவுரை

பாதிமதி:—

தக்கன் கொடுத்த சாபத்தால் தேய்ந்து ஒளி மழுங்கிய சந்திரன் உள்ளம் நடுங்கி, வேறு புகலிடமின்றி சிவ பெருமானிடம் சரண் புகுந்தான். பரம காருண்யராகிய பரமேசுவரர் அவனுடைய குருதாரகமனம் முதலிய குற்றங்களை நினையாதவராய் கருணைகொண்டு குறைமதியை தமது தலையிற் சூடிக்கொண்டு காத்தருளினார்.

“பித்தா பிறைசூடி பெருமானே யருளாளா”

“தூவெண் மதிசூடி”

என்ற தமிழ் வேதங்களின் அருமைப்பாட்டை யுன்னுக.

“எம்பெருமானே! அறியாமையும் பசுந்தன்மையும் களங்கமும், கோணல் தன்மையும் உடைய சந்திரனை முடியில் சூடிக் கொண்டிருக்கின்றீர். அக் குற்றங்கள் அடியேனிடத்தில் ஒன்றுகூட இல்லை. இருந்தால் சந்திரனை போல அடியேனும் உமது சென்னிக்கு ஒரு அணிகலன் ஆவேன்” என்று சங்கரர் அழகாகக் கூறியிருப்பது மகிழ்ச்சியை விளைவிக்கின்றது.

“ஐடதா பசுதா களங்கிதா சூடில

சரத்வஞ்ச நாஸ்தி மயிதேவ

அஸ்தியதி ராஜ மௌளே

பவதாபரணஸ்ய நாஸ்மிகிம் பாத்ரம்”

நாதர் அருளிய குமரேசா:—

நாதர்-தலைவர். உலகெலா முணர்ந்தோதற் கரிய ஒரு பெருங்கடவுள் சிவபெருமான் ஒருவரேயாகலான், அவரே தனிப் பெருந் தலைவர். சிவமூர்த்தி. குற்றம்

பொருந்திய சந்திரனைக் குணமுள்ளவன் போலக் கொண்டும் அடங்காது உலகினை யழிப்பேனென வந்த கங்கா நதியைச் சடையில் அடக்கியும் அருளிய திறங்களை யுன்னுங்கால், அவரது அளப்பற்ற அருட்குணத்தையும் வரம்பற்ற ஆற்றலையும் உணர்த்துகின்றன. அத்தகைய பெருந்தகையாரது புதல்வராதலால் முருகப்பெருமானும் அத்தகைய ரென்பது போதரும்.

பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்:—

வள்ளியம்மையார் பாகும் கனிரசமும் நானுமாறு இனிமையாகப் பேசுவர்; சிந்தைக்கும் செவிக்கும் இன்பம் பயக்க மொழிக்கு மொழி தித்திப்பாக அம்மையார் பேசுவதால் அவருடைய சொல்லைக் கேட்க விரும்பி முருகப் பெருமான் வாயூறி நின்றார்.

“தேனென்று பாகென்றுவமிக் கொணாமொழித் தெய்வவள்ளி”

—அலங்காரம்

“கூனேறு மதிநுதற் றெய்வக் குறப்பெண்
குறிப்பறிந் தருகணைத்துன்
குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கண் பணிக்கெனக்
குறையிரந் தவள் தொண்டைவாய்த்
தேனூறு கிளவிக்கு வாயூறி நின்றவன்
செங்கீரை யாடி யருளே
செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கள் மணவாள
செங்கீரை யாடி யருளே”

—குமரகுருபரர்

காது மொருவிழி காகமுற அருள் மாயன்:—

காகத்திற்குக் கண்ணளித்த வரலாறு.

ஸ்ரீரகுராமர் சீதையுடனும், இலக்குவருடனும் கானகம் புகுந்து, சித்திரக்கூட மலையிலே, வடகிழக்குப் பாகத்திலே மந்தாகினி நதிக்கு அருகில் உறைந்து வருவாராயினார். அங்கு பழங்களும் கிழங்குகளும் நீரும் நிறைந்திருந்தன. சித்தர் பலர் அங்கு தவஞ் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். பலவகை மலர்கள் நிறைந்து நறுமணங் கமழ்ந்துகொண்டிருந்தது. குயில்கள் கூவ

மயில்கள் ஆட வண்டுகள் பாட அவ்விடம் மனத்திற்கு இனிமையைத் தந்து கண்ணுக்கு நல்விருந்து நல்கிக் கொண்டிருந்தது.

ஒருநாள் இராமர் சற்று இளைப்புடன் சீதையின் மடியின் மீது தலைவைத்து இனிது கண் துயின்றார். சீதை சித்திரப்பதுமை போல் அசைவற்று இருந்தார். அவ்வழி சென்ற இந்திரகுமாரனாகிய சயந்தன் சீதாதேவியைக் கண்டு காமுற்றான். காமத்தால் அவன் அறிவுக்கண் கெட்டது. எப்படியாவது முயன்று அம்மையாரது திருமேனியைத் தீண்டிவிட வேண்டுமென எண்ணினான். எண்ணியவன் காகவுருவெடுத்தான். அம்மையாரது தனங்கள் புண்படுமாறு பல முறை குத்தினான். தனங்கள் கிழிந்து உதிரம் பெருகி இராமர் முகத்தில் சிந்தியது. நன்றாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த இராமர் கண்விழித்தெழுந்தார். “சீதா! உன் தனங்கள் கிழிந்து இரத்தம் வடிவதற்குக் காரணம் என்ன?” என்று வினாவினார். சீதை, “இராகவரே! அதோ அந்தக் கிளையில் இருக்குங்காக்கை பலமுறை என்னைக் குத்தித் துன்புறுத்தியது” என்றார். இராமர், “ஏன் என்னை அப்பொழுதே எழுப்பாமலிருந்தாய்?” என்றார். சீதை, “தாங்கள் அயர்ந்து உறங்கும் போது உங்கள் உறக்கத்திற்குத் தடை செய்யக்கூடாதென்று பொறுத்துக்கொண்டிருந்தேன்” என்றார்.

இராமர் உடனே திருக்கண்சிவந்து, தான் படுத்திருந்த தருப்பைப் பாவிலிருந்து ஒரு புல்லை எடுத்து, அக்காகத்தை “காதும்” (கொல்லும்) என்று விட்டார். “வல்லவனுக்கு புல்லும் ஆயுதம்” என்றபடி அப்புல் அத்திரமாகி காகத்தை விரட்டியது. காகவுருக்கொண்ட சயந்தன் பயந்து, எண்டிசையும் ஓடி ஓடி ஒளிந்தான். இராமபாணம் சென்ற இடமெல்லாம் தொடர்ந்து சென்றது. முடிவில் அவன் கூற்றுவனிடம் அபயம் புகுந்தான். கூற்றுவன் இராமபாணத்தைக் கண்டு அஞ்சி விரட்டிவிட்டான். இந்திரனிடமும், நான்முகக் கடவுளிடமும் சென்று முறையிட்டான். அவர்களும் அஞ்சி விரட்டினார்கள். முடிவில் சிவபிரானிடம்

ஒடினான். சிவமூர்த்தி, “குற்றம் எங்கு செய்தனையோ அவ்விடமே மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள். இராமர் காப்பாற்றுவார்” என்று கூற, காகம் ஒடிவந்து சித்திர கூடத்திலிருந்த சீதாபதியினுடைய தாள்களில் வீழ்ந்து, “இராமா அபயம்; இரகுவீரா அபயம்; தாசரதே அபயம்; காத்தருள்வீர்” என்று அலறியது. உடனே இராமர் தண்ணருள் செய்து, “காகமே, கலங்கற்க! தஞ்சமென்றவரைக் காப்பது எங்கள் குல நெறி. நின் உயிரைக் கொடுத்தேன். பிறன் மனைவியைத் தீய எண்ணத்துடன் காண்பது பெருந் தவறு. நீ சீதையைத் தீய எண்ணத்தோடு பார்த்தனை, அங்ஙனம் பார்த்த கண்களில் ஒன்று நமது கணைக்கு இலக்கு ஆகுக. இன்று முதல்நின் குலத்தோர்க்கு ஒரு கண்ணாகவே இருக்க” என்று ஒரு கண்ணைக் கொடுத்து அருள்புரிந்தார்.

சித்திரகூடத்திருப்பச் சிறுகாக்கை முலைதீண்ட
அத்திரமே கொண்டெறிய அனைத்துலகுந் திரிந்தோடி
வித்தகனே இராமாவோ நின்னபய மென்றழைப்ப
அத்திரமே யதன்கண்ணை யறுத்ததுமோரடையாளம்

—பெரியாழ்வார்

மன்னிக்க முடியாத குற்றத்தைப் புரிந்த காகத்தையுங் காத்த கருணை வள்ளலாகிய திருமாலினுடைய மருகராதலால், அடியேன் புரிந்த குற்றங்களையும் மன்னிக்க வேண்டும் என்பது குறிப்பு.

காலனெனையனுகாமல்.....அருள்வாயே:—

“சந்திரனைத் தக்க சாபமும், காகத்தை இராம பாணமும் விரட்டித் துன்புறுத்தியது போல் அடியேனைக் காலன் துன்புறுத்த வருகின்றான். அங்ஙனம் அக்காலன் வந்து என்னையனுகா வண்ணம் உமது திருவடித் தொழும்பனாக ஆக்கிக் கொள்வீர்” என்று சுவாமிகள் முறையிடுகின்றார். முருகனடியாரிடம் காலன் அணுகுவதில்லை என்பது தோற்றம்.

வேலா யுதன்சங்கு சக்ரா யுதன்விரிஞ் சன்னறியாச்
சூலா யுதன்தந்தகந்தச் சுவாமி சுடர்க்குடுமிக்

காலா யுதக்கொடி யோனரு ளாய கவசமுண்டென்
பாலா யுதம்வரு மோயம னோடு பகைக்கினுமே. —அலங்காரம்

ஆதியயனோடு.....சிறைமீளா;—

பிரமாதி தேவர்களுக்குச் சூரபன்மன் இட்ட
சிறையை எம்பெருமான் நீக்கிய அரும் பெரும்
வரலாற்றை அம் முதல்வன் புராணத்தால் கண்டு மகிழ்க.

அரியரி பிரமாதியர் கால்விலங்கவிழ்க்கும் பெருமானே"

—(தெருவினில்) திருப்புகழ்

கருத்துரை

சிவபுதல்வரே! வள்ளி மணவாளரே! திருமால்
மருகரே! தேவர் சிறைமீட்டு மயில்மிசை வரும் இளம்
பூரணரே! சுவாமிமலையில் வாழ்பவரே! சூரனும்
கடலும் அழியவேல் விட்டவரே! இயமபயம்
உண்டாகாவண்ணம் உமது திருவடித் தொழும்பைத்
தருவீர்.

25

முறுகு காள விடம யின்ற இருகண் வேலி னுளம யங்கி
முளரி வேரி முகைய டர்ந்த முலைமீதே
முழுகு காதல் தனைமறந்து பரம ஞான வொளிசி றந்து
முகமொ ராறு மிகவி ரும்பி அயராதே
அறுகு தாளி நறைய விழ்ந்த குவளை வாச மலர் கரந்தை
அடைய வாரி மிசைபொ ழிந்து னடிபேணி
அவசமாகி யுருகு தொண்ட ருடனதாகி விளையுமன்பி
னடிமை யாகு முறைமை யொன்றை அருள்வாயே
தறுகண் வீரர் தலையரிந்து பொருத சூர னுடல் பிளந்து
தமர வேலை சுவர வென்ற வடிவேலா
தரளமூர லுமைமடந்தை முலையிலார அமுதமுண்டு
தரணி யேழும் வலம் வருந்தின் மயில்வீரா
மறுவி லாத தினைவி னைந்த புனம் விடாம லிதணி ருந்து
வலிய காவல் புனைய ணங்கின் மணவாளா
மருவி ஞாழ லணி செருந்தி யடவிசூத வனநெ ருங்கி
வளர்சு வாமி மலைய மர்ந்த பெருமானே.

பதவுரை

தறுகண் வீரர்-அஞ்சாமையுடைய வீரர்களுடைய, தலை அரிந்து-தலைகளை அரிந்து, பொருத சூரன் உடல் பிளந்து-போர் செய்த சூரபன்மனுடைய உடம்பைப் பிளந்து, தமற வேலை சுவற வென்ற-ஒலிக்கின்ற கடலை வற்றும்படி வென்ற, வடிவேலா-கூரிய வேலாயுதரே! தரள மூரல்-முத்து போன்ற பற்களையுடைய, உமைமடந்தை-உமையம்மையாரின், முலையில் ஆர அமுதம் உண்டு-திருமுலையில் நிரம்ப ஞானப் பாலைப் பருகி, தரணி ஏழும் வலம் வரும்-உலகங்கள் ஏழினையும் வலமாக வந்த, தின் மயில் வீரா-வலிமையுடைய மயில் வாகனரே! மறுவிலாத-குற்றம் இல்லாத, தினை விளைந்த புனம் விடாமல்-தினைப்பயிர் விளைந்த புனத்தை நீங்காது, இதன் இருந்து-பரண் மீது இருந்து, வலிய காவல் புனை அணங்கின்-வலிமையாகக் காவல் புரிந்த வள்ளி பிராட்டியின், மணவாளா-கணவனாரே! மருவு ஞாழல்-மருவிய புலிநகக் கொன்றை, செருந்தி-செருந்தி, அடவி-சோலையும், சூத வனம் நெருங்கி வளர்-மாஞ்சோலையும் நெருங்கி வளர்கின்ற, சுவாமிமலை அமாந்த-சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள, பெருமாளே-பெருமையிற் சிறந்தவரே! முறுகு காளவிடம் அயின்ற-முறுகிய கருமையான விடத்தையுண்ட, இருகண் வேலின் உளம் மயங்கி-வேல் போன்ற இருகண்களினால் உள்ளம் மயங்கி, முளரி வோரி முகை அடர்ந்த முலைமீதே-தாமரையின் மணமுள்ள மொட்டைப் போன்ற நெருங்கிய தனங்களின் மீதும், முறுகு காதல் தனை மறந்து-முறுகுகின்ற காதலை மறந்து, பரம ஞான ஒளி சிறந்து-பெரிய ஞான ஒளியானது சிறந்து, முகம் ஒரு ஆறும் மிகவிரும்பி-ஆறுமுகங்களையும் மிகவும் விரும்பி, அயராதே-சோர்வு இன்றி, அறுகு தாளி-தாளி அறுகும், நறை அவிழ்ந்த குவளை-மணம் வீசும் குவளை மலரும், வாசமலர்-வாசனை மிக்க மலரும், கரந்தை-திருநீற்றுப் பச்சையும், அடைய வாரி-இவைகளை நிறைய அள்ளி, மிசை பொழிந்து-திருவடியின் மீது சொரிந்து, உன் அடிபேணி-தேவரீரது திருவடியை விரும்பி, அவசம் ஆகி-தன்வசம் அழிந்து, உருகு-உள்ளம் உருகுகின்ற, தொண்டர் உடன் அது ஆகி-தொண்டர்களுடன் ஒன்று கலந்து, விளையும் அன்பின் அடிமை ஆகும்.-அதனால் விளைகின்ற அன்பினால் அடிமையாகின்ற, முறைமை ஒன்றை அருள்வாயே-நல்ல முறையுடன் கூடிய பெரும் பேற்றை அருள் புரிவீர்.

பொழிப்புரை

அஞ்சாமையுடைய வீரர்களுடைய தலைகளை யரிந்து போர் செய்த சூரபன்மனுடைய உடலைப் பிளந்து, ஒலிக்கின்ற கடல் வற்றுமாறு வென்ற கூரிய வேலாயுதரே! முத்தைப் போன்ற திருநகை யுடைய

உமாதேவியாரின் திருமுலைப் பாலை நிரம்ப உண்டு, உலகம் ஏழையும் வலம் வருகின்ற வலிமை பொருந்திய மயில் வாகனரே! குற்றமில்லாத தினைப்பயிர் விளைந்த புனத்தில் எப்போதும் பரண் மீது இருந்து வலிமையான காவல்புரிந்த வள்ளி நாயகியாரது மணவாளரே! பொருந்திய புலிநகக் கொன்றையும் செருந்தி மலர்ச்செடிகளும் நிறைந்த சோலைகளும் மாமரத் தோப்பும் நெருங்கிவளர்கின்ற சுவாமிமலையில் அமர்ந்த பெருமிதம் உடையவரே! முதிய கரிய விடத்தையுண்டதும், வேல் போன்றதும் ஆகிய இரு கண்களினால் உள்ளம் மயங்கி, மணமுள்ள தாமரையின் மொட்டு போன்ற நெருங்கிய தனங்களின்மீது முழுகிய காதலை மறந்து, பெரிய ஞானவொளி சிறந்து, ஆறுமுகங்களை மிகவும் விரும்பி, சோர்வுபடாமல், அதற்கு, நறுமணங் கமழும் குவளை, மற்ற வாசனையுடைய மலர்கள், திருநீற்றுப் பச்சை முதலிய இவைகளை நிரம்பவும் அள்ளித் திருவடியின் மீது சொரிந்து, உமது திருவடியை விரும்பி, தன் வசம் அழிந்து, உள்ளம் உருகுகின்ற திருத்தொண்டருடன் கூடி அதனால் விளைகின்ற அன்பினால் அடிமையாகும் முறையுடன் கூடிய நல்ல பேற்றினைத் தருவீராக.

விரிவுரை

முறுகுகாள விடமயின்ற இருகண்

முறுகுதல்—முதிர்ச்சி பெறுதல்.

விடம் கொல்லுந் தன்மையது. முதிர்ந்த கருமையான நஞ்சைப்போல் மாதரின் கண்களும் விரும்பியோரைக் கொல்லும் இயல்புடையது. அதனால் விடத்தையுண்டகண் என்று கூறினார்.

இரு கண் வேலி னுளமயங்கி:—

வேல் போன்ற கூரிய கண்களின் பார்வையால் உள்ளம் மயங்குவர் ஆடவர்.

முளரி வேரி முகை:—

முளரி—தாமரை. வேரி—வாசனை. முகை—அரும்பு

முழுது காதல் தனை மறந்து:—

பிறவியைத் தரும்—அறிவை மயக்கும் பெண்
காதலை அறவே மறந்து உய்வுபெற வேண்டும்.

முகமொராறு மிக விரும்பி:—

ஆசையற்ற இடத்தில் சிறந்த ஞான
ஒளிதலைப்படும்.

அயராதே அறுகுகாளி நறை யமிழ்ந்த குவளை வாசமலர் கரந்தை
அடையவாரி மிசைபொழிந்து,—

உலகிலுள்ள சிறு முகங்களையும், மாறு
முகங்களையும், தூங்கி விழுகின்ற வேறு முகங்களையும்
விரும்பாமல் ஆறு முகங்களை விரும்புதல் வேண்டும்.

இறைவனை மலர் கொண்டு அர்ச்சிப்பதில் தளர்வு
அடைதல் கூடாது என்று அறிவிக்கும் பொருட்டு
அயராதே என்ற சொல்லை இங்கே அமைத்தனர்.

அறுகம்புல்லையும், நறுமணமுள்ள குவளை
மலரையும், வேறுபல மலர்களையும், கரந்தை முதலிய
பச்சிலைகளையும், நிறைய எடுத்து, கை நிரம்ப அள்ளி
அள்ளி இறைவன், திருவடியில் அர்ச்சிக்க வேண்டும்.

அடிபேணி அவசமாகி:—

இறைவனுடைய பாதமலரை விரும்பி
அர்ச்சிக்கின்ற போது முறுகிய அன்பினால் தன் வசம்
அழிந்துவிடும். தன் வசம் அழிந்தபோது அப்படியே
உலகம் மறைந்து விடும். அந்தப் பரவசமான நிலையில்
நிற்பார்கள் அடியார்கள்.

தாயுமான சுவாமிகள் இந்த அனுபவத்தை
அப்படியே கூறுகின்றார். அவருடைய அனுபவத்
திருவாக்கை ஈண்டு காண்க.

“என்பெலாம் நெக்குடைய ரோமஞ் சிலிர்ப்ப உடல்

இளக மன தழுவின் மெழுகாய்

இடையறா துருகவரு மழைபோ விரங்கியே

இருவிழிகள் நீர் இறைப்ப

அன்பினால் மூர்ச்சித்த அன்பருக்கு அங்ஙனே
அமிர்த சஞ்சீவிபோல் வந்து
ஆனந்த மழை பொழிவை"

தொண்ட ருடனதாகி விளையு மன்பின்
அடிமை யாகு முறைமை யொன்றை யருள்வாயே:—

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் இத் திருப்புகழில்
தொண்டரொடு கூடும் சிறந்த நலனை வரமாகக்
கேட்கின்றார்.

“இரும்பி நேர்நெஞ்சக் கள்வனா னாலும்உனை
இடைவிட்டு நின்றதுண்டோ
என்றுநீ யன்றுநான் உன்னடிமை யல்லவோ
யாதேனும் அறியாவெறுந்
தூரும்பனேன் என்னினும் கைவிடுதல் நீதியோ
தொண்டரொடு கூட்டுகண்டாய்."

என்று தாயுமானாரும் விமலன் பால் வேண்டுகின்றார்.

கந்தரலங்காரத்திலும் சுவாமிகள், “சூரில் கிரியில்
கதிர் வேல் எறிந்தவன் தொண்டர்குழாம், சாரில்
கதியன்றி வேறு இல்லை” என்று கூறுகின்றார்.

தொண்டரொடு கூடுவதே முத்தியடைய எளிய
வழி. இவ்வாறு வரம் கேட்ட அருணகிரிப்
பெருந்தகையார்க்கு கேட்டவரந் தரும் கிருபா நிதியாகிய
முருகன் இதனை வழங்கியருளினார். அப்படித்
தந்தருளினார் என்பதைக் கந்தரலங்காரத்தில் கூறுமாறு
காண்க.

“இடுதலைச் சற்றுங் கருதேனைப் போதமி லேனை அன்பால்
கெடுதலிலாத் தொண்டரில் கூட்டியவா"

தமர வேலை சுவரை:—

தமரம்—ஒலி. வேலை—கடல்.

ஒலி மிகுந்த வேலை கெட, வேலை விட்டருளினார்.
வேலை நினைப்பது வேலையாகக் கொள்வோம். ஆயின்
நமக்கும் பிறவியாகிய கடல் வற்றிப்போகும்.

தரள மூரல் உமை;—

உமையம்மை—சித்து. சித்து ஞானமாகும். ஞானத்தால் வருவது ஆனந்தம். ஆதலினால் அம்பிகை எப்போதும் ஆனந்தவண்ணமாகவே காட்சி தருகின்றார்.

மறுவிலாத தினை வினைந்த புனம் விடாமல் இதன் இருந்த வலிய காவல்புனை அணங்கின் மணவாளா:—

எம்பிராட்டி நீங்காதிருந்து வலிமையுடன் காவல் புரிவதாலும், இசை கேட்டு கிளிகள் தினைக் கதிரையுண்ணாது நிற்பதாலும், இசையின் இனிமையாலும் பயிர் குற்றமில்லாமல் வளர்கின்றது என்கின்றார்.

இசையால் பயிர் மேலோங்கி வளர்கின்றது என்பதை இன்று விஞ்ஞானத்தாலும் காண்கின்றார்கள்.

குதவன நெருங்கி வளர் சுவாமிமலை:—

சூதம்—மாமரம். சுவாமி மலையின் அருகில் மாந்தோப்புகள் உள என்பதை இன்னும் ஒரு பாடலில் கூறியுள்ளார்.

“குத மிகவளர் சோலை மருவு சுவாமி மலைதனி

லுறைவோனே” —(பாதிமதிநதி) திருப்புகழ்

சூரபன்மன் மாமரமாக முளைத்தான். அதனை பெருமான் வேலினால் பிளந்து அழித்தார். அதனால் மாமரங்கள், “இறைவனே! எங்கள் வடிவத்தைச் சூரன் கொண்டான் என்று எங்களைத் தேவரீர் முனிதல் வேண்டாம். நாங்கள் சிவபெருமானுடைய அடிமைகள். காஞ்சியில் மாவடியில் தேவாதிதேவன் திகழ்கின்றார். ஆதலால் நாங்கள் உன் அடிமைகள்” என்று கூறி இறைவனுடைய ஆலயத்தைச் சூழ்ந்து விளங்குகின்றனவாம்.

கருத்துரை

சுவாமிமலை மேவும் தேவனே! அடியேனைத் தொண்டருடன் கூட்டியருள் செய்க.

26

வார முற்ற பண்பின் மாத முற்ற நண்பி
 னீடு மெய்த்து யர்ந்து வயதாகி
 வாலை யிற்றி ரிந்து கோல மைக்கண் மங்கை
 மார்க ளுக்கி சைந்து பொருள்தேடி
 ஆர மிக்க பொன்க ளால மைத்த மர்ந்த
 மாப ணிக்கள் விதை யதுவான
 ஆட கொப்ப மைந்த வோலை முத்த முங்கொ
 டாவி மெத்த நொந்து திரிவேனோ
 குர னைத்து ரந்து வேறப் பிளந்து
 குழ்சு ரர்க்கணன்பு செயும்வீரா
 குக ரத்தொ டம்பு தானெ டுத்து வந்த
 குத னுக்கி சைந்த மருகோனே
 ஏரெ திர்த்து வந்து நீர்கள் கட்டி யன்று
 தானி றைக்க வந்த தொருசாலி
 யேமி குத்து யர்ந்த மாவ யற்கள் மிஞ்சும்
 ஏர கத்த மர்ந்த பெருமாளே

பதவுரை

குரனைத் துரந்து—குரபன்மனை அஞ்சவைத்து ஒட்டி, வேர் அறு
 பிளந்து—அவனை அடியுடன் பிளந்து, குழ் சுரர்கண் அன்பு செய்யும்
 வீரா—குழந்துள்ள தேவர்களிடத்திலே அன்பு வைத்த வீரரே!
 குகரத்தோடு—பன்றி வடிவங் கொண்டு, அம்பு தான் எடுத்து
 வந்த—அழகிய பூமியை எடுத்து வந்தவரும், குதனுக்கு இசைந்த
 மருகோனே—தேர்ப்பாகனாக நின்றவரும் ஆகிய திருமாலுக்கு இசைவான
 மருகரே! ஏர் எதிர்த்து வந்து—ஏர்கள் எதிர்த்து வர, நீர்கள்
 கட்டி—தண்ணீரைக் கட்டி, அன்று தான் இறைக்க
 வந்து—அப்போதைக்கப்போது இறைக்க வந்த பயனாய் விளைந்த, ஒரு
 சாலியே மிகுத்து உயர்ந்த—ஒப்பற்ற செந்நெற்பயிரே பெருகி உயர்ந்த, மா
 வயல்கள் மிஞ்சும்—சிறந்த வயல்கள் மிகுந்துள்ள, ஏரகத்து
 அமர்ந்த—திருவேரகத்தில் எழுந்திருளியுள்ள, பெருமாளே—பெருமையிற்
 சிறந்தவரே! வாரம் உற்ற பண்பின்—அன்பு பூண்ட தன்மையில், மாதம்
 உற்ற நண்பில்—மாதங்கள் செல்ல வளர்ந்து அந்த அன்பினால், நீடு
 மெய்—வளர்கின்ற உடலானது, துயர்ந்து வயது ஆகி—தொடர்ந்து வயது
 நிரம்பி, வாலையில் திரிந்து—வாலப்பருவத்தில் திரிதலுற்று, கோல மை
 கண்—அழகிய மை பூசிய கண்களையுடைய, மங்கைமார்களுக்கு
 இசைந்து—மாதர்களிடத்தே நேசம் வைத்து, பொருள் தேடி—அவர்கள்
 பொருட்டுப் பொருளைத் தேடி, ஆரம்—மாலைகள், மிக்க பொன்களால்

அமைத்து அமர்ந்த-நல்ல பொன்னால் செய்யப்பட்டு விளங்கும், மா பணிக்கள்-சிறந்த ஆபரணங்கள், விந்தை அது ஆன-விசித்திரமாயுள்ள, ஆட கொப்பு அமைந்த ஓலை-காதில் அசையும்பாடுடைய காதணி இவைகளையணிந்த பெண்களுடன், முத்தமும் கொடு ஆவிமெத்த நொந்து திரிவேனோ-முத்தமிட்டு உயிர் மிகவும் நொந்து திரியலாமோ?

பொழிப்புரை

சூரபன்மனை வெருட்டி ஓட்டி அவனை அடியுடன் பிளந்து, தேவர்கட்கு அன்பு காட்டிய வீரமூர்த்தியே! பன்றி யுருவங் கொண்டு நீரில் மூழ்கிய பூமியை எடுத்துவந்த தேர்ப்பாகனாகிய திருமாவின் அன்புடைய திருமருகரே! ஏர்கள் எதிர்த்து வரவும், நீர்கள் தேங்குமாறு கட்டியும், மிகுதியான நீரை இறைத்தும் தொழில் புரிய, வளர்ந்த ஒப்பற்ற நெற்பயிர் நன்கு உயர்ந்துள்ள சிறந்த கழனிகள் சூழ்ந்துள்ள திருவேரகத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதம் உடையவரே! அன்பு பூண்ட தன்மையில் மாதங்கள் செல்ல அன்பினால் வளரும் உடலானது தொடர்ந்து வளர்ந்து வயது நிரம்பி, வாலப் பருவம் அடைந்து அங்கும் இங்கும் திரிந்து, அழகிய மை பூசிய கண்களையுடைய பெண்களிடம் நேசம் வைத்து, அவர்கள் பொருட்டுப் பொருள் தேடி, மாலைகள் மிகுந்த பொன்னால் செய்து விளங்கும் நல்ல ஆபரணங்கள், விசித்திரமான காதில் அசையும் ஓலை முதலியன அணிந்த அப் பெண்களுடன் முத்தமிட்டு உயிர் மிகவும் நொந்து திரியலாமோ?

விரிவுரை

வாரமுற்ற பண்பின் மாதமுற்ற நண்பினீடு மெய்:—

வாரம்—அன்பு. அன்புபூண்ட தன்மையில் மாதா மாதம் உடல் வளர்கின்றது என்று பொருள்படும். அன்றி வாரம் என்பதை கிழமையெனக் கொண்டு வாரம் சேர்ந்த தன்மையினால் மாதமாகின்றது என்றுங் கொள்ளலாம், ஏழு நாள் கொண்டது வாரம்; நான்கு வாரம் கொண்டது மாதம்.

மெய்:—

இந்த உடம்பை மெய் என்று கூறுவர். தோன்றி மறைகின்ற இந்தப் பொய்யுடலை மெய்யென்று கூறுகின்றார்கள். ஊருக்குப் புறப்படும்பேர்து 'போகின்றேன்' என்று அமங்கலமாகக் கூறாமல் "வருகின்றேன்" என்று மங்கலமாகக் கூறுவது போலவும், "தாலி பெருகிற்று" என்று கூறுவது போலவும், பொய்யை 'மெய்' என்று கூறுவது மங்கல வழக்கு என்று கூறுவார்கள். இப்படிச் கூறுவதும் நியாயந்தான்.

ஆனால் வேறு ஒரு சிறந்த நியாயம் இதில் உளது. விளக்கு என்ற சொல் எரிகின்ற சுடரையே குறிக்கும். "சந்தனம் இது" "சாணம் இது" "கட்டை இது" "கள்வன் இவன்" என்று விளக்குவது அந்தச் சுடர் தானே. ஆனால் நாம் பித்தளையால் செய்த ஒரு தண்டினை விளக்கு என்று கூறுகின்றோம். சுடர் தங்குகின்ற இடம் அப்பித்தளைத் தண்டு ஆதலின் தானியாகு பெயராக அத்தண்டு விளக்கு எனப் பெயர் பெற்றது.

அது போல் மெய்ப்பொருளாகிய இறை தங்குகின்ற இடம் உடம்பு. ஆதலின் (மெய் தங்கும் இடம்) மெய் எனப் பெற்றது. எனவே மெய் என்பது தானியாகு பெயர் எனக் கொள்க.

துயர்ந்து வயதாகி:—

துயர்ந்து—தொடர்ந்து. உடம்பு தொடர்ந்து வளர்ந்து, வயது நிரம்பி.

வாலையில் திரிந்து:—

வாலப்பருவம் வந்தவுடன் ஆடை யணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு வீடு தங்காமல் திரிந்து உழலுவர்.

சூரணத் துரந்து:—

உறுதியுடன் நான்கு நாள் போரிட்ட சூரன் இறுதியில் வேலாயுதத்தின் வெம்மைக்கு ஆற்றாது அஞ்சி ஒடிச் கடலில் ஒளிந்தான்.

வேறப் பிளந்து:—

கடலில் மாமரமாக நின்றான். அப்படி நின்ற அவனை வேரோடு இரண்டாகப் பிளந்தது வேல்.

சூகரத்தொ டம்பு தானெடுத்து வந்த:—

திதியின் மக்கள் இருவர். இரணியன்; இரணியாட்சன். இளைஞனாகிய இரணியாட்சன் பூமியை எடுத்துக் கடலில் அழுத்தினான். நிலமக்கள் துன்புற்றதனால் திருமால் வராக அவதாரம் எடுத்துக் கடலில் அழுந்திய பூதலத்தை இரு கொம்புகளால் ஏந்தி மேலே கொணர்ந்து நிலை நிறுத்தினார்.

சூதலுக்கு இசைந்த மருகோனே:—

சூதன்—தேர்ப்பாகன். தனஞ்செயனுக்குக் கண்ணபிரான் தேர்ப்பாகனாக அமர்ந்து அருள்புரிந்தார்.

கருத்துரை

திருவேரகத்துறையுந் தெய்வசிகாமணியே! மாதர் மயக்க மற அருள்புரிவாய்.

27

வாதமொடு சூலைகண்ட மாலைகுலை நோவு சந்து
மாவலிவி யாதிசூன்ம மொடுகாசம்
வாயுவுட னேபரந்த தாமரைகள் பீனசம்பின்
மாதர்தரு பூஷணங்கள் எனவாகும்
பாதகவி யாதிபுண்கள் ஆனதுட னேதொடர்ந்து
பாயலைவி டாதுமங்க இவையால்நின்
பாதமல ரானதின்ச ணையமற வேமறந்து
பாவமது பானமுண்டு வெறிமூடி
ஏதமுறு பாசபந்த மானவலை யோடுமுன்று
ஈனமிகு சாதியின்க ணதிலேயான்
ஈடழித லானதிற்பின் மூடனென வோதுமுன்புன்
ஈர அருள் கூரவந்து எனையாள்வாய்
சூதமகிழ் பாலைகொன்றை தாதுவளர் சோலைதுன்றி
சூழுமதில் தாவிமஞ்சி னளவாகத்
தோரணநன் மாடமெங்கு நீடுகொடி யேதழைந்த
சுவாமிமலை வாழ்வந்த பெருமானே

பதவுரை

குதம்-மாமரம், மகிழ்-மகிழ்மரம், பாலை-பாலைமரம், கொன்றை-கொன்றை மரமும், தாது-தாதுமாதுளை முதலியமரங்கள், வளர் சோலை துன்றி-வளம் பெற வளர்ந்துள்ள சோலைகள் நெருங்கி, சூழும் மதில் தாவி-சூழ்ந்திருக்கின்ற திருமதில்கள் விண்ணுலகைத் தாவி, மஞ்சின் அளவு ஆக-மேகமண்டலம் வரை ஒங்கி விளங்க, தோரணநன் மாடம் எங்கும்-மகர தோரணங்கள் இலகும் அழகிய உப்பரிகைகளின் மீது எவ்விடத்தும், நீடு கொடியே தழைந்த-உயர்ந்த கொடிகள் (நல்விழாப் பொழிவை விளக்கி) பறந்துகொண்டு மங்கலமாகவுள்ள, சுவாமிமலை வாழ வந்த-சுவாமிமலை யென்னும் திருத்தலஞ் சிறக்குமாறு எழுந்தருளியுள்ள, பெருமானே-பெருமையின் மிக்கவரே! வாதமொடு குலை-அண்டவாதம் பட்சவாதம் முதலிய வாத ரோகங்கள், குலைநோய், கண்டமாலை-கண்டமாலை, குலைநோவு-குலையெரிச்சல், சந்து மாவலி வியாதி-அடிவயிறும் தொடையும் சந்திக்கும் கீழ் சந்துகளில் வரும் பெரிய துன்பத்தைத் தரும் (கட்டிகளின்) நோய்கள், குன்மமொடு காசம்-குன்மம் சுவாசகாசம், வாயுவுடனே-வாயுரோகங்களோடு, பரந்த தாமரைகள்-தோலின் மேல் படரும் படர் தாமரை முதலிய படை நோய்கள், பீனசம்-மூக்கு நோய்கள், பின்-பின்னுமுள்ள நோய்களும், மாதர் தருபூஷணங்கள் என ஆகும்- (விலை) மாதர்கள் தருகின்ற ஆபரணங்களாகும். (இந்நோய்களுடன்) பாதக வியாதி-பாவ மிகுதியால் வரும் தொழுநோய், புண்கள் ஆனது உடனே தொடர்ந்து-புண்கள் முதலிய தொந்தரையுடன் அடியேனைப் பற்றிவர, பாயலை விடாது மங்க-பாயல் மீது இடைவிடாது மங்கிக் கிடக்க, இவையால்-இத்தகைய துன்பங்களால், நின் பாத மலர் ஆனதின்கண்-தேவாரூடைய திருவடித் தாமரையின் மீது, நேயம் அறவே மறந்து-அன்பு செலுத்தும் பக்திநெறியை அடியோடு மறந்து, பாவமது பானம் உண்டு-தீவினைகளாகிய கள்ளைக் குடித்து, வெறி மூடி-அறிவு மயங்கப்பட்டு, ஏதம் உறு-குற்றம் பொருந்திய, பாசபந்தம் ஆன வலையோடு உழன்று-உலகப்பற்று உயிர்ப்பற்று முதலிய ஆசை வலையிற் சிக்கிச் சுழன்று, ஈனமிகு சாதியின் கண் அதிலே யான்-இழிவுடைய விலைமகளிர் கூட்டத்திலே அடியேன் கலந்து, ஈடு அழிதலானதின் பின்-பெருமை குலைந்த பிறகு, மூடன் என ஒது முன்பு-உலக மக்கள் அடியேனை அறிவில்லாதவன் என்று இழித்துரையாடா முன்னர், ஈர அருள் கூர வந்து-தேவரீர் தண்ணருள் கரந்து வந்து எனை ஆள்வாய்-அடியேனை ஆண்டருள்வீர்.

பொழிப்புரை

மா, மகிழ், பாலை, கொன்றை, தாது, மாதுளை முதலிய பூமரங்கள் வளம்பெற வளர்ந்துள்ள சோலைகள் நெருங்கி, சூழ்ந்திருக்கின்ற திருமதில்கள் விண்ணுலகம் வரை தாவி மேகமண்டலத்தை அளாவி விளங்க,

தோரணங்களால் அலங்கரித்துள்ள மாட மாளிகைகளிலெல்லாம் நீண்ட கொடிகள் விளங்கி மங்கலமாக விளங்கும் சுவாமிமலை என்னும் கேஷத்திரம் சிறப்புறுமாறு எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதமுடையவரே! வாதம், சூலை, கண்டமாலை, குலைநோவு, கில்களில் வந்து பெருந்துன்பத்தைச் செய்யும் நோய், குன்மம், சுவாசகாசம், வாயு, படர்தாமரை முதலிய படைகள், பீனசம், பின்னுமுள்ள நோய்களும் விலைமகளிர் தருகின்ற ஆபரணங்களாலும்; இந்நோய்களுடன், கன்ம மிகுதியால் வரும் தொழுநோய் தொடர்ந்து புண்களுற்று பாயும் படுக்கையுமாகி இடைவிடாமல் கிடந்து வலிகுன்றி இருந்து, இவைகளால் தேவரீருடைய பாத கமலங்களின்மீது அன்பு செய்தலை அறவே கைவிட்டு, பாவமாகிய கள்ளைக் குடித்து, அறிவு மயங்கி, குற்றம் பொருந்திய பந்தபாசமான வலையிற் கட்டுண்டு உழன்று, ஈன மிகுந்த பொருட் பெண்டிர் வசமாகி அவர்க்கு உறவாகி, அடியேன் பெருமை குன்றியதன் பிறகு, உலகினர் 'முடன்' என்று என்னை இகழு முன், தேவரீர் தண்ணருள் சுரந்து வந்து அடியேனை ஆண்டருள்வீர்.

விரிவுரை

வாதமொடு.....எனவாகும்:—

அரிதில் தேடிய பொருளை நல்வழியிற் செலவழிக்காமல், பொருட் பெண்டிருக்கு அளவின்றித் தந்து, அவர் விரும்பிய ஆபரணங்களை எல்லாம் பூட்டியதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இவர்களுக்கு வாதம் சூலை முதலிய திருவாபரணங்களைப் பூட்டியனுப்புவர்.

வாதம்—இது பல வகையானது. அண்டவாதம், பட்சவாதம், முடக்குவாதம் முதலியவைகளும், பெரியவர்கள் பேச்சைக் கேளாமல் பிடிவாதம் முதலியவைகளும் அடங்கும்.

சூலை—வயிற்றுநோய் முதலியவை.

கண்டமாலை—சுழுத்தில் வரும் ஒருவித கட்டி இது ஒன்று குணமாகும்; பின் மற்றொன்று வரும். இப்படி

குணமாகியும் வந்துகொண்டு மிருக்கும். கழுத்தையும் திருப்ப முடியாமல் இருக்கும்.

குலை நோவு—குடலில் எரிச்சல் உண்டாகும் ஒரு விதநோய்.

சந்துமாவலி வியாதி—அடிவயிறும் தொடையும் சந்திக்கும் இடங்களில் இரு பக்கத்திலும் அல்லது ஒரு பக்கத்தில் வரும் கட்டி. இது பெரிய துன்பத்தைத் தரும். நடக்க முடியாது. இதனை அறையாப்புக் கட்டி என்று சிலர் சொல்வார்கள். Bubo என்று ஆங்கிலத்தில் பெயர்.

பரந்த தாமரை—உடம்பில் வயிறு முதுகு கைகள் முதலிய இடங்களில், பவுன் அகலத்திற்குப் பல பல ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து வருவது படர்தாமரையென்றும் சொல்வார்கள்.

“அரிய பெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து

பிணியுமுன்று சுற்றித் திரிந்த

தமையுமுன் க்ருபைச் சித்தமென்று பெறுவேனோ”

—(கருவடைந்து) திருப்புகழ்

ஈர அருள்:—

தீவினையாகிய வெயிலால் வாடி, நரக வேதனையென்னும் தழலால் வெந்து, பிறவித் துன்பமென்னும் வெப்பத்தால் வெதும்பியுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு ஆண்டவனே குளிர்ந்து ஈறிலா இன்பத்தை விளைவிப்பதால் “ஈர அருள்” என்றார்.

குதமகிழ் பாலை.... சோலை துன்றி:—

முருகவேள் எழுந்தருளியிருக்கும் திருத்தலமாதலால் பல பூமரங்கள் வளம் பெற வளர்ந்து நெருங்கி இயற்கையழகு செய்து கொண்டிருக்கின்றன. மகுடதோரணம் முத்துத் தோரணம், மாந்தோரணம் முதலியவற்றை வீடுகள் தோறும் கட்டி எம்பெருமானது விழாவின் சிறப்பைக் கொண்டாடுகின்றனர் என்பதும் குறிக்கத்தக்கது.

நீடுகொடியே தழைந்து:—

ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அறக்கொடியை உயர்த்தி வறியவர்க்கு வழங்குகின்றனர் என்பதும் உன்னி உவக்கற்பாலது.

“மிதுகொடைவடிவினர் பயில் வலிவலம்” “தருமமிது சென்னை” என்ற திருவாக்குகளால் பெருமான் உறையும் திருத்தலங்களில் தரும சொரூபிகள் வாழ்கின்றனர் என்பது தேற்றமாகின்றது. ஆதலால் சுவாமிமலையில், வீடுகள் தோறும் அறக்கொடி நாட்டி அளவற்ற தருமஞ் செய்கின்றனர் என்பது புலனாகின்றது.

கருத்துரை

சுவாமிமலையில் எழுந்தருளிய எம்பெருமானே! அடியேன் பொருட்டு பெண்டிர் வலைப்பட்டு, பிணியால் வருந்தி உலகினர் பழிக்கு ஆளாகுமுன் தேவரீர் தண்ணருள் புரிந்து ஆட்கொள்வீர்.

28

வார்குழல் விரித்துத் தூக்கி	
வேல்விழி சுழற்றிப் பார்த்து	
வாவென நகைத்துத் தோட்டு	குழையாட
வாசக முரைத்துச் சூத்ர	
பாவையெ னுறுப்பைக் காட்டி	
வாசனை முலைக்கச் சாட்டி	யழுகாகச்
சீர்கலை நெகிழ்த்துப் போர்த்து	
நூலிடை நெளித்துக் காட்டி	
தீதெய நடித்துப் பாட்டு	குயில்போலச்
சேருற அழைத்துப் பார்த்து	
சார்வுற மருத்திட் டாட்டி	
சீர்பொருள் பறிப்பொய்க் கூத்த	ருறவாமோ
குரர்கள் பதைக்கத் தேர்க்க	
ளானைக ளழித்துத் தாக்கி	
குர்கிரி கொளுத்திக் கூற்று	ரிடும்வேலா

தூமொழி நகைத்துக் கூற்றை	
மாளிட வுதைத்துக் கோத்த	
தோலுடை யெனப்பர் கேற்றி	திரிவோனே
ஏரணி சடைச்சிப் பாற்சொ	
லாரணி சிறக்கப் போற்று	
மேரெழி னிறத்துக் கூர்த்த	மகவோனே
ஏடணி குழைச்சித் தூர்த்த	
வாடகி குறத்திக் கேற்ற	
ஏரக பொருப்பிற் பூத்த	பெருமானே

பதவுரை

குரர்கள் பதைக்க-சூராதியகரர்கள் பதைக்கவும், தேர்கள் ஆனைகள் அழித்து தாக்கி-தேர் யானை முதலிய சேனைகளை அழித்துப் போர் புரிந்தும், சூர் கிரி கொளுத்தி-துன்பத்தைச் செய்த கிரவுஞ்ச மலையை எரிசெய்தும், கூற்று ஊர் இடும் வேலா-பகைவர்களை இயமனுடைய ஊருக்கு அனுப்பிய வேலாயுதரே! தூமொழி நகைத்து-பரிசுத்தமான சொல்லுடன் புன்னகை புரிந்து, கூற்றை மாளிட வுதைத்து-இயமனை மாளும்படி உதைத்து, கோத்தகோல் உடை என் அப்பர்க்கு ஏற்றி திரிவோனே-உரித்த தோலை உடையாகவுடைய என் தந்தையாம் சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்து உலாவுகின்றவரே! ஏர் அணி சடைச்சி-அழகிய சடையையுடையவள், பால் சொல் ஆரணி-பால் போன்ற இனிய சொற்களையுடைய வேதநாயகி, சிறக்க போற்றும்-சிறக்குமாறு வளர்த்த, ஏர் எழில் நிறுத்துக் கூர்த்த மகவோனே-மிக்க அழகிய நிறம் விளங்குகின்ற குழந்தையே! ஏடு அணி குழைச்சி-பனை ஓலையைக் குழையாக உடையவளும், தூர்த்த ஆடகி-மறைப்பட்ட பொன் போன்றவளும் ஆகிய, குறத்திக்கு ஏற்ற-வள்ளி பிராட்டிக்கு ஏற்ற கணவராகி ஏரக பொருப்பில் பூத்த-திருவேரக மலையில் விளங்குகின்ற, பெருமானே-பெருமையிற் சிறந்தவரே! வார் குழல் விரித்து தூக்கி-நீண்ட கூந்தலை விரித்துத் தூக்கி முடித்தும், வேல் விழி சுழற்றிப் பார்த்து-வேல் போன்ற கண்களைச் சுழற்றிப் பார்த்து, வா என நகைத்து-வா என்று அழைத்துச் சிரித்தும், தோட்டு குழை ஆட-தோடும் குழைகளும் ஆடும்படி, வாசகம் உரைத்து-பேச்சுக்கள் பேசியும், குத்ர பாவை யென்-குத்திரப் பொம்மை யெனும்படி, உறுப்பைக் காட்டி-அங்கங்களைக் காட்டியும், வாசனை முலை கச்சு ஆட்டி-வாசனையுடன் கூடிய தனத்தின் மீதுள்ள இரவிக்கையை அசைத்தும், அழகு ஆக சீர்கலை நெகிழ்ந்து போர்த்து-அழகாகக் சிறந்த உடையைத் தளர்த்தி இழுத்து போர்த்தும், நூல் இடை நெளிந்து காட்டி-நூல் போன்ற இடையை நெளியச் செய்து காட்டியும், தீ தெய நடித்து-'தீதெய' என்ற ஒலியுடன் நடனம் புரிந்தும், பாட்டு குயில் போல - குயில் போலப்பாடியும், சேர் உற அழைத்துப் பார்த்து-சேரும்படி

அழைத்துப் பார்த்தும், சார்வு உற மருத்து இட்டு ஆட்டி-தம்மையே சாரும்படி மருந்திட்டு ஆட்டியும், சீர் பொருள் பறி-சிறந்த பொருள்களைக் கவர்கின்ற, பொய் கூத்தர் உறவு ஆமோ-பொய் நடிப்புடைய வேசையர் உறவு ஆகுமோ?

பொழிப்புரை

சூராதி யவுணர்கள் பதைக்கவும், தேர்கள் யானைகள் முதலிய சேனைகளை அழித்துப் போரிட்டும், துன்பஞ் செய்த கிரவுஞ்ச மலையைக் கொளுத்திப் பகைவர்களை இயமன் ஊருக்கு அனுப்பிய வேலாயுதரே! தூய மொழி கூறிப் புன்சிரிப்புச்செய்து, கூற்றுவனை உதைத்து, உரித்த தோலை யடுத்த என் அப்பராகிய சிவமூர்த்திக்கு உபதேசம் புரிந்து சிரிப்பவரே! அழகிய சபையை யுடையவளும், பால் போன்ற சொற்களையுடைய வேதநாயகியும் ஆகிய பார்வதியம்மை சிறப்பாக வளர்த்த, மிக்க அழகுடைய நிறம் பூண்ட குழந்தையே! பனையோலையைக் குழையாக அணிந்தவரும், மறைந்துள்ள பொன் போன்றவரும் ஆகிய வள்ளியம்மைக்கு வாய்த்த கணவரே! திருவேரகத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதம் உடையவரே! நீண்ட கூந்தலை விரித்துத் தூக்கி முடித்தும், வேல் போன்ற கண்களைச் சுழற்றிப் பார்த்தும், வா என அழைத்துச் சிரித்தும், தோடும் குழையும் ஆடுமாறு பேசியும், எந்திரப் பாவை யென்னும்படி தம் அங்கங்களைக் காட்டியும், வாசனையுள்ள முலைக் கச்சினை ஆட்டியும், அழகாகச் சிறந்த ஆடையைத் தளர்த்திப் போர்த்தியும், நூல் போன்ற இடையை நெளித்துக் காட்டியும், 'தீ தெய' என்ற ஒலியுடன் நடித்தும், குயில் போலப் பாடியும், சேரும்படி அழைத்துப் பார்த்தும், தம்மையே அடையும்படி மருந்து வைத்து ஆட்டிப் படைத்தும், சிறந்த பொருளைக் கவர்கின்ற பொய் நடிப்புடைய பொது மாதரது உறவு ஆகுமோ? (ஆகாது.)

விரிவுரை

மருந்திட்டு:—

மருந்திடுதல். பொதுமகளிர், ஆடவர் தம் வசமாகும்படி மருந்திட்டு மயக்குவர்.

சூரர்கள்:—

சூரபன்மன்., சிங்கமுகன், தாரகன் முதலிய
அசுரர்கள்.

தேர்க்கள்:—

தேர்கள்; சந்தத்தைக் கருதி ககர மெய்யடுத்தது.

சூர் கிரி கொளுத்தி:—

சூர்—அச்சம்

தேவர்க்கு அச்சத்தைச் செய்த தாரகனுக்குத்
துணையாய் நின்ற அசுரன் கிரவுஞ்சப் பறவை போன்ற
வடிவுடைய மலையாக நின்றான்.

கூற்றரிடும் வேலா:—

கூற்று ஊர் இடும் வேலா என பிரிக்க.

அசுரர்களை நமனுலகம் அனுப்பிய வேலை
யுடையவர் முருகர்.

“துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடும் அயில்வேலா”

—(எந்தத்திகை) திருப்புகழ்

துமொழி நகைத்துக் கூற்றை மாளிட வுதைத்த:—

மார்க்கண்டேயரைப் பற்ற வந்த மறலியைப்
பார்த்து, “என் அடியான் உயிரைப் பற்றாதே” என்று
கூறிச் சிறுநகை புரிந்து சேவடிக் கொழுந்தால் உதைத்
தருளினார் சிவபெருமான்.

தோலுடை யெனப்பர்க் கேற்றி:—

தோல் உடை என் அப்பர்க்கு.

ஏரெழினிறத்துக் கூர்த்த மகவோனே:—

மிக்க அழகும் சிவந்த (பவள) நிறமும் படைத்த
இளம் குழவியாய் விளங்குபவர் குமரக் கடவுள்.

தூர்த்த ஆடகி:—

ஆடகம்—பொன்.

திருமாலின் திருப்புதல்வியாகிய சுந்தரவல்லி; மான்
வயிற்றில் பிறந்து, வேடர்பால் மறைபட்டு வளர்ந்தாள்.
மறைபட்ட தங்கம்போல் கிடந்தாள்.

கருத்துரை

திருவேரகத்து தேவரே! பொது மாதர் உறவு கூடாது.

29

விடமும்வடி வேலு மதனச ரங்களும்
 வடுவுநிக ரான மகரநெ டுங்குழை
 விரவியுடன் மீளும் விழிகளும் மென்புழு கதுதோயும்
 ம்ருகமதப டர பரிமள குங்கும
 மணியுமிள நீரும் வடகுல குன்றமும்
 வெருவுவன பார புளகத னங்களும் வெகுகாம
 நடனபத நூபு ரமுமுகில் கெஞ்சிட
 மலர்சொருகு கேச பரமுமி லங்கிய
 நளின மலர்சோதி மதிமுக விம்பமும் அனநேராம்
 நடையுநளிர் மாதர் நிலவு தொழுந்தனு
 முழுதுமபி ராம அரிவய கிண்கிணை
 னகையுமுள மாதர் கலவியி னைந்துரு கிடலாமோ
 வடிவுடைய மாணு மிகல்கர னுந்திக
 மெழுவகைம ராம ரமுநிக ரொன்றுமில்
 வலிய திறல் வாலி யுரமுநெ டுங்கட லவையேழும்
 மறநிருதர் சேனை முழுதுமி லங்கைமன்
 வகையிரவி போலு மணியும லங்க்ருத
 மணிமவுலியான வொருபதும் விஞ்சிறு பதுதோளும்
 அடைவலமு மாள விடுசர அம்புடை
 தசரதகு மார ரகுசுல புங்கவன்
 அருள்புனைமு ராரி மருகவி ளங்கிய மயிலேறி
 அடையலர்கள் மாள ஒருநிமி டந்தனி
 லுலகைவல மாக நொடியினில் வந்துயர்
 அழகிய சுவாமி மலையில மர்ந்தருள் பெருமாளே

பதவுரை

வடிவு உடைய மாணும்-அழகுடைய (மாரீச) மாணும், இகல்
 கரணும்-மாறுபட்ட கரன் என்ற அரக்கனும், எழு வகை மராமரமும்-ஏழு
 மராமரங்களும், நிகர் ஒன்றும் இல்-சமான்ம் ஒன்றுமில்லாத, வலிய திறல்
 வாலி உரமும்-வலிமையான ஆற்றல் படைத்த வாலியின் மார்பும், நெடும்
 கடல் அவை ஏழும்-நீண்ட ஏழு கடல்களும், மற நிருதர் சேனை
 முழுதும்-வீரம் பொருந்திய அரக்கர்களின் சேனையனைத்தும், இலங்கை

மன்-இலங்கையரசனாகிய இராவணனுடைய, வகை இரவி போலும்-சிறந்த சூரியன் போன்ற ஒளியுடைய, அணியும் அலங்க்ருத மணி மலையான ஒருபதும்-அணியப்பட்ட அலங்காரமான இரத்தின மகுடங்கள் பொருந்திய பத்துத்தலைகளும், விஞ்ச இருபது தோளும்-மிகுதியாகவுள்ள இருபது தோள்களும், அடைவலமும் மாள-அடைந்துள்ள வலிமையும் மாண்டு ஒடுங்க, விடுசர அம்பு உடை-விடுத்த அசைவுள்ள கணைகளையுடைய, தசரதகுமார-தயரதருடைய மைந்தரும், ரகு குல புங்கவன்-இரகுவின் குலத்தில் தோன்றிய தூயவரும், அருள் புனை முர அரி-அருள்பாலிப்பவரும் முரன் என்ற அரக்கனைக் கொன்றவருமாகிய திருமாலின், மருக-திருமருகரே! விளங்கிய மயில் ஏறி-விளக்கம் பொருந்திய மயிலின் மீது ஆரோகணித்து, ஒரு நிமிடந்தனில்-ஒரு நிமிஷ நேரத்தில், அடையலர்கள் மாள-பகைவர்கள் அழியச்செய்து, நொடியில்-நொடிப் பொழுதில், உலகை வலம் ஆக வந்து-உலகை வலம் புரிந்து, உயர் அழகிய சுவாமிமலையில் அமர்ந்து அருள்-அழகினால் சிறந்த சுவாமிமலையின்கண் எழுந்தருளியுள்ள, பெருமாளே-பெருமை மிகுந்தவரே! விடமும்-நஞ்சும், வடிவேலும்-கூரிய வேலும், மதன சரங்களும்-மன்மதனுடைய கணைகளும், வடுவு நிகர் ஆன-மாவடுவை ஒத்ததும், மகர நெடும் குழை விரவி உடன் மீளும்-மகரமீன் போன்ற குழைகளுடன் கலந்து மீள்கின்ற, விழிகளும்-கண்களும், மென்புழகு அது தோயும்-மென்மையான புணுகுசட்டம் கலந்த, ம்ருகமதம்-கஸ்தூரி பஃர சந்தனம், பரிமள குங்குமம்-மணம் நிறைந்த குங்குமப்பூ, அணியும் இவைகள்-அணிந்துள்ள, இளநீரும்-இளநீரும், வடகுல குன்றமும்-சிறந்த வடமேருமலையும், வெருவுவன-அச்சத் தரத் தக்கனவாய், பார புளகித தனங்களும்-பாரமும் பூரிப்பும் உள்ள தனங்களும், வெகுசாம-மிகுந்த ஆசையை யுண்டாக்கும், நடனபத நூபுரமும்-நடனஞ் செய்கின்ற பாதங்களில் அணிந்துள்ள சிலம்பும், முகில் கெஞ்சிட-மேகம் கெஞ்சும்படி, மலர்சொருகு கேச பரமும்-மலர்களைச் சொருகியுள்ள கூந்தற்பாரமும், இலங்கிய நளின மலர் சோதி மதிமுக விம்பமும்-விளங்குகின்ற தாமரை மலர் போன்று ஒளிவீசும் சந்திரனையொத்த முக ஒளியும், அனநேரம் நடையும்-அன்னத்துக்கு நிகரான நடையும், தளிர் மாதம் நிலவு தொழும் தனு முழுதும்-குளிர்த் தழுகிய சந்திரனைத் தொழுகின்ற உடம்பு முழுவதும், அபிராம-அழகும், அரிவய-கிளியை வயப்படுத்தும், கிண்கிண் என் நகையும்-கிண்கிண் என்று இனிது ஒலிக்கும் சிரிப்பும் உடைய, மாதர் கலவியில் நைந்து-பெண்களின் சேர்க்கையில் நொந்து, உருகிடல் ஆகுமோ-உருகுதல் நன்றாகுமோ?

பொழிப்புரை

அழகுடைய மானும், மாறுபட்ட கரனும், திகழ் எழுவகை மராமரமும், சமானமில்லாத வலிமையுள்ள வாலியின் மார்பும், நீண்ட ஏழு கடல்களும், வீரமுள்ள

அசுரசேனைகள் முழுதும், இலங்கை வேந்தனான இராவணனுடைய சிறந்த சூரியன்போல் ஒளி செய்யுமாறு அணிந்துள்ள—அலங்கரிக்கப்பட்ட இரத்தின மணியமைந்த பத்து முடிகளும், இருபது தோள்களும், சேர்ந்துள்ள வலிமையும் மாளுமாறு கணைவிடுத்த தசரத ராஜ குமாரரும், இரவிசூலத் தோன்றலும், அருள்பூண்டவரும், முராரியுமாகிய திருமாவின் திருமருகரே! விளங்குகின்ற மயிலின் மீது ஏறி ஒரு நிமிஷத்தில் பகைவர்கள் மாளுமாறு செய்து, ஒரு கணத்தில் உலகத்தை வலமாக வந்து, சிறந்த அழகிய சுவாமி மலையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதம் உடையவரே! நஞ்சும் கூர்மையுள்ள வேலும், மன்மதனுடைய கணைகளும், மாவடுவும் நிகராகும்படி மகரக் குழைகள் வரை சென்று மீள்கின்ற கண்களும், மென்மையான புனுகு கஸ்தூரி சந்தனம் வாசனைமிக்க குங்குமப்பூ இவைகளை அணிந்து, இளநீரும் வடமேருகிரியும் அஞ்சுமாறு பாரமும் புளகிதமும் உடைய தனங்களும், மிக்க ஆசையை விளைவிக்கின்ற நடனஞ் செய்கின்ற பாதத்தில் அணிந்துள்ள சிலம்பும், மேகங்கெஞ்சும்படி மலர் செருகியுள்ள கூந்தலும், இலகிய தாமரை மலர் போன்ற ஒளியும், சந்திரனைப் போன்ற குளிர்ச்சியும் உடைய முகமும், அன்ன நடையும், குளிர்ந்த அழகிய சந்திரனைத் தொழும் உடம்பு முழுவதும், அழகிய கிளியை வயப்படுத்துகின்ற ஒலியையுடைய சிரிப்பும் உடைய மாதர்களின் சேர்க்கையில் நொந்து அடியேன் உருகலாமோ? ஆகாது.

விரிவுரை

மாதர் நிலவு தொழுந் தனு:—

மாதர்—அழகு. நல்ல நாயகனைத் தருமாறு அழகிய சந்திரனைப் பெண்கள் வணங்குவார்கள்.

வடிவுடைய மாணம்:—

மாரீசன் அழகிய பொன் மானாக வந்து சீதையை விரும்புமாறு செய்தான்.

“... .. நிருதமாநீசனார்
மாயமானாயினான் மாயமானாயினான்”

என்கின்றார் கம்பர்.

கரன்:—

கரன் என்பவன் இராவணனுடைய சிற்றன்னையின் மகன். அரனாரிடம் வரம்பெற்ற உரம் பெற்றவன் கரன். இவனை வனவாசத்தின்போது இராமர் கொன்றார்.

எழுவகை மராமரமும்:—

பாதலம் வரை வேர் பாய்ந்து, மீதலம் வரை ஓங்கியுயர்ந்து, ஏழு கோணங்களில் நின்ற வயிரம் பெற்ற மரங்கள். இந்த ஆச்சா மரங்களை ஒரே பாணத்தால் பிளந்து அழித்தார்.

நிகர் ஒன்றுமில் வலிய திறன் வாலி

சமான மில்லாத பேராற்றல் படைத்தவன் வாலி. கடல் கடைந்த அவ்வலிய வாலியின் உடல் கடைந்தது ராமருடைய கணை.

கடலவை யேழும்:—

தென் கடற்கரையில் இராமர் தர்ப்ப சயனத்தில் படுத்து கடலில் அணை கட்டிக் கடக்கும் பொருட்டு வருணனை வழி வேண்டினார். ஏழுநாள் இவ்வாறு வருணனை வேண்டியும் அவன் வராமையால் சினந்து அக்கினிக் கணையை விடுத்து கடலை நடுங்க வைத்தார்.

முராரி:—

முர அரி— முராரி. முரன் என்ற அரக்கன் நரகாசுரனுடைய அமைச்சனும் சேனைத் தலைவனுமாக இருந்தவன். அவனைக் கொன்றதால் திருமால் முராரி என்ற நாமத்தைப் பெற்றார்.

கருத்துரை

திருமால் மருகரே! திருவேரக முருகரே! மாதர் ஆசையற அருளுவீர்.

விரித்த பைங்குழ லொளிர்மல ரளிதன
தனத்த னந்தன தனதன வெனவொலி
விரிப்ப வண்கயல் விழியுறை குழையொடு

மலைபாய

மிகுந்த வண்சிலை நுதல்மிசை திலதமொ
டசைத்த பொன்குழை யழகெழ முகவொளி
வெயிற்ப ரந்திட நகையிதழ் முருகலர் வரிபோதத்
தரித்த தந்திரி மறிபுய மிசைபல
பணிக்கி லங்கிய பரிமள குவடிணை
தனக்கொ முந்து ள் தசைபட கொடியிடை
படுசேலை

தரித்து சுந்தர மெனஅடர் பரிபுர
பதச்சி லம்பொடு நடமிடு கணிக்கையர்
சழக்கர் விஞ்சையர் மயல்களின் முழுகுவ
தொழியாதோ

உரித்த வெங்கய மறியொடு புலிகலை
தரித்த சங்கரர் மதிநதி சடையினர்
ஒருத்தி பங்கின ரவார்பணி குருபர முருகோனே
உவட்டி வந்திடு மவுணரொ டெழுக்கடல்
குவட்டை யும்பொடி படசத முடிவுற
உழைத்த இந்திரர் பிரமனு மகிழ்வுற விடும்வேலா
வரித்த ரந்துள வணிதிரு மருவிய
வுரத்த பங்கயர் மரகத மழகிய
வணத்த ரம்பர முறவிடு கணையினர் மருகோனே
வனத்தில் வந்தொரு பழையவ னெனவொரு
குறத்திமென்புன மருவிய கிளிதனை
மயக்கு மந்திர குருமலை தனிலமர் பெருமானே

பதவுரை

உரித்த வெங்கயம்—உரித்த கொடிய யானை, மறியொடு—மான், புலிகலை தரித்த சங்கரர்—புலி என்பனவற்றின் தோலை யடுத்து ககத்தைச் செய்பவரும், மதி நதி சடையினர்—திங்களையும் கங்கையையும் முடித்த சடைமுடியை யுடையவரும், ஒருத்தி பங்கினர் அவர்—உமாதேவியை ஒரு பக்கத்தில் கொண்டவரும் ஆகிய சிவபெருமான், பணி குருபர—வணங்குகின்ற குருமூர்த்தியே! முருகோனே—முருகக் கடவுளே! உவட்டி வந்திடும்—வெறுப்புடன் போருக்கு வந்த, அவுணரோடு—

அகரர்களும், ஏழு கடல்-ஏழு சமுத்திரங்களும், குவட்டையும்-கிரவுஞ்ச மலையும், பொடிபட-தூளாகுமாறும், சதம் முடிவு உற உழைத்த-நூறு அகவமேத யாகங்கள் முடியுமாறு உழைத்த, இந்திரர்-இந்திரர்களும், பிரமனும்-பிரமதேவனும், மகிழ்வுற- மகிழ்ச்சியுறுமாறும், விடும்வேலா- செலுத்திய வேலாயுதரே! வரிதரம் துளவு அணி-வண்டுகளின் வரிசையுள்ள துளப மாலை அணிந்தவரும், திருமருவிய-இலக்குமி பொருந்திய, உரத்த பங்கயர்-திரு மார்பில் தாமரை மலரை அணிந்தவரும், மரகதம் அழகிய வணத்தர்-மரகதத்தின் அழகிய நிறம் உடையவரும், அம்பரம் உறவிடு கணையினர்-கடலின்மீது விடுத்த கணையை உடையவருமாகிய திருமாலின், மருகோனே-திருமருகரே! வணத்தில் வந்து-வள்ளிமலைக் கானகத்தில் வந்து, ஒரு பழையவன் என-ஒரு கிழவனைப் போல் வடிவு கொண்டு, ஒரு குறத்தி-ஒப்பற்ற குறமகளும், மென்புனம் மருவிய கிளிதனை மயக்கி-மென்மையான தினைப்புனத்திலிருந்து கிளி போன்றவளுமாகிய வள்ளியை மயக்கி, மந்திர குருமலைதனில் அமர்-மந்திர உபதேசத்தலமாகிய சுவாமிமலையில் எழுந்தருளியுள்ள, பெருமாளே-பெருமையின் மிகுந்தவரே! விரித்த பை குழல்-விரித்த பசுமையான கூந்தலில், ஒளி மலர் அளி-விளங்குகின்ற மலர்களில் வண்டுகள், தன தனந்தன தனதன என ஒலி விரிப்ப-தன தனந்தன தனதன என்ற ஒலியை விரித்து எழுப்ப, வண்கயல்-வளமையான மீன் போன்ற, விழி உறை குழையொடும் அலைபாய-கண்கள் பொருந்தியுள்ள குழைகளோடு பாய்ந்து அலைச்சலுறவும், மிகுந்த வண்சிலை நுதல்மிசை திலதமொடு-மேம்பட்டு வளமையுடைய வில்லைப் போன்ற நெற்றியில் உள்ள பொட்டும், அசைத்த பொன் குழை-அசைந்து ஆடுகின்ற பொன் தோடும், அழகு எழ-அழகு வீச, முக ஒளி வெயில் பரந்திட-முகத்தின் ஒளியான சோதி பரந்து விளங்கவும், நகை இதழ் முருகு அலர் வரி போத-மலர்ந்த இதழுடைய மலரையொத்த வாயினின்றும் இசைப் பாட்டுகள் எழவும், தரித்த தந்திரி மறி புயமிசை-ஏந்திய தந்திகளுடன் கூடிய வீணை சார்ந்துள்ள புயங்களின் மீது, பல பணிக்கு இலங்கிய-பல வகையான ஆபரணங்களுடன் விளங்கும், பரிமள குவடு இணை-மணமுள்ள மலைக்கு நிகரான, தன கொழுந்துள்ள ததை பட-கொங்கைகளின் மீது வாசனைப்பொடிகள் நெருங்கி அமையவும், கொடி இடைபடு சேலை தரித்து-கொடி போன்ற மெல்லிய இடுப்பில் படுகின்ற புடவையை உடுத்தும், சுந்தரம் என-அழகியது என்று கூறுமாறு, அடர் பரிபுர பத சிலம்பொடு நடம்இடு-நெருங்கிய பாதச் சிலம்புகளுடன் நடனம் புரிகின்ற பொது மாதராகிய, சழக்கர் விஞ்சையர் மயல்களின் முழுகுவது ஒழியாதோ-வஞ்சகர்கள் மாய வித்தைக்காரர்களின் மோக மயக்கங்களின் முழுகும் தன்மை அடியேனை விட்டு விலகாதோ?

பொழிப்புரை

கொடிய யானை, மான், புலி இவைகளின் தோலை உடுத்தவரும், சுகத்தைச் செய்பவரும், திங்களையும்

கங்கையையும் புனைந்த சடைமுடி யுடையவரும், ஒப்பற்ற உமையம்மையை ஒரு பாகத்தில் வைத்தவரும் ஆகிய சிவபெருமான் பணிகின்ற குருபரனே! முருகவேளே! வெறுப்புற்றுப் போருக்கு வந்த அசுரரும், ஏழு கடல்களும், கிரவுஞ்ச மலையும் தூளாகுமாறும், நூறு அசுவமேதயாகஞ் செய்த இந்திரர்களும், பிரமதேவனும் மகிழுமாறும் வேலை விடுத்தவரே! வரிசையாக வண்டுகள் உறையும் தூளவ மாலை தரித்தவரும், இலக்குமி வாழும் மார்பில் தாமரை மலர்மாலை தரித்தவரும், அழகிய மரகத நிறத்தினரும், கடல்மீது கணை விடுத்தவரும் ஆகிய திருமாவின் திருமருகரே! கிழ வடிவுடன் வனத்தில் வந்து, தினைப் புனத்தில் இருந்த கிளி போன்ற வள்ளி பிராட்டியை அன்புறச் செய்து, மந்திரத் தலமாம் திருவேரகத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமிதம் உடையவரே! செழுமையுடைய விரித்த கூந்தலில் உள்ள மலர்களில் வண்டுகள் தன தனந்தன தனதன என்ற ஓசையுடன் ஒலிக்கவும், வளமையான மீன் போன்ற கண்கள் காதில் உள்ள தோட்டுடன் மோதியலையவும், மேம்பட்டுவிளங்கும் வளமையான வில் போன்ற நெற்றியில் திலகமும், அசையும் பொற்குழை அழகு வீசவும், முகத்தில் ஒளியான வெயில் பரவவும், மலர்ந்த மலரின் வாசனையுடைய வாக்கில் இசைப் பாட்டு ஒலிக்கவும், தந்திகளுடன் கூடிய வீணை சார்ந்துள்ள புயத்தில் பல வகையான ஆபரணங்கள் விளங்கவும், நறுமணமுள்ள மலை போன்ற தனங்களின் மீது வாசனைப் பொடிகள் திகழவும், கொடி போன்ற இடையில் உள்ள சீலை அழகுள்ளது என்று கூறும்படியும், பாதத்தில் நூபுரங்களும் சிலம்புகளும் அசையும்படியும் நடனம் புரிகின்ற பொது மகளிர் வஞ்சனை யுடையவர். வித்தைகளில் வல்லவர். ஆதலால் அவர்களின் மையலில் முழுகும் தன்மை என்னை விட்டு விலகாதோ?

விரிவுரை

இத் திருப்புகழின் முற்பகுதி நான்கு அடிகளிலும் பொது மகளிரின் நிலைமையைக் கூறினார்.

உரித்த வெங்கய மறியொடு புலி கலை தரித்த:—

தாருக வனத்து முனிவர்கள் சிவபெருமானைப் பகைத்து, அவரைக் கொல்லும் பொருட்டு, அபிசார வேள்வி செய்து, புலி மான் யானை இவைகளை ஏவினார்கள். சிவமூர்த்தி அவைகளை உரித்து அத் தோலை உடுத்துக் கொண்டருளினார்.

சங்கரர்:—

சம்—சுகம்; கரம்—செய்வது; சுகத்தைச் செய்பவர் சங்கரர்.

மதி நதி சடையினர்:—

கங்கையை முடித்தது, பெருமானுடைய பேராற்றலைக் குறிக்கும். திங்களை முடித்தது, பெருமானுடைய கருணையைக் குறிக்கும்.

சத் முடிவுற உழைத்த இந்திரர்:—

நூறு அசுவமேத வேள்விகளை உழைத்து முடித்தவன் இந்திரன் ஆவான்; அதனால் மகபதி என்றும், சதக்ருது என்றும் இந்திரனுக்குப் பெயர்கள் உண்டு. அண்டங்கள் தோறும் இந்திரர் வேறு ஆதலின் இந்திரர் என்று பன்மையில் கூறினார்.

கருத்துரை

குருமலைக் குமரா! மாதர் மயக்கமற அருள்வாய்.

31

குமரகுரு பரமுருக குகனே குறச்சிறுமி

கணவசர வணநிருதர் கலகா பிறைச்சடையர்

குருவெனந லுரையுதவு மயிலா எனத்தினமு

முருகாதே

குயின் மொழிநன் மடவியர்கள் விழியா லுருக்குபவர்

தெருவிலன வரதமன மெனவே நடப்பர்நகை

கொளுமவர்க ளுடைமைமன முடனே பறிப்பவர்க

ளனைவோரும்

தமதுவச முறவசிய முகமே மினுக்கியர்கள்

முலையிலுறு துகில்சரிய நடுவீதி நிற்பவர்கள்

தனமிலியர் மனமுறிய நழுவா வழப்பியர்கண்

வலையாலே

சதிசெய்தவ ரவர் மகிழ அணைமீ துருக்கியர்கள்
வசமொழுகி யவரடிமை யெனமாத ரிட்டதொழில்
தனிலுழலு மசடனையு னடியே வழுத்த அருள்
தருவாயே

சமரமொடு மசுரர்படை களமீ தெதிர்த்தபொழு
தொருநொடியி லவர்கள்படை கெடவே
லெடுத்தவனி
தனில்நிருதர் சிரமுருளரண தூள் படுத்திவிடு
செருமீதே

தவனமொடு மலகைநட மிடவீர பத்திரர்க
ளதிரநிண மொடுகுருதி குடிகாளி கொக்கரிசெய்
தசையுணவு தனின்மகிழ விடுபேய் நிரைத்
திறள்கள் பலகோடி

திமிதமிட நரிகொடிகள் கழுகாட ரத்தவெறி
வயிரவர்கள் சுழலவொரு தனியாயு தத்தைவிடு
திமிரதின கர அமரர் பதிவாழ்வு பெற்றுவலவு
முருகோனே

திருமருவு புயனயனொ டமிரா வதக்குரிசி
லடிபரவு பழநிமலை கதிர்காம முற்றுவளர்
சிவசமய அறுமுகவ திருவேரகத்திலுறை
பெருமானே

பதவுரை

சமரமொடும்-போர் புரியும் ஊக்கமுடன், அசுரர்
படை-இராக்கதருடைய சேனைகள், களமீது-போர்க்களத்தில் எதிர்த்த
பொழுது-தேவரீரை எதிர்த்த காலத்தில், ஒரு நொடியில்-ஒரு நொடிப்
பொழுதுக்குள், அவர்கள் படை-அந்த அசுர சேனைகள், கெட-அழிந்து
போகமாறு, வேல் எடுத்து-வேலாயுத்ததைத் திருக்கரத்தில் எடுத்து,
நிருதர் சிரம்-அசுரர்களுடைய தலைகள் அற்று, அவனிதனில்
உருள-பூமியின்கண் விழுந்து உருளுமாறு, ரணம் தூள்படுத்தி
விடு-அப்பகைவரைப்பொடிசெய்த, செருமீதே-போர்க்களத்தில்,
அலகை-பேய்கள், தவனம் ஒடு நடம் இட-(புலால் உணவில்) ஆசையுடன்
கூத்தாடவும், வீரபத்திரர்கள் அதிர-வீரபத்திரர்கள் ஆரவாரஞ் செய்யவும்,
நிணம் ஒடு குருதி குடி-நிணங்களையுண்டு உதிரத்தைக் குடிக்கின்ற,
காளி-காளிதேவியானவள், தசை உணவுதனில் மகிழ்விடு-இறந்து பட்ட
அசுரருடம் பின் தசைகளாகிய உணவை யுண்டு மகிழுமாறு
ஏவப்பட்ட,கொக்கரி செய்-கொர்ச்சிக்கின்ற, பேய் நிரைத்திரள்கள்-
பேய்களின் வரிசையாகவுள்ள கூட்டங்கள், பலகோடி-அநேக கோடிகள்,

திமிதம் இட-பேரொலி யுண்டாகும்படி மகிழ்ச்சியினால் கூத்தாடவும், நரி-நரிகளும், கொடிகள்-காக்கைகளும், கழுகு-கழுகுகளும், ஆட-நிர்த்தனஞ் செய்யவும், ரத்த வெறி-உதிரத்தைக் குடித்ததினால் வெறி கொண்ட, வயிரவர்கள் கழல-வயிரவர்கள் கழன்று ஆடவும், ஒரு தனி ஆயுதத்தை விடும்-இணையற்ற சிறந்த படைக்கலத்தை விடுத்தருளிய, திமிர தினகர-அஞ்ஞான இருளை நீக்கும் மெய்ஞ்ஞான பானுவே! அமரர் பதிவாழ்வு பெற்று-மாலயனாதி தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைமையாகிய தகைமையை மேற்கொண்டு, உலவு-உயிர்கள் தோறும் நின்று உலவுகின்ற, முருகோனே-முருகக்கடவுளே! திருமருவு புயன்-இலக்குமி தேவியைத் தழுவுகின்ற தோள்களையுடைய திருமாலும், அயனோடு-பிரமதேவனும், அயிராவதக் குரிசில்-ஐராவதமென்ற வெள்ளையானைமேல் ஊர்கின்ற தேவர் கோமானும், அடிபரவு-தேவரூடைய திருவடியைத் துதித்து நிற்கின்ற, பழநிமலை-பழநியம்பதியிலும், கதிர்காமம் உற்று-கதிர் காமம் என்னும் திருத்தலத்திலும் பொருந்தியிருந்து, வளர்-வளர்கின்ற, சிற சமய-சைவ சமய நாயகரே! அறுமுகவ-ஆறு திருமுகங்களை உடையவரே! திரு ஏரகத்தில் உறை-திருவேரகம் என்ற திருப்பதியில் அடியார் பொருட்டு வாழ்கின்ற, பெருமானே-பெருமையின் மிக்கவரே! குமர-குமாரக் கடவுளே! குருபர-சிறந்த குருநாதரே! முருக-முருகவேளே! குகனே-குகமூர்த்தியே! குறச்சிறுமி கணவ-குறவர் குடியிற் பிறந்த இளமைப் பருவமுடைய வள்ளியம்மையாரது மணாளரே! சரவண-சரவண தடாகத்தில் தோன்றியவரே! நிருதர் கலகா-இராக்கதர் களுக்குக் குழப்பத்தைச் செய்தவரே! பிறை சடையார்-இளந் திங்களை முடித்த சிவபெருமானுக்கு, குரு என-குருமூர்த்தியென்று உலகம் புகழுமாறு, நல் உரை உதவும்-"ஓம்" என்ற ஒரு மொழிக்குப் பொருள் கூறிய, அயிலா-ஞானமாகிய வேலையுடையவரே! என தினமும்-என்று துதித்து நாள் தோறும், உருகாது-மனம் உருகாமல், நல் குயில்மொழி மடவியர்கள்-நல்ல குயிலைப்போல் இனிமையாகப் பேசும் பெண்களும், விழியால் உருக்குபவர்-கண்களினால் ஆடவரை உருகச் செய்பவரும், அனவரதம் தெருவில் அனம் எனவே நடப்பர்-நாள்தோறும் தெருவில் (நாணமின்றி) அன்னத்தைப் போல் நடப்பவர்களும், நகைகொளும் அவர்கள்-தங்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து நகைக்கும் ஆடவர்களுடைய, உடைமை மனம் உடனே பறிப்பவர்கள்-செல்வம் மனம் என்ற இரண்டையும் அக்கணத்திலேயே கொள்ளை கொள்பவர்களும், அனைவோரும்-எல்லாரும், தமது வசம் உற-தங்களை வசப்படுமாறு, வசிய முகமே மினுக்கியார்கள்-மனதைக் கவரச் செய்கின்ற முகத்தை மட்டும் அடிக்கடி கழுவி அழகு செய்பவர்களும், முலையில் உறு துகில் சரிய-தனங்களின் மேலுள்ள ஆடை சரிந்து விழ (அங்கம் சிறிது தெரியுமாறு), நடுவீதி நிற்பவர்கள்-நடுத்தெருவில் நாணமின்றி நிற்பவர்களும், தனம் இலியர்-செல்வமில்லாத வறியவர்கள், மனம் முறிய- "இவர்கட்குப் பணந்தருவதற்கு இல்லையே என்று மனம் ஓடிய, நழுலா உழப்பியார்-நழுலி அவர்கள் உள்ளத்தைக் கலக்குகின்றவரும், கண் வலையாலே-கண்ணாகிய வலையை வீசி, சதி செய்து

வஞ்சனையைச் செய்து, அவரவர் மறை-தங்களிடம் வரும் ஆடவர் அனைவரும் தம்மையே இவள் நேசிப்பதாக எண்ணி உள்ளம் மகிழுமாறு, அண்ண மீது உருக்கியார்கள்—பஞ்சணைச்சயனத்தின்மீது அவ்வாடவரை அழலிடைமெழுகு போல் காமத் தீயால் உருகப் பண்ணுபவர்களுமாகிய விலைமகளிரிடத்தில், வசம் ஒழுகி—கீழ்ப்பிந்து ஒழுகி, அவர் அடிமையென—அப்பொது மாதர்கட்கு அடிமையாகிய, மாதர்இட்ட தொழில்தனில் உழுவும்—அப்பெண்கள் ஏவிய ஏவல் தொழில்களைச் செய்து அங்குமிங்குக் கற்றித் திரிகின்ற, அசடனை—அறிவில்லாத உன் அடியேனை, அடியே வழுத்த—தேவரீரது திருவடித் தாமரைகளையே துதித்து உய்யுமாறு, அருள்வாயே—ஆண்டருள் புரிவீர்.

பொழிப்புரை

போரில் ஊக்கமுடன் அசுர சேனைகள் போர்க்களத்தில் எதிர்த்தபோது, ஒரு நொடிப் பொழுதுக்குள் அவ்வசுரசேனை யழியுமாறு வேற்படையைத் திருக்கரத்தில் எடுத்து, அசுரர் தலைகள் யாவும் அற்றுப் பூமியில் உருளுமாறு பகைவரைப் பொடிப்படுத்திய செருக்களத்தில் பேய்கள் புலையுணவின விருப்பத்தால் கூத்தாடவும், வீரபத்திரர்கள் ஆரவாரிக்கவும், நிணங்களையுண்டு உதிரத்தை குடிக்குங் காளியானவள், இறந்துபட்ட அசுரர்களது தசைகளை யுண்டு மகிழ்ச்சியுறுமாறு ஏவப்பட்ட கெர்ச்சிக்கின்ற பலகோடிப் பேய்களின் வரிசையாக வுள்ள கூட்டங்கள் பேரிரைச்சலும் ஆடலும், நரிகளும் காக்கைகளும் கழுகுகளும் கூத்தாடவும், உதிர வெறிகொண்ட வயிரவர்கள் சுழன்று ஆடவும், ஒப்பற்ற சர்வசங்காரப் படையை விடுத்தருளிய அஞ்ஞான இருளை யகற்றும் மெய்ஞ்ஞான மார்த்தாண்டரே! மாலயனாதி வானவர்கள் சேனைகளாக அவர்கட்குத் தலைமை புண்டு உயிர்கள் தோறும் நின்று உலவிவருகின்ற முருகக் கடவுளே! திருமகளைத் தழுவுந் திருமாலும், பிரமதேவரும், ஐராவத வூர்தியுடைய இந்திரனும் தேவரீருடைய திருவடியைப் புகழ்ந்து துதித்து நிற்கின்ற பழநியம்பதியிலும், கதிர்காமத்திலும் மேவி வளர்கின்ற சிவசமயச் செல்வமே! ஆறுமுகத்தரசே! திருவேரகத்தில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமித முடையவரே! குமாரக் கடவுளே! குருபரரே!

முருகப்பெருமானே! குகமூர்த்தியே! வள்ளிமணவாளரே! சரவணபவரே! நிருதர் குலகால! பிறைமுடிப் பெருமானாகிய சிவமூர்த்திக்குக் குருவென்று உலகம் புகழ் “ஓம்” என்னும் முதலகரத்திற்குப் பொருள் விரித்துரைத்த ஞானசக்திதரரே! என்று வாயாரத் துதித்து, நெஞ்சார நினைத்து உள்ளம் உருகாமற்படிக்கு, குயிலைப்போல் இனிமையாகப் பேசுகின்ற பெண்களும், கண்களால் ஆடவருடைய மனத்தை உருக்குபவரும், நாள்தோறும் தெருவில் நாணமின்றி அன்னத்தைப்போல் (பலர் கண்டு காமுறும் பொருட்டு) நடப்பவரும், தங்களைக் கண்டு மகிழ்ந்து நகைக்கும் ஆடவர்களுடைய செல்வத்தையும் மனத்தையும் உடனே பறிமுதல் செய்பவரும், எல்லோரும் தங்கள் வசப்படுமாறு மனத்தைக் கவர்கின்ற தங்கள் முகத்தை அடிக்கடி கழுவி மினுக்குபவரும், தனங்கள் சிறிது தெரியுமாறு அவைகளின் மேலுள்ள சீலை விலக நடுத்தெருவில் நிற்பவர்களும், பொருள் தருவதற்கு இயலாத ஏழைகள் தங்களைக் கண்டு மயலுற்று “பொருளின்மையால் இவர்களைப் பொருந்துதற்கில்லையே” என்று மனம் ஓடியுமாறு நழுவி அவர்கள் மனத்தைக் கலக்குபவரும், கண்வலையை வீசி வஞ்சனையைச் செய்து, தங்களை நாடி வரும் அவ்வளவு பேரும் தன்னையே இவள் நேசிக்கின்றாள் என்று மகிழுமாறு பஞ்சணைப் படுக்கையின் மேல் அவர்களை அழலிடை மெழுகைப் போல் உருகச் செய்பவருமாகிய விலைமாதர்களின் வசமாகி, தீய ஒழுக்கத்தில் ஒழுகி, அம்மாதர்கட்கு அடிமையாகி, அவர்கள் ஏவுகின்ற ஏவலை செய்துகொண்டு இங்குமங்குமாகச் சுழன்று திரிகின்ற அறிவிலியாகிய அடியேனை, தேவரீருடைய திருவடியையே துதித்து உய்யுமாறு ஆண்டருள்புரிவீர்.

விரிவுரை

குமர:—

“குமார” என்ற அருமை மந்திரத்தின் அரும் பொருளை கந்தரலங்கார விரிவுரை முதற் பாட்டில் பார்க்கவும்.

சரவணம்:—

சரம்—நாணல். வனம்—காடு. நாணற்காடு. வடமொழி விதிப்படி வன என்பது வண என்றாயிற்று. நாணற்காடுடன் கூடிய பொய்கையில் தோன்றியதால் முருகவேளுக்கு 'சரவணபவன்' என்ற திருநாமம் ஏற்பட்டது.

அயிலா:—

அயில்—கூர்மை. ஆகுபெயராக வேலை உணர்த்துகின்றது. "உரையுதவும் மயிலா" எனவுங் கொள்ளலாம் அது சிறப்புறாது. குமரன்; குருபரன்; முருகன்; குகன்; குறச்சிறுமி கணவன்; சரவணன்; நிருதர் கலகன்; பிறைச் சடையர் குருவென நல்லுரையுதவும் அயிலன்; என்ற எட்டுத் திருநாமங்களும், இறைவனுடைய எண் குணங்களை யுணர்த்துகின்றன. (1) குமரன்: என்றும் இளமையாக இருப்பவர். இது 'தன்வயத்தனாதல்'. (2) குருபரன்: அவருக்கொரு குருமூர்த்தியின்றி தானே யாவர்க்கும் குருபரனாக விளங்குபவர். இது 'இயற்கையுணர்வினனாதல்'. (3) முருகன்: பிறவா இறவாப் பெற்றியுடையவன். இது 'தூயவுடம்பினனாதல்'. (4) குகன்: ஆன்மாக்களுடைய இதய கமலத்தில் பரம கருணையினால் வீற்றிருப்பவன். இது 'பேரருளுடைமை'. (5) குறச்சிறுமி கணவன்: உயிர்கட்கு இன்பத்தை விளைவிக்கும் பொருட்டு இறைவன் இன்ப சக்தியுடன் ஒன்றியுள்ளான். இது 'வரம்பிலின்பமுடைமை'. (6) சரவணன்: தானேயொரு தனி முதலாகத்திகழ்பவன். இது 'இயல்பாகவேபாசங்கனினின்றும் நீங்குதல்'. (7) நிருதர் கலகன்: அலகிலா அவுணரை யழித்தவன். இது 'முடிவிலாற்றலுடைமை'. (8) பிறைச் சடையர் குருவென நல்லுரை யுதவும் அயிலன்; சிவகுருவாகிய ஞானசக்தி தரன் இது. 'முற்றுமுணர்தல்'.

"சர்வஞ்சூதா த்ருப்தி ரநாதிபோத: ஸ்வதந்த்ரதா
நித்யமலுப்த சக்தி: அனந்த சக்திஸ்ச
நிராமயாத்மா விகத்த தேஹஸ்ஸ சிவத்வமேதி"

“தன்வயத்தவன் தூயவுடம்பினன் தானியிற்கை

யுணர்வினனாகுதல்

பன்னுமுற்ற வுணர்தலியல்பினன் பாசநீங்குதல் பேரருளாகுதல்

மன்னு மீறில் வாற்ற லுடைமையும் வரம்பி லின்பமு மாகிய

வெண்குணம்”

“பொருபுங் கவரும் புவியும் பரவும்

குருபுங்கவ எண்குண பஞ்சரனே”

குமரன் என்றதனால் இளம்பூரணனாகவும், குருபரன் என்றதனால் குருமூர்த்தியாகவும், முருகன் என்றதனால் தெய்வத் தன்மையனாகவும், குகன் என்றதனால் சர்வாந்தரியாமியாகவும், குறச்சிறுமி கணவன் என்றதனால் யோக மூர்த்தியாகவும், நிருதர் கலகன் என்றதனால் வீரமூர்த்தியாகவும், குருவென நல்லுரை யுதவும் அயிலன் என்றதனால் ஞான மூர்த்தியாகவும், எந்தை கந்தவேள் விளங்குகின்றார் என்று உணர்க.

தினமும் உருகாதோ:—

மேற் கூறிய திருநாமங்களை நாவாரச் சொல்லித் துதித்து நாள்தோறும் உருக வேண்டும்.

“முருகன் குமரன் குகனென் றுமொழிந்

துருகுஞ் செயல்தந் துணர்வென் றருள்வாய்” — அநுபூதி

இறைவனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லி உருகுவாருடைய இருவினை இருளை எம்பெருமான் அகற்றுகின்றான்.

“உருகு மடியவர் இருவினை இருள்பொரும்

உதய தினகர இமகரன் வலம்வரும்

உலக முழுதொரு நொடியினில் வலம்வரு பெருமானே”

—(பகிர) திருப்புகழ்

இறைவனை நினைந்து உருகுவதே உய்ய நெறியாம். இவ்வாறு உருகாமல், “மாதரிட்ட தொழில்தனில் உருகும் அசடனாயினேன்” என்று உளங் கவல்கின்றனர் நம் அருணையடிகள்.

4-வது வரி முதல் 10-வது வரிவரை பொது மகளிர் இளைஞரை மயக்குதற்குப் புரியும் சாகசங்களை யுணர்த்துகின்றது.

13-வது வரி முதல் 21-வது வரிவரை முருகவேள் அசுரவதஞ் செய்த அற்புதத்தை யுணர்த்துகின்றது.

கருத்துரை

அசுரகுலாந்தக! முருகவேளே! திருவேரகத் தெய்வமே! பொது மகளிர் வலைப்பட்டு அழியாமல் தேவரீரது திருநாமங்களைச் சொல்லித் துதித்து உருகும் வண்ணம் அருள் புரிவீர்.

32

குமர குருபர முருக சரவண	
குகசண் முக கரி	பிறகான
குழக சிவகத சிவய நமவென	
குரவ னருள் குரு	மணியேயென்
றமுத இமையவர் திமிர்த மிடுகட	
லதென அநுதின	முனையோதும்
அமலை அடியவர் கொடிய வினைகொடு	
மபய மிடுகுர	லறியாயோ
திமிர எழுகட லுலக முறிபட	
திசைகள் பொடிபட	வருகுரர்
சிகர முடியுடல் புவியில் விழவுயிர்	
திறைகொ டமர்பொரு	மயில்வீரா
நமனை யுயிர்கொளு மழலி னிணைகழல்	
நதிகொள் சடையினர்	குருநாதா
நளின குருமலை மருவி யமர்தரு	
நவிலு மறைபுகழ்	பெருமாளே

பதவுரை

திமிர எழு கடல்-இருள் நிறைந்த ஏழு கடல்களும், உலகம்-பூவுலகமும், முறிபட-அழிந்து போகுமாறும், திசைகள் பொடிபட-எட்டுத் திசைகளும் பொடிபட்டழியவும், வருகுரர் போர்க்களத்திற்கு வந்த குராதி யவுணர்கள், சிகரமுடி

உடல்-மகுடங்களைத் தரித்த தலைகளும் உடல்களும் அற்று, புவியில் விழ-பூமியில் விழும் வண்ணம், உயிர் திறை கொடு-அவர்களுடைய உயிரை அரசாக்குரிய திறைப்பொருளாக வாங்கிக்கொண்டு, அமர் பொரும்-போர் செய்த, அயில் வீரா-வேற்படையை யுடைய வீரரே! நமனை-கூற்றுவனை யுதைத்து, உயிர் கொளும்-அவனுடைய உயிரைக் கவர்ந்த, அழலின் இணை கழல்-நெருப்பனைய மலர்ப்பாதரும், நதிகொள் சடையினர்-கங்கையை முடித்த சடை முடியுடையவரும் ஆகிய சிவபெருமானுக்கு, குருநாதா-குருமூர்த்தியே! நளின குருமலை மருவி அமர்தரு-நீர்வளமிகுந்த கவாமிமலையில் பொருந்தி எழுந்தருளியுள்ள, நவிலுமறை புகழ்-நன்னெறிகளைச் சொல்லுகின்ற வேதங்களாற் புகழ்ப்பெறுகின்ற, பெருமானே-பெருமையில் மிக்கவரே! குமர-குமாரக் கடவுளே! குருபர-குருவாக நின்று அருள்புரியும் பெரிய பொருளே! முருக-முருகப் பெருமானே! சரவண-சரவணத்தில் தோன்றியவரே! குக-குகையில் வீற்றிருப்பவரே! சண்முக-ஆறுமுகக் கடவுளே! கரி பிறகு ஆன குழக-விநாயகக் கடவுளுக்குத் தம்பியாக வந்த அழகரே! சிவகத-சிவகுமாரரே! சிவயநம என-“சிவயநம” என்னும் ஐந்தெழுத்தை அன்புடனே ஒதுமவர்கட்கு, குரவன் அருள்-குருபரனாக வந்து அருள் புரியும்! குருமணியே என்று-குரு நாயகரே! என்று துதித்து, அமுத இமையவர்-அமுதத்தைப் பெறவிரும்பிய தேவர்கள், திமிர்தம் இடு கடல் அது என-திமிர்தம் என்று பேரொலியுண்டாகுமாறு கடைந்த கடலேபோல, அநுதினம்-நாள்தோறும், உனை ஒதும்-தேவாரை யழைத்துச் சொல்லும், அமலை அடியவர்-மிகுந்த அடியார்கள், கொடியவினை கொடும்-முன்செய்த வினகைகளின் கொடுமையால் வருந்தியும், அபயம் இடுகுரல் அறியாயோ-அபயமிடுகின்ற குரலைத் தேவரீர் இன்னார் குரல் என்று தெரிந்து கொள்ளவில்லையோ?

பொழிப்புரை

பொருள் நிறைந்த ஏழு சமுத்திரங்களும், எட்டுத் திசைகளும் பொடிபட்டழியவும் வந்த சூரபன்மன் முதலிய அவுணர்களுடைய முடியை யணிந்த தலைகளும் உடல்களும் அற்று மண்ணில் விழுந்துருளும் வண்ணம் உயிரைத் திறைப் பொருளாகக் கொண்டு போர் புரிந்த வேல் வீரரே! இயமனுடைய உயிரைக் கவர்ந்தும், நெருப்பனையதும் ஆகிய திருவடியையுடையவரும் ஆகிய சிவபெருமானுக்கு உபதேசித்த குருநாதரே! நீர் வள மிக்க சுவாமி மலையில் எழுந்தருளியுள்ளவரும், நன்னெறிகளைக் கூறும் வேதங்களால் புகழப் படுகின்றவருமாகிய பெருமிதமுடையவரே! குமாரக் கடவுளே! குருபரரே! முருகப் பெருமானே!

சரவணபவரே! குகமூர்த்தியே! ஆறுமுகத்தரசே!
விநாயகருக்கு இளையவராக வந்த பேரழகுடையவரே!
சிவ புதல்வரே! “சிவயநம்” என்னும் பஞ்சாட்சரத்தைக்
கூறும் மெய்யன்பருக்கு குருமூர்த்தமாக வந்து அருள்
புரியும் குருநாயகரே! என்று துதித்து, அமிர்தத்தை
விரும்பிய தேவர்கள் “திமிர்த” என்ற ஒலியுண்டாகுமாறு
கடைந்த பாற்கடலின் பேரொலியைப் போல்
நாள்தோறும், தேவரீரை அழைத்து எண்ணில்லாத
அடியார்கள் முன்னை வினையால் வருந்தியும் “அபயம்”
என்று கதறும் குரல் இன்னாருடையதென்று அறியீரோ?

விரிவுரை

கூமர:—

என்றும் அகலாத இளமையுடையவர்.

குருபர:—

குருவாக உள்ளவர். யாவருக்கும் முதன்மை
பெற்றவர் முருகவேளேயாகும். அவரைக் குருவாகக்
கொண்டவரே மெய்ப் பொருளை யுணர்வார். சனகாதி
நால்வர்கட்கும் குறியினால் உண்மை நிலைமையை
யுணர்த்திய தென்முகப் பரமாசிரியருக்கும் ஒரு மொழிப்
பொருளை முருகவேள் உணர்த்தியதனால் அவரே ஆதி
குருபரராம்.

முருக:—

சுப்ரமணியக் கடவுளுக்குரிய திருநாமங்களுள் முருக
நாமமே முதன்மையானது. அநேக நாமங்களைக்
கூறுவதனால் வரும் பயன்கள் அத்தனையும் முருக நாமம்
ஒன்றால் வரும். பல நாமங்களால் கிடைக்கும்
பொருள்கள் யாவும் இம் முருகநாமம் ஒன்றால்
கிடைக்கின்றன. அதனாலேயே,

“... .. மெய்ம்மை குன்றா

மொழிக்குத் துணை முருகா வெனு நாமங்கள்”

என்று கந்தரலங்காரத்தில் பன்மையாகக் கூறுவாராயினா.

நக்கிரதேவரும், “முருகா என்று ஒதுவார்முன் அஞ்ச முகந் தோன்றில் ஆறுமுகந் தோன்றும், வெஞ்சமரம் தோன்றில் வேல் தோன்றும், நெஞ்சில் ஒருகால் நினைக்கில் இருகாலுந் தோன்றும்” என்று உபதேசித்தனர்.

“முருகா எனவோர் தரமோ தடியார் முடிமே லிணைதாள் அருள்வோனே” —(எருவாய்) திருப்புகழ்

இன்னும் முருக நாமத்தின் பெருமையை விரிக்கிற் பெருகும்.

சரவண:—

சரவண தடாகத்தில் எம்பெருமான் மூவர் தேவாதிகள் பொருட்டுத் தோன்றியதனால் இப்பெயர் உண்டாயிற்று.

சூக:—

முருகக் கடவுள் குறிஞ்சிநிலக் கடவுள் ஆதலின் மலைக் குகையில் உறைபவர் என்றும், ஆன்மாக்களின் இதயக் குகையில் உறைபவர் என்றும், பொருள்படும்.

ஷண்முக:—

ஸர்வஞ்ஞத்வம், திருப்தி, அநாதிபோதம், ஸ்வதந்தரம், அலுப்த சக்தி, அநந்த சக்தி என்ற ஆறு குணங்களே எம்பெருமானுக்கு ஆறுமுகங்களாகும்.

ஏவர்தம் பாலுமின்றி எல்லைதீ ரமலற்குள்ள
மூவிரு குணனுஞ் சேய்க்கு முகங்களாய் வந்ததென்ன
பூவியல் சரவணத்தன் பொய்கையில் வைகுமையன்
ஆவிகட் கருளுமாற்றால் அறுமுகங் கொண்டானன்றே.

—கந்தபுராணம்

சிவய நம:—

இது சூக்கும பஞ்சாக்கரம். இதனை அன்போடு ஜெபித்துத் திருநீற்றை யணிந்தால் சிவபெருமான் உடனே சிவகதியைத் தருவார்.

“திருவாய்ப் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதிநீ பாதிரிப்புலியு ரானே” —அப்பர்

இதனை நாள்தோறும் சிந்திப்பார்க்கு எல்லாத்
துன்பங்களும் நீங்கி இன்பம் எய்தும்.

“சிவாயநம வென்று சிந்தித்திருப்பார்க்
கபாய மொருநாளு மில்லை”

—ஒளவையார்

இத்தகைய மகாமந்திரத்தை ஜெபிக்கின்றவர்க்கு
முருகன் குருவாக வந்து அருள் புரிவர்.

அமலையடியவர்.....அறியாயோ:—

எண்ணிறந்த அடியார்கள், ‘குமரா! முருகா! குகா!
சரவண! குருபரா! அறுமுகா!’ என்று தேவர்கள்
அமிர்தம் கடைந்த காலத்தில் பாற்கடலில் உண்டாகிய
பேரொலியைப் போல், ஒலமிட்டுத் துதித்து முறையிடும்
முறையை எங்கும் நிறைந்த தேவரீர் அறிவீர். ஆதலின்
உடனே அடியார்க்கு அருள்புரிவீர் என்பது குறிப்பு.

நிமிர எழுகடல்:—

கடல் ஆழ மிகுதியால் கருநிறமுற்றிருப்பதால்
இருளோங்கிய கடல் என்றனர். ஏழுகடற்களாற் சூழப்
பெற்ற உலகம் என்று கூறினும் பொருந்தும்.

குருநாதா:—

கு—அஞ்ஞான இருள்; ரு—நீக்குபவர்;
அஞ்ஞானமாகிய இருளை நீக்குபவர் குருவெனப் படுவர்.

“குசப்தஸ்து அந்தகாரஸ்யாத் ருஸப்தஸ் தந்நிரோதக:
அந்தகார நிரோதித்வாத் குருரித் யபிதீயதே”

“குருரேவ பரம் ப்ரஹ்ம”

—அத்வவதாரகோபநிஷத்

இத்தகைய குருவென்பவர் அனைவருக்கும்
முருகனே முதல்வர். ஆதலின் குருநாதா என்றனர்.

கருத்துரை

‘வேல் வீர! சிவ குருநாத! சுவாமிமலைத் தலைவ!
குமர! குருபர! முருக! சரவண! குக!’ என்று துதித்து
அமிர்த மதன காலத்தில் கடலில் எழுந்த ஒலிபோல்
முறையிடும் அடியார்களுடைய குரலைக் கேட்டு அருள்
புரிவீர்.

33

கோமள வெற்பினை யொத்தத னத்தியர்
காமனை யொப்பவர் சித்தமு ருக்கிகள்
கோவையி தழக்கனி நித்தமும் விற்பவர்

மயில்காடை

கோகில நற்புற வத்தொடு குக்குட

ஆரணி யப்புள்வ கைக்குரல் கற்றிகள்

கோலவி ழிக்கடை யிட்டும ருட்டிகள் விரகாலே

தூமம லர்ப்பளி மெத்தைப டுப்பவர்

யாரையு மெத்திம னைக்குள ழைப்பவர்

சோலைவ னக்கிளி யொத்தமொ ழிச்சியர்

நெறிகூடா

தூசநெ கிழ்த்தரை சுற்றியு டுப்பவர்

காசபறிக்கம றித்துமு யக்கிகள்

தோதக வித்தைப டித்துந டுப்பவர் உறவாமோ

மாமர மொத்துவ ரிக்குணை ருக்கிய

சூரனை வெட்டிநி ணக்குட லைக்கொடி

வாரண மெச்ச அளித்த அயிற்குக் கதிர்காம

மாமலை யிற்பழ நிப்பதி யிற்றனி

மாகிரி யிற்றணி கைக்கிரி யிற்பர

மாகிரி யிற்றிரை சுற்றி வளைத்திடும் அலைவாயில்

ஏமவெ யிற்பல வெற்பினி னற்பதி

னாலுல கத்தினி லுற்றுறு பக்தர்கள்

ஏதுநி னைத்தது மெத்த அளித்தரு னிளையோனே

ஏரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கக

வாமிம லைப்பதி மெச்சிய சித்தஇ

ராஜத லக்ஷண லக்ஷுமி பெற்றருள் பெருமானே

பதவுரை

மாமரம் ஒத்து-மாமரம் போன்ற உருவத்துடன், உவரிக்குள் நெருங்கிய-கடலில் நெருங்கி நின்ற, சூரனை வெட்டி-சூரபன்மனைப் பிளந்து, நிண குடலை-அவனுடைய மாமிசக் குடலை, கொடி வாரணம் மெச்ச அளித்த-கொடியாக நின்ற சேவல் மகிழுமாறு தந்த, அயில் குக-வேலையுடைய குகப் பெருமானே! கதிர்காம மாமலையில்-கதிர் காமம் என்னும் பெருமை மிக்க மலையிலும், பழநிபதியில்-பழநியம் பதியிலும், தனிமாகிரியில்-தனிச்சயம் என்னுந் தலத்திலும், தணிகை கிரியில்-திருத்தணிகை மலையிலும், பரமாகிரியில்- திருப்பரங்

குன்றத்திலும், திரைகற்றி வளைத்திடும் அலைவாயில்-கடல் சூழ்ந்து வளைந்துள்ள அலைவாய் என்ற திருச்செந்தூரிலும், ஏமவெயில் பல வெற்பினில்-இன்பந்தரும் ஒளிவிகம் பல மலைகளிலும், நல் பதினால் உலகத்தினில் உற்று உறு பக்தர்கள்-நல்ல பதினாலுலகங்களிலும் பொருந்தியிருக்கின்ற பக்தர்கள், ஏது நினைத்ததும் மெத்த அளித்து அருள்-ஏது நினைத்தாலும் அதனை நினைத்தபடி நிரம்ப வழங்கியருளும், இளையோனே-இளம்பூரணரே! ஏரகவெற்பு எனும்-ஏரகமலையென்று கூறுகின்ற, அற்புதம் மிக்க-அதிசயம் மிகுந்த, சுவாமிமலை பதிமெச்சிய சித்த-சுவாமிமலையாகிய தலத்தில் மகிழ்ந்து வாழ்கின்ற சித்தரே! இராஜத லட்சண லட்சுமிபெற்று அருள்-இராஜத லட்சணம் நிறைந்த உமையம்மையார் பெற்றருளிய, பெருமானே-பெருமை மிகுந்தவரே! கோமள வெற்பினை ஒத்ததனத்தியர்-அழகிய மலைபோன்ற கொங்கைகளையுடையவர்கள், காமனை ஒப்பவர்-இச்சையை எழுப்புவதில் மன்மதனைப் போன்றவர்கள், சித்தம் உருக்கிகள்-ஆடவருடைய மனத்தை உருக்குபவர்கள், கோவை இதழ்கனி நித்தமும் விற்பவர்-கொவ்வைக்கனி போன்ற இதழைத் தினந்தோறும் விற்பவர்கள், மயில்-மயிலைப் போலவும், காடை-காடைப் பறவையைப் போலவும், கோகிலம்-குயிலைப் போலவும், நல்புறவத்தொடு-அழகிய புறாவைப் போலவும், குக்குடம்-சேவலைப் போலவும், ஆரணிய புள்வகை குரல்கற்று-காட்டுப் பறவைகளைப் போலவும் கூவுகின்ற குரல்களைப் பயின்று, இகல் கோலவிழி கடை இட்டு மருட்டிகள்-புரண்டு மாறுபடுகின்ற அழகிய கண் முனையைச் செலுத்தி மயக்குபவர்கள், விரகாலே-தந்திரத்துடன், தூமமலர் பள்ளி மெத்தை படுப்பவர்-நறும்புகை மணங்கமழும் மலர்ப்படுக்கையாகிய மெத்தையில் படுப்பவர்கள், யாரையும் எத்திமனைக்குள் அழைப்பவர்-யாரையும் ஏமாற்றி தம் வீட்டுக்குள் அழைப்பவர்கள், சோலைவன கிளி ஒத்த மொழிச்சியர்-சோலையில் உள்ள அழகிய கிளி போன்ற மொழிகளையுடையவர்கள், நெறிகடா-நன்நெறிப் பொருந்தாத வகையில், தூக நெகிழ்த்தி அரை சுற்றி உடுப்பவர்-ஆடையைத் தளர்த்தியும் அரையில் சுற்றியும் உடுப்பவர்கள், காசுபறிக்க-பணம்பறிக்க வேண்டி, மறித்து முயக்கிகள்-(தம் வீட்டிற்குள் வந்தவரை வெளியே செல்லவிடாமல்) தடுத்துச் சேர்பவர்கள், தோதக வித்தை படித்து நடிப்பவர்-வஞ்சக வித்தைகளைக் கற்று நடிப்பவர்களாகிய பொதுமாதருடைய, உறவு ஆமோ-நட்பு ஆகுமோ? (ஆகாது)

பொழிப்புரை

மாமரம் போன்ற உருவத்துடன் கடலுள் நெருக்கி நின்ற சூரனைப் பிளந்து அவனுடைய மாமிசக் குடலைத் தன் கொடியாகிய சேவலுக்குத் தந்த வேலை ஏந்திய குகமூர்த்தியே! பெருமை மிக்க கதிர்காம மலையிலும் பழநியம்பதியிலும், தனிச்சயம் என்ற தலத்திலும், தணிகை

மலையிலும், திருப்பரங் குன்றத்திலும், கடல் சூழ்ந்த திருச்செந்தூரிலும், இன்பவொளி வீசும் பல மலைகளிலும் நல்ல பதினாலுலகங்களிலும் வாழுகின்ற அடியவர்கள் நினைத்தவற்றை யெல்லாம் வழங்கியருளும் இளம்பூரணரே! திருவேரகம் என்கின்ற அதிசய மிக்க சுவாமிமலையில் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கின்ற சித்த மூர்த்தியே! இராஜத லட்சணமுள்ள பார்வதி தேவியார் பெற்றருளிய பெருமிதம் உடையவரே! அழகிய மலைபோன்ற தனங்களையுடையவர்கள்; ஆண்களின் மனத்தை உருக்குபவர்கள்; கொவ்வைக் கனி போன்ற தம் இதழை நாடோறும் விற்பவர்கள்; மயில், காடை, குயில், நல்ல புறா, கோழி மற்றும் கானகத்திலுள்ள பறவை வகைகள் குரல்களைப் பயின்று அதுபோல் கூவி, புரளுகின்ற கடைக்கண் பார்வையால் மயக்குபவர்கள்; வஞ்சனையால் நறும் புகை மணங் கமழ்கின்ற மலர் பரப்பிய பஞ்சணையில் படுப்பவர்கள்; யாரையும் ஏமாற்றித் தம் வீட்டுக்குள் அழைப்பவர்கள்; சோலையிலுள்ள அழகிய கிளி போன்ற மொழிகளையுடையவர்கள்; நென்னெறி பொருந்தாதவர்கள், உடையைத் தளர்த்தியும் அரையில் சுற்றியும் உடுப்பவர்கள்; (ஆடவரிடம்) பணம் பறிக்க வேண்டி (தம் வீட்டிற்குள் வந்தவரை வெளியே செல்லவிடாமல்) தடுத்து அணைப்பவர்கள்; வஞ்சக வித்தைகளைப் படித்து நடிப்பவர்கள் ஆகிய விலை மகளிரின் உறவு ஆகுமோ? (ஆகாது.)

விரிவுரை

இத்திருப்புகழில் முதலில் நான்கு அடிகளுள் பொது மகளிரின் தோதகங்களைப் பற்றிக்கூறி, அவர்களது நட்பு கூடாது என்று அடிகளார் கூறுகின்றனர்.

மாமரமொத்து வரிக்குள் நெருக்கிய:—

மா மரம் ஒத்து உவரிக்குள் என்று பதம் பிரித்துக் கொள்க. சூரபன்மன் முடிவில் கடலில் மரமாக நின்று இரும்புமயமான கிளைகளை அசைத்து உலகங்களை இடர்ப்படுத்தினான்.

கொடிவாரண மெச்ச அளித்த:—

வாரணம்—கோழி. முருகவேள் தன் கொடியாகத் தேர்மேலிருந்த சேவலுக்கு சூரபன்மனுடைய குடலை உணவாகத் தந்தார். சூரபன்மனைப் பிளந்த பின் ஒரு பாதி சேவலாகவும் மற்றொரு பாதி மயிலாகவும் வந்தான். எனவே முன் சேவல் கொடி ஏது? என்ற ஐயம் எழக்கூடும்.

சூரனை வதைக்கும் முன்னரேயே அக்கினிதேவன் சேவல் கொடியாக நின்று கூவி வெற்றியை விளம்பினான். ஆகவே சூரனுடைய குடலை அவனுக்குத் தந்தவுடன் கொடியாக நின்ற அக்கினிதேவன் அதனையுண்டு மகிழ்ச்சியுற்றான்.

ஏவலோடும் எரிதழற் பண்ணவன்
வாவு குக்குட மாண்கொடியாகியே
தேவ தேவன் திருநெடுந் தேர்மிசை
மேவி யார்த்தனன் அண்டம் வெடிபட —கந்தபுராணம்

பக்தர்கள் ஏது நினைத்தது மெத்த அளித்தருள்:—

முருகவேள் அடியவர்கள் நினைத்த பொருள் அத்தனையும் நினைத்த வண்ணம் வழங்கி யருள்புரிகின்றார்.

“அடியவர் இச்சையில் எவையெவை யுற்றன
அவை தருவித்தருள் பெருமானே”

—(கலகலெனச்) திருப்புகழ்

இராஜத லட்சண லட்கமி:—

இராஜதம் என்ற குணத்துக்கு எட்டு அங்கங்கள் உண்டு. ஊக்கம், ஞானம், வீரம், தவம், தருமம், தானம், கல்வி, கேள்வி என்பன. இந்த எட்டும் அமைந்த தேவி உமாமகேசுவரி.

கருத்துரை

திருவேரகத் துறையும் திருவேல் இறைவா! பொது மகளிரின் நட்பு அற அருள்புரிவாய்.

34

வார்குழ லைச்சொரு கிக்கரு விற்குழை
காதொடி ணைத்தசை யக்கதிர் பற்கொடு
வாயிதழ் பொற்கம லர்க்குமி ழொத்துள
துண்டகீர்வ

வார்கழு கிற்புய நற்கழை பொற்குவ
டாடிள நிர்ச்சுரர் பொற்குட மொத்திணை
மார்பழ கிற்பொறி முத்தொளிர் சித்திர
ரம்பைமாதர்

காருறும் வித்திடை யிற்கத லித்தொடை
சேரல்குல் நற்பிர சத்தட முட்கொடு
கால்மறை யத்துவ ளச்செறி பொற்கலை
யொண்குலாவக்

கார்குமி லைக்குர லைக்கொடு நற்றெரு
மீதில்நெ ளித்துந கைத்துந டிப்பவர்
காமனு கப்பம ளிச்சுழல் குத்திரர் சந்தமாமோ

குரர்ப தைக்கர வுட்கிநெ ளித்துய
ராழியி ரைப்பநி ணக்குடலை லைக்கழு
குழந ரிக்கெரு டக்கொடி பற்பல சங்கமாகச்

குழ்கிரி யைக்கைத டித்தும லைத்திகை
யானையு ழற்றிந டுக்கிம தப்பொறி
சோரந கைத்தயி லைக்கொடு விட்டருள்
செங்கைவேலா

ஏரணி நற்குழ லைக்கக னச்சசி
மோகினி யைப்புணர் சித்தொரு அற்புத
வேடமு தச்சொரு பத்தகு றத்திம
ணங்கொள்வோனே

ஏரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கச
வாமிம லைப்பதி நிற்குமி லட்சண
ராஜத லக்ஷண லக்ஷுமி பெற்றருள் தம்பிரானே

பதவுரை

குரர்பதைக்க-குராதி அவுணர்கள் பதைக்கவும், அரவு உட்கி
நெளித்து-ஆதிசேடன் அஞ்சி நெளியவும், உயர் ஆழி நிரைப்ப-பெரிய

கடல் ஒலிக்கவும், நினை குடலை கழு குழ-மாமிசக் குடலைக் கழுகுகள் குழவும், நரி கெருட கொடி பல்பல சங்கம் ஆக-நரிகள் கருடன் காக்கை இவைகள் பல பல கூட்டமாய் நெருங்க, குழ்கிரியை கைதடித்து-வஞ்சனை குழந்த கிரவுஞ்ச மலையின் வலிமையை அழித்து, மலை-எட்டுத் திசைகளிலுமுள்ள மலைகளையும், திகை யானை உழற்றி நடுக்கி-திசைகளில் காவல் புரியும் யானைகளையும் உழலும்படி நடுங்கவைத்து , மதபொறி சோர நகைத்து-அவைகளின் அகங்காரம் நிறைந்த அறிவு சோரும்படி நகைத்து, அயிலைக் கொடு விட்டு அருள்செய்கை வேலா-வேலைக்கொண்டு செலுத்தியருளிய சிவந்த கரத்தையுடைய வேலவரே! ஏர் அணி நல் குழலை-அழகுள்ள நல்ல கூந்தலையுடையவரும், ககன சசி மோகினியை புணர்-விண்ணுலகத்து இந்திராணி வளர்த்த பேரழகியுமாகிய தேவ யானையைக் கலந்த, சித்த-சித்தமூர்த்தியே! ஒரு அற்புத-ஒப்பற்ற அற்புதமான, வேட அமுத சொருபத்த-வேடர்குலத்து உதித்த அமுதவடிவான, குறத்தி மணம் கொள்வோனே-வள்ளியம்மையை மணம் புரிந்தவரே! ஏரகவெற்பு எழும்-திருவேரகமலை என்று கூறுகின்ற, அற்புதம் மிக்க-அதிசயம் மிகுந்த, கவாமிமலை பதி நிற்கும் கவாமிமலை யென்ற திருத்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள, இலட்சண-அழகிய, ராஜதலக்ஷண லக்ஷுமி பெற்று அருள்-ராஜத குணங்கள் பொருந்திய உமையம்மை பெற்றருளிய, தம்பிரானே-தலைவரே! வாரகுழலை சொருகி-நீண்ட கூந்தலைச் சொருகி, கரு-பெரியவில் ஒளி பொருந்திய, குழை காதோடு இணைத்து, அசைய-குழையணிந்துள்ள காதுடன் (அக்கூந்தலைப்) பொருந்தி அசையும்படி விட்டும், கதிர் பல்கொடு-ஒளிவிடும் பற்கள் கொண்டும், வாய் இதழ்-(பவழம் போன்ற) வாய்இதழ், பொற்க-அழகுசெய்ய, மலர்குமிழ் ஒத்துள-குமிழ் மலர் போன்றுள்ள, துண்ட-நாசியைக் கொண்டும், கர்வ வார் கழுகில்-கழுத்தாகிய நீண்ட கழுகு கொண்டும் புயநல் கழை-புயங்களாகிய மூங்கிலைக் கொண்டும், பொன்வடு-பொன்மலை போன்றும், ஆடுஇளநீர்-அசைகின்ற இளநீர் போன்றும், சுரர் பொன்சூடும் ஒத்து-தேவர் அமுதம் நிறைந்த அழகிய குடம் போன்றும், இணை-இணைந்துள்ள இரு கொங்கைகள் கொண்டும், மார்பு அழகில் பொறி-மார்பில் அழகிய தேமல், முத்து ஒளிர்-முத்துமலைகள் கொண்டு விளங்கும், சித்திர ரம்பை மாதர்-அழகிய ரம்பை போன்ற விலைமாதர்கள், கார் உறும் வித்து இடையில்-மேகத்தில் காணப்படும் மின்னல் போன்ற இடையும், கதலி தொடை-வாழைபோன்ற தொடையும், சேர் அல்குல் பிரசத் தடம்-தொடையுடன் சேர்ந்துள்ள அல்குலாகிய தேன் பொதிந்துள்ள இடமும், உள் கொடுகால் மறைய துவள செறி பொன்மலை ஒண்குலாவ-உட்கொண்டு கால் வரை மறையும்படித் தொங்கி நெருங்கும் அழகிய புடவை நன்கு விளங்க, கார்சூயிலை குரலைகொடு-கரிய சூயிலின் குரல் போன்ற குரலைக்கொண்டு பேசி, நல்தெரு மீதில் நெளித்து-அழகிய தெருவில் உடலை நெளித்து நின்று, நகைத்து நடிப்பவர்-புன்னகை புரிந்து நடனம் புரிபவர்கள், காமன் உகப்ப அமளி

சுழல் சூத்திரர்-மன்மதன் மகிழுமாறு படுக்கையில் புரளும் வஞ்சகர்கள், சந்தம் ஆமோ-நட்பு ஆகுமோ? (ஆகாது)

பொழிப்புரை

சூராதிரி யவுணர்கள் பதைக்கவும், ஆதிசேடன் அஞ்சி நெளியவும், பெரிய சமுத்திரம் ஒலிக்கவும், மாமிசக் குடலைக் கழுகுகள் சூழவும், நரி, கருடன், காக்கை முதலியன பலப் பல கூட்டமாய் நெருங்கவும், வஞ்சனை மேற்கொண்ட கிரவுஞ்ச மலையின் வலிமையை அழித்து, எண்ணிசையிலுள்ள மலைகளையும், யானைகளையும் நடுங்க வைத்து, அவைகளின் அகங்காரம் மிக்க அறிவு குலையும்படி நகைத்து, வேலை விடுத்தருளியவரே! அழகிய சிறந்த கூந்தலையுடையவரும், விண்ணுலகிலுள்ள இந்திராணி வளர்த்த பேரழகியுமாகிய தேவயானையைக் கலந்த சித்த மூர்த்தியே, ஒப்பற்ற அற்புதமான அமுத வடிவாய் விளங்கும் வள்ளிப் பிராட்டியை மணந்தவரே! திருவேரக மலை என்னும் அற்புதம் மிகுந்த சுவாமி மலையின்கண் நின்றருளும் அழகரே! ராஜத லட்சணம் பொருந்திய உமாதேவியார் பெற்ற தலைவரே! நீண்ட கூந்தலைச் செருகி, அக் கூந்தலைப் பெரிய ஒளியுடைய குழை தரித்துள்ள காதுடன் அசையுமாறு விட்டும், ஒளி விடும் பற்கள், பவழம் போன்ற இதழ் அழகு செய்ய, குமிழ் மலர் போன்ற மூக்கு, நீண்ட கமுகு போன்ற கழுத்து, நல்ல மூங்கில் போன்ற தோள், பொன்மலை இளநீர் தேவரமுதம் கொண்ட குடம்போல் உள்ள தனம், தேமல் உள்ள மார்பு, முத்துமாலை இவைகளுடன் விளங்கும் ரம்பைபோன்ற விலைமகளிர், மேகத்தில் தோன்றும் மின்னல் போன்ற இடையும், வாழை போன்ற துடையும், அல்குலாகிய தேன் பொதிந்த இடமும் உள்ளிருக்க கால்வரை மறையுமாறு பொங்கி நெருங்கும் அழகிய புடவை நன்கு விளங்க, கரிய குயில்போல் பேசி, தெருவில் உடம்பை நெளித்து நின்று நகைத்து நடிக்கும் அம் மாதர், மன்மதனும் மகிழுமாறு படுக்கையில் புரளும் வஞ்சகர்கள்; அவர்களின் நட்பு ஆகுமோ? (ஆகாது.)

விரிவுரை

இத் திருப்புகழில் முதல் நான்கு அடிகளிலும் பொது மாதர்களின் அவயவங்களைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். ஐந்து ஆறாவது அடிகளில் சூரபன்மனைப் போர்க்களத்தில் வென்றதைக் கூறியுள்ளார்.

காறும் வித்து:—

கார், உறும், வித்து என்று பதப்பிரிவு செய்க. கார்—மேகம். உறும்—போன்ற, வித்து—மின்னல்.

சூர்பதைக் கரவுட்கி:—

சூரர் பதைக்க, அரவு, உட்கி என்று பதப் பிரிவு செய்க.

சூரர் பதைக்க—சூராதி யவணர்கள் பதைக்க, அரவு—ஆதிசேடன், உட்கி—அஞ்சி நெளிய.

ஏரணி நற்குழை:—

அழகு நிறைந்த நல்ல அளகபாரத்தை உடையவள். பெண்களுக்குக் கூந்தலின் அழகு நிறைந்தது.

சசிமோகினி:—

சசி—இந்திராணி, மோகினி—இந்திராணி வளர்த்த தேவயானை.

அமுதச் சொருபத்து:—

வள்ளிப் பிராட்டி அமுத வடிவானவர்.

ஏரக வெற்பெனும் அற்புதமிக்க சுவாமிமலை:—

திருவேரகம் என்ற தலமே சுவாமிமலை என்று அறிக.

கருத்துரை

வேலாயுதரே! சுவாமிமலை யண்ணலே! பொது மாதரின் நட்பு அற அருளுவீர்.

மயலே யெழுப்பியிதழே யருத்த	
மலைபோல் முலைக்கு	ஞறவாகிப்
பொருகாத லுற்ற தமிழேனை நித்தல்	
பிரியாது பட்ச	மறவாதே
பிழையே பொறுத்து னிருதாளி லுற்ற	
பெருவாழ்வு பற்ற	அருள்வாயே
குருவா யரற்கு முபதேசம் வைத்த	
குகனே குறத்தி	மணவாளா
குளிர்கா மிகுத்த வளர்புக மெத்து	
குடகா விரிக்கு	வடபாலார்
திருவே ரகத்தி லுறைவா யுமைக்கொர்	
சிறுவா கரிக்கு	மினையோனே
திருமால் தனக்கு மருகா அரக்கர்	
சிரமே துணித்த	பெருமானே

பதவுரை

குருவாய்-குருமூர்த்தியாய், அரற்கும் உபதேசம் வைத்த-சிவபெருமானுக்கும் உபதேசஞ் செய்த, குகனே-குகமூர்த்தியே! குறத்தி மணவாளா-வள்ளி மணவாளரே! குளிர்கா மிகுத்த-குளிர்ந்த சோலைகளால் நிறைந்து, வளர்புகம் எத்து-வளர்ந்துள்ள பாக்கு மரங்கள் சேர்ந்துள்ள, குடகாவிரிக்கு வடபால் ஆர்-மேல் திசையிலிருந்து வரும் காவிரி நதிக்கு வடப்பக்கத்து விளங்கும், திருவேரகத்தில் உறைவாய்-திருவேரகம் என்னுந் திருத்தலத்தில் உறைபவரே! உமைக்கு ஓர் சிறுவா-உமாதேவியின் ஒப்பற்ற புதல்வரே! கரிக்கும் இளையோனே-யானைமுகமுடைய விநாயகருக்குத் தம்பியே! திருமால் தனக்கு மருகா-நாராயண மூர்த்தியின் திருமருகரே! அரக்கர் சிரமே துணித்த-அசுரர்களுடைய தலைகளை வெட்டி எறிந்த, பெருமானே-பெருமையின் மிகுந்தவரே! மருவ செறித்த குழலார்-மருக் கொழுந்து முதலிய நறுமணங்கள் நிரம்பிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள், மயக்கி-அடியேனை மயங்கப் புரிந்து, மதன ஆகமத்தின் விரகாலே-காம சாத்திரத்தின் தந்திரத்தினால், மயலே எழுப்பி-மோகத்தை உண்டாக்கி, இதழே அறுத்த-இதழமுதைப் பருக வைக்க, மலைநேர் முலைக்கு உள் உறவு ஆகி-மலை போன்ற தனங்களில் விருப்புற்று, பொருகாதல் உற்ற தமிழேனை-பெரிதும் ஆசை பூண்ட திக்கற்ற என்னை, நித்தல் பிரியாது-தேவரீர் தினமும் பிரியாமலும், பட்சம் மறவாதே-என் மாட்டு அன்பு மறவாமலும், பிழையே பொறுத்து-அடியேனுடைய குற்றங்களை மன்னுத்து, உன் இருதாளில் உற்ற பெருவாழ்வு பற்ற அருள்வாயே-உமது இரு திருவடிகளிலும் பொருந்தியுள்ள பெருவாழ்வான பேரின்பத்தைப் பற்றுமாறு அருள்புரிவீர்.

பொழிப்புரை

சிவபெருமானுக்கும் குருமூர்த்தியாக விளங்கி உபதேசித்த குகப் பெருமானே! வள்ளி நாயகியின் கணவரே! குளிர்ந்த சோலைகளும் வளர்ந்த பாக்கு மரங்களும் சூழ்ந்த—மேற்றிசையிலிருந்து வரும் காவிரி நதிக்கு வட புறத்தில் விளங்கும் திருவேரகம் என்னும் சுவாமிமலை வாழ்பவரே! உமாதேவியின் ஒப்பற்ற குமாரரே! விநாயகருக்கு இளையவரே! திருமால் மருகரே! அரக்கர்களின் தலைகளைத் துணித்த பெருமிதம் உடையவரே! மருக்கொழுந்து முதலிய வாசனை நிறைந்த கூந்தலையுடைய பொதுமாதர் அடியேனை மயக்கி, மன்மதனுடைய காம நூலில் கூறிய தந்திர வகைகளைப் புரிந்து ஆசையை மூட்டி இதழூறலைப் பருகச் செய்ய, அதனால் அவர்களுடைய மலைபோன்ற தனங்களில் உறவு செய்து பெரிய ஆசையுற்ற அடியேனைத் தினமும் தேவரீர் பிரியாமலும் பட்சம் மறவாமலும் என் பிழைகளைப் பொறுத்து உமது இரு திருவடிகளின் பேரின்பப் பெருவாழ்வைப் பற்ற அருள்புரிவீர்.

விரிவுரை

மருவே செறிந்த குழலார் மயக்கி:—

மரு என்பது ஒரு வாசனை இலை. இதனையும் வேறு பல நறுமலர்களையும் முடித்து குழலுக்குமாதர் மணமூட்டுவர். மணம் செறிந்த கூந்தலினால் விலைமகளிர் ஆடவரை மயக்குவர்.

கூந்தல் காடு, கண் வலை; ஆடவர் பறவை.

கூந்தலாகிய கானகத்தில் ஆடவராகிய பறவைகள் சிக்கும்படி விலைமகளிர் கண்வலை வீசிப் பிடிப்பார்கள்.

"திண்ணிய நெஞ்சப் பறவை சிக்கக் குழற்காட்டில் கண்ணி வைப்பார் மாயங் கடக்குநாள் எந்நாளோ" —தாயுமானார்

மதனாகமத்தின் விரகாலே மயலே எழுப்பி:—

காம நூல்களில் கூறிய முறைப்படி அம்மாதர்கள் பல தந்திரங்கள் புரிந்து இளைஞர்களுக்கு மிகுந்த மோகத்தை ஊட்டுவார்கள்.

பெருகாத லுற்ற தமிழேனை நித்தல் பிரியாது பட்ச மறவாதே:—

“மிகுந்த ஆசை வயப்பட்ட அடியேனை முருகா! நீ பிரியாமல் தினமும் என்மீது பட்சம் வைத்து மறவாமலும் ஆள வேண்டும்.”

பிழையே பொறுத்து:—

சிறியேன் செய்த பிழைகள் யாவையும் பொறுத்தருள வேணும். முருகன் பிழை பொறுக்கும் பேரருளாளன்.

“புரிபிழை பொறுக்குஞ் சாமி” —(புவிக்குள்) திருப்புகழ்

இருதாளிலுற்ற பெருவாழ்வு பற்ற அருள்வாயே:—

கிரியா சக்தி ஞான சக்தி என்ற இரு சக்திகளும் இறைவனுடைய இரு திருவடிகள். அவைகளில் பொருந்தும் பேரின்ப வாழ்வினைத் தருமாறு அடிகளார் வேண்டுகின்றார்.

காவிரிக்கு வடபாலார் திருவேரகம்:—

இப் பாடலிலும் காவேரிக்கு வடக்கேயுள்ளது திருவேரகம் என்று மிக விளக்கமாக அருணகிரியார் கூறியிருப்பதை அன்பர்கள் கவனிக்கவும். ஆகவே திருவேரகம் நாஞ்சில் நாட்டில் உள்ளது என்றும், மலைநாட்டில் உள்ளது என்றும், கூறி மயங்கற்க. அருணகிரியார் முருகவேளின் அருள்பெற்ற ஞானமூர்த்தி. அவருடைய திருவாக்கு பரம பிரமாணமாகும்.

ஆகவே, சோழநாட்டில் காவிரிக்கு வடக்கேயுள்ள சுவாமிமலைதான் திருவேரகம் எனவுணர்க.

கருத்துரை

திருவேரகத்துறை திருமுருகா! பேரின்பப் பெருவாழ்வு பெற அருள்.

தெசமாத முற்றி வடிவாய்நி லத்தில்	
திரமாய னித்த	பொருளாகி
மகவாவி னுச்சி விழியாந நத்தில்	
மலைநேர்பு யத்தி	ஹவாடி
மடிமீத டுத்து விளையாடி நித்த	
மணிவாயின் முத்தி	தரவேணும்
முகமாய மிட்ட குறமாதி னுக்கு	
முலைமேல ணைக்க	வருந்தா
முதுமா மறைக்கு ளொருமாபொ ருட்குள்	
மொழியேயு ரைத்த	குருநாதா
தகையாதெ னக்கு னடிகாண வைத்த	
தனியேர கத்தின்	முருகோனே
தருகாவி ரிக்கு வடபாரி சத்தில்	
சமர்வேலெ டுத்த	பெருமானே

பதவுரை

முக மாயம் இட்ட-முக வசீகரங் கொண்ட குறமாதினுக்கு-
வள்ளியிராட்டியினிடம், முலைமேல் அணைக்க வறும் நீதா-தனங்களை
அணையவந்த நீதிபதியே! முதுமா மறைக்கு உள்-பழைமையும் சிறப்பும்
உடைய வேதத்தின், ஒரு மா பொருட்டு உள் மொழியே உரைத்த-ஒப்பற்ற
பெரும் பொருள்களுக்குள்ளே யுள்ள பிரணவப் பொருளை உபதேசித்த,
குருநாதா-குருநாதரே! தகையாது-தடையொன்றுமின்றி, எனக்கு உன்
அடி காணவைத்த -அடியேனுக்கு உமது திருவடி தரிசனத்தைத் தந்த,
தனி ஏரகத்தின் முருகோனே-ஒப்பற்ற திருவடி திருவேரகத்துறையும்
முருகப் பெருமானே! தரு காவிரிக்கு வடபாரிசத்தில்-தருக்கள் நிறைந்த
காவிரி நதியின் வடபுறத்தில், சமர் வேல் எடுத்த
பெருமானே-போருக்குரிய வேலைத் தாங்கிய பெருமையின் மிகுந்தவரே!
செக மாயை உற்று-உலக மாயையில் சிக்குண்டு, என் அக வாழ்வில்
வைத்த-என் இல்லற வாழ்வில் ஏற்பட்ட, திருமாதா கெர்ப்பம் உடல்
ஊறி-அழகிய மனைவியின் கருவில் உடலில் ஊறி, தெச மாதம் முற்றி-
பத்து மாதம் நிறைந்து, வடிவாய் நிலத்தில் திரம் ஆய் அளித்த-அழகுடன்
பூமியில் நன்கு தோன்றிய, பொருள் ஆகி-குழந்தை போல் தேவரீர்
அமைய, மகஅவாவின்-அடியேன் உம்மைக் குழந்தைப் பாசத்துடன்,
உச்சி-உச்சி மோந்தும், விழி-கண்ணில் ஒத்தியும்,
ஆநந்தத்தில்-முகத்தோடு முகம் சேர்த்தும், மலை நேர் புயத்தில் உறவு
ஆடி-எனது மலைபோன்ற புயத்தில் நீர் உறவாடியும், மடிமீது அடுத்து
விளையாடி-என் மடி மீதில் அமர்ந்து விளையாடியும், நித்தம்-நாள்தோறும்,
மணிவாயின் முத்தி தரவேணும்-உமது மணி வாயினால் முத்தத் தந்தருள்
வேண்டும்.

பொழிப்புரை

கவர்ச்சியுள்ள முகமுடைய வள்ளிபிராட்டியின் தனங்களில் பொருந்த வந்தருளிய நீதிபதியே! பழைய சிறந்த வேதத்தின் ஒப்பற்ற பெரும் பொருள்களுக்கு உட்பொருளாகிய ஒமெனும் ஒரு மொழிப் பொருளை சிவமூர்த்திக்கு உபதேசித்தருளிய குருநாதரே! தடையொன்றும் இன்றி அடியேனுக்கு, உமது திருவடியைக் காணுமாறு அருள் செய்த ஒப்பற்ற திருவேரகத்தில் உறையும் முருகக் கடவுளே! தருக்களுடன் கூடிய காவிரி நதிக்கு வடபுறத்தில் போருக்குரிய வேலைத் தாங்கி நிற்கும் பெருமிதம் உடையவரே! உலக மாயையில் சேர்ந்து, என் இல்லற வாழ்வில் அமைந்த அழகிய மனைவியின் கருவில் தங்கி உடம்பில் பத்து மாதம் ஊறி முதிர்ச்சியுற்று அழகுடன் நிலத்தில் நன்கு தோன்றிய குழந்தைபோல் தேவரீர் எனக்கு அமைந்து, அடியேன் பிள்ளைப் பாசத்துடன் உம்மை உச்சி மோந்தும் கண்ணில் ஒத்தியும் முகத்துடன் முகஞ் சேர்த்தும் மகிழுமாறு, நீர் என் மலையன்ன புயத்தில் உறவு செய்து, என் மடியில் அமர்ந்து விளையாடி நாள்தோறும் உமது மணிவாயால் முத்தந் தந்தருள வேண்டும்.

விரிவுரை

பொருளாகி:—

இத் திருப்புகழில் அருணகிரிநாத சுவாமிகள் முருகப் பெருமானைக் குழந்தையாக வந்து இன்பந் தருமாறு வேண்டுகின்றார்.

“முருகா! என் இல்லக் கிழத்தியின் உதிரத்துதித்த குழந்தைபோல் நீ வந்து என்னுடன் மகிழ வேண்டும்” என்கிறார். பொருள்—புதல்வன்.

மகவாவினுச்சி விழியாநந்தத்தில் மலைநேர் புயத்தில் விளையாடி:—

மக வாவின்—மக அவாவின் என்று பதப்பிரிவு செய்க.

“முருகா! குழந்தைப் பாசத்துடன் உன்னை உச்சி மோந்தும், கண்ணில் ஒத்தியும், முகத்துடன் முகம்

வைத்தும் அடியேன் மகிழுமாறு நீர் என் புயத்தில் தழுவி
உறவாட வேண்டும்.”

மடியீ தடுத்து விளையாடி நித்தம் மணிவாயின் முத்தி தரவேணும்:—

“முருகா; நீ என் மடித்தலத்தில் அமர்ந்து என்னுடன்
குழந்தைபோல் விளையாடி உன் கனிவாய் முத்தந்தந்து
அருள் புரிவாய்.”

முருகவேள் தரும் முத்தத்துக்கு விலையில்லை.
ஏனைய முத்தங்களுக்கு விலையுண்டு என்று கூறுகின்றார்
பகழிக் கூத்தர்.

கத்துந் தரங்கம் எடுத்தெறியக்
கடுஞ்சூல் உளைந்து வலம்புரிகள்
கரையில் தவழ்ந்து வாலுகத்தில்
கான்ற மணிக்கு விலையுண்டு
தத்துங் கரட விகடதட
தந்திப் பிறைக்கூன மருப்பில் விளை
தரளந் தனக்கு விலையுண்டு
தழைத்துக் கழுத்து வளைந்துமணிக்
கொத்துஞ் சுமந்த பகஞ்சாலிக்
குளிர்ப்புத் தினுக்கு விலையுண்டு
கொண்டல் தருநித் திலந்தனக்குக்
கூறுந் தரமுண் டுன்கனிவாய்
முத்தந் தனக்கு விலையில்லை
முருகா முத்தந் தருகவே
முத்தந் சொரியும் கடலலைவாய்
முதல்வா முத்தந் தருகவே.

பாம்பனடிகள் தம் முதுமைப் பருவத்தில் கால்
முறிந்து சென்னை பெரிய மருத்துவ விடுதியில் கட்டிலில்
படுத்திருந்தார். அதிகாலை ஆங்கில துரைமகனாராகிய
மருத்துவத் தலைவர் வந்தபோது, அடிகளார் படுத்திருந்த
கட்டிலில் அவர் அருகில் ஒரு குழந்தை படுத்திருக்கக்
கண்டார். துணுக்குற்றார். ‘சந்நியாசியாகிய அடிகளார்
அருகில் குழந்தை யிருக்கக் காரணம் யாது?’ என
வியப்புற்று அருகில் சென்றார். குழந்தை மறைந்து

விட்டது. ஆகவே பாம்பனடிகளுடன் முருகன் குழந்தையாக விளையாடியருளினார்.

வருந்தா:—

வள்ளிபிராட்டியின் தவமுதிர்ச்சி கண்டு பரிபக்குவம் வந்த போது முருகன் வந்து ஆட்கொண்டருளினார். அதனால் 'நீதிபதியே' என்றார்.

யான் என்னும் செருக்கு அற்றார்பால் இறைவன் குருவடிவாக வந்து அருள் புரிதல் அவருடைய அருள் நீதியாகும்.

மொழியே யுரைத்த குருநாதா:—

சுவாமிமலையில் பிதாவுக்கு முருகன் குருவாய் அமர்ந்து பிரணவப் பொருளை உபதேசித்தார் என்பது அத்தல வரலாறு. அதனால் குருமலை எனப்பட்டது. சுவாமிநாதன் ஆயினார். சுவாமிக்கு நாதன்.

தகையா தெனக்கு னடிகாண வைத்த தனியேரகத்தின் முருகோனே:—

மாணிக்கவாசகருக்குத் திருக்கழுக்குன்றத்தில் பாத தரிசனங் கிடைத்தது.

“உனக்கிலாததோர் வித்துமேல் விளையாமல் என்வினை
யொத்தபின்
கணக்கிலாத் திருக் கோலநீ வந்து காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே”

—திருவாசகம்

காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணியுங் கால்
காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணி முக்காற்
காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணியுங் காணியு நூற்
காணியுங் காணியுங் காணியுங் காட்டுங் கழுக்குன்றமே.

20 காணிகால், சிவபெருமான் கால் காட்டிய திருத்தலம் கழுக்குன்றம்.

அதுபோல் அருணகிரிநாதருக்கு முருகப்பெருமான் திருவடி காட்டிய திருத்தலம் சுவாமிமலை.

“தடைபடாமல் உனது அடிகாண வைத்த தனியேரகம்” என்று இத் திருப்புகழில் பாத தரிசனச் சிறப்பைக் கூறுகின்றார்.

தருகாவிரிக்கு வடபாரிசத்தில்:—

திருவேரகம் என்ற சுவாமிமலை காவிரி நதிக்கு வடபுறத்தில் என்று அருணகிரிநாதர் விளக்கமாகக் கூறியுள்ளார்.

திருவேரகம் சுவாமிமலை யென்பதை முன் கூறிய இரு திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் விளக்கினார். இதில் அது காவிரிக்கு வடபால் என்றுங் கூறினார்.

திருவேரகம் மலைநாட்டுத் திருப்பதி என்று நச்சினார்க்கினியர் திருமுருகாற்றுப்படை உரையில் கூறியது அருணகிரிநாதருக்கு உடன்பாடு அன்று என வுணர்க.

கருத்துரை

சிவகுருவே! திருவேரகத் தேவே! நீ மகவாய் வந்து முத்தந் தருவாய்.

37

இராவினிருள் போலும் பராவுகுழ லாலும்

இராமசர மாக்கும்

விழியாலும்

இராகமொழி யாலும் பொறாதமுலை யாலும்

இராதஇடை யாலும்

இளைஞோர்நெஞ்

சராவிஇரு போதும் பராவிவிழ வேவந்

தடாதவிலை கூறும்

மடவாரன்

படாமலடி யேனுஞ் சுவாமியடி தேடும்

அநாதி மொழி ஞானந்

தருவாயே

குராவினிழல் மேவுங் குமாரனென நாளும்

குலாவிமினி தோதன்

பினர்வாழ்வே

குணாலமிடு குரன் பணாமுடிக டோறும்

குடாவிமிடு வேலங்

கெறிவோனே

துராலுமிகு தீமுன் பிராதவகை போலும்

தொடாமல்வினை யோடும்

படிநூறுஞ்

சுபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருஞ்
சுவாமிமலை வாழும்

பெருமானே

பதவுரை

குராவின் நிழல் மேவும்-குராமரத்தின் நிழலில் எழுந்தருளியிருக்கும், குமாரன் என நாளும் குலாவி-குமாரக் கடவுளே என்று நாள்தோறும் குலவி, இனிது ஒது அன்பினர் வாழ்வே-இன்புற்று துதி செய்கின்ற அன்பர்களின் வாழ்வே, குணாலம் இடு குரன்-பகைமையால் கொக்கரித்த குரனுடைய, பணா முடிகள் தோறும் குடாவி இட-பருத்த முடிகள் எல்லாம் தொளைபட்டு வளையுமாறு, வேல் அங்கு எறிவோனே-வேலை அவ்விடத்தில் செலுத்தியவரே! துராலும்-செத்தை யானது, மிகு தீ முன்பு இராதவகை போலும்-மிகுந்தெரியும் தீயின் முன்பு இல்லாது எரிந்து போவதுபோல், தொடாமல் வினை ஓடும்படி நூறும்-தம்மை யணுகாது ஒடிப்போம்படி வினைகளைப் பொடிபடச் செய்யும், சுபானம் உறு ஞான தபோதனர்கள் சேரும்-நன்மையை உட்கொள்ளும் ஞானத் தவசீலர்கள் சேர்ந்துள்ள, சுவாமிமலை வாழும்-சுவாமிமலையில் வாழ்கின்ற, பெருமானே-பெருமையில் மிகுந்தவரே! இராவின் இருள் போலும்-இரவின் இருள் போன்றது என்று, பராவு குழலாலும்-புகழ்கின்ற கூந்தலினாலும், இராம சரம் ஆகும் விழியாலும்-இராமபிரானுடைய அம்பைப் போன்ற கண்களாலும், இராக மொழியாலும்-இசை நிரம்பிய பேச்சினாலும், பொறாத முலையாலும்-சுமை தாங்க முடியாத கொங்கைகளாலும், இராத இடையாலும்-இல்லை என்று கூறுமாறு மிகு நுட்பமான இடையினாலும், இளையோர் நெஞ்சு அராவி-இளைஞர்களுடைய உள்ளத்தை அரம் அறுப்பது போல் அறுத்து, இருபோதும்-காலை மாலை என்ற இரு வேளைகளிலும், பராவி விழிவே-தம்மைத் துதி செய்து தளரும்படி, வந்து அடாத விலை கூறும்-எதிரில் வந்து நியாயத்துக்கு மேற்பட்ட விலையைக் கூறுகின்ற, மடவார் அடாமல்-பொதுமாதர்களின் ஆசை என்னைப் பிடியாமல், அடியேனும் சுவாமி அடிதேடும்-அடியேனுக்கும் கடவுளாகிய உமது திருவடையைத்தேடும், அநாதிமொழி ஞானந் தருவாயே-ஆதியில்லாத மொழியான ஞானத்தைத் தந்தருளுவீர்.

பொழிப்புரை

குராமரத்தின் குளிர்ந்த நிழலில் எழுந்தருளியுள்ள குமாரக் கடவுளே என்று தினந்தோறும் குலாவி இனிமையாகத் துதி செய்கின்ற அன்பர்களுக்கு வாழ்வாகத் திகழ்பவரே! வீரவுணர்ச்சியால் கொக்கரிக்கின்ற குரனுடைய பருத்த முடிகள் யாவும் துளைபட்டு வளையுமாறு வேலை அவ்விடத்தில் விடுத்தவரே! பெருந்தீயின் முன் செத்தை எரிந்து

இல்லாமல் போவது போல், வினை தம்மைத் தொடாது ஓடிப் போகுமாறு பொடி செய்யவும், நன்மையை உட்கொள்ளவும் ஞான தவ சீலர்கள் சேர்ந்து வாழ்கின்ற சுவாமிமலையில் வாழ்கின்ற பெருமீதம் உடையவரே! இரவின் இருள் போன்றது என்று புகழ்கின்ற குழலினாலும், இராமபாணம் போன்ற கண்களாலும், இசை மயமான மொழிகளாலும் (இடை) தாங்கமாட்டாத கனமுள்ள தனங்களாலும், இல்லையென்று கூறும்படி அத்துணை நுண்ணியதான இடையாலும், இளைஞர் களுடைய உள்ளத்தை அரம் அறுப்பது போல் அறுத்து, காலை மாலைகளில் அந்த இளைஞர்கள் புகழ்ந்து தளருமாறு, அவர் முன் வந்து நியாயமின்றி மிகுந்த விலைகூறும் பொதுமகளிரின் ஆசை என்னைத் தொடராமல், அடியேனுக்கு உமது திருவடியைத் தேடும் அநாதி மொழியான ஞானத்தைத் தந்தருளுவீர்.

விரிவுரை

இராவிரிஞ்சு போலும் பராவு குழலாலும்:—

மாதர்களின் அவயவ நலன்களை முடி முதல் அடிவரை கூறுவது மரபு. பாதாதிசேச வர்ணனை என்பர். கூந்தல் மிகுந்த கரிய நிறத்துடன் இருப்பதனால் இருள் போன்றது என்று வியந்து கூறுவர்.

“கொந்துத் தருகுமல் இருளோ சுருளோ?” என்று வேறு ஒரு திருப்புகழிலும் கூறுகின்றனர்.

ஆடவருடைய மனம் இருள்வதற்கு அந்தக் கூந்தலின் இருள் ஏதுவாகின்றது என்ற குறிப்பையும் நுனித் துணர்க. கூந்தலின் அழகு இளைஞரை மயங்கச் செய்யும்.

“..... செங்கழுநீர் மாலை சூடிய

கொண்டையி லாதார சோபையில் மருளாதே”

—(கொம்பனையார்) திருப்புகழ்

இராம சரமாரும் விழியாலும்:—

அடுத்து அம் மகளிரது கண்கள் மயக்கத்தைத்தரும். அக் கண்கள் கூரியவை. கணை போன்றவை. கணை உயிரை மாய்க்குந் தன்மையது.

கணைகளில் சிறந்தது இராமருடைய கணை. இராம சரம் குறி தவறாது; மாறுபட்டோரை மாய்க்க வல்லது.

அந்த இராம சரம் போல் இளைஞரின் உள்ளத்தை மாய்க்க வல்லது அம் மாதர்களின் கண்கள் என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இராக மொழியாலும்:—

இராகம்—பண். பெண்கள் மொழி இசைபோன்ற இனிமையுடையது.

இளையோர் நெஞ்சுராவி:—

இரும்பு அரம் இரும்பை அராவித் தேய்த்துவிடும். அது போல் இளைஞர்களுடைய உள்ளத்தை மகளிர் மயல் அராவி அழித்துவிடும்.

இரும்பு போன்ற உறுதியான உள்ளமும் அழியும் என்பது குறிப்பு.

இருபோதும் பராவி:—

இருபோதும்—காலை மாலை. காலையும் மாலையும் கடவுளை வணங்குவது ஆன்றோர் மரபு. இறைவன் தந்த உடம்பாலும் உரையாலும் உள்ளத்தாலும் இறைவனை வணங்குவதும் வாழ்த்துவதும் சிந்திப்பதும் கடமையாகும். இதனைக் காலைக் கடன், மாலைக் கடன் என்பர். காலைக் கடன் என்பதை இப்போது மலசலம் கழிப்பது என்ற பொருளில் பேசுகின்றார்கள். என்ன அறியாமை? கடவுளை வழிபடுவது காலைக்கடனாகும். இளைஞர் இதனை மறந்து காலையும் மாலையும் மகளிரைப் புகழ்ந்து மதிக்கெட்டு மயங்கித் தியங்கித் திரிவர்.

அடாத விலை கூறும் மடவார்.:—

தம்மை விரும்புவோரிடம் மிகப் பெரும் அளவில் பொன்னை விரும்பிக் கேட்டுப் பெறுவர் பொது மகளிர். கோடீச்சுரன் கோவணாண்டியாக நொந்து வாடுவான்.

அநாதிமொழி ஞானந் தருவாயே:—

ஆதியில்லாதது அநாதி. அநாதியென்று மொழிகின்ற மெய்ஞ்ஞானப் பொருளைத் தருமாறு சுவாமிகள் இப்பாடலில் முருகனிடம் வேண்டுகின்றார்.

குராவின்னில் மேவும் குமாரன்:—

திருவிடைக்கழி என்று ஒரு திருத்தலம் உண்டு. அது திருக்கடவூருக்கு அருகில் இருக்கிறது. அருமையான முருகருடைய தலம். அத் தலத்தில் முருகப் பெருமான் திருக்குரா மரத்தின் கீழ் நின்று அடியவர்க்கு அருள் புரிகின்றார்.

“கொந்துவார் குரவடியினும் அடியவர்

சிந்தை வாரிச நடுவினும் நெறிபல

கொண்டவேதநன் முடிவிலும் உறைதரு

குருநாதா”

—திருப்புகழ்

“குரவம் உற்றபொற் றிருவிடைக்கழிப்

பெருமாளே”

—(பகருமுத்தமிழ்) திருப்புகழ்

மாலுலா மனந்தந் தென்கையிற்சங்கம் வவ்வினான்மலைமகள்

மதலை

மோலுலாந் தேவர் குலமுழு தாளங் குமரவேள் வள்ளிதன்

மணாளன்

சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக்கழியில் திருக்குரா நீறழ்கீழ் நின்ற

வேலுலாந் தடக்கை வேந்தனென் சேந்தன் என்னுமென்

மெல்லியல் இவளே —திருவிசைப்பா

குணாலம்:—

குணாலை-வீராவேசத்தால் கொக்கரிப்பது.

துரால்:—

துரால்-துரும்பு. நெருப்பில் துரும்பு எரிந்தொழிவது போல், ஞானிகள் தவாக்கினியால் வினைகளை எரித்துத் துகளாக்குவர்.

சுபானம்:—

சு-நன்மை. பானம்—உட்கொள்ளுதல். நன்மையை உட்கொள்ளுதல்.

தபோதனர்கள் சேரும் சுவாமிமலை:—

நன்மையைக் கொள்ளும் பரம தவசீலர்கள் வாழ்கின்ற புனிதமான திருத்தலம் சுவாமிமலை.

திருவேரகத்தில் முருகனை வழிபடுகின்ற ஆன்றோரைப் பற்றி நக்கிரர் கூறியிருப்பதையும் ஈண்டு சிந்திக்க.

கருத்துரை

சுவாமிமலை மேவும் முருகா! திருஞானத்தைத்
தந்தருள்.

38

கடாவினிலை வீரங் கெடாமலினி தேறுங்	
கடாவினிக ராகுஞ்	சமனாரும்
கடாவி விடு தூதன் கெடாதவழி போலுங்	
கனாவில்வினை யாடுங்	கதைபோலும்
இடாதுபல தேடுங்கிராதர் பொருள் போலிங்	
கிராமலுயிர் கோலிங்	கிதமாகும்
இதாமெனிரு போதுஞ் சதாவின்மொழி யாலின்	
றியானுமுனை யோதும்	படிபாராய்
விடாதுநட நாளும் பிடாரியுட னாடும்	
வியாகரண ஈசன்	பெருவாழ்வே
விகாரமுறு சூரன் பகாரமுயிர் வாழ்வும்	
விநாசமுற வேலங்	கெறிவோனே
தொடாது நெடுதூரந் தடாதுமிக வோடுஞ்	
சுவாசமது தானைம்	புலனோடுஞ்
சுபானமுறு ஞான தபோதனர்கள் சேரும்	
சுவாமிமலை வாழும்	பெருமானே

பதவுரை

விடாது நடம் நாளும்-எந்நாளும் விட்டுக்கொடுக்காதபடி நடனத்தை, பிடாரி உடன் ஆடும்-காளிதேவியுடன் ஆடுகின்ற, வியாகரண ஈசன்-நாடக இலக்கணத்தை யறிந்த சிவபெருமானுடைய, பெருவாழ்வே-சிறந்த புதல்வரே! விகாரம் உறு சூரன்-மாறுபட்ட குணமுடைய சூரபன்மனுடைய, பகாரம் உயிர் வாழ்வும் விநாசம் உற-அலங்கார வாழ்வு அழியுமாறு, வேல் அங்கு எறிவோனே-அவ்விடத்தில் வேலை விடுத்தவரே! தொடாது-தொட முடியாமல், நெடு தூரம் தடாது மிக ஓடும்-நெடுந்தூரம் வாயுவையும், ஐம்புலனோடும்-ஐம்புலன்களையும், சுபானம் உறு-நல்லபடி உள்ளே அடங்குகின்ற, ஞான தபோதனர்கள் சேரும்-ஞானத் தவசீலர்கள் சேருகின்ற, சுவாமிமலை வாழும்-சுவாமிமலையில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற, பெருமானே-பெருமையிற் சிறந்தவரே! கடாவின் இடை-எருமைக்கடாவின் மீது, வீரம் கெடாமல் இனிது ஏறும்-தனது வீரமானது குன்றாமல் இனிதாக ஏறுகின்றவனும், கடாவின் நிகர் ஆகும்-கடாவைப்போன்ற முரட்டுத்தனமுடையவனுமாகிய, சமனாரும்-இயமன், கடாவி விடு

தூதன்-தூண்டி விடுத்த தூதன், கெடாத வழி போலும்-தவறாத வழியில் வருவதுபோல் வந்து, கனாவில் விளையாடும் கதை போலும்-கனாவில் விளையாடுகின்ற கதைபோலவும், இடாது பல தேடும் கிராதர் பொருள் போல்-அறஞ்செய்யாது பலப்பல தேடிச் சேகரிக்கும் கொடியார் பொருள் போலவும், இங்கு இராமல் உயிர் கோலிங்கு-இங்கு நிலைத்து இராவண்ணம் உயிரைக் கவர்ந்து போகின்ற, இதம் ஆகும் இது ஆம் என-ககந்தான் இந்த வாழ்க்கை என்று உணர்ந்து, இருபோதும்-காலையும் மாலையும், சதா-மற்று எப்போதும், இன்மொழியால்-இனியமொழிகளால், இன்று யானும் உனை ஒதும்படி பாராய்-இன்று அடியேனும் தேவரீரை ஒதும்படி திருக்கண்ணால் பார்த்தருள்வீர்.

பொழிப்புரை

விட்டுக்கொடுக்காது எந்நாளும் காளிதேவியுடன் நடனம் ஆடுகின்ற, நாடக இலக்கணத்தை யுணர்ந்த சிவபிரானுடைய பெரிய வாழ்வே! மாறுபட்ட சூரபன்மனுடைய அலங்காரம் நிறைந்த உயிர்வாழ்க்கை அழியுமாறு வேலை விடுவித்தவரே! தொட முடியாமல் நீண்ட தூரம் தடைபடாது ஓடுகின்ற பிராணவாயுவையும் ஐம்புலன்களையும் யோகநெறியால் உள்ளுக்குள் ஒடுக்குகின்ற ஞானத் தவசீலர்கள் உறைகின்ற சுவாமி மலையில் வாழும் பெருமிதம் உடையவரே! வீரங் குன்றாமல் எருமைக் கடாவின் மீது ஏறுகின்ற அக் கடாவைப் போன்ற முரட்டுக் குணமுடைய இயமன் கட்டளையிட்டு அனுப்பிய தூதர்கள் தவறாத வழியில் வருவதுபோல் வந்து, கனாவில் விளையாடிய கதைபோலவும், அறம் புரியாது பலப் பலவாகத் தேடிய கொடியாருடைய செல்வம் போலவும், இங்கு நிலைத்திராத வண்ணம் உயிரைக் கொண்டு போகும் ககந்தான் இந்த வாழ்க்கை என்பதை உணர்ந்து, காலையும் மாலையும் மற்றெப்போதும் இனிய மொழியால் அடியேனும் தேவரீரை ஒதும்படி திருக்கண்ணால் பார்த்து அருள்புரிவீராக.

விரிவுரை

கடாவின்னிட வீரங் கெடாமல்:—

இயமனுடைய வாகனம் எருமைக்கடா. அது மிகவும் கடுங் கொடுந் திருமுடையது. அது கால்களைப் பெயர்த்து வைக்கும் போது இடி இடிப்பது போன்ற

பேரொலியுண்டாகும். அதன் உடம்பு உகாந்த காலத்து இருளின் குழம்பால் அமைத்தது போலவும் இருக்கும். அதன் கண்களில் நெருப்பு மழை சிந்திய வண்ணம் இருக்கும். காற்றினும் வேகமுடையது.

“தமா குரங்களும் காரிருட் பிழம்பு

மெழுகிய அங்கமும் பார்வையிற் கொளுந்து
தழலுமிழ் கண்களுங் காளமொத்த கொம்பும்

உளகதக் கடமாமேல்”

—திருப்புகழ்

இத்தகைய எருமைக்கடாவின் மீது வீரங் கெடாமல் ஆரோகணித்து வருபவன் இயமன்.

சமனார்:—

எல்லா உயிர்களிடத்திலும் சமமாக நடப்பவன், ஆதலின் சமன் எனப் பேர் பெற்றான்.

ஏழை தனவந்தன், கற்றவன், கல்லாதவன், அரசன், ஆண்டி, இளையவன், முதியவன் என்று பார்க்காமல் ஒன்று போல் பார்த்து உயிரை உடம்பிலிருந்து பிரிப்பவன் எமன்.

கடாவி விடுதாதர்:—

அளவற்ற புண்ணியமும், அத்துடன் சிறிது பாவமும் உள்ள உத்தம ஆன்மாக்களைப் பற்ற இயமனே வருவான். மற்றவர்களைப் பற்ற இயமதூதர்கள் வருவார்கள்.

மார்க்கண்டேயர், சத்தியவான் இவர்களைப் பற்ற இயமனே வந்தான்.

இன்றும் பெரிய மனிதர்களைப் பற்ற காவல் தலைவரே வருவார்.

இயமன்—அடக்குபவன். எல்லா உயிர்களையும் அடக்குபவன். அவனுடைய ஆணையின்படி எண்ணில் லாத தூதர்கள் உலகில் உள்ள உயிர்களை அவ்வுயிர்களின் விதிப்படி வந்து பற்றி இழுத்துக்கொண்டு செல்வார்கள்.

“காலனார் வெங்கொடுந் தூதர் பாசங்கொடென்

காலினார் தந்துடன் கொடு போக”

—திருப்புகழ்

கெடாத வழிபோலும்:—

தவறுதலின்றி நேர்வழியில் வருவதுபோல கால தூதர் வந்து பற்றுவார்.

இந்த உலக வாழ்க்கையின் இன்பம் நிலையில்லாதது என்று அருணகிரியார் இங்கே குறிப்பிடுகின்றார். இதற்கு இரண்டு உவமைகள் கூறுகின்றார்.

கனாவில் விளையாடுங் கதைபோலும்:—

கனா நிகழ்ச்சி. கனாவில் கண்ட அத்தனையும் விழித்தவுடன் மறைவதுபோல் இவ்வாழ்வு மறையத் தக்கது.

இடாது பலதேடும் கிராதர் பொருள் போலும்:—

ஏழைகட்கு இடாமல் நிலம், புலம், வீடு, மாடு, வண்டி, வாகனம், பொன், மணியென்று பலப்பல தேடிவைப்பார். அப்படித் தேடி வைத்த கொடியவருடைய பொருள்கள் விரைவில் பல வழியிலும் சென்று மறைந்து போகும்.

வேடிச்சி கொங்கை விரும்புங் குமரனை மெய்யருபினால் பாடிக் கசிந்துள்ள போதே கொடாதவர் பாதகத்தால் தேடிப் பதைத்துத் திருட்டிற் கொடுத்துத்திகைத் திளைத்து வாடிக் கிலே சித்து வாழ்நாளை வீணுக்கு மாய்ப்பவரே

—கந்தரலங்காரம்

எனவே கனாவைப் போலவும், அறஞ் செய்யார் பொருளைப் போலவும் அழியும் இயல்புடையது வாழ்வு. இவ்வாழ்வினைச் சதமென நினைத்தல் அறிவின்மையாகும்.

சதாவின் மொழியாவிய் கியானுமுனை யோதும்படி பாராய்:—

சதா இன் மொழியால் இங்கு எனப் பதப்பிரிவு செய்க.

எந்நாளும் முருகனை இனிய சொற்களைத் தொடுத்து பாடி ஒதுதல்வேண்டும். காதல் மீதூர்ந்து உள்ளங்கசிந்து, கண்ணீர் பெருகி இறைவனைத் துதிப்பதற்கு ஒதுவது என்று பேர்.

“காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி
ஒதுவார்தமை நன்னெறிக் குய்ப்பது”

—தேவாரம்

“பாதபங்கய முற்றிட உட்கொண்டோது கின்ற

திருப்புகழ்”

—(கோலகுங்கும) திருப்புகழ்

விடாது நடநாளும் பிடாரியுடனாடும் வியாகரண ஈசன்:—

சிவபெருமான் காளியுடன் நடனம் புரிந்ததை இங்கே கூறுகின்றார். காளி ஒரு காலத்தில் உலகை நடுக்கிய போது திரு ஆலங்காட்டில் இறைவர் அவளுடன் சண்ட தாண்டவம் ஆடி அவளை அடக்கியருளினார்.

அம்பிகையின் சகஸ்ரநாமங்களில் பட்டாரிகா என்று ஒரு நாமம் வரும். இது படாரிகா என மருவி பிடாரி என மருவியது. தமிழ் சாசனங்களில் படாரி மான்யம் என இருக்கிறது.

விகாரமுறு சூரன் பகாரமுயிர் வாழ்வு விநாசமுறு:—

பகாரம்—பகரம் என்ற சொல் சந்தத்தை நோக்கி பகாரம் எனவந்தது. பகரம்—அலங்காரமாக. விகாரம்—வேறுபாடு. அறநெறிக்கு வேறுபட்ட சூரபன்மன் அலங்காரமாக ஆடம்பரமாக வாழ்ந்தான். அவன் வாழ்க்கைக்கு வேல் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டது.

தொடாது நெடுதூரந் தடாது.....ஞானத் தபோதனர்கள்:—

பிராணவாயு தொட முடியாதது; தடுக்க முடியாதது. தொடாது தடாது என்ற சொற்களால் இதனை நினைவு படுத்துகின்றார்.

நீளமாக ஓடுகின்ற அவ் வாயுவை யோகநெறியால் ஞானிகள் அடக்குவர். அத்துடன் சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்ற ஐம்புலன்களையும் அடக்குவர்.

“சுவை யொளியு றோசை நாற்றமென் றைந்தின் வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.”

“உரன் என்னுந் தோட்டியான் ஓரைந்தும் காப்பான் வரன்என்னும் வைப்புக்கோர் வித்து”

—திருக்குறள்

கருத்துரை

சுவாமிமலை முருகா! சதா உனை ஓத அருள்செய்.

பாட்டு முதற் குறிப்பு அகராதி

பக்க
எண்

அவாமருவி	---	---	17
ஆனனமுகந்து	---	---	23
ஆனாத பிருதிவிப்	---	---	26
இராவினிருள்	---	---	156
இருவினை புனைந்து	---	---	11
எந்தத்தினை	---	---	31
ஒருவரையு	---	---	35
கடாவினினிட	---	---	161
கடிமாமலர்க்கு	---	---	1
கதிரவனெழுந்து	---	---	8
கறைபடு	---	---	42
காமியத்தழுந்தி	---	---	47
குமர குருபர முருக குகனே	---	---	129
குமர குருபர முருக சரவண	---	---	136
கோமள வெற்பி	---	---	141
சரணகமலாலயத்தை	---	---	50
சுத்தியநரப்பு	---	---	57
செகமாயை	---	---	151
சேஷமயிலுந்	---	---	62
தருவரிவ	---	---	67
தெருவினில்	---	---	75
நாசர்தங்	---	---	71
நாவேறு	---	---	78
நிலவினிலே	---	---	83
நிறைமதி	---	---	86
பரவரிதாகிய	---	---	87
பல காதல்	---	---	90
பாதிமதி	---	---	99
மகரகேதன	---	---	95
மருவேசெறித்த	---	---	148
முறுகுகாள	---	---	105
வாதமொடு	---	---	114
வாரமுற்ற	---	---	111
வார்குழலெல்	---	---	145
வார்குழல்விளித்	---	---	118
விடமுல்வடி	---	---	122
விரித்தபங்குழல்	---	---	126
விழியால் மருட்டி	---	---	5

